

การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

DEVELOPMENT OF A BLENDED LEARNING MODEL TO ENHANCE LISTENING
AND SPEAKING ENGLISH COMMUNICATION SKILLS
FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

ธนัชพันธ์ สุขประเสริฐ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2566

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF A BLENDED LEARNING MODEL TO ENHANCE LISTENING
AND SPEAKING ENGLISH COMMUNICATION SKILLS
FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

TANATPAN SUKPRASERT

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF PHILOSOPHY
(Curriculum Research and Development)
Graduate School, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาโท
เรื่อง
การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ของ
ธนัชพันธ์ สุขประเสริฐ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จัตตชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา สาลีหมัด)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำภาพรธน์ ต้นตินาครกุล)
..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิญญูวัฒน์ อยู่นิเศิล)
 กรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ผู้วิจัย	ธนัชพันธ์ สุขประเสริฐ
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขนิษฐา สาลีหมัด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตรา ดุษฎีเมธา

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีดำเนินการวิจัยแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) 2 ขั้นตอน (1) ขั้นพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ด้วยการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์เชิง ลึก จากอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและด้านพัฒนาหลักสูตร จำนวน 8 คน (2) ขั้นศึกษา ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มทดลองได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่เรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้น ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 51 คน โดย การเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย 5 Let's ดังนี้ ขั้นที่ 1 Let's learn ขั้นที่ 2 Let's try ขั้นที่ 3 Let's do ขั้นที่ 4 Let's present ขั้นที่ 5 Let's reflect (2) ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อ พัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้, ทักษะการฟัง, พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Title	DEVELOPMENT OF A BLENDED LEARNING MODEL TO ENHANCE LISTENING AND SPEAKING ENGLISH COMMUNICATION SKILLS FOR UNDERGRADUATE STUDENTS
Author	TANATPAN SUKPRASERT
Degree	DOCTOR OF PHILOSOPHY
Academic Year	2023
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Khanittha Saleemad
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Jitra Dudsdeemaytha

This research aims to develop a blended learning model to enhance listening and speaking English communication skills for undergraduate students. The study employs a two-phase action research methodology: (1) the development of a blended learning model to enhance listening and speaking English communication skills for undergraduate students was achieved through document analysis and in-depth interviews with eight experts in English language teaching and curriculum development; and (2) the effectiveness of the blended learning model was evaluated with a sample of 51 first-year students enrolled in an English remediation course at Siam University during the second semester of the 2021 academic year. These students were selected through purposive sampling. The research findings revealed: The blended learning model consisted of a five-step learning process, referred to as the five Let's: (1) Let's learn; (2) Let's try; (3) Let's do; (4) Let's present; and (5) Let's reflect. The results showed a statistically significant improvement in the listening and speaking English communication skills of the students at 0.05.

Keyword : Learning model, English listening and speaking, skills for communication, undergraduate students

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาและการสนับสนุนอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษาหลักปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนิษฐา สาลีหมัด และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา ที่คอยดูแล ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขงาน สร้างแรงจูงใจและให้กำลังใจในยามที่เหนื่อยล้า จนทำให้ปริญญาานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นงนุช ศรีอัษฎาพร หัวหน้างานที่ส่งเสริมในการลาศึกษาต่อ และให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการทำงานวิจัย ผู้วิจัยขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัมภาพรธม ตันตินาครกุล ที่กรุณารับเป็นประธานการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรุฑฒ์ อยู่ในศีล และรองศาสตราจารย์ ดร. มารุต พัฒนาผล ที่กรุณารับเป็นคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ซึ่งทุกท่านได้กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง กับปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ให้ออกมาสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ดร.จิราพร กาแก้ว ดร. อุไรวรรณ แซ่อ่อง ดร. กนกพจน์ คำชาย ดร.เสถียร พุดผล และเพื่อนอาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

ที่คอยดูแลช่วยเหลือและให้กำลังใจที่ดีเสมอมาตลอดการเรียนและการจัดทำปริญญาานิพนธ์ และเพื่อนๆ พี่ๆ ในรุ่น 27 สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรทุกท่าน ที่ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และส่งกำลังใจดีๆ ให้ผู้วิจัยมาตลอดที่เรียนในสาขา

ขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัยที่ส่งเสริม สนับสนุนและให้ทุนการศึกษาตลอดจนให้กำลังใจที่สำคัญและประทับใจประคองให้ผู้วิจัยปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

ธนัชพันธ์ สุขประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญรูปภาพ	ฌ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา	14
2. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการพูด	22
3. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการฟัง	45
4. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	61
6. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning.....	81
7. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning).....	95
8. แนวคิดเกี่ยวกับคนในยุคเจนเอเรชั่นซี (Generation Z)	108
9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	123

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	127
ตอนที่ 1 ขั้นพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	128
ตอนที่ 2 ขั้นศึกษาประสิทธิภาพผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	136
ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้วยกระบวนการ Action Research.....	136
ระยะที่ 4 สรุปผลการทดลองหลังจากทดลองด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนา ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจนครบทั้ง 3วงรอบตามกระบวนการของAction Research	144
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	147
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	191
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	191
วิธีดำเนินการวิจัย.....	191
สรุปผลการวิจัย.....	192
การอภิปรายผล	203
ข้อเสนอแนะ	216
บรรณานุกรม	221
ภาคผนวก.....	232
ประวัติผู้เขียน.....	278

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ตาราง 1 เกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ.....	20
ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์เนื้อหาในทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการ ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	60
ตาราง 3 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยทักษะ (Skill Driven Learning) โดยการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานและแบบดั้งเดิมที่ไม่ใช้ เทคโนโลยี.....	88
ตาราง 4 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยทัศนคติ (Attitude Driven Learning) โดยการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานและแบบดั้งเดิมที่ไม่ ใช้เทคโนโลยี.....	90
ตาราง 5 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยสมรรถนะ(Competency Driven Learning).....	92
ตาราง 6 แสดงบทบาทของครูและผู้เรียนในการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ชั้น.....	104
ตาราง 7 แสดงขั้นตอนการเรียนรู้แบบ 5 Let's ที่ผู้วิจัยออกแบบ โดยได้จากการสังเคราะห์จากแนวคิด จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ชั้น.....	107
ตาราง 8 แสดงการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักการของรูปแบบการเรียนรู้ แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญา ตรี.....	113
ตาราง 9 แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการ ฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	119
ตาราง 10 ความหมาย องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	149

ตาราง 11 แสดงการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี	157
ตาราง 12 แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี	163
ตาราง 13 รายละเอียดการจัดหน่วยการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี	169
ตาราง 14 เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน	185
ตาราง 15 เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน	186
ตาราง 16 เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน	187
ตาราง 17 เปรียบเทียบผลการพัฒนาความรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน	188
ตาราง 18 เปรียบเทียบผลการพัฒนาความรู้คำศัพท์เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน	189

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 ความสัมพันธ์ของทั้ง 4 องค์ประกอบที่แสดงถึงทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับศึกษาปริญญาตรี	155
ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี	168

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญของโลกเพราะเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลกในทุกๆหน่วยงานและภาคส่วน ในบางประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการและในบางประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือใช้เป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งหมดนี้ทำให้เห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง (lingua franca) และเป็นภาษาของโลกที่มีบทบาทสำคัญที่สามารถทำให้ประชาชนทั่วโลกได้ติดต่อสื่อสารกันได้ในยุคโลกาภิวัตน์ (Gordon, 1985) นอกจากนี้ (Crystal, 2003) กล่าวได้ว่าคนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดีได้นั้นจะมีโอกาสได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่าคนที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ เช่น ในบริษัทบางแห่งจะให้เงินพิเศษสำหรับพนักงานที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษตามข้อตกลงที่ตั้งไว้ได้ ทั้งหมดนี้คือเหตุผลว่าทำไมคนไทยส่วนใหญ่ต้องการที่จะพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ Burt (2004) กล่าวว่าภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของคนทั้งโลกและของคนไทยในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรงหรือทางอินเทอร์เน็ตเช่นการพิมพ์ผ่านข้อความในแอปพลิเคชันต่างๆ หรือการอ่านคู่มือในเรื่องต่างๆรวมถึงการดูภาพยนตร์และรายการทางทีวีที่ส่วนใหญ่มักจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง และนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเนื่องจากจะต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานในอนาคตอันใกล้นี้โดยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการทำงานมากที่สุดเนื่องจากต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร กันภายในหลายๆองค์กรรวมถึงการเข้าที่ประชุมที่ต้องใช้ทักษะการพูดและการฟัง และการสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของพนักงานพบว่าทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุดซึ่งผลวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากพนักงานบริษัทแห่งหนึ่ง(มณฑลปวีร์ เพชรรัตน์, 2554)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นรายวิชาพื้นฐานในระดับอุดมศึกษา โดยการเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) กำหนดให้ผู้เรียนระดับปริญญาตรี มีทักษะการสื่อสาร (Communication skills) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียนเนื่องจากการรวบรวมแหล่งข้อมูลต่างๆพบว่าผู้เรียนไทยจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้ว่าจะเรียนภาษาอังกฤษมาหลายปีรวมทั้งความรู้ความสามารถทางด้าน

ภาษาอังกฤษของเยาวชนยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการปรับปรุง(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 และ คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)และจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษ English Proficiency Index ประจำปี 2563 โดยสถาบันสอนภาษาระดับโลก Education First ที่ได้ทดสอบในประเทศที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใช้ภาษาอังกฤษของคนวัยผู้ใหญ่ที่มี อายุ 18 ปีขึ้นไปใน 100 ประเทศทั่วโลกด้วย EF Standard English Test ที่อยู่ภายใต้กรอบ CEFR ซึ่ง ประเทศไทยมีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในลำดับที่ 89 และเมื่อวิเคราะห์ เฉพาะกลุ่มในประเทศอาเซียน จาก 8 ประเทศซึ่งประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 7 และถูกจัดอยู่ในกลุ่ม ที่มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ต่ำมาก (Education first, 2020) ภาวิฑ ทองโรจน์ (2557) กล่าวว่า ผลการทดสอบที่ออกมาถือว่าประเทศไทยมี ผลสัมฤทธิ์ที่ต่ำมากเนื่องจากการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบัน ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรนั้นมี สาเหตุมาจากหลายประการเช่น ความพร้อมของผู้เรียน กลวิธีการสอนของครูไม่มีความ หลากหลาย สื่อการสอนที่นำมาประกอบการสอนและสภาพแวดล้อมที่จัดการเรียนการสอน ไม่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ และทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งปัญหาในการจัดการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษออก เป็น 3 ด้าน คือปัญหาด้านตัวครูปัญหาด้านตัวผู้เรียน และปัญหาด้าน เทคนิควิธีสอน (วิชัย สิงห์ชอม, 2555)

จากศึกษาปัญหาทางการพูดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานครของสุวรรณา ยุทธภีรัตน์ (2563) พบว่ามีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ และทักษะการพูดมีความกังวลอยู่ในระดับมากเนื่องจากความไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และกลัวตอบคำถามที่เป็นภาษาอังกฤษผิดและปัจจัยมาจากการพูดที่ไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน สอดคล้องกับปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จากการวิจัยของ นง สมร พงษ์พานิช (2551) พบว่า นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากมี ความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อยและ ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริงสอดคล้องกับงานวิจัยของธีราภรณ์ พลายนเล็ก (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขต กรุงเทพมหานครโดยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ออกเสียงไม่ถูกต้อง ใช้ประโยคไม่ถูกต้องตาม โครงสร้างไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้อง ตามโครงสร้างไวยากรณ์ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด นอกจากนี้ จริยานันท์ ฉันทะ (2555) ศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีปัญหาด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ วิชัย สิงห์ชอม (2555) ที่ศึกษาพบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษา คือ

ปัญหาด้านทักษะการพูดมากที่สุดนอกจากนี้ภัทราวดี กระแสร์และกัญญภัทร นิธิศรารากุล (2555) ได้ทำการศึกษาปัญหา ความต้องการที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่าทักษะที่มีปัญหามากที่สุดในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาคือ ทักษะด้านการฟัง ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 และรองลงมาคือทักษะด้านการพูดที่มีค่าเฉลี่ย 3.77 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของวัชรา หมดบိုင်ตัว 2545 สรุปว่านักศึกษามีปัญหาในการเรียน ภาษาอังกฤษในด้านการฟังและการพูดในระดับมากจึงเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานะภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย นอกจากนี้แล้วยังพบนักศึกษาไทยพบปัญหาด้านทักษะ การฟังภาษาอังกฤษ (รุ่งพนอ รักอยู่, 2560) ซึ่งทักษะการฟังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา อย่างมาก(Rost,1990;Rubin,1994) และถือว่เป็นทักษะทางภาษาที่มีความจำเป็น มากที่สุดแต่ แสดงให้เห็นได้น้อยซึ่ง Doff (2001, pp.198-199) กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อน ทักษะการพูด หากไม่มีทักษะการฟังบุคคลจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ ผลการวิจัย นักวิจัยได้กล่าวถึงแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ไว้ว่า แนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในไทย ครูควรมีความรู้ความสามารถใน ทั้ง 4 ทักษะ และครูควรต้องเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง และควรนำเทคนิค วิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้ มีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยครูจะต้องเป็นนัก เทคโนโลยีทางการศึกษา รู้จักนำนวัตกรรม วิธีการเครื่องมือสื่อต่าง ๆ ที่จะนำมาผสมผสาน หรืออาจจะใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียน เพื่อสร้างความหลากหลายในรูปแบบของ การนำเสนอเนื้อหา ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษ และในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ จะต้องสร้างทัศนคติที่ดีของผู้เรียนให้มีการเรียนภาษาอังกฤษและควรใช้ เนื้อหาที่ใกล้เคียงกับ ชีวิตประจำวันของผู้เรียนให้มากที่สุด เพื่อผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และมีความสุขในการเรียน (วิชัย สิงห์ขอม, 2555)นอกจากนี้นักศึกษาบางส่วนที่ยังไม่สามารถนำทักษะภาษาอังกฤษไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้เพราะว่าการเรียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะเรียนเพียงในชั้นเรียนเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นเวลาที่ไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและส่งผลให้ขาด ความมั่นใจและเกิดความกังวลเมื่อใช้ภาษาอังกฤษ(ณัฐฐินรีและธัญภา,2557และสุบิน,2556)มาก ไปกว่านี้มีวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานีพบว่าในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความ สำคัญสำหรับนักศึกษามากแต่ก็ยังมึนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการติดต่อสื่อสารได้และยังไม่เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษสอดคล้องกับงานวิจัย

ของอาทิตย์ อินตะแก้ว (2560) พบว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นการจัดการสอนที่เน้นการท่องจำคำศัพท์และเน้นการเรียนรู้หลักภาษามากกว่าการเรียนรู้หลักภาษาเพื่อการสื่อสารส่งผลให้นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่สามารถพูดเป็นประโยคยาวๆได้และไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดให้เป็นประโยคตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาได้ประกอบกับปัจจัยอื่นๆเช่นผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

ผลการวิจัยของอุดม นวนและคณะ(2560)ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรมีการเสริมทักษะเพิ่มเติมโดยใช้การสอนที่ทันสมัยและน่าตื่นเต้น มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกในการใช้ภาษาซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนให้สนุกสนานและต้องไม่ตึงเครียด โดยมีแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้ ทักษะการฟัง ผู้สอนควรประยุกต์ใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังจากสื่อต่างๆและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สำเนียงของเจ้าของภาษาซึ่งสามารถทำได้จากสื่อมัลติมีเดียที่มีอยู่มากมาย ทักษะการพูดผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้น่าสนใจและมีการแลกเปลี่ยนให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดเริ่มจากการพูดคำง่ายๆ

จากประสบการณ์สอนตั้งแต่ปี2558ที่รับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักศึกษาไม่สามารถนำภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ไปนั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้และนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ซึ่งถือเป็นระยะเวลาที่ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ยังเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่ล้าหลังสำหรับผู้เรียนยุคเจนเอเรชั่นซี ผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาด้วยแบบสอบถามความต้องการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน30คนสรุปประเด็นได้ดังนี้ โดยนักศึกษาร้อยละ70เปอร์เซ็นต์คาดหวังกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคตได้ เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ร้อยละ 63เปอร์เซ็นต์และอีกร้อยละ53 เปอร์เซ็นต์คาดหวังที่จะสามารถนำหลักไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสนทนาได้ และในหัวข้อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ตรงความต้องการกับยุคสมัยของนักศึกษาผลสรุปออกมาว่านักศึกษาร้อยละ 70.66 เปอร์เซ็นต์มีความต้องการให้นำเทคโนโลยีต่างๆเช่นเกมส์หรือโปรแกรมอื่นๆมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการฝึกทำแบบฝึกหัดหรือเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและมีการใช้สื่อประกอบการสอนต่างๆมาช่วยในการจัดการเรียนรู้ และนักศึกษาร้อยละ 16.6 เปอร์เซ็นต์มีความต้องการให้ผู้สอนมีการอัดคลิปวีดีโอ

หรืออัปโหลดคลิปวิดีโอต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ลงไป Google classroom เพื่อที่จะได้กลับมาทบทวนด้วยตนเองได้นอกจากนี้นักศึกษาร้อยละ 60เปอร์เซ็นต์ ต้องการเรียนแบบในชั้นเรียนผสมกับการเรียนแบบออนไลน์โดยการเน้นการฝึกฝนในชั้นเรียนและเรียนรู้เพิ่มเติมผ่านช่องทางออนไลน์

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษและมีวุฒิการศึกษาตรงในด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน3ท่านด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในด้านทักษะภาษาอังกฤษและวิธีการจัดการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีโดยสรุปประเด็นได้ดังนี้ประเด็นที่ 1 พูดถึงความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษโดยสรุปประเด็นได้ว่าทักษะภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารในแต่ละสถานการณ์เช่นในการทำงานและในการเรียนต่อและถ้านักศึกษาที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีก็จะสามารถเลือกงานที่สนใจและที่ชอบได้เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญและแทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตหรือช่องทาง Social ต่างๆ ประเด็นที่ 2 พูดถึงทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีจึงสรุปประเด็นได้ว่า ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความหลากหลายแต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ยังมีนักศึกษาที่ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตจริงได้ ประเด็นที่ 3 เกี่ยวกับปัจจัยใดที่ทำให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทักษะภาษาอังกฤษที่น้อยกว่ามาตรฐานจึงสรุปได้ว่าสาเหตุมาจากนักศึกษาบางส่วนมาจากโรงเรียนในระบบอาชีวศึกษาและบางส่วนจบมาจากมัธยมศึกษาซึ่งจะต้องเรียนวิชาอื่นๆต่อสัปดาห์เป็นจำนวนมากจึงได้เรียนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ไม่มากพอต่อสัปดาห์ ประเด็นที่ 4 เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จะช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีซึ่งสรุปประเด็นได้ว่าผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมจริงที่รายล้อมตัวผู้เรียนอยู่ตลอดเวลาเช่นการดูหนังฟังเพลงหรือเล่นเกมแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตประจำวันเช่นการขึ้นรถไฟฟ้าหรือป้ายสัญลักษณ์ต่างๆหรือคำประกาศต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ และในการจัดการเรียนการสอนควรจะต้องผสมผสานเทคโนโลยีมาช่วยเพราะปัจจุบันนี้ความรู้ยุคแค่ปลายนิ้วเนื่องจากนักศึกษาทุกคนมีสมาร์ทโฟนที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ ดังนั้นความรู้ที่อยู่ในสื่อออนไลน์มากมายที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการ นอกจากนี้ยังมี Application การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากมายที่เข้าถึงง่ายและยังมีสื่อต่างๆ เช่น YouTube ที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติที่มีชื่อเสียงคอยให้ความรู้ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนควรเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ออกไปหาความรู้ต่างๆและนำความรู้มาอภิปราย

แลกเปลี่ยนความรู้กันอาจทำได้ด้วยกิจกรรมในรูปแบบของ ภาระงาน(task) โดยผู้สอนจะต้องมอบหมายภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษผ่านการทำคิปลิวิดีโอจำลองสถานการณ์ต่างๆ หรือการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติในประเทศต่างๆโดยมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด

จากการศึกษาปัญหาและความสำคัญรวมไปถึงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ การสอบถามผู้เรียน การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน และจากประสบการณ์ของผู้วิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิดของคนในยุคเจเนอเรชั่นที่จำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาอังกฤษให้ตอบสนองกับคนยุคนี้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน(Blended learning)ที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนได้ทุกที่ทุกเวลาการรูปแบบการสอนจากเหตุการณ์จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติหรือการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ตซึ่งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นและใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการประยุกต์ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษไปฝึกปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนและใช้เทคโนโลยีต่างๆมาช่วยในการเรียนรู้และใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสืบเสาะเพื่อให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการสืบเสาะและความรู้ที่ได้เรียนรู้มาจากในชั้นเรียนมาประยุกต์และสร้างผลงานผ่านการทำภาระงานต่างๆเพื่อให้นักศึกษาได้มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีเนื่องจากรูปแบบการสอนนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้รวมทั้งมีความสามารถในเรื่องไวยากรณ์ วิธีการใช้ภาษา และนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้องตามบริบท โดยผ่านช่องทางทางการเรียนรู้ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสืบเสาะหาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ และฝึกปฏิบัติในด้านของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตัวผู้เรียนเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็น งานวิจัยที่เห็นถึงความสำคัญในการที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่บูรณาการเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับแนวทางการเรียนรู้แบบสืบเสาะเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้นำไปสู่การปฏิบัติได้ โดยการศึกษาครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
3. สามารถนำความรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆให้กับนักศึกษา เช่น การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การค้นคว้า และการนำเสนอ
4. ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและได้ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้
5. ผู้เรียนได้ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยี
6. สามารถนำรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นๆ
7. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี” มีรูปแบบเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีขอบเขตดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 18 แห่งที่จัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้นฐาน ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การเลือกคือเป็นกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานที่อยู่ในหมวดศึกษาทั่วไป (General Education) ที่มีการลงทะเบียนของนักศึกษาที่มาจากหลากหลายวิชาสาขา ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเดียวกันกับมหาวิทยาลัยเอกชนอื่นๆในเขตกรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาในการวิจัย

ในการทดลองครั้งนี้ใช้เวลาทั้งหมด 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงซึ่งมีเนื้อหาการเรียนรู้อีก 5 บท โดยมีการจัดการเรียนการสอนเป็นในชั้นเรียนจำนวน 13 ครั้งและสำหรับออนไลน์จำนวน 5 ครั้ง (นอกชั้นเรียน)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานหมายถึงการเรียนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมและได้บูรณาการกับการเรียนผ่านทางออนไลน์และใช้สื่อเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีความยืดหยุ่นขึ้นซึ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับยุคสมัยของผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีมากมายมาเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้

2. รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหมายถึงการจัดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนร่วมกับการเรียนออนไลน์และเรียนรู้ผ่าน platform ต่างๆจากอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปสู่การปฏิบัติ ร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้ในการสร้าง นำเสนอชิ้นงานและแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มของผู้เรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกันโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา แนะนำ

แหล่งข้อมูล กระตุ้นผู้เรียนให้ประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยการค้นคว้าหาความรู้ การทำแบบฝึกหัด รวมถึงการสนทนาผ่านวิดีโอออนไลน์เพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการในผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้นโดยมีกระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบ5ขั้นตอนหรือ5 Let's

3. ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คือ ทักษะสัมพันธ์กันในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้สื่อสารสามารถฟัง-พูดภาษาได้อย่างถูกต้องดังนี้

3.1 ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการได้ยินและเข้าใจบทสนทนา การอภิปราย คำบรรยายและ สื่อบันทึกต่างๆที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษที่ได้ยินอย่างช้าๆและชัดเจนได้แก่เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง การซื้อขาย งานอดิเรก ความสนใจในอาชีพ การเดินทาง การท่องเที่ยว การไปพบแพทย์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมโดยสามารถจับใจความหลักของเรื่องที่ได้ยินเพื่อสามารถใช้ชีวิตและเอาตัวรอดได้โดยใช้การวัดด้วยแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง โดยผลคะแนนหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สูงกว่าก่อนเรียน

3.2 ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล เล่าเรื่อง นำเสนอหัวข้อง่ายๆเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง กริยาท่าทางประกอบในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจและสามารถเอาตัวรอดได้ ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง งานอดิเรก การทำอาหาร ความสนใจในอาชีพ การเดินทาง การท่องเที่ยว การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น การไปพบแพทย์ และการนัดหมายโดยสนทนาหรือนำเสนออย่างต่อเนื่องได้ไม่ต่ำกว่า3นาทีโดยใช้การวัดด้วยแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผลคะแนนหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สูงกว่าก่อนเรียน

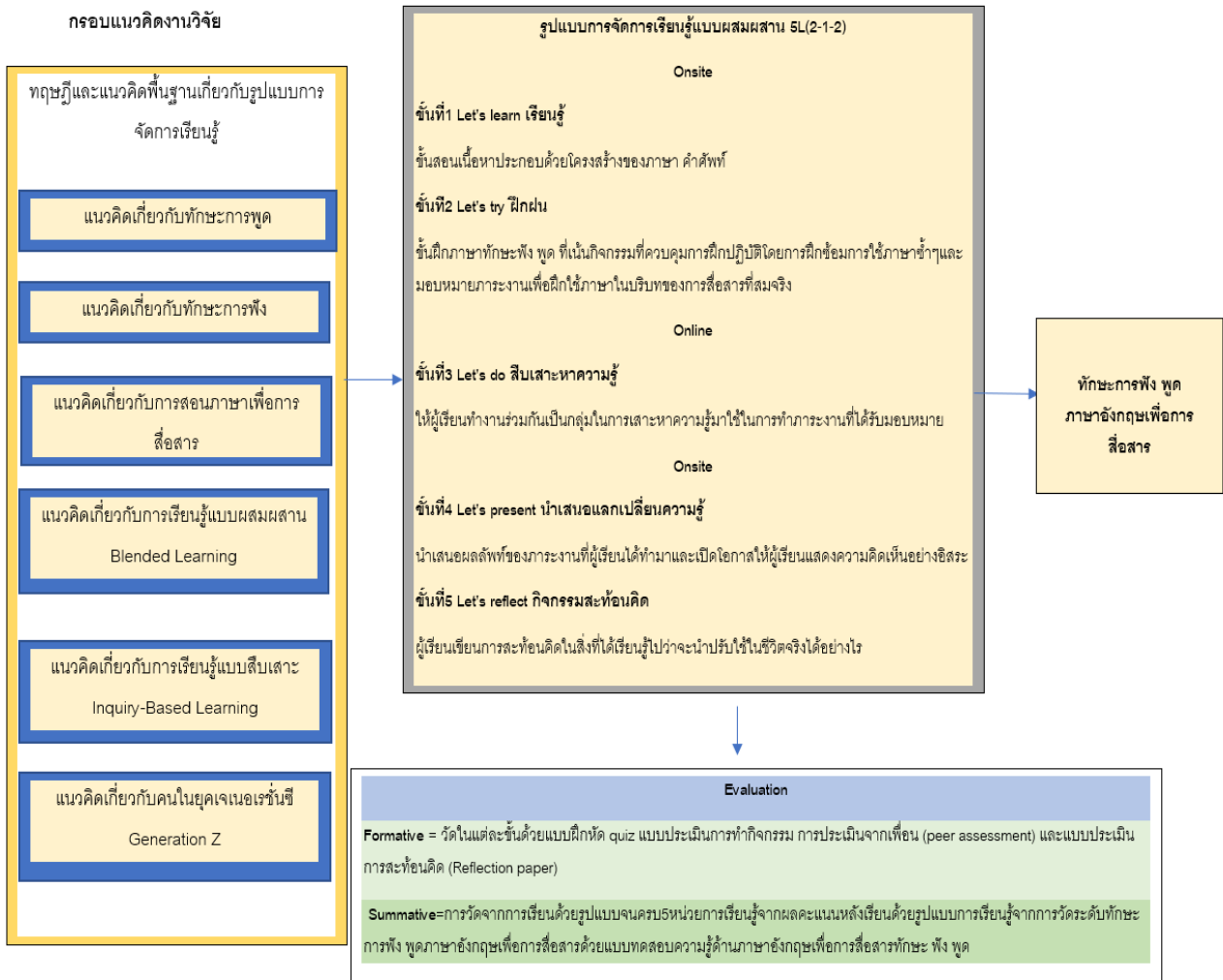
4. นักศึกษาปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้นฐาน ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน

5. ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี หมายถึง ผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีซึ่งตอบสนองวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้เป็นลักษณะของการประเมิน

แบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เพื่อตัดสินระดับความสำเร็จของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีเกณฑ์ประสิทธิผลดังนี้

5.1 ผลคะแนนเปรียบเทียบทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้ถูกวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้ t-test dependent โดยผลคะแนนหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด และทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และวิธีการดำเนินการต่าง ๆ จากเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยโดยประกอบไปด้วยหัวข้อดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา
 - 1.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา
 - 1.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน
 - 1.3 เกณฑ์การกำหนดความสามารถในการพูด และ การฟัง ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการพูด
 - 2.1 ความหมายของทักษะการพูด
 - 2.2 ความสำคัญของทักษะการพูด
 - 2.3 องค์ประกอบของทักษะการพูดและความสามารถในการสื่อสาร
 - 2.4 การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด
 - 2.5 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูด
 - 2.6 วิธีการทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านทักษะการพูด
 - 2.7 กรอบอ้างอิงความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของประเทศไทย
3. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการฟัง
 - 3.1 ความหมายของทักษะการฟัง
 - 3.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง
 - 3.3 องค์ประกอบของทักษะการฟัง
 - 3.4 การพัฒนาทักษะการฟัง
 - 3.5 จุดมุ่งหมายของทักษะการฟัง
 - 3.6 การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง
 - 3.7 การทดสอบความสามารถในทักษะการฟัง
 - 3.8 กรอบอ้างอิงความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของประเทศไทย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 4.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 4.2 จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 4.3 วิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 4.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
5. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ Constructivist Theory
 - 5.1 ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory
 - 5.2 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม
6. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning
 - 6.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน
 - 6.2 ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
 - 6.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน
 - 6.4 ระดับการเรียนรู้แบบผสมผสาน
 - 6.5 รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน
7. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)
 - 7.1 ความหมายของการสืบเสาะหาความรู้
 - 7.2 ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบสืบเสาะ
 - 7.3 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ
 - 7.4 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้นตอน
8. แนวคิดเกี่ยวกับคนในยุคเจเนอเรชันซี (Generation Z)
 - 8.1 คุณลักษณะของคนเจเนอเรชันซี (Generation Z)
 - 8.2 การจัดการเรียนการสอนสำหรับคนเจเนอเรชันซี (Generation Z)
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

1.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นรายวิชาพื้นฐานในระดับอุดมศึกษา โดยการเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) กำหนดให้ผู้เรียนระดับปริญญาตรี มีทักษะการสื่อสาร (Communication skills) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษ English Proficiency Index ประจำปี 2556 โดยสถาบันสอนภาษาระดับโลก Education First ที่ได้ทดสอบในประเทศไทยที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใน 60 ประเทศทั่วโลก พบว่าประเทศไทยมีคะแนนความสามารถทางด้าน ภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับที่ 55 โดยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษ ค่อนข้างต่ำสุด ภาวิช ทองโรจน์ (2557) กล่าวว่า ผลการทดสอบที่ออกมาถือว่าประเทศไทยมี ผลสัมฤทธิ์ที่ต่ำมาก สอดคล้องกับผลการทดสอบอื่น ๆ เช่น ผลการทดสอบโครงการประเมินผล ผู้เรียนนานาชาติ (PISA) ที่ไทยมีอันดับและคะแนนลดลง ซึ่งหากผลการทดสอบยังต่ำแบบนี้ก็ ค่อนข้างน่าเป็นห่วงมาก เพราะประเทศอื่น ๆ ได้มีการพัฒนาไปมาก แต่ประเทศไทยมีผลที่ต่ำลง ซึ่งในระยะยาวหากผลทางการศึกษายังเป็นแบบนี้ก็อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ เพราะผล การศึกษาของธนาคารโลกได้ชี้ชัดมาตลอดว่าการศึกษาอับเศรษฐกิจจะต้องคู่กันไป หาก การศึกษาดี ก็ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่ดีด้วย (กรรณิการ์ กาญจน์ดา, 2557)

กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้มีประกาศกระทรวงเรื่อง การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศภายใต้ของ กระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารทั่วโลกโดยสังเกตได้จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ล้วนแต่ถ่ายทอดออกมาด้วยภาษาอังกฤษจึงเห็นความสำคัญว่าการที่ผู้เรียนจะมีองค์ความรู้ให้เท่าทันกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจึงจำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงและนำไปประยุกต์ใช้ได้ และทำให้ผู้เรียนไปสู่การพัฒนาตนเองเพื่อให้เห็นความสามารถทัดเทียมกับมาตรฐานของการศึกษาในปัจจุบัน ดังนั้นจึงได้เกิดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยเริ่มตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ นั้นได้นำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ใช้กันทั่วโลกได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) มาเป็นกรอบมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน

2. มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยให้ความสำคัญกับการสื่อสาร จึงได้ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นโครงสร้างหลักไวยากรณ์มาเป็นทักษะการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มาเป็นแนวทางหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างธรรมชาติ

3. ส่งเสริมและเตรียมความพร้อมให้กับสถานศึกษาให้ออกแบบหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยที่สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจะต้องมีความหลากหลายแตกต่างกันไปเพื่อให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน

4. มีการประเมินความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์ เพื่อที่จะทราบถึงความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษของผู้สอนว่าอยู่ในระดับใดหรือมีปัญหาในด้านทักษะใดเพื่อที่จะนำไปพัฒนาให้มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูผ่านการฝึกอบรมครูผู้สอนรวมทั้งพัฒนาระบบติดตามผลของการพัฒนาโดยมีระบบเพื่อเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีการฝึกฝนและมีการประเมินระดับความสามารถทางออนไลน์เพื่อให้ครูผู้สอนได้ติดตามระดับความสามารถของตนเองด้วยกระบวนการทั้งหมดนี้เป็นนโยบายเพื่อที่จะยกระดับความสามารถของครูให้มีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และเพื่อให้ได้ตามกรอบของมาตรฐานของ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนไปสอนภาษาอังกฤษตามระดับขีดความสามารถที่ตนมี

5. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนโดยมุ่งเน้น ให้มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศตัวอย่างเช่น แอปพลิเคชันการเรียนรู้ (Learning applications) e-content รวมไปถึงช่องทางการเรียนรู้ผ่านรูปแบบดิจิทัลต่าง ๆ อาทิเช่น การฝึกออกเสียงตามโปรแกรมเพื่อให้ถูกต้องตามหลักของ Phonics และการ

เรียนรู้การฟังผ่านสื่อดิจิทัลและมีแบบทดสอบต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามกรอบของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สรุปได้ว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาถูกกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นรายวิชาพื้นฐานในระดับอุดมศึกษาโดยการเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่กำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษซึ่งผลการศึกษานี้ผู้วิจัยได้นำมาเป็นองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรีเพื่อให้สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

1.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบัน ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรนั้นมีสาเหตุมาจากหลายประการเช่น ความพร้อมของผู้เรียน กลวิธีการสอนของครูไม่มีความหลากหลาย สื่อการสอนที่นำมาประกอบการสอนและสภาพแวดล้อมที่จัดการเรียนการสอน ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ และทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษออก เป็น 3 ด้าน คือปัญหาด้านตัวครูปัญหาด้านตัวผู้เรียน และปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน รายละเอียด ดังต่อไปนี้ (วิชัย สิงห์ชอม, 2555)

1.2.1 ปัญหาด้านตัวครู

- 1) ปัญหาครูขาดเทคนิคในการสร้างคำถาม
- 2) ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อความหมาย
- 3) ปัญหาครูขาดความรู้ความสามารถในการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการสอนภาษา
- 4) ปัญหาครูขาดเทคนิคในการสร้างความสนใจของผู้เรียน
- 5) ปัญหาครูขาดความรู้และทักษะการสอนโดยการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา
- 6) ปัญหาครูขาดความรู้ความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน
- 7) ปัญหาครูขาดความรู้ความสามารถในการสอนแบบเน้นประสบการณ์ทางภาษา
- 8) ปัญหาครูสอนยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง

- 9) ปัญหาการสอนเพลงและเกม
- 10) ปัญหาการสอนแบบบูรณาการ
- 11) ปัญหาทางด้านการจัดกิจกรรมทางภาษา
- 12) ปัญหาครูสอนเน้นเนื้อหาในบทเรียนมากเกินไป
- 13) ปัญหาการสอนคำศัพท์
- 14) ปัญหาการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 15) ปัญหาการสอนไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา
- 16) ครูขาดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- 17) ครูขาดความรู้ความสามารถทางการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 18) ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบสาขาหรือวิชาเอก หรือวิชาโทภาษาอังกฤษ แต่ต้องมาสอนภาษาอังกฤษทำให้ครูขาดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนและการออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 19) ครูสอนภาษาอังกฤษต้องสอนหลายวิชาและหลายชั้นเรียน อีกทั้งยังมีภาระหน้าที่อื่นนอกเหนือจากการสอนทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนและการตรวจการบ้าน รวมทั้งไม่มีเวลาในการพัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษ
- 20) ครูสอนภาษาอังกฤษขาดทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ
- 21) ครูสอนภาษาอังกฤษไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน

1.2.2 ปัญหาด้านผู้เรียน

- 1) ผู้เรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ
- 2) ผู้เรียนขาดความอดทนในการแก้ทักษะทางภาษา
- 3) ผู้เรียนมีปัญหาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ
- 4) ผู้เรียนมีปัญหาในการอ่าน
- 5) ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก
- 6) ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 7) ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน
- 8) ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
- 9) ผู้เรียนขาดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

1.2.3 ปัญหาด้านวิธีสอน

- 1) ครูสอนภาษาอังกฤษสอนภาษาอังกฤษแบบภาษาไทย
- 2) ครูสอนภาษาอังกฤษขาดเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีสาเหตุมาจากองค์ประกอบหลายประการไม่ว่าจะเป็นผู้สอน ผู้เรียน เทคนิคและวิธีการสอน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จได้นั้นผู้สอนจะต้องรู้จักคิดและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบเหล่านี้ก่อนที่จะทำการจัดการเรียนการสอน จากการวิจัยของ นงสมร พงษ์พานิช (2551) ที่ศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อยและขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริงสอดคล้องกับงานวิจัยของธีราภรณ์ พลายเล็ก (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครโดยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ออกเสียงไม่ถูกต้อง ใช้ประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบได้ตามวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด นอกจากนี้ จริญญาพันธ์ ฉันทะ (2555) ศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีปัญหาด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ วิชัย สิงห์ช่อม (2555) ที่ศึกษาพบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาคือ ปัญหาด้านทักษะการพูดมากที่สุด ทั้งที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน นักศึกษารู้สึกตนเองอายและกังวลว่าจะมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการสนทนาภาษาอังกฤษ ขาดความู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาในการสนทนาภาษาอังกฤษ ไม่สามารถตอบโต้กับชาวต่างชาติได้อย่างเข้าใจกัน ขาดความมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ขาดทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ไม่กล้าตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน (สิวินีย์ ไชยพงษ์ และทัศนีย์ ธรพพร, 2556) นอกจากนี้แล้วยังพบนักศึกษาไทยพบปัญหาด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ (รุ่งพนอ รักษ์อยู่, 2560) ซึ่งทักษะการฟังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอย่างมาก(Rost,1990;Rubin,1994) และถือว่เป็นทักษะทางภาษาที่มีความจำเป็น มากที่สุดแต่แสดงให้เห็นได้น้อยซึ่ง Doff (2001, pp.198-199) กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อน ทักษะการพูด หากไม่มีทักษะการฟังบุคคลจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ ผลการวิจัยนักวิจัยได้กล่าวถึงแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ไว้ว่าแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในไทย ครูควรมีความรู้ความสามารถในทั้ง4 ทักษะ และครูควรต้องเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง และควรนำเทคนิควิธีการสอนที่

หลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้มี ความสำเร็จหรือร่นในการเรียน โดยครูจะต้องเป็นนัก เทคโนโลยีทางการศึกษา รู้จักนำนวัตกรรม วิธีการ เครื่องมือสื่อต่าง ๆ ที่จะนำมาผสมผสาน หรืออาจจะใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนรู้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนของทักษะทั้ง 4 คือทักษะ การฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการ เขียน เพื่อสร้างความหลากหลายในรูปแบบของ การนำเสนอเนื้อหา ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษ และในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษจะต้องสร้างทัศนคติที่ดี ของผู้เรียนให้มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและควรใช้ เนื้อหาที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ให้มากที่สุด เพื่อผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และมีความสุขในการเรียน (วิชัย สิงห์ขอม, 2555)

จากการศึกษางานวิจัย สะท้อนให้เห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งยังมีปัญหาด้านการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาที่นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบ ผสมผสานเพื่อแก้ปัญหาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษานิพนธ์ปริญญาตรี

1.3 เกณฑ์การกำหนดความสามารถในการพูด และการฟัง ภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษา

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์พื้นฐานที่ สำคัญในการออกแบบหลักสูตร รูปแบบการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และนำมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษของประเทศไทยเพื่อที่จะยกระดับมาตรฐานการเรียน การสอนภาษาอังกฤษให้มีเป้าหมายใกล้เคียงกับระดับมาตรฐานสากลเนื่องจากกรอบ ความสามารถทางภาษาอังกฤษนี้เป็นเกณฑ์ที่ทั่วโลกใช้และถูกยอมรับในระดับนานาชาติทั้งหมดนี้ จึงเป็นเหตุผลให้กระทรวงศึกษาธิการออกนโยบายให้ใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) เป็น กรอบ ความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) คือ เกณฑ์ มาตรฐานที่ถูกกำหนดมาเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและมีการ ประเมินความสามารถทางภาษาที่มีมาตรฐานเพื่อทำให้รู้ว่าผู้เรียนมีระดับความสามารถในทักษะ ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใดซึ่งเกณฑ์มาตรฐานนี้ถูกกำหนดขึ้นในปีค.ศ. 2002 โดยมีสหภาพ ยุโรปเป็นผู้กำหนดขึ้นโดยกรอบอ้างอิง CEFR ถูกเป็นที่ยอมรับในการตรวจสอบความสามารถทาง ภาษาเพื่อใช้ในการแบ่งเกณฑ์ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลและในปัจจุบัน

กรอบอ้างอิง CEFR ได้ถูกนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในการออกแบบเนื้อหาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั่วโลก (กรรณิการ์ กาญจันดา, 2557)

กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) ได้จำแนกเกณฑ์แบ่งออกเป็น 6 ระดับความสามารถและกำหนดความสามารถผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ

ระดับ	คำอธิบาย
A1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษในประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น รวมทั้งสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจคู่สนทนาเมื่อพูดช้าและชัดเจน
A2	ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้ประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลางเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปและการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้
B1	ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลประกอบสั้น ๆ ได้
B2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับดี สามารถใช้ภาษา พูดและเขียนได้แทบทุกเรื่อง อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้
C1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจในหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลายโดยปราศจากความที่ยาวและซับซ้อน รวมทั้งเข้าใจความหมายกำกวมที่ต้องตีความได้ สามารถแสดงความคิดเห็นความรู้สึกของตนเองได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องประมวณคำศัพท์ในสมอง สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านการทำงานและสังคมหรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพูดและเขียนข้อความได้อย่างชัดเจนและถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์เมื่อเจอเนื้อหาซับซ้อน พร้อมทั้งสามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้อย่างถูกต้อง

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับ	คำอธิบาย
C2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษาได้อย่างดีเยี่ยม สามารถใช้ภาษาได้อย่างสละสลวยตามหลักภาษาและใช้ได้อย่างถูกต้องตาม วัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารได้ สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับอาชีพเช่นด้าน วรรณกรรมได้อย่างเข้าใจ สามารถเลือกใช้ภาษาในด้านการพูดและเขียนได้อย่าง เหมาะสม

โดยกรอบการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามกรอบ CEFR ได้กำหนดเกณฑ์ให้กับผู้เรียนเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาโดยมีเป้าหมายในการ พัฒนาดังนี้

- ผู้เรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรมีระดับ CEFR – A1
- ผู้เรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรมีระดับ CEFR – A2
- ผู้เรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 / ปวช. ควรมีระดับ CEFR – B1
- ผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ควรมีระดับ CEFR – B2

จึงสรุปได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยตามประกาศของ กระทรวง ศึกษาธิการได้กำหนดให้ใช้เกณฑ์ของกรอบมาตรฐานวัดระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษที่เป็นสากลได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) และมุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการ ใช้ภาษาจึงได้มีแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งเกณฑ์ทั้งหมดนี้มุ่งมั่นเพื่อที่จะพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนเพื่อให้ทันกับยุคการเรียนการสอนสมัยใหม่ และทัดเทียมมาตรฐานระดับสากลและนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้รวมทั้งได้ ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือในการช่วยพัฒนาระดับ ความสามารถภาษาอังกฤษ กรอบการประเมินการใช้ภาษาอังกฤษนี้ทำให้การออกแบบหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีขอบเขตของเนื้อหาที่จะต้องเรียนรู้ตั้งนั้นการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ควรต้องประยุกต์ข้อมูลและเนื้อหาเพื่อที่จะ นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่อยู่บนพื้นฐานในระดับที่ไม่ต่ำกว่า B1 และในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้กำหนดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยยึดกรอบมาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ในกลุ่ม B1 กล่าวคือผู้เรียนสามารถพูด ข้อความทั่ว ๆ ไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สามารถบรรยาย ประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลประกอบสั้น ๆ ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559 ; กรรณิการ์ กาญจนดา, 2557 ; วิชัย สิงห์ชอม, 2555; สิวินีย์ไชยพงษ์ และทัศนีย์ ธราพร, 2556) ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวกำหนดความสามารถในทักษะการพูด และทักษะการฟังภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาผู้วิจัยได้นำมาเป็นส่วนหนึ่งของการ กำหนดเนื้อหา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี

2. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการพูด

2.1 ความหมายของทักษะการพูด

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ทักษะการพูด หมายถึง การสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหนและอย่างไร ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วย ครูต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม มิใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อย่างเดียว ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของทักษะการพูดไว้อย่างหลากหลาย ดังเช่น แวลเลท (Valette, 1976, p.80) ซิทโซปูลู (Tsitdopoulou, 1992, p.56) และวิดโดสัน (Widdowson, 1981, p. 59-60) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ทักษะการพูดเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ทักษะการพูดนั้นมิได้เพียงแต่เป็นการใช้วิธีระงับในการออกเสียงเท่านั้น แต่เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่พูด และในการพูดสื่อสารที่ดี พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดที่สอดคล้องเหมาะสมมีความสำคัญเท่ากับความรู้อันเรื่องภาษา ในขณะเดียวกัน แวลเลท ให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่า ทักษะการพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้นั้นผู้พูดต้องสามารถเลือกใช้สำเนียงและถ้อยคำที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา ส่วน สก็อต (Scott, 1981, p.70) ให้ความหมายว่า ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งรวมทั้งผู้พูดและผู้ฟัง และมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยินผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาและมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการมีปฏิสัมพันธ์

กันยารัตน์ เฝิงสา (2553, น. 22) กล่าวว่าไว้ว่า ทักษะการพูดหมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ระหว่างบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำและมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ฮาฮีดีะ ดีนามอ (2553, น. 47) กล่าวว่าไว้ว่าทักษะการพูดคือ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยใช้ท่าทาง น้ำเสียงภาษาและอากัปกริยาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกให้เกิดความเข้าใจตามจุดประสงค์ของผู้พูดผู้ฟังและผู้เกี่ยวข้องให้เกิดผลตอบสนองตามที่ต้องการ

เดือนนภา ทองมาก (2558, น. 21) กล่าวว่าไว้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียงถ้อยคำ และมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องสามารถใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้สอดคล้องเหมาะสมอีกด้วยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 31) กล่าวว่าไว้ว่า ทักษะการพูดหมายถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รวมถึงการใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดและเป็นที่ยอมรับส่งถึงกันถ่ายทอดความรู้สึกให้เกิดความเข้าใจ เพื่อให้ผู้ฟังรู้ความหมายและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด

นภัชชา แดนพันธ์ (2560, น. 130) กล่าวว่าไว้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง การสื่อความหมายระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลหรือถ่ายทอดความรู้ ความคิดระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป รวมถึงการใช้พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดได้สอดคล้องอย่างถูกต้องเหมาะสม และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้พูดที่ตั้งไว้

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนา อภิปราย เปลี่ยนข้อมูล บรรยาย นำเสนอ ในหัวข้อง่าย ๆ และคุ้นเคยจากความสนใจได้แก่เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก การทำอาหาร ความสนใจในการทำงาน การเดินทางและการนัดหมายโดยสนทนาได้ไม่ต่ำกว่า 3 นาที

2.2 ความสำคัญของทักษะการพูด

ทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงทักษะการพูดไว้ดังเช่น

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น. 162) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นการแสดงออก (Productive Skill) ในการพูด ผู้พูดต้องมีความสามารถทางภาษาทุกด้าน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของตนเองออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

สมิตรา อังวัฒนกุล (2554, น. 167) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูดในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและการเขียนง่ายขึ้นด้วย

วารุณี ยะปาน (2556, น. 88) กล่าวว่า ทักษะการพูดมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ควบคู่ไปกับทักษะการฟังเพราะการที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้นจึงควรเน้นการทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

ภรากรณ์ สีทองฮาด (2558, หน้า 33) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องควบคู่ไปกับทักษะการฟัง การที่จะพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้ต้องมีความสามารถในการฟังคนอื่นได้เป็นอย่างดีเช่นกัน การที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพได้ต้องมีทักษะการพูดและมีความเข้าใจทางภาษาเป็นอย่างดี

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, หน้า 31) กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกของผู้ฟังซึ่งได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และ ทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จทั้งทักษะการฟัง-การพูดและการอ่าน-การเขียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษา การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับความรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด การพูดเป็นทักษะที่สอนยากจึงต้องใช้เวลาในการฝึก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเน้นทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังและก่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารที่ตรงกัน

2.3 องค์ประกอบของทักษะการพูดและความสามารถในการสื่อสาร

องค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในทำนองเดียวกันว่าทักษะการพูดมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (Byrne, 1979, p.8)

1. ผู้พูด (Speaker) หมายถึง บุคคลซึ่งพูดสื่อความหมายหรือส่งข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้ฟัง

2. ข้อความ (Message) หมายถึง สารหรือข้อมูลจากผู้พูดที่ส่งมาให้

3. ผู้ฟัง (Listener) หมายถึง บุคคลที่รับสารหรือฟังข้อมูลจากผู้พูดที่ส่งมาให้ ซึ่งกระบวนการจะเกิดเป็นปฏิสัมพันธ์ 2 ทาง คือ ผู้พูดส่งข้อมูลหรือข่าวสารไปยังผู้ฟัง และในขณะเดียวกัน ผู้ฟังรับฟังข้อมูลและแปลความหมายให้เข้าใจ และเปลี่ยนสถานะเป็นผู้พูดส่งข้อมูลกลับไปให้ผู้พูดซึ่งจะเปลี่ยนเป็นผู้ฟัง โดยกระบวนการนี้เรียกว่ากระบวนการสื่อสาร

ซาวิยอง (Savignon, 1983, p.35-26) และสเวน (Swain, 1984, p. 7-18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารมี 4 ประการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถในการด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ความสามารถโดยใช้องค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความสามารถเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้าใจกันได้ถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียง ประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งทางด้านคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Non-Verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จักหรือนึกไม่ออกในขณะนั้นการพยายามอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ เป็นต้น

แฮร์ริส (Harris, 1990, p.81-82) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ว่าประกอบด้วยความสามารถต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) ในขณะที่พูดผู้พูดต้องออกเสียงทั้งพยัญชนะสระการเน้นหนัก ประโยคและคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

2. ไวยากรณ์ (Grammar) ต้องใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

3. คำศัพท์ (Vocabulary) ใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง

4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว

5. ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility) สามารถเข้าถึงข้อมูลแล้วโต้ตอบในการสื่อสารดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

กุนทลีย์ ไวทยะวานิช (2545, น. 2) ได้กล่าวว่า การพูดจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้ภาษา เสียง อากัปกริยา สะสมความคิดที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมเตรียมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระบบสามารถถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้งและรวดเร็ว

2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้านนั้นจริง ๆ ควรมีการเตรียมการลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้องตามกฎเกณฑ์ เช่น มีบทนำ เนื้อเรื่องและบทสรุป เป็นต้น

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้และผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) หมายถึง สิ่งที่ช่วยให้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้ผู้ฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกริยา ท่าทางและอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

ภรากรณ์ สีทรงฮาด (2558, หน้า 35) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้ภาษาพูด ได้ถูกต้องและเหมาะสมคือ ความสามารถในด้านไวยากรณ์ ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถในการใช้

ความสัมพันธ์ของข้อความ และความสามารถใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย ความสามารถในการพูดเป็นความสามารถในการนำคำศัพท์มาสร้างเป็นประโยคเพื่อใช้ในการสื่อความหมาย รวมทั้งการแสดงกริยาทำทางต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะและเป็นที่ยอมรับของสังคม นั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษาตามสถานการณ์ที่กำลังสื่อสาร วัฒนธรรม และสังคม องค์ประกอบข้างต้นนับว่ามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การที่ผู้เรียนจะสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในองค์ประกอบดังกล่าวเป็นอย่างดี

วศินี หนูนภักดี (2558, น. 32) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบในทักษะการพูดประกอบไปด้วยผู้พูด ข้อความ ผู้ฟัง เครื่องมือในการสื่อความหมาย โดยมีองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 33) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูดและความสามารถในการสื่อสารว่า ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นการปฏิสัมพันธ์ 2 ทางคือผู้พูดส่งข้อมูลหรือข่าวสารไปยังผู้ฟังและผู้ฟังรับฟังข้อมูลแล้วแปลความหมายให้เข้าใจ ความสามารถในการสื่อสารนั้น ผู้พูดต้องมีความสามารถในด้านไวยากรณ์ คือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง อีกทั้งสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ รวมถึงการใช้กริยาทำทาง สีนำนำน้าเสียงประกอบเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามจุดมุ่งหมาย

สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ 2 ทาง ผู้พูดสื่อสารไปยังผู้ฟังเพื่อสื่อความหมาย ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้ายิ่งขึ้นหากผู้ฟังและผู้พูดต้องมีความสามารถในการออกเสียง ใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าถึงข้อมูลแล้วได้ตอบได้อย่างถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ของการสื่อสารซึ่งผู้วิจัย ได้ศึกษาองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของการนิยามความหมายและองค์ประกอบของทักษะการพูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2.4 การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด

ในการสอนทักษะการพูด ครูผู้สอนควรพิจารณาถึงข้อปฏิบัติ ดังที่นักการศึกษาได้เสนอ แนวทางไว้ ดังเช่น

ริชาร์ด (Richard, 1990, p.76-87) ได้ให้แนวคิดในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. การสอนแบบอ้อม (Indirect Approach) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่มีการสนทนาปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูด โดยครูจัดหาหรือเตรียมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นธรรมชาติ โดยการฝึกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือสนทนาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการสอนแบบนี้ผู้เรียนจะใช้ภาษา ตามที่ครูกำหนดมากกว่าตามความต้องการของผู้เรียนเอง

2. การสอนแบบตรง (Direct Approach) เป็นการสอนที่ครูได้วางแผนการสอนมีขั้นตอนและกระบวนการต่าง ๆ กำหนดสถานการณ์และจุดประสงค์ของการเรียนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาเฉพาะสถานการณ์นั้น ๆ โดยกำหนดกลวิธีและกระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

นอกจากนี้ ริชาร์ด (Richard, 1990, p.76-87) ยังเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ไม่ควรจะเป็นการสอนแบบใดก็ตาม เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูจะต้องเตรียมการและวางแผนการจัดการเรียนการสอน โดยการเลือกวิธีการหรือกิจกรรมที่มีเป้าหมายหรือจุดประสงค์เพื่อพัฒนาการพูดของผู้เรียนได้

กุศยา แสงเดช (2554, น. 136) กล่าวถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ดังนี้

1. จัดบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษาและครูผู้สอนใช้ Classroom English Expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก

2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการฝึกทักษะการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะในขั้น Presentation ที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้น Practice ที่ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency) และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผล

ต่อความเข้าใจภาษาก็คงไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย และขาดความเชื่อมั่น

4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควรเลือกรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (Pair work) ให้มากเพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8. ควรชมเชยผู้เรียน ให้กำลังใจบ่อย ๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

วคินี หนูนภักดี (2558, น. 38) ได้กล่าวว่า การจัดการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายในการสื่อสารและเน้นความต้องการสื่อสารของผู้เรียนรวมทั้งให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิบัติจริงด้วย การใช้ภาษาได้หลากหลายโดยมีผู้สอนทำหน้าที่ดูแลและให้คำปรึกษา กิจกรรมที่ใช้ต้องเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารมากที่สุด กิจกรรมสนุก มีขั้นตอน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายส่งผลให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างโอกาส ในการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 34) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดนั้นมีอยู่หลายวิธีแต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือควรฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติอย่างมีปฏิสัมพันธ์โดยใช้กิจกรรมหลากหลายรูปแบบ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและเกิดแรงกระตุ้นที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีด้วยกันหลายวิธี ทั้งแบบทางตรงและทางอ้อม ครูจะต้องเตรียมการและวางแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนโดยผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อนำไปเป็น

ส่วนหนึ่งในการออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนรู้และฝึกฝนของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

2.5 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูด

นักการศึกษาหลายคนกล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ ดังเช่น เบิร์น (Byrne, 1979, p.8-21) ได้เสนอขั้นตอนในทักษะการพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูล (The Presentation Stage) เป็นขั้นตอนที่ครูนำเสนอความรู้ใหม่เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและนำไปใช้ในการฝึกพูดต่อไป บทบาทของครูผู้สอนคือให้ความรู้เวลาที่ใช้ ควรไม่มากแต่ให้มีประสิทธิภาพสูง การจัดกิจกรรมในขั้นนี้มี 2 แนวทาง ดังนี้

1.1 กิจกรรมที่มีโครงสร้างแน่นอน (Structured Activities) คือ กิจกรรมที่ผู้สอนได้วางแผนไว้เป็นอย่างดี เป็นการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ผู้เรียนพบในเนื้อหาที่เรียน

1.2 กิจกรรมที่มีโครงสร้างไม่แน่นอน (Unstructured Activities) คือ กิจกรรมที่ไม่มีแผนไว้ก่อน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับที่สูงกว่าเพราะมีความรู้มากพอที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสารได้

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสในการพูดโดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นนำเสนอให้ถูกต้อง ผู้เรียนจะมีบทบาทในการทำกิจกรรมมากกว่าครู ในขณะที่ครูเป็นผู้คอยควบคุม (Conductor) ให้การฝึกดำเนินไปอย่างถูกต้อง สื่อที่นำมาใช้ในการฝึกมี 2 ประเภท คือ แบบฝึก (Drills) และเนื้อเรื่อง (Texts)

3. ขั้นนำไปใช้ (The Production Stage) ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะใช้ภาษาที่รับรู้และฝึกใช้ในขั้นที่ 2 อย่างเต็มที่ตามความต้องการ โดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ (Manager) ให้การเรียนดำเนินต่อไป เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งเป็นการเตรียมพร้อมให้ผู้เรียนพร้อมที่จะใช้ภาษาได้จริงนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้ อาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้

สคริฟเนอร์ (Scrivener, 1994, p.29-30) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

ขั้นก่อนเข้าสู่บทเรียน

1. ผู้สอนควรทำความเข้าใจกับกิจกรรมและสื่อการสอนก่อน โดยการทดลองเพื่อตรวจสอบลำดับขั้นตอน เวลาในการทำกิจกรรม ความรู้และความต้องการความช่วยเหลือของผู้เรียน บทบาทของครูและผู้เรียน รวมถึงคำสั่งที่จำเป็นในการทำกิจกรรม

2. ครูควรหาแนวทางเพื่อจะแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมคู่ แต่จำนวนผู้เรียนเป็นคี่ ครูควรทำอะไรหรือครูเตรียมกิจกรรมไว้เผื่อสำหรับผู้เรียนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาเพื่อไม่ให้เกิดความวุ่นวายในห้องเรียน

ขั้นในระหว่างบทเรียน

1. ก่อนทำกิจกรรมครูควรมีการนำเข้าสู่กิจกรรม (Lead in) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจที่จะทำกิจกรรม โดยการใช้คำถาม รูปภาพ กำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ หรืออาจจะทบทวนความรู้ทางภาษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำกิจกรรม

2. การจัดกิจกรรม (Setting up the Activity) เป็นขั้นตอนการทำกิจกรรม ดังนี้

a จัดที่นั่งให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม เช่น กิจกรรมคู่หรือกลุ่ม

b ใช้คำสั่งที่กระชับและชัดเจนในการทำกิจกรรม

c สาธิตการทำกิจกรรมเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน

d ตรวจสอบความเข้าใจในการทำกิจกรรม เช่น คำสั่ง ลำดับขั้นตอนต่าง ๆ

3. การดำเนินกิจกรรม (Running the Activity) เมื่อสอนแจกใบงานในการทำกิจกรรมและให้คำสั่งที่ชัดเจนแล้ว จากนั้นให้ผู้เรียนเริ่มทำกิจกรรมโดยที่ครูไม่ควรขัดจังหวะในการทำกิจกรรมของผู้เรียนเพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่มั่นใจในการใช้ภาษา ครูควรเป็นผู้สังเกตการณ์และให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็นเท่านั้น

4. การจบกิจกรรม (Closing the Activity) ครูไม่ควรสั่งหยุดการทำกิจกรรมทันทีที่หมดเวลาซึ่งอาจมีบางกลุ่มที่ทำกิจกรรมยังไม่สมบูรณ์ ครูควรมีการเตือนเพื่อบอกเวลาที่เหลือในการทำกิจกรรมให้สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนกลับนั่งประจำที่แล้ว ครูจึงสรุปและตัดสินการทำกิจกรรมว่าผู้เรียนได้ทำกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ขึ้นหลังทำกิจกรรม

5. ภายหลังทำกิจกรรม (Post Activity) ควรมีการให้ข้อมูลป้อนกลับในการทำกิจกรรมโดยการแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบคำตอบและความสำเร็จในการทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำเร็จของตนเองในการทำกิจกรรม และเป็นกำลังใจในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป พูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาตนเองในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2540, น. 57-64) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คือ สื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนากับการซื้อขายสินค้าได้ถูกต้องเหมาะสม

1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ ในข้อ 1.1 คือ ให้ความหมาย ศัพท์ โครงสร้างหรือสำนวนและความรู้ทางสังคม ภาษาศาสตร์ที่มีในบทสนทนานั้นคือการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization)

ตัวอย่างที่จะเป็นลักษณะจุดประสงค์นำทางที่ต้องการในเรื่องศัพท์ คือ ให้สะกดคำบอกความหมายได้ถูกต้อง (Passive Vocabulary) หรือให้นำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม (Active Vocabulary) ในเรื่องโครงสร้างหรือสำนวนใหม่ก็เช่นกัน คือให้ตัวอย่าง สรูปกฎเกณฑ์และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม สำหรับการทำความเข้าใจในบริบทอาจถามคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาในลักษณะต่อไปนี้คือ

- ใครเป็นผู้พูดในบทสนทนานั้น
- ผู้พูดมีลักษณะอย่างไร เช่น เกี่ยวกับวัยและเพศ เป็นต้น
- ลักษณะที่อาจมองเห็นได้เป็นอย่างไร เช่น บรรยากาศขณะสนทนา
- กิริยาท่าทางที่ผู้พูดใช้เป็นอย่างไร เช่น นั่งหรือยืนอยู่ในลักษณะใด
- ผู้พูดมีจุดประสงค์จะสื่อความหมายอะไร
- ให้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกของเพื่อน ๆ ในชั้น

2. การดำเนินการสอน เรื่องที่จะนำมาสอนเป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เข้าช่วย มีการถามตอบ ชักชวน ความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ เป็นการใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Competency) ในขั้นนี้

3. การฝึกพูด เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรมตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กหรือเป็นคู่ ๆ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและ

ลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วย เป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4. การถ่ายโอน เป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้ว คือผู้เรียน มีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้

ในการฝึกทักษะการพูด นอกจากผู้สอนจะเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centered Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและเป็นคู่ ๆ แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ คือ

4.1 กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre-Conversation Activities) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยสร้างความสนใจบทสนทนา โดยการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

- ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะฝึกทักษะการพูดอย่างราบรื่นในภายหลัง
- การให้ความรู้ทางด้านกรอออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะ การพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าบริบทและฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง
- การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน เช่น สถานภาพระดับความเป็นทางการและการแสดงอารมณ์ของคู่สนทนา เป็นต้น
- ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค
- การจับคู่สนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม
- การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาให้เหมาะสม
- การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี

4.2 การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ทั้งหมด (Controlled Conversation) โดยผู้เรียนฝึกสนทนาได้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ๆ

4.3 การสนทนาโดยกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง (Semi-Controlled Conversation) โดยผู้เรียนเลือกคำถาม ถาม-ตอบ ในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์

- ให้ผู้เรียนถามคำถามและเลือกตอบคำถามจากที่กำหนดให้
 - ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติโดยให้สถานการณ์เกี่ยวกับโทรศัพท์
- ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อม ให้เป็นผู้เรียนคนที่ 1 และ 2 ถ้าไม่พร้อมให้ใช้คำถามที่เตรียมไว้

- ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจังหวัด 2 จังหวัด ที่ผู้เรียนรู้จักโดยให้ศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้หรือให้คำถามเพื่ออภิปราย

4.4 การสนทนาโดยเสรี (Free Conversation) คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาโต้ตอบกันอย่างอิสระ โดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความเหมาะสมแล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหา หรืออภิปราย เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

- ให้สนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถามทิศทาง
- ให้ฟังการสนทนายระหว่างบุคคล 2 คน เกี่ยวกับการนัดหมาย จดลงในตารางเวลาแล้วให้จับคู่กันพูดกับเพื่อนว่าบุคคลทั้งสองว่างหรือไม่ว่างวันใด เวลาใด
- ให้ผู้เรียนใช้การแก้ปัญหาโดยให้หัวข้อตามจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า
- ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรี โดยให้ประเด็นอภิปราย ทั้งนี้การอภิปรายอย่างเสรีเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2554, น. 169) ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้ผู้เรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยครูอาจให้ความสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550, น. 166) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูด ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนพูด

กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน เตรียมผู้เรียนก่อนการพูด ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้มีดังนี้

1.1 ให้ความรู้คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่ต้องนำมาใช้ในการพูดในบริบทที่คล้ายกับบทสนทนาที่จะต้องพูด

1.2 ให้ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา เช่น ระดับความเป็นทางการของบทสนทนาที่ต้องพูด

1.3 ฝึกออกเสียงคำ ระดับเสียงสูงต่ำและการเชื่อมเสียง

1.4 ให้ฟังบทสนทนาที่เป็นตัวอย่าง

2. ขั้นการพูดโดยกำหนดโครงสร้าง

การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดที่กำหนดโครงสร้างที่ใช้อยู่ประจำมี 2 แบบ คือ กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป (Information Gap) และกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กิจกรรมทั้งสองแบบ ผู้เรียนจะพูดได้ตอบเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองไม่มี ลักษณะของกิจกรรมจะเหมือนการสื่อสารจริงแต่ผู้สอนจะกำหนดภาษาที่จะฝึกไว้แล้ว ดังนั้น การพูดแบบนี้จึงเหมือนการฝึกมากกว่าการสื่อสาร

3. ขั้นการฝึกโดยเสรี

ขั้นการพูดโดยเสรีเป็นการฝึกแบบสื่อสารโดยแท้จริง โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียน ในสถานการณ์ที่เหมือนจริง ในการทำกิจกรรมผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันเพื่อวางแผนแก้ปัญหา หรือทำกิจกรรมให้สำเร็จ กิจกรรมที่ใช้กันทั่วไปในการฝึก คือ บทบาทสมมติ (Role Playing) และ การอภิปราย (Discussions)

3.1 บทบาทสมมติ (Role Playing)

บทบาทสมมติเป็นการฝึกที่เรียนแบบชีวิตจริงดังนั้นภาษาที่ใช้จึงมีวงกว้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในขณะแสดงบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในด้านภาษาศาสตร์วัฒนธรรม ผู้เรียนต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล ในการฝึกบทบาทสมตินั้น ผู้เรียนบางคนอาจสนุกกับกิจกรรม แต่สำหรับผู้เรียนบางคนอาจขาดความมั่นใจหรือค่อนข้างอ่อน จึงอาจรู้สึกกลัวกิจกรรมที่จะทำให้บทบาทสมมติได้ผลมีดังนี้

- การเตรียมการที่รอบคอบ ผู้สอนต้องอธิบายกิจกรรมบอก
สถานการณ์ที่จะให้ผู้เรียนฝึกอย่างชัดเจนและจะต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนเข้าใจ

- ตั้งจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย แผน
กำหนดการและความคิดเห็นของกลุ่มหรือผลที่ตามมา

- ใช้บัตรบทบาท (Role Playing) ซึ่งในบัตรต้องอธิบายบทบาท
ของแต่ละคนให้ชัดเจน สำหรับผู้เรียนในระดับต้น ๆ ควรให้คำศัพท์หรือสำนวนที่จำเป็นต้องใช้ด้วย

- ก่อนเริ่มแสดงให้ผู้เรียนทั้งสองห้องระดมสมอง ช่วยกันคิดว่าอาจจะ
ต้องใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ หรือสำนวนอะไรบ้าง

- ควรจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผู้เรียนขาดความมั่นใจจะสามารถมีส่วนร่วม
ได้

- ให้ความเตรียมที่เพียงพอ ผู้เรียนแต่ละคนควรมีเวลาเตรียมตัว เพื่อ
ร่างความคิดและภาษาที่ต้องใช้

- ผู้สอนต้องเป็นแหล่งความรู้ ตอบคำถามที่ผู้เรียนสงสัย ไม่ควรแก้ไข
การออกเสียงหรือไวยากรณ์ถ้าผู้เรียนไม่ถาม

- ให้ผู้เรียนทำงานตามความสามารถ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถ
ทางภาษาไม่เท่ากัน มีวิธีการทำงานเป็นกลุ่มไม่เหมือนกัน และได้รับบทบาทเฉพาะในการแสดง ไม่
ควรคาดหวังให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายเท่า ๆ กันหรือใช้ไวยากรณ์ที่สอนในการพูด

- ติดตามผลโดยการให้ผู้เรียนรายงานผลการแสดง

- หลังการแสดงให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน
เช่น ไวยากรณ์ การออกเสียง ข้อมูลป้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมาทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่นก็ได้

3.2 การอภิปราย (Discussion)

การจัดการอภิปรายให้ประสบผลสำเร็จผู้สอนต้องเตรียม ดังนี้

- ให้หัวข้อที่จะอภิปราย บอกขอบเขต อธิบายคำศัพท์และ
ไวยากรณ์

- ให้ผู้เรียนเลือกที่จะอภิปรายผู้เรียนมักจะชอบหัวข้อเกี่ยวกับรายการ
โทรทัศน์การท่องเที่ยว ข่าวปัจจุบันหรือเรื่องเกี่ยวกับเพื่อน เรื่องบางเรื่อง เช่น การรณรงค์ในเรื่อง
ของมลภาวะ การสูบบุหรี่ เป็นเรื่องที่ยากเพราะผู้เรียนต้องมีความสามารถทางภาษาสูง

- แบ่งเป็นกลุ่มย่อยเพราะการอภิปรายเป็นกลุ่มใหญ่ทำให้ผู้เรียนไม่
สามารถร่วมกิจกรรมได้ครบทุกคน

- จำกัดเวลายำหนดเวลาไม่ควรเกิน 8-10 นาที ต่อกลุ่มถ้าผู้เรียนหมดเรื่องที่พูดให้หยุดได้
- ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสิ่งที่ตนถนัดหรือไม่พอใจไม่ควรคาดหวังผู้เรียน เท่า ๆ กัน
- ติดตามผลเรื่องที่พูดให้ผู้เรียนรายงานผลการอภิปราย
- ติดตามผลการใช้ภาษาหลักการอภิปรายให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้เรียน เช่น ไวยากรณ์การออกเสียง ข้อมูลย้อนกลับนี้ผู้สอนอาจนำมาทบทวนในการสอนชั่วโมงอื่นได้

ภรากรณ์ สีทองฮาด (2558, น. 51) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นเตรียมการเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน 2) ขั้นฝึกปฏิบัติ ควรให้เวลาแก่ผู้เรียนในการฝึกฝนการใช้ภาษา และ 3) ขั้นหลังการฝึก เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระและหลากหลายในระหว่างขั้นตอนการฝึกปฏิบัติและภาษาที่เรียนมาไปใช้นั้นผู้สอนต้องมีเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อเป็นตัวชี้วัดว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในการพูดสื่อสารอยู่ในระดับใดและจะต้องพัฒนาเพิ่มเติมในเรื่องใด

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ขั้นนำเสนอข้อมูล เป็นขั้นตอนที่ครูนำเสนอความรู้ใหม่เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและนำไปใช้ในการฝึกพูด 2) ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะมีบทบาทในการทำกิจกรรมมากกว่าครูผู้เรียนจะมีโอกาสในการพูดที่ได้จากขั้นนำเสนอ ในขณะที่ครูคอยควบคุมเพื่อให้การฝึกเป็นไปอย่างถูกต้อง และ 3) ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะภาษาที่รับรู้และฝึกมาแล้วได้อย่างเต็มที่ เป็นการให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมที่จะใช้ภาษาได้จริง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นเรียนรู้และขั้นฝึกฝน

2.6 วิธีการทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านทักษะการพูด

วิธีการทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้วิธีการประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดไว้ดังเช่น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น. 78-80) ได้เสนอรูปแบบการทดสอบทักษะการพูดว่าสามารถทดสอบได้ 3 ประการ ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงอย่างเดียว เช่น การรายงาน การเล่าเรื่อง การอภิปราย การให้คำแนะนำในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ เทคนิคและวิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้มักจะเป็นการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักจะเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการป้อนคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน โดยเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อช่วยผ่อนคลายความวิตกกังวล และให้คุ้นเคยกับสถานการณ์ในการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้น จึงมุ่งเข้าสู่เรื่องที่ต้องการทดสอบ โดยอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียนหรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

3. การอภิปรายหรือการโต้วาที ซึ่งการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้ มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านทักษะการพูด

การวัดและประเมินผลทักษะการพูด นักประเมินผลทางภาษาได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ทักษะการพูดไว้หลายท่าน ดังเช่น

คลาก (Clark, 1972, p.93) ได้พัฒนาระบบการให้คะแนนการวัดความสามารถด้านทักษะการพูด โดยแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ 4 ระดับ ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ดังหัวข้อต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 1 ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิด ๆ พูดแล้วยังเข้าใจยาก

ระดับ 3 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง

ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับ 3 โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับ 4 ไม่มีข้อผิด ทั้งในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง

คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิด และโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ใช้ศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้

ระดับ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ที่เหมาะสม

ระดับ 4 ใช้ศัพท์ที่เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับ 1 พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 พูดช้า ๆ แล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่

ระดับ 3 บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก

ระดับ 4 บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ออลเลอร์ (Oller, 1979,p.320-323) อธิบายถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในทักษะการพูดโดยใช้วิธีของสถาบันบริการสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศหรือ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งได้แบ่งประเภทของความสามารถด้านทักษะการพูดไว้ ดังนี้

การออกเสียง (Pronunciation) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อย

ระดับ 2 หมายถึง ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ

ระดับ 3 หมายถึง ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิด ๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้งแต่ยังฟังไม่เข้าใจ

ระดับ 5 หมายถึง ไม่มีการออกเสียงผิดที่ ฟังได้ชัด แต่เวียงฟังออกว่าเป็นคนต่างชาติพูด

ระดับ 6 หมายถึง ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยว่าเป็นคนต่างชาติพูด

ไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง

ระดับ 2 หมายถึง มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ บ่งบอกถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง มีผิดบ่อยครั้งบ่งบอกถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญ ๆ ได้และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง มีผิดในบางครั้ง บ่งบอกถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

ระดับ 5 หมายถึง มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างภาษาน้อยมาก

ระดับ 6 หมายถึง มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่งในระหว่างสัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ใช้คำศัพท์ผิด ๆ แม้สนทนาในเรื่องทั่ว ๆ ไป

ระดับ 2 หมายถึง วงศ์คำศัพท์ที่ใช้จำกัดอยู่แต่ในการพูดเรื่องส่วนตัว พื้นฐานและ ความจำเป็นในการดำรงชีพ

ระดับ 3 หมายถึง บางครั้งมีการใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงศัพท์ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่ว ๆ ไปไม่ได้

ระดับ 4 หมายถึง รู้เรื่องศัพท์ทางด้านการงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะคุยเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้ ความรู้ศัพท์ทั่ว ๆ ไปช่วยให้สามารถพูดเรื่องทั่วไปได้แต่ยังมีการพูดซ้ำและวากวน

ระดับ 5 หมายถึง รู้ศัพท์ทางด้านการงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ได้

ระดับ 6 หมายถึง เห็นได้ชัดเจนว่ารู้ศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกัน จะทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด

ระดับ 2 หมายถึง พูดซ้ำมากและติดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำได้

ระดับ 3 หมายถึง พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อย ๆ บางประโยคก็พูดได้ไม่จบ

ระดับ 4 หมายถึง พูดซ้ำไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่และติดขัดในการใช้ศัพท์

ระดับ 5 หมายถึง พูดได้คล่อง แต่ยังติดขัดเรื่องความเร็วและราบรื่นในการพูด

ระดับ 6 หมายถึง พูดทุกเรื่องทั้งเรื่องการทำงานและเรื่องทั่ว ๆ ไปได้
คล่องแคล่วและราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

ความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ฟังการสนทนาเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป

ระดับ 2 หมายถึง เข้าใจแต่เพียงการพูดซ้ำ ๆ และเป็นเรื่องพื้น ๆ ด้าน
สังคมที่ทุกคนรู้แล้วยังต้องให้ผู้พูดด้วยพูดซ้ำและเรียบเรียงความให้ฟังอีกบ่อย ๆ หรือให้รับ
ภาษาที่เข้าใจง่ายขึ้น

ระดับ 3 หมายถึง เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำ
ๆ หรือพูดซ้ำในบางครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษาใช้เป็นการพูดตัวต่อได้
ค่อนข้างดีแต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่

ระดับ 5 หมายถึง เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษาใช้ในทุกอย่างยกเว้น
สำนวนการพูดหรือการพูดที่เร็วมากและออกเสียงไม่ชัด

ระดับ 6 หมายถึง เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบ
ทางการ สำนวนการพูดเหมือนกับเจ้าของภาษา

ฮิลส์ดอน (Hilsdon, 1990, p.109-191 อ้างถึงใน) ได้เสนอวิธีการให้คะแนน
ความสามารถในทักษะการพูด ว่าการให้คะแนนควรจะมีผู้ให้คะแนน 2 คน จากนั้นจึงนำคะแนนที่
ได้มารวมกันซึ่งการให้คะแนนทักษะการพูดแบ่งออกได้เป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 0 หมายถึง ไม่สามารถพูดสื่อสารให้เข้าใจได้

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถสนทนาให้เข้าใจได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาให้เข้าใจได้ แต่ไม่คล่อง

ระดับ 3 หมายถึง สนทนาให้เข้าใจได้ดีพอสมควร แต่ความยุ่งยากในการพูด
บ่อยครั้ง

ระดับ 4 หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่องแม้ว่าจะผิดหลักไวยากรณ์

ระดับ 5 หมายถึง สามารถสนทนาได้คล่อง พูดผิดไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น. 252-255) กล่าวถึง เกณฑ์การให้คะแนน
ความสามารถด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารตามรูปแบบ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่ง
แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทาสงการกิจ เช่น การถามหรือบอกทิศทาง การสั่งอาหารแบบง่าย ๆ การถามหาที่พักหรือบ้านเช่า การซื้อของ บอกเวลาได้ สามารถใช้ภาษาถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคยได้ แต่มีความจำกัดในด้าน ประสพการณ์จึงทำให้สามารถเข้าใจภาษาในระดับที่ต่ำกว่าปกติ มีการพูดซ้ำ ๆ และใช้คำศัพท์ พื้นฐานสนทนาเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ มีการออกเสียงและ ใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยพอสมควร แต่ยังสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ส่วนใหญ่ในสังคมได้ แต่ อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในสังคมที่มีอาชีพเดียวกัน เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวันเรื่องอาชีพ ครอบครัวและเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเอง รวมทั้งขั้นตอนการทำสิ่งต่าง ๆ แบบง่าย ๆ ได้ สามารถจับใจ ความสำคัญในบทสนทนาทั่วไปและใช้ภาษาแสดงความรู้สึกรองตนเองได้ แต่ไม่ กระชับ มีการออกเสียงและใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง แต่สำเนียงไม่เหมือนเจ้าของ ภาษาและใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ถูกต้องทั้งในการสนทนาแบบพิธีการ และแบบเป็นกันเองใน เรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพและวิชาการ สามารถพูดอธิบายในหัวข้อที่ตนเองสนใจ หรือเฉพาะ สาขาวิชาได้ อย่างมีเหตุผล สามารถจับใจความสำคัญบทสนทนาหรือโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว แม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดแต่ไม่ผิดใจความสำคัญ

ระดับที่ 4 สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ สามารถสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องตัวเองและสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยได้อย่างคล่องแคล่ว มี ข้อผิดพลาดน้อยทำให้สามารถรับและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ดีในทุกรูปแบบและเป็นที่ยอมรับของ เจ้าของภาษาที่มีการศึกษา สามารถใช้ศัพท์ สำนวนและภาษาถิ่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับ วัฒนธรรมเจ้าของภาษา

สุรชาติ บุรณศิริ (2558, น. 27) กล่าวไว้ว่า การวัดระดับความสามารถในทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้จากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่แสดงออกมา ได้แก่ ความ คล่องแคล่ว ความเข้าใจ การออกเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลง เกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นเพื่อความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัย

เดือนนภา ทองมาก (2558, หน้า 30) กล่าวว่า การวัดระดับความสามารถใน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถวัดได้จากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่แสดงออกมา ได้แก่ ความ

คล่องแคล่ว ความเข้าใจ การออกเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นเพื่อความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัย

จากแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถในด้านทักษะการพูดดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดระดับความสามารถในทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถวัดได้จากการพฤติกรรม ต่าง ๆ ที่แสดงออกมา ได้แก่ การออกเสียง ความเข้าใจในคำศัพท์ การใช้ภาษาอย่างถูกต้องหลักไวยากรณ์ และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับใช้ตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามรูปแบบของคลาร์ก (Clark, 1972, p. 93) โดยแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ 4 ระดับซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ดังหัวข้อต่อไปนี้

ความคล่องในการพูด (Fluency)

ระดับ 1 หยุดคิดเว้นชว่งนานและไม่สามารถบอกคำศัพท์หรือพูดประโยคสั้น ๆ ได้

ระดับ 2 หยุดคิदनานพอสมควร พูดติดขัดพอสมควร เกือบไม่เป็นคำหรือประโยคสั้น ๆ

ระดับ 3 หยุดคิดบ้างเล็กน้อย พูดบอกคำศัพท์และเป็นประโยคสั้น ๆ ได้ แต่ติดขัดเล็กน้อย

ระดับ 4 หยุดคิดเล็กน้อย สามารถบอกคำศัพท์หรือพูดประโยคสั้น ๆ ได้ทันทีที่เห็นภาพ

การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 1 ออกเสียงคำศัพท์ผิดและพูดไม่เป็นประโยค ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ระดับ 2 ออกเสียงคำศัพท์ผิดพอสมควร พูดเกือบไม่เป็นประโยคสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย

ระดับ 3 ออกเสียงคำศัพท์ผิดบ้าง แต่สามารถพูดเป็นประโยคและสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ระดับ 4 ออกเสียงคำศัพท์ผิดน้อยมาก สามารถพูดเป็นประโยคได้ดี สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดี

การใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Communicative Strategies)

ระดับ 1 ไม่ได้ใช้ท่าทางประกอบใด ๆ แม้จะพูดบอกคำศัพท์หรือพูดประโยค สั้น ๆ ไม่ได้

ระดับ 2 ใช้ทำทางประกอบน้อยมาก แม้จะพูดบอกคำศัพท์หรือพูดประโยคสั้น ๆ ไม่ได้

ระดับ 3 ใช้ทำทางประกอบพอสมควร เมื่อติดขัดในการพูดบอกคำศัพท์หรือประโยคสั้น ๆ

ระดับ 4 ใช้ทำทางประกอบส่วนใหญ่ เมื่อติดขัดในการพูดบอกคำศัพท์หรือประโยคสั้น ๆ

2.7 กรอบอ้างอิงความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในประเทศไทย

กรอบอ้างอิงความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของประเทศไทย ได้พัฒนาจากกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ใช้เกณฑ์ของกรอบมาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งในระดับปริญญาตรี ได้กำหนดกรอบอ้างอิงเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่อยู่บนพื้นฐานในระดับที่ไม่ต่ำกว่า B1 โดยทักษะการพูด กระทรวงศึกษาธิการได้ กำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางด้านทักษะการพูดไว้ดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558)

1. การสนทนา (Conversation) สามารถเริ่มสนทนา ดำเนินการสนทนาและจบการสนทนาง่าย ๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ สามารถแสดงออกและโต้ตอบต่อ ความรู้สึก และทัศนคติ เช่น ความประหลาดใจ ความสุข ความเศร้า ความสนใจ และไม่สนใจ

2. การอภิปราย (Discussion) สามารถเสนอหรือขอความคิดเห็นส่วนบุคคล ในการอภิปรายแบบไม่เป็นทางการกับเพื่อน แสดงความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ สามารถช่วยแก้ปัญหา ได้ตรงประเด็น และสามารถแลกเปลี่ยน ความเห็นกับผู้อื่นได้

3. การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information exchange) สามารถค้นคว้า และถ่ายโอนข้อเท็จจริงที่เป็น ข้อมูลไม่ซับซ้อน สามารถขอและปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างละเอียด

8. การติดต่อธุรกรรม (Transactions) สามารถจัดการ กับสิ่งที่ไม่คาดคิด ซึ่งอาจเกิดขึ้นในช่วง วันหยุด เช่น การพบทันตแพทย์ หรือซ่อมจักรยาน สามารถสนทนา นัดหมายด้วยตนเอง หรือทางโทรศัพท์ เช่น การจองตั๋วเครื่องบิน โรงแรม รถเช่า ภัตตาคาร โรงภาพยนตร์

9. การสนทนาทาง โทรศัพท์ (Telephoning) สามารถสนทนาอย่างง่าย ๆ ทางโทรศัพท์กับคนที่รู้จัก

10. การบรรยาย (Description) สามารถบรรยายเรื่องที่คุ้นเคยตามความสนใจอย่างหลากหลาย สามารถเล่ารายละเอียด เกี่ยวกับประสบการณ์ ความรู้สึกของตนเอง
11. การโต้แย้ง (Arguing a case) สามารถอธิบายสั้น ๆ และให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น
12. การนำเสนอ (Presentations) สามารถนำเสนอเรื่องราว สั้น ๆ ที่เตรียมมาล่วงหน้า ในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น My country และตอบคำถามได้ อย่างชัดเจน
13. การสรุปความ (Summarising) สามารถสรุปใจความหลักและเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านสั้น ๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยยึดกรอบมาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถพูดข้อความทั่ว ๆ ไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลารว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลประกอบสั้น ๆ ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559 ; กรรณิการ์ กาญจันดา, 2557 ; วิชัย สิงห์ชอม, 2555; สิวินีย์ ไชยพงษ์ และทัศนีย์ ฐราพร, 2556) จากการศึกษากรอบอ้างอิงความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในประเทศไทยผู้วิจัยได้นำไปสังเคราะห์ใช้ในการนิยาม คำศัพท์เฉพาะของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการฟัง

3.1 ความหมายของทักษะการฟัง

เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารได้ ทักษะการฟังและการพูดจึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนการฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญพอ ๆ กับการฝึกความสามารถในทักษะการพูด ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะ การฟังควบคู่กับทักษะการพูด จึงจะทำให้จุดมุ่งหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ ดังที่เมื่อนักการศึกษาให้ความหมายของทักษะการฟังไว้อย่างหลากหลาย ดังเช่น

ริเวอร์ส (Rivers, 1980, p.p.18) ให้ความหมายว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูด ต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่คู่สนทนาพูดออกมาอย่างมีความหมาย และนำมาตีความหรือวิเคราะห์เพื่อสร้างความหมายขึ้น ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้ อาจไม่ตรงกับความหมายที่คู่สนทนาพูดออกมาได้

จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ยิ่งถ้าหากว่าผู้ฟังไม่ชินต่อภาษาและวัฒนธรรมของคู่สนทนาก็ยิ่งจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง

แกลวิน (Galvin, 1992, p. 4) กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วย การรับ (Receiving) การแปลความหมาย (Interpreting) การประเมิน (Evaluating) และการโต้ตอบข้อความที่ได้ยิน (Responding) การฟังจึงมิใช่เป็นการปล่อยให้เสียงผ่านหูเท่านั้น ประสิทธิภาพของการฟังขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง นอกจากนี้ผู้ฟังจะต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียง ตีความเพื่อให้เข้าใจความหมายของผู้พูด โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง อีกทั้งยังต้องประเมินความคิดและความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่ได้ยินแล้วจึงโต้ตอบจึงเป็นการฟังที่สมบูรณ์

อันเดอร์วูด (Underwood, อ้างถึงใน สุภาพร ฉายะระถิ, 2552, น. 32) อธิบายว่า ทักษะการฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจและความหมายเพื่อให้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน การฟังที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อเพราะความหมายของประโยคที่ผู้พูด พูดนั้นอาจมีความหมายหลากหลายอย่าง ผู้ฟังต้องจำคำพูดและวิเคราะห์สิ่งอื่น ๆ ที่ใช้เสนอข่าวสารนั้น

เชษฐมาส วิลาวรรณ (2553, น. 23) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า คือ กิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจและความพยายามเพื่อที่จะได้ทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ซึ่งเป็นความสามารถที่จะรับรู้สิ่งที่ได้ยิน จับใจความ แปลความ พูดลำดับเหตุการณ์ ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ฟังได้ และตีความของสิ่งที่รับรู้ เข้าใจ และจดจำนำไปใช้ได้ ทั้งหมดนี้ต้องทำงานสัมพันธ์กันและการฟังจะต้องตั้งอยู่บนฐานของขบวนการจิตภาษาศาสตร์ คือ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดและภาษาท่าทางเพื่อให้บุคคลที่อยู่ในสังคมเข้าใจได้อย่างมีจุดหมาย

วารุณี ยะปาน (2556, น. 70) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า ทักษะการฟังเป็นกระบวนการในการรับข้อมูลที่มีความหมาย ทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง การฟังจะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจและมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการหลายอย่าง เช่น การรับสาร การแปลความ การประเมินและการโต้ตอบข้อความที่ได้ยิน ดังนั้นการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษา

สุรชาติ บุรณศิริ (2558, น. 17) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า ทักษะการฟังคือกระบวนการรับรู้สาร แล้ววิเคราะห์สารนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงความหมาย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารนั้น ๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสนิทสนมของทั้ง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังเช่น

ข้อความเดียวกันแต่ผู้ส่งสารมีความสนิสนมต่างกัน ก็อาจตีความหมายของสารนั้น ๆ ผิดเพี้ยนก็เป็นได้

เดือนนภา ทองมาก (2558, น. 17) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูดต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟังและได้ให้ความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบผลสำเร็จ

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 23) ได้ให้ความหมายของทักษะการฟังว่าการฟังคือกระบวนการรับข้อมูลจากผู้ที่ต้องการสื่อความหมาย ผู้ฟังจะต้องมีความสนใจ มีการตั้งใจและมีประสบการณ์เดิมโดยอาศัยกระบวนการรับสาร การแปลความ การประเมินข้อความที่ได้ยินเพื่อที่จะได้ทราบความหมายและปะติดปะต่อเรื่องราวได้และบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้พูด จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาไปสู่การอ่าน-การเขียนในระดับขั้นที่สูงต่อไป

นภัชชา แदनพันธ์ (2560, น. 130) ได้กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารมากที่สุดในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ประสิทธิภาพของทักษะการฟังขึ้นอยู่กับความสนใจ ความตั้งใจ ความเข้าใจ การตีความ การวิเคราะห์สารนั้น ๆ และสามารถโต้ตอบสารที่ได้ยินได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะอื่น ๆ คือ ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนในระดับที่สูงขึ้นไป

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสรุปความหมายของทักษะการฟังได้ดังนี้ ทักษะการฟังหมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและเข้าใจบทสนทนา การอภิปราย คำบรรยาย สื่อบันเทิงต่าง ๆ และคำประกาศที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันและการศึกษาที่ได้ยินอย่างช้า ๆ และชัดเจนได้แก่เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก ความสนใจในการทำงาน การเดินทาง โดยสามารถบอกรายละเอียดหลักของเรื่องที่ฟังได้ โดยผลการศึกษาความความหมายของทักษะการฟัง ผู้วิจัยได้นำไปเป็นส่วนหนึ่งของการสังเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้เพื่อใช้ในการนิยามทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งจะนำไปสู่ทักษะทางภาษาทักษะอื่น ๆ ต่อไป ดังที่มิ้นนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟังไว้ ดังเช่น

มอร์เลย์ (Morley, 1984, p. 7) ได้กล่าวว่า การสื่อสารในชีวิตประจำวันเราใช้ทักษะการฟังมากที่สุด คือ ในแต่ละวันมนุษย์ใช้ทักษะการฟังถึงร้อยละ 50 ในขณะที่ใช้ทักษะการพูดร้อยละ

ละ 25 การอ่านร้อยละ 15 และการเขียนร้อยละ 10 ซึ่งให้เห็นว่า ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน คนเราใช้เวลาเฉลี่ยร้อยละ 50 ของเวลาทั้งหมดไปในการฟัง ทั้งนี้การฟังจะนำไปสู่ทักษะการพูดถ้า ผู้เรียนได้รับ การฝึกทักษะในการฟังไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนา ได้

ดอфф (Doff, 1991, p. 198) กล่าวถึง ความสำคัญในทักษะการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่า ในการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดนั้น หมายความว่าอย่างไรเมื่อเข้าใจก็จะตระหนักว่าควรจะพูดตอบไปอย่างไร ทำให้เป็นการ พัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกทักษะการฟังให้มาก โดยเฉพาะในการสื่อสาร ด้วยภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดีและสามารถพูดได้

แมคโดนเนลล์ (McDonell, 1992, p. 58-59) กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะการฟัง ว่าเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้และมีความสำคัญอย่างมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารผู้ที่มีความสามารถในทักษะการฟังจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

กฤษยา แสงเดช (2554, น. 132) กล่าวถึงความสำคัญในการสอนทักษะการฟังว่า เป็น ทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อ ๆ ไป ได้แก่ ทักษะการพูด การอ่านและการเขียน ทักษะ การฟังแยกออกได้ เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ ถูกต้อง รู้จักสังเกตและจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร ระดับที่สอง เป็นการฟัง ประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ ดังนั้น การฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยคการสนทนาและฟังเรื่องแล้วเข้าใจ

วารุณี ยะปาน (2556, น. 71) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟังว่า ทักษะการ ฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา เพราะเป็นทักษะแรกในการรับรู้ภาษาของมนุษย์ มี บทบาทในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ และยังเป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมการ เรียนรู้ในทักษะ อื่น ๆ นอกจากนี้ ความสามารถในการฟังยังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จ ของการสื่อสารและเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

วศินี หนูนภักดี (2558, น. 20) ได้กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิต ประจำวัน เราจำเป็นต้องฟังจึงจะเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ การฟังนั้นเป็นทักษะที่จะนำไปสู่ทักษะ การพูด ความสำเร็จในการสนทนาเกิดจากการฟังที่มีประสิทธิภาพ ผู้ฟังต้องเข้าใจว่าผู้พูดนั้นสื่อถึง อะไร เมื่อฟังเข้าใจแล้วจึงจะสามารถโต้ตอบได้ ดังนั้นทักษะการฟังจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งและ ต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรกในการเรียนภาษาแม่และภาษาที่สอง

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 24) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟังว่า การฟังมีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด การอ่านและการเขียน และเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะที่เราใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันมากที่สุด ผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดนั้นหมายความว่าอย่างไร การฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน อีกทั้งการฟังยังเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเรียนรู้ที่มีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จของการสื่อสารสำหรับผู้เรียนเพื่อจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 องค์ประกอบของทักษะการฟัง

ทักษะการฟังเป็นการรับรู้เสียงที่ได้ยินแล้วเข้าใจความหมาย การที่จะสามารถฟังข้อความต่าง ๆ ได้เข้าใจนั้น จำเป็นต้องมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ได้ยินและสามารถโต้ตอบกับคู่สนทนาได้ ดังที่มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของทักษะการฟังไว้ ดังนี้

ซามูเอลล์ และ คามิล (Samuels & Kamil, 1987, p.295-309) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ ในทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. ความสามารถด้านต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจภาษา (Language Facilities) ประกอบด้วยความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนี้ ความสามารถในการจำคำศัพท์ได้ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ สามารถวิเคราะห์หลักไวยากรณ์ของภาษาที่ฟังได้ สามารถเข้าใจโครงสร้างของภาษา สามารถเข้าใจภาษาถิ่นของภาษาต่างประเทศและเข้าใจภาษาอวัจนความ

2. ความรู้เดิมซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับภาษา (Textual Schemata) ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและความรู้กับประสบการณ์เดิมในลักษณะที่เป็นความรู้รอบตัว

3. การคำนึงถึงอิทธิพลของบริบท (Contextual Influences)

4. ความสามารถในการใช้กลยุทธ์การฟัง (Listening Strategies)

5. ความรู้ความเข้าใจในภาษาท่าทาง (Body Language and Gesture)

6. แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้ฟัง (Motivation and Interest)

แพร์รอตและซูลคิน (Parrott & Schulkin, 1993, p.160-173) กล่าวถึง องค์ประกอบ ใน ทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมและความรู้ของผู้ฟัง
2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งเป็น องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ได้ฟัง
3. ตัวผู้ฟัง ได้แก่ ความคาดหวังและทัศนคติ

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของทักษะการฟัง ประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจในภาษา อิทธิพลของบริบท ความรู้จากประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง การใช้กลวิธีในการ ฟัง ความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ทัศนคติ รวมทั้งความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง โดยผลการศึกษาขององค์ประกอบของทักษะการฟัง ผู้วิจัยได้นำไปเป็นส่วนหนึ่งของการสังเคราะห์เพื่อ หาองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้เพื่อใช้ในการนิยามทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.4 การพัฒนาทักษะการฟัง

ทักษะในการสื่อสารที่คนเราใช้และจำเป็นมากที่สุดคือ ทักษะการฟัง เพราะทักษะ การฟังเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับการรับรู้ภาษา ซึ่งทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลสำหรับขบวนการพูด การอ่าน และการเขียนต่อไปได้ ดังนั้น การพัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ดังเช่น

รอส (Rost, 1991, p. 3-8) ได้กล่าวว่า ผู้ฟังต้องมีความสามารถในการฟัง ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกเสียง ต่าง ๆ และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วย ทางไวยากรณ์และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ได้ฟัง
3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่ง ต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยินและนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ อย่างถูกต้อง

ทักษะทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันโดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟัง และทักษะภาษาอังกฤษซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการฟังต่อไป

เชษฐมาส วิลาวรรณ (2553, น. 26) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการ ฟังได้ซึ่งผู้วิจัยมีบทบาทในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน ผู้วิจัยจะต้องจัดการจัดการเรียนการ

สอนทักษะการฟังที่มีความหมายและน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนปรารถนาที่จะฟังด้วยความตั้งใจและกระตือรือร้นเพื่อพัฒนา ทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555, น. 54) อธิบายว่า การพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง ดังนี้

1. ฟังฟังการสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ ข่าว รายการอื่น ๆ ทางโทรทัศน์หรือวิทยุ และใช้สถานการณ์ เหตุการณ์เรื่องราว สีหน้า ท่าทางของตัวละครหรือผู้พูด เป็นเครื่องช่วยในการทำความเข้าใจการสนทนาหรือการพูด

2. กรณีที่ผู้พูดใช้คำพูด คำศัพท์ สำนวนที่ไม่รู้จัก ควรพยายามเดาความหมายของคำเหล่านั้นจากสถานการณ์ เรื่องราวที่เป็นอยู่ ภาษาท่าทางของคู่สนทนาและข้อความที่คำเหล่านั้นปรากฏอยู่ (Context)

3. การสนทนาในเรื่องใจปาะ ผู้ฟังไม่จำเป็นต้องพยายามฟังคำทุกคำในคู่ประโยคของคู่สนทนาซึ่งเป็นวิธีเดียวกันกับการฟังทางโทรศัพท์ แทนที่จะทำเช่นนั้นอาจมุ่งความสนใจไปที่คำที่ผู้พูดเน้นเสียง (Stress Words) หรือออกเสียงดังกว่าคำอื่นในประโยคสนทนา ซึ่งมักจะเป็นคำที่มีความสำคัญในข้อความนั้น

ทิตติยา อินกล่อม (2558, น. 16) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน ผู้สอนต้องเลือกเนื้อหาที่ใช้และสื่อการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อพัฒนาการฟังของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วศิณี หนูนุกกติ (2558, น. 23) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องจัดการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังที่มีความหมายและน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนปรารถนาที่จะฟังด้วยความตั้งใจและกระตือรือร้นเพื่อพัฒนาการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

เดือนนภา ทองมาก (2558, น. 19) ได้กล่าวว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ซึ่งผู้สอน มีบทบาทมากในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน ผู้สอนต้องเลือกการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและสื่อการสอน ตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 26) ได้สรุปว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการรับรู้ทางภาษาผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังได้ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนา

ทักษะการฟังของผู้เรียนผู้สอนจึงต้องเลือกการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและสื่อการสอนตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพและผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ฟังต้องมีความสามารถทางภาษาในด้านการรับรู้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังเพื่อความเข้าใจในการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าทักษะการฟังเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการรับรู้ทางภาษา ผู้เรียนสามารถพัฒนาการฟังได้ ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทมากในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องจัดการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังที่มีเนื้อหาและใช้สื่อการสอนตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กิจกรรมและสื่อควรน่าสนใจ เหมาะกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการฟังของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนรู้และฝึกฝนของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.5 จุดมุ่งหมายของการฟัง

การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายจะทำให้การฟังเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งนักการศึกษา ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังไว้ ดังเช่น

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 1991) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟัง เป็นการยืนยันความคาดหมายที่ผู้ฟังตั้งไว้ก่อนการฟังว่า

1. เพื่อคัดเลือกรายละเอียดเฉพาะที่ตนสนใจและต้องการฟัง
2. เพื่อมีส่วนร่วมในการสื่อสาร
3. เพื่อเก็บข้อมูลทั่ว ๆ ไป เช่น การฟังข่าว โฆษณา
4. เพื่อเก็บข้อมูลไว้ใช้ในโอกาสอื่น
5. เพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ฟัง

เฮลเกสเซน และบราวน์ (Helgesen & Brown, 1995) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการฟังไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การฟังเพื่อทราบเนื้อหาโดยรวม (Listening for the Gist หรือ Listening for the Main Idea)
2. การฟังเพื่อทราบข้อมูลเฉพาะ (Listening for Specific Information หรือ Listening for Details)

3. การฟังเพื่อสรุปถึงสถานการณ์แวดล้อม (Listening Between Lines หรือ Understanding Inference)

ภราภรณ์ สีทรงฮาด (2558, น. 20) ได้กล่าวว่า การฟังในแต่ละครั้งจะเกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของผู้ฟังว่าจะฟังเพื่อจุดมุ่งหมายอะไร ซึ่งอาจฟังเพื่อความเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย ความเครียด ฟังเพื่อความรู้ เพื่อจับใจความสำคัญ หรือเหตุผลอื่น ๆ ตามความมุ่งหมายของผู้ฟัง

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 28) ได้กล่าวจุดมุ่งหมายของการฟังไว้ว่า การฟังจะเกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของผู้ฟังว่าฟังเพื่ออะไร ซึ่งอาจฟังเพื่อความเพลิดเพลิน ทำให้เกิดความสุข หรือเพื่อให้ได้ความรู้และนำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันหรืออาจมีจุดมุ่งหมายหลากหลายประการ ดังนั้นการการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย จึงทำให้เกิดการสื่อสารและประโยชน์สูงสุด

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการฟังสรุปได้ว่า การตั้งจุดมุ่งหมายในการฟังเป็นขั้นตอนพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพ การฟังจะเกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของผู้ฟังว่าฟังเพื่ออะไร ผู้ฟังที่ดีต้องตั้งจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อสร้างแนวทางในการฟังเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นการฟังเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อให้ได้ความรู้และนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายจึงทำให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารอย่างสูงสุด

3.6 การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง

การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมถือว่าเป็นสิ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้เสนอแนะกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟัง ดังนี้

ฟินอกเชียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro & Brumfit, 1983, p. 138-139) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง ดังเช่น

1. ให้ฟังคำสั่งจากครู เช่น ฟังการถามคำถาม การบอกแนวทางในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนร่วมห้องถามคำถาม สรุปเรื่องหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงบทบาทสมมุติ แสดงละครหรือการสนทนาต่าง ๆ

4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลงหรือปาฐกถา

5. ให้ชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำเพื่อใช้สำหรับการสอน

6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างประเทศที่อยู่ในชุมชน

7. ให้ร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

สมยศ เม่นแย้ม (2543, น. 64) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนฟัง ดังนี้

1. ฟังและทำตาม (follow the direction)
2. ฟังและพูดตาม (listen and repeat)
3. ฟังและตอบคำถาม (listen and answer)
4. ฟังแล้ววาดภาพ (listen and draw)
5. ฟังและเขียน (listen and write)
6. ฟังแล้วร้องเพลง (listen and sing a song)
7. ฟังแล้วเดาความหมายจากเสียงหรือทายเหตุการณ์ (listen and guess)

เดียนนภา ทองมาก (2558, น. 19) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังมีหลายกิจกรรมด้วยกันผู้สอนควรใช้การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังที่หลากหลายเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังและส่งผลไปยังการพัฒนาทักษะอื่น ๆ อีกต่อไป

ภรากรณ์ สีทรงชาติ (2558, น. 25) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังมีหลายกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการฟังผู้สอนควรใช้การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังที่หลากหลายเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง การให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังบ่อย ๆ จะทำให้มีการพัฒนาทักษะการฟังซึ่งสามารถส่งผลไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่บูรณาการกันได้ อีกต่อไป

สุรชาติ บุรณศิริ (2558, น. 19) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังมีหลายกิจกรรมด้วยกัน ผู้สอนควรใช้การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่าง

ทั่วถึงการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังส่งผลไปยังการพัฒนาทักษะอื่น ๆ อีกต่อไป

วศินี หนูนภักดี (2558, น. 25) กล่าวว่าผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเลือกกิจกรรมต่าง ๆ จึงควรใช้การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังที่หลากหลายเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจและสร้างให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปใช้ได้จริงทั้งใน และนอกห้องเรียน

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 29) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังมีหลายกิจกรรมด้วยกันตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ผู้สอนควรใช้การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังที่หลากหลายเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังและส่งผลไปยังการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การพูด การอ่านและการเขียนต่อไป

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังดังกล่าว สรุปได้ว่ากิจกรรมเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ฟังคำสั่งจากครู ฟังเพื่อนร่วมห้องถามคำถาม ฟังบทเรียนจากเทป ชมภาพยนตร์ สัมภาษณ์ชาวต่างประเทศที่อยู่ในชุมชน ฝึกการบรรยาย เล่นเกมภาษาอังกฤษ ฟังแล้วร้องเพลง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะบ่อย ๆ จะทำให้มีการพัฒนาทักษะการฟังและส่งผลไปยังการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนต่อไปโดยผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนรู้และฝึกฝนของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3.7 การทดสอบความสามารถในทักษะการฟัง

การทดสอบความสามารถในทักษะการฟังเป็นวิธีที่ทำให้รู้ถึงความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนที่ได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้จากครูผู้สอน รวมถึงยังสามารถบอกถึงประสิทธิภาพของตัวผู้สอนด้วยซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการทดสอบความสามารถในทักษะการฟัง ดังเช่น

กันยารัตน์ เฟิงสา (2553, น. 21) กล่าวว่าเกณฑ์การประเมินทักษะการฟังต้องเป็นไปตามรูปแบบของการฟัง โดยต้องเลือกข้อความเลือกชนิดของแบบทดสอบให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการทดสอบ กำหนดเนื้อหาที่จะออกข้อสอบ กำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบ ดังนั้น

ผู้สอนจึงควรเลือกวิธีประเมินผลการฟังให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียนและควรใช้เกณฑ์ประเมินทักษะการฟังให้เหมาะสม

เดือนนภา ทองมาก (2558, น. 20) กล่าวว่า การประเมินผลทักษะการฟังมีหลายวิธีด้วยกันดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเลือกวิธีการประเมินผลทักษะการฟังให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียนและควรเลือกใช้เกณฑ์ประเมินทักษะการฟังให้เหมาะสม

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 30) กล่าวว่า เกณฑ์การทดสอบความสามารถในทักษะการฟังต้องเป็นไปตามรูปแบบของการฟัง การทดสอบความสามารถในทักษะการฟังมีหลายวิธี ดังนั้นผู้สอนควรเลือกวิธีการทดสอบความสามารถที่เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนและให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียนและควรเลือกใช้เกณฑ์ประเมินทักษะการฟังให้เหมาะสม

Valette (1997) ได้แนะนำวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านฟังเพื่อความเข้าใจในขั้นการสื่อสารไว้ดังนี้

1. การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming)

1.1 ฟังแล้วให้ผู้เรียนเขียนชื่อบุคคลและสถานที่ที่ได้ยิน (เหมาะกับผู้เริ่มเรียน)

1.2 ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย แล้วให้ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่อง (การโต้ตอบสามารถใช้ภาษาแม่ได้)

1.3 ฟังผู้สอนเล่า อธิบายเกี่ยวกับสถานที่สิ่งของ บุคคล ภาพยนตร์หรือเหตุการณ์ แล้วให้ผู้เรียนเขียนชื่อสิ่งเหล่านั้น

1.4 ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา การพยากรณ์อากาศ เรื่องตลก เป็นต้น

2. การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) เป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐาน มักมีการทดสอบความเข้าใจในข้อความอยู่ด้วยข้อความบันทึกลงในเทปมักจะเป็นบทสนทนาที่แต่งขึ้น แล้วให้ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้อ่าน หรือเป็นการพูดคนเดียวก็ได้ คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจมักจะเป็นเลือกตอบ

3. การทดสอบการรับข้อมูล

3.1 แจกแผนที่ของสถานที่เช่น ถนน เมืองหรือรถไฟ พร้อมกับบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดปลายทาง แล้วทำเครื่องหมายตามไปและแสดงจุดหมายปลายทางลงในแผนที่

3.2 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิอากาศในแต่ละภาคหรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมฟุตบอลหรืออื่น ๆ แล้วกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตารางหรือแผนที่

3.3 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากที่ได้ยิน

3.4 ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการโดยมีข้อความประกาศหลาย ๆ เรื่อง ผู้เรียนจะต้องแยกแยะออกมาเฉพาะเรื่องที่กำหนดให้และจัดบันทึกไว้

4. การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว แบบทดสอบชนิดนี้ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูงเป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง นั่นก็คือความสามารถด้านการรับสารและการถ่ายทอดออกมาเป็นการส่งสาร เช่น การจัดบันทึก (take note) แล้วนำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูด

5. การเขียนตามคำบอก (Dictation)แต่เดิมมีการใช้ภาษาแม่ในการเขียนตามคำบอกเพื่อตรวจสอบว่าสามารถสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ การบอกให้เขียนเป็นการพูดประโยคอย่างช้า ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การเขียนตามคำบอกในปัจจุบันเป็นการทดสอบผู้เรียนว่าเข้าใจภาษาที่พูดมากน้อยเพียงใด และต้องใช้กับนักเรียนที่เขียนนี้เป็นจำนวนคำที่บอกเพิ่มขึ้นเป็น 7-10 คำการแบ่งประโยคจะพยายามให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด การอ่านประโยคเป็นไปในความเร็วปกติ ความยาวของข้อความแต่ละช่วงที่หยุดขึ้นอยู่กับว่าต้องการให้ยาก หรือง่าย มีการบอกให้เขียนเครื่องหมายวรรคตอนและย่อหน้า แบบสอบการเขียนตามคำบอกสามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้ และผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาของผู้เรียนในด้านโครงสร้าง เช่น ผู้เรียนบกพร่องในด้านการใช้กริยาให้ถูกต้องตามกาล เป็นต้น

3.8 กรอบอ้างอิงความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ในประเทศไทย

กรอบอ้างอิงความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ประเทศไทย ได้พัฒนาจากกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป (CEFR) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ใช้เกณฑ์ของกรอบมาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งในระดับปริญญาตรี ได้

กำหนดกรอบอ้างอิงเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่อยู่บนพื้นฐานในระดับที่ไม่ต่ำกว่า B1 โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ กำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางด้านทักษะการฟังไว้ดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558)

1. การฟังโดยรวม (Overall listening) สามารถเข้าใจประเด็นหลัก คำพูดหรือ ถ้อยคำที่เป็นมาตรฐาน เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่คุณเคย อาจจะไม่ฟังซ้ำเพื่อความ ชัดเจน

2. การฟังคู่สนทนา (Listen to interlocutor) สามารถเข้าใจ สิ่งที่คู่สนทนาพูด ใน ชีวิตประจำวัน แต่บางครั้งต้องขอให้คู่สนทนา ให้ความกระจ่าง ในรายละเอียด

3. การฟังการ อภิปราย (Listen in discussion) สามารถเข้าใจ ประเด็นหลัก ของ การอภิปราย ในหัวข้อที่คุณเคยเกี่ยวกับสถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เมื่อผู้พูดพูดอย่าง ชัดเจน แต่บาง ครั้งจำเป็น ต้องขอรายละเอียดต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อความเข้าใจ

4. การฟังในฐานะ ผู้ฟัง / ผู้ชม (Listen in audience) สามารถเข้าใจ ถ้อยคำใน บทสนทนาสั้น ๆ ที่มีความหมาย ชัดเจนโดยตรง ในหัวข้อที่คุณเคย

5. การฟังจาก โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ (Listen to tv, film) สามารถเข้าใจ ประเด็นหลัก ในรายการ โทรทัศน์ในหัวข้อที่คุณเคย เมื่อรายการนั้น ถ่ายทอดอย่างช้า ๆ และชัดเจน

6. การฟังประกาศ (Listen to announcements) สามารถเข้าใจ ข้อมูลทาง เทคนิคเฉพาะที่ง่าย ๆ เช่น การปฏิบัติตามคำแนะนำ ในการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ที่คุณเคย

และเมื่อพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟัง พูดได้ นักการศึกษาได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการพูด-การฟังไว้หลากหลาย ดังเช่น เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมา นั้น จะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาก่อนและขั้นตอนการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ ควรเริ่ม จากให้ความสำคัญของทักษะการฟังและความเข้าใจก่อนมุ่งไปสู่ทักษะอื่น ๆ การฝึกฟังมาก ๆ จะ ทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ชัดเจนถูกต้อง

ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา (2559, น. 48) ได้กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของทักษะการฟัง- การพูด ได้แก่ ธรรมชาติการเรียนภาษาแม่ของเด็กนั้นก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมา นั้น จะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาก่อนและขั้นตอนการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ ควรเริ่ม จากให้ความสำคัญของทักษะการฟังและความเข้าใจก่อนมุ่งไปสู่ทักษะอื่น ๆ การฝึกฟังมาก ๆ จะ ทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ชัดเจนถูกต้อง

จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟัง-การพูด ภาษาอังกฤษ ใสสรุปได้ว่าการเรียนการสอนที่จะให้ผลดีควรพิจารณาขั้นตอนการเรียนภาษา

โดยธรรมชาติ โดยเริ่มจากให้ความสำคัญของทักษะการฟังและความเข้าใจเป็นหลัก ก่อนจะมุ่งไปสู่ทักษะอื่น ๆ การฝึกฟัง มาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ชัดเจนถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อ การฟัง-การพูดจึงเน้นทักษะสัมพันธ์กันในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้สื่อสารสามารถฟัง-พูดภาษาได้อย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษา

การกำหนดกรอบเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานสำหรับนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษาหรือระดับปริญญาตรีนั้น ได้มีการศึกษาวิจัยและกำหนดกรอบเนื้อหาสำหรับการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูด ดังเช่น

วรัญญา โอภาสี (2554) ได้กำหนดกรอบเนื้อหาในการวิจัยโดยทดลองใช้กลวิธี ความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้ การทักทาย การแนะนำ การสั่งอาหาร การซื้อเชิญ การตอบรับ การปฏิเสธการจ้อง การนัดหมายการเดินทาง การให้ความช่วยเหลือ การตำหนิ การสัมภาษณ์ การแสดงความคิดเห็น

วสันต์ เต็งกวน (2555) ได้กำหนดกรอบเนื้อหาในการพัฒนาบทเรียนการสอนภาษาที่เน้นสมรรถนะเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประกอบด้วย การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง การทักทาย การบรรยาย ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ วัฒนธรรม แฟชั่น

นอกจากนี้ จารุณี มณีกุล (2542) ได้ทำการศึกษาการใช้เนื้อหาและกิจกรรมที่แท้จริง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรอบเนื้อหาประกอบด้วย การทักทาย การแนะนำตัวเองและผู้อื่น การขอบคุณและการขอโทษ การกล่าวลา การขอและการให้ข้อมูล การแสดงความรู้สึกต่าง ๆ การพูดคุยเกี่ยวกับอากาศ การถามและการบอกทิศทาง

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบเนื้อหาจากวัตถุประสงค์การเรียนรู้อาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้น หนังสือเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้น ศึกษาจากกรอบอ้างอิงความสามารถภาษาอังกฤษของประเทศไทย ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) แสดงดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์เนื้อหาในทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการ
ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

วรัญญา โอภาสี	วสันต์ เต็งกวณ	จารุณี มณีกุล	หนังสือเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการปรับพื้น	กรอบอ้างอิงทาง ภาษา ของสหภาพยุโรป (CEFR)	วิเคราะห์เนื้อหา ที่ได้
- Social Life -Booking Hotel - Reserving an air ticket - Making an appointment - Giving direction - Making a complaint - Job interview	- Place - Social Life - Directions and Locations - Describe nature - Culture - Fashion	- Documentaries - Social Life - Interview - Advertisement - Movie - Describe nature - Directions and Locations - Describe climate	- Advertisement - Social Life - Free time activities - Directions and Locations - Describe people - Historical facts - Checking information - Products - Predictions about the future	- Describing people - Education - Accommodation - Free time - Holidays - Transport - Health - Environment	- Documentaries - Advertisement - Social Life - Movie - Free time - Talking on Phone - Booking Hotel - Reserving an air ticket - Making an appointment - Directions and Locations - Describe people - Historical facts - Checking information - Products - Predictions about the future - Education - Accommodation - Holidays - Transport - Health - Environment

จากการวิเคราะห์เนื้อหา ได้กรอบเนื้อหาพร้อมทั้งสิ้น จำนวน 22 เรื่อง ประกอบด้วย Documentaries , Advertisement, Social Life, Movie, Free time, Talking on Phone, Booking Hotel, Reserving an air ticket, Making an appointment, Directions and Locations, Describe people, Historical facts, Checking, Information, Products, Predictions about the future, Education, Accommodation, Holidays, Transport, Health, และ Environment ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อปรับพื้นที่ตลอดจนสอดคล้องกับผลสำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยกำหนดกรอบเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน 15 สัปดาห์ดังนี้

- 1.Documentaries
- 2.Social Life
- 3.Advertisement
4. Movie
- 5.Free time and Holiday
- 6.Making an appointment
- 7.Directions, Locations, and Transport
- 8.Describe people
- 9.Historical facts
10. Products
- 11.Predictions about the future
- 12.Education
13. Accommodation
- 14.Health
- 15.Environment

4. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) หรือการสื่อสาร Communicative Approach (CA) ให้คำจำกัดความว่า Approach to Foreign Language หรือภาษาที่สองการเรียนการสอนที่เน้นว่าเป้าหมายของการเรียนภาษาคือความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้การสื่อสารมีความหมาย

และภาษาใช้จุดเน้นของกิจกรรมในห้องเรียนทั้งหมด (Jack C. Richards and Richard Schmidt, Longman Dictionary of Language Teaching)

แนวคิดหลักของ CLT คือ “ความสามารถในการสื่อสาร” โดย Hymes (1971) ได้ให้คำนิยามซึ่งหมายถึงความสามารถในการสร้างภาษาที่เหมาะสมตามบริบท การพัฒนาหลักสูตร การออกแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนในชั้นเรียนล้วนมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน แม้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จะยังไม่มีรูปแบบในระดับสากลอย่างตายตัวแต่การสอนตามแนวคิดนี้มีคุณลักษณะเด่นหลายประการที่ทำให้แตกต่างจากวิธีการสอนภาษาอื่น ๆ เช่น 1. กิจกรรมในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร 2. วิธีการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 3. การยอมรับข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา 4. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและ 5. เน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้อง คาเนล และสเวน (Canale & Swain, 1980) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) คือ การสอนให้ใช้ความคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร สอดคล้องกับ ลิตเติลวูด (Littlewood, 1996) ซึ่งได้กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้นแต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์กับความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ การทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาเป้าหมายที่เรียนได้ โดยการจะทำเช่นนี้ได้จะต้องมีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และความเข้าใจในหน้าที่ของภาษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบททางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคม นอกจากการสอนที่เน้นในเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาแล้วผู้เรียนยังต้องเรียนรู้ทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อมกัน (Larsen, 2000) และ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนสนทนามากกว่าโครงสร้างไวยากรณ์ และเน้นให้ผู้เรียนมีกิจกรรมที่เปิดกว้างในการสนทนา แต่ผู้เรียนจะต้องมีวิธีการสื่อสารที่ถูกต้อง (Richards, 2006)

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการชาวไทยได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าองค์ประกอบของภาษาที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องประกอบไปด้วยโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ เสียงและโทนของเสียง รวมกันเป็นระบบของภาษา และนำไปใช้ใน

การสื่อสารสื่อความหมายให้ตรงกับสภาพแวดล้อมและสังคมในบริบทนั้น ๆ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2554)

สรุปได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการสอนให้ผู้เรียนให้ความสำคัญของการใช้ภาษามากกว่าหลักเกณฑ์ของโครงสร้างภาษาโดยการสื่อสารที่ดีนั้นจะต้องมาพร้อมกับการเลือกใช้คำและน้ำเสียงให้เหมาะสมในบริบททางสังคมนั้นด้วยดังนั้นการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเน้นที่การฝึกทักษะการใช้ภาษาให้เปรียบเสมือนสถานการณ์จริงมากที่สุดผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันผ่านการสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นในห้องและผู้สอนโดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนภาษาซึ่งกันและกัน และการจัดการเรียนการสอนจะไม่เน้นที่โครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวแต่จะเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ของหลักไวยากรณ์ไปถ่ายทอดในการสื่อสารได้เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจตามสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาที่ได้จากการสังเคราะห์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในชั้นเรียนรู้และฝึกฝน

4.2 จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมอย่างมากในทั่วโลกนำไปใช้เพื่อให้บรรลุความสามารถในการสื่อสารในหมู่ผู้เรียนในการล้างคำว่า "ความสามารถในการสื่อสาร" เราจำเป็นต้องเปรียบเทียบก่อนกับแนวคิดของความสามารถทางไวยากรณ์ ความสามารถทางไวยากรณ์หมายถึงความรู้ที่เรามีความสามารถในการสร้างประโยคในภาษา มีส่วนประกอบหลายอย่าง (เช่นส่วนของคำพูดกาลวิประโยคคำบรรยายเสียง) ให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างประโยคเราจำเป็นต้องเรียนรู้มัน ความสามารถทางไวยากรณ์ขึ้นอยู่กับฝึกฝนไวยากรณ์ซึ่งโดยทั่วไปจะนำเสนอกฎของไวยากรณ์ในหน้าเดียวและจัดเตรียมแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนการใช้กฎในอีกหน้าหนึ่ง ด้วยความสามารถทางไวยากรณ์เราได้รับความเชี่ยวชาญในกฎของการสร้างประโยคในภาษาหนึ่ง แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความหมาย เป็นความสามารถหลังซึ่งเข้าใจโดยคำว่าความสามารถในการสื่อสาร ซึ่ง Savignon (1997) ได้กำหนดความสามารถในการสื่อสารว่าเป็น "ความสามารถทางภาษาที่ใช้งานได้ การแสดงออกการตีความและการต่อรองความหมายที่เกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่อยู่ในชุมชนคำพูดเดียวกัน (หรือต่างกัน)" (Savignon, 1997, p.2272) ในหนังสือ Communicative Competence: Theory and Classroom Practice (1997) Savignon แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบดังต่อไปนี้:

1. ความสามารถในการสื่อสารเป็นแบบไดนามิกมากกว่าแนวคิดแบบคงที่ ขึ้นอยู่กับ การต่อรองของความหมายระหว่างคนสองคนขึ้นไปที่มีระบบสัญลักษณ์เดียวกันในระดับหนึ่ง
2. ความสามารถในการสื่อสารใช้ได้กับทั้งภาษาเขียนและภาษาพูดรวมถึงระบบ สัญลักษณ์อื่น ๆ อีกมากมาย
3. ความสามารถในการสื่อสารเป็นบริบทที่เฉพาะเจาะจง การสื่อสารเกิดขึ้นใน สถานการณ์ที่หลากหลายและความสำเร็จในบทบาทหนึ่ง ๆ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจบริบทและ ประสบการณ์ก่อนหน้านี้ในประเภทเดียวกัน
4. มีความแตกต่างทางทฤษฎีระหว่างความสามารถและประสิทธิภาพ ความสามารถหมายถึงความสามารถและประสิทธิภาพพื้นฐานที่สันนิษฐานว่าเป็นการแสดงออก อย่างเปิดเผยของความสามารถนั้น ความสามารถคือสิ่งที่เรารู้ ประสิทธิภาพคือสิ่งที่หนึ่งทำ
5. ความสามารถในการสื่อสารเป็นเรื่องสัมพันธ์ไม่ใช่สัมบูรณ์และขึ้นอยู่กับความ ร่วมมือของผู้เข้าร่วมทั้งหมด

นอกจากนี้ Canale and Swain (1980) อธิบายถึงความสามารถในการสื่อสาร ประกอบ ด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการสนทนา หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ ภาษาใหม่ในการพูดและการเขียนวาทกรรมบุคคลสามารถผสมผสานรูปแบบและความหมายทาง ไวยากรณ์เพื่อค้นหาวิธีการพูดหรือเขียนแบบต่าง ๆ ได้ดีเพียงใด ผู้เรียนรวมองค์ประกอบของภาษา เพื่อพูดหรือเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ดีเพียงใด ครูมักเรียกความสามารถนี้ว่าความคล่องแคล่วของ ผู้เรียน
2. ความสามารถทางไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้องบุคคลนั้นเรียนรู้คุณลักษณะและกฎเกณฑ์ของภาษาได้ดีเพียงใด ซึ่งรวมถึงคำศัพท์การออก เสียงและการสร้างประโยค ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษดีเพียงใด ครูเรียกสิ่งนี้ว่าความ ถูกต้องในการใช้ภาษา ความคล่องแคล่วและความถูกต้องเป็นมาตรฐานดั้งเดิมของการเรียนรู้ ภาษาที่มีประสิทธิภาพ อีกสองความสามารถน้อยกว่าอย่างชัดเจน
3. ความสามารถทางสังคมศาสตร์ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ ภาษาอย่างถูกต้องในสถานการณ์ทางสังคมที่เฉพาะเจาะจงตัวอย่างเช่นการใช้รูปแบบภาษาที่ เหมาะสมในการสัมภาษณ์งาน ความสามารถทางภาษาและสังคมนั้นขึ้นอยู่กับการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น สถานะของผู้ที่พูดคุยกันวัตถุประสงค์ของการโต้ตอบและความคาดหวังของผู้เล่น การใช้

ภาษาอังกฤษของบุคคลในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันเป็นที่ยอมรับของสังคมเพียงใด ความสามารถนี้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ภาษา

4. ความสามารถเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กลยุทธ์ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเมื่อ คำศัพท์ของผู้เรียนพิสูจน์ได้ว่าไม่เพียงพอสำหรับงานและคำสั่งของเขาหรือเธอเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ ความสามารถเชิงกลยุทธ์คือการใช้ทั้งรูปแบบวาจาและการสื่อสารที่ไม่ใช่ คำพูดเพื่อชดเชยการขาดความรู้ในอีกสามความสามารถ ผู้เรียนสามารถหาวิธีชดเชยส่วนที่อ่อนแอได้หรือไม่? ถ้าเป็นเช่นนั้นผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร

เป้าหมายหลักของแนวทางของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) คือ การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน - นักศึกษาและครู - ผู้เรียน การมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการควบคุมของครูชั้นต่ำและการพูดคุยของครูเพื่อการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารโดยจะต้องมีองค์ประกอบคือผู้เรียนต้องมีความสามารถในการสนทนาโดยการนำโครงสร้างหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียงมาเป็น องค์ประกอบของภาษาเพื่อนำไปใช้ในการพูดเพื่อให้มีความถูกต้องในการใช้ภาษาและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วรวมไปถึงผู้เรียนจะต้องเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีความแตกต่างเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้จะถูกพัฒนามาจากทักษะการสื่อสารที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและเรียนรู้ภาษาของกันและกัน

4.3 วิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันในประเทศไทยมีด้วยกันหลายวิธีเช่น วิธีสอนแบบ ไวยากรณ์และแปล วิธีสอนแบบตรง วิธีสอนแบบฟัง-พูด วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แต่วิธี ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบันคือ วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะวิธี สอนขั้นตอนการสอน และกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.3.1 วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach)

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มักมีลักษณะเป็นวิธีการสอนแบบกว้าง ๆ แทนที่จะเป็นวิธีการสอนที่มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติในชั้นเรียนไว้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงมัก ถูกกำหนดให้เป็นรายการหลักการหรือคุณลักษณะทั่วไป หนึ่งในรายการที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดคือคุณลักษณะ 5 ประการของ CLT ของ David Nunan (1991) ประกอบไปด้วย

1. เน้นการเรียนรู้ที่จะสื่อสารผ่านการโต้ตอบในภาษาเป้าหมาย
2. การนำตำราที่แท้จริงเข้าสู่สถานการณ์การเรียนรู้
3. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมุ่งเน้นไม่เพียง แต่ภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกระบวนการเรียนรู้ด้วย
4. การเพิ่มพูนประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนรู้ในห้องเรียน
5. ความพยายามที่จะเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับกิจกรรมทางภาษานอกห้องเรียน

นอกจากนี้ (กรมวิชาการ. 2544: 109) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ไว้ว่าในการจัดการเรียนการสอนจะเน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) โดยผู้สอนต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นผู้สอนต้องเข้าใจและมีความรู้ในวิธีสอนภาษาอย่างมีขั้นตอนเพราะจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้ที่ได้รับและสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้

4.3.2 ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2550 : 112-115) ได้อธิบายแนวคิดของขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนของลิตเติลวูด (Littlewood. 1990: 45-49) โดยแบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นการนำเสนอหรือแนะนำภาษาใหม่ (Presentation or Introducing New Language Item) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษาโดยดำเนินการดังนี้

- 1.1 ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพและใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องหรืออ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวให้ผู้เรียนฟัง เนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการสอน และควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาบ้างแล้วเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ครูเล่าง่ายขึ้น

- 1.2 กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านระดับใดด้วยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ผู้สอนไม่ควรเสียเวลากับการเสนอเนื้อหาใหม่มากนัก แต่ถ้ามีผู้เรียนตอบได้เป็นจำนวนน้อย

ให้ผู้สอนพิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าวผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเนื้อหาภาษามีรูปแบบวิธีการใช้ และมีความหมายอย่างไร

2. **ขั้นการฝึก (Practice)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกการฝึกแบบควบคุมนี้เป็นการฝึกผู้เรียนแบบเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มย่อยหรือฝึกทีละคน การฝึกแบบนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญจึงควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อย

3. **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production / Free Practice)** เป็นการฝึกใช้ภาษาที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียนโดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทาง วิธีการฝึกซึ่งอยู่ในรูปแบบของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ เช่นการมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นตอนเริ่มต้นของกิจกรรมให้เช่น การอธิบายวิธีการทำกิจกรรมกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นตอนนี้

สรุปได้ว่าครูผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดีเพื่อนำมาปรับใช้ในการสอนในทักษะการฟังพูดอ่านและเขียนโดยเริ่มจากการสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่จะสื่อสารในการนำเสนอเนื้อหาสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนมีความกล้าในการสื่อสารในขั้นการฝึกและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะสื่อสารอย่างมีความหมายครูผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทให้ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้นำในการใช้ภาษาด้วยการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดขึ้นดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความรู้ในเรื่องกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความต้องการใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง

David Nunan's (1991) ได้อธิบายในส่วนของกิจกรรมในชั้นเรียนนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามีเป้าหมายที่การพัฒนาและปรับปรุงความรู้และทักษะที่จะช่วยให้ผู้พูดสามารถสื่อสารได้อย่างประสบความสำเร็จและมีประสิทธิผล และเป็นไปได้ผ่านกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพเท่านั้น ในทางกลับกันกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีประสิทธิผลมีความสัมพันธ์อย่างมากกับปฏิสัมพันธ์ที่ประสบความสำเร็จของผู้เรียนและครูในห้องเรียน สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป้าหมาย ครูควรเป็นผู้สังเกตการณ์ที่นิ่งเฉย ยิ่งไปกว่านั้นผู้เรียนจะต้องเอาใจใส่เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาตามที่คาดหวัง

ตัวอย่างกิจกรรมการสื่อสาร

เพื่อให้การเรียนรู้ในชั้นเรียนประสบความสำเร็จมีการใช้กิจกรรมการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในห้องเรียน CLT ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา คือ ผู้เรียนจะได้รับโจทย์และวิธีแก้ปัญหาทางเลือกจากที่นั่นพวกเขาต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือสร้างขึ้นเองกิจกรรมเสร็จสิ้นภารกิจ ได้แก่ ปริศนาเกมการอ่านแผนที่และงานในชั้นเรียนประเภทอื่น ๆ ที่มุ่งเน้นไปที่การใช้ทรัพยากรภาษาของหนึ่งเพื่อให้งานสำเร็จ การเขียนจดหมาย ผู้เรียนเขียนตัวอย่างเช่นจดหมายส่วนตัวเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อผู้รับและขอข้อมูลจากผู้รับ การสนทนาที่เตรียมไว้และการนำเสนอด้วยปากเปล่า: ในกิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวในหัวข้อเฉพาะและนำเสนอในชั้นเรียนโดยมีจุดประสงค์เพื่อนำมาไว้วางใจให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับหัวข้อหรือเพียงเพื่อให้ความบันเทิงแก่พวกเขา กิจกรรมการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการมีส่วนร่วมผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสื่อสารบางอย่างเช่นการอภิปรายแนะนำการสัมภาษณ์และการสนทนาด้วยปากเปล่า การทำเช่นนี้ผู้เรียนจะได้รับแรงจูงใจในส่วนของบทเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนชี้เอาชนะข้อจำกัด ในการสื่อสารกับผู้อื่นในห้องเรียน และ กิจกรรมช่องว่างข้อมูล คือ แนวคิดของช่องว่างข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญของการสื่อสารในห้องเรียน CLT โดยพื้นฐานแล้วสิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่าในชีวิตประจำวันของพวกเขาโดยทั่วไปผู้คนสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูล

4.3.3 กิจกรรมในห้องเรียนสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นับตั้งแต่การถือกำเนิดของ CLT ครูและนักเขียนสื่อต่างก็พยายามหาวิธีต่าง ๆ มาพัฒนากิจกรรมในชั้นเรียนที่สะท้อนถึงหลักการของการสื่อสาร ระเบียบวิธีต่าง ๆ ซึ่งยังคงดำเนินต่อไปจนถึงปัจจุบัน

Richards (2006) ได้กล่าวว่า เป้าหมายประการหนึ่งของ CLT คือการพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความคล่องแคล่วคือการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผู้พูดมีส่วนร่วมในการโต้ตอบที่มีความหมายและรักษาการสื่อสารที่เข้าใจได้และต่อเนื่องแม้จะมีข้อจำกัดในความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนซึ่งความคล่องแคล่วจะได้รับการพัฒนาโดยการสร้างกิจกรรมในห้องเรียนที่ผู้เรียนต้องเจรจาต่อรองความหมายโดยใช้กลยุทธ์การสื่อสารแก้ไข ความเข้าใจผิดและทำงาน การฝึกความคล่องแคล่วสามารถเปรียบเทียบกับ การฝึกความแม่นยำซึ่งมุ่งเน้นไปที่การสร้างตัวอย่างการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ความแตกต่างระหว่างกิจกรรมที่เน้นความคล่องแคล่วและกิจกรรมที่เน้นความถูกต้องสรุปได้ดังนี้

กิจกรรมเน้นความคล่องแคล่ว

- สะท้อนการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ
- มุ่งเน้นไปที่การสื่อสารให้บรรลุผล
- ต้องใช้ภาษาที่มีความหมาย
- กำหนดให้ใช้กลยุทธ์การสื่อสาร
- สร้างภาษาที่อาจไม่สามารถคาดเดาได้
- ค้นหาเพื่อเชื่อมโยงการใช้ภาษากับบริบท

กิจกรรมเน้นความถูกต้อง

- สะท้อนการใช้ภาษาในชั้นเรียน
- มุ่งเน้นไปที่การสร้างตัวอย่างภาษาที่ถูกต้อง
- ฝึกภาษานอกบริบท
- ฝึกตัวอย่างภาษาเล็กน้อย
- ไม่ต้องการการสื่อความหมาย
- ควบคุมการเลือกภาษา

นอกจากนี้ Richards (2006) ได้กล่าวถึง กลยุทธ์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการฝึกฝนการใช้ภาษาสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งไว้ดังนี้

Mechanical practice หมายถึง กิจกรรมฝึกหัดที่มีการควบคุมซึ่งผู้เรียนสามารถทำได้อย่างประสบความสำเร็จโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจภาษาที่ตนเองกำลังใช้อยู่ ตัวอย่างของกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การฝึกซ้อมซ้ำ ๆ และการฝึกทดแทนที่ออกแบบมาสำหรับการฝึกการใช้ไวยากรณ์เรื่องต่าง ๆ หรือรายการอื่น ๆ

Meaningful practice หมายถึง กิจกรรมที่ยังคงให้การควบคุมภาษาอยู่แต่ในกรณีที่ผู้เรียนต้องตัดสินใจอย่างมีความหมายเมื่อดำเนินการการปฏิบัติฝึกใช้ภาษา ตัวอย่างเช่นฝึกการใช้คำบุพบทเพื่ออธิบายตำแหน่งของสถานที่ที่ผู้เรียนอาจได้รับแผนที่ถนนพร้อมอาคารต่าง ๆ ที่ระบุในสถานที่ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีรายการคำบุพบทอื่น ๆ เช่นตรงข้าม ตรงมุม ใกล้ บนและถัดจาก โดยที่ผู้เรียนต้องเลือกตอบให้ตรงความหมาย จากนั้นพวกเขาจะต้องตอบคำถามเช่น “ร้านหนังสืออยู่ที่ไหน? คาเฟ่อยู่ที่ไหน” เป็นต้นการปฏิบัติในขั้นตอนนี้มีความหมายเพราะพวกเขาต้องตอบคำถามตามตำแหน่งของสถานที่บนแผนที่โดยต้องตอบให้ถูกต้องตามแผนที่ที่ได้รับ

Communicative practice หมายถึง กิจกรรมที่ฝึกการใช้ภาษาภายในบริบทการสื่อสารที่แท้จริงคือจุดสนใจอยู่ที่ข้อมูลที่ใช้ต้องเป็นจริงและแลกเปลี่ยนบริบทกับเพื่อนซึ่งภาษาที่ใช้ นั้นไม่สามารถคาดเดาได้ทั้งหมด ตัวอย่างเช่นผู้เรียนอาจต้องวาดแผนที่ละแวกบ้านและตอบคำถามเกี่ยวกับตำแหน่งของสถานที่ต่าง ๆ เช่น บ้ายรถเมย์ที่ใกล้ที่สุดคาเฟ่ ฯลฯ

4.3.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นทั้งผู้สอนและผู้เรียน ต่างมีหน้าที่ที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนั้นผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาทดังต่อไปนี้ (Raihan, 2012)

บทบาทของครูในห้องเรียนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT:

1. ผู้สอนอำนวยความสะดวกในการสื่อสารในห้องเรียน
2. หน้าที่หลักสำคัญของผู้สอนคือการสร้างสถานการณ์ที่น่าจะส่งเสริมการสื่อสาร
3. ในระหว่างกิจกรรมผู้สอนจะต้องทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้ดูแลตอบคำถามของผู้เรียนและติดตามผลการปฏิบัติงาน
4. ผู้สอนอาจจัดบันทึกข้อผิดพลาดเพื่อดำเนินการในภายหลังในระหว่างกิจกรรมที่ต้องอาศัยความแม่นยำมากขึ้น
5. ผู้สอนอาจเป็น "ผู้สื่อสารร่วม" ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการสื่อสารพร้อมกับผู้เรียน
6. ผู้สอนต้องเป็นมิตรและเปิดใจกว้างในขณะที่ดำเนินการชั้นเรียน
7. ผู้สอนต้องรับบทเป็นนักแสดงที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนตลอดทั้งชั้นเรียน

บทบาทของผู้เรียนในห้องเรียนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT:

1. ผู้เรียนเป็นนักสื่อสาร
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเจรจาต่อรองความหมายพยายามทำให้ตัวเองเข้าใจและเข้าใจผู้อื่นแม้ว่าความรู้ในภาษาเป้าหมายจะไม่สมบูรณ์ก็ตาม
3. เนื่องจากบทบาทของผู้สอนมีความโดดเด่นน้อยกว่าวิธีการที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางผู้เรียนจึงถูกมองว่าเป็นผู้จัดการที่รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากกว่า
4. ผู้เรียนต้องเปิดเผยเกี่ยวกับความคิดและความรู้สึกของตัวเอง
5. ผู้เรียนต้องเอาชนะความไม่เต็มใจที่จะพูด

สรุปได้ว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือจะต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารได้ตอบและบูรณาการตำราที่ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทจริงในสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์ของตนเองทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน โดยเชื่อมโยงผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วย ขั้นตอนของการนำเสนอ ขั้นตอนการฝึกฝน และขั้นตอนการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารโดยผู้สอน จะต้องเป็นผู้นำเสนอบริบทสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดและต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการตั้งคำถามหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดโดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นจะเน้นที่กิจกรรมมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมนั้นจะเน้นไปที่การมีส่วนร่วม การแก้ปัญหา การสนทนาหรือการนำเสนอ และการร่วมมือกันทำภารกิจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างมากที่สุด

4.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4.4.1 การรับภาษาที่มีมาแต่กำเนิด

ชอมสกี (Chomsky, 1960: 130) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการรับภาษาที่มีมาแต่กำเนิดว่ามนุษย์สามารถเรียนรู้ภาษาได้ โดยไม่จำเป็นต้องเรียนรู้กฎอย่างเป็นทางการใด ๆ ในความจริงแล้วทุกภาษามีกฎหรือรูปแบบที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่การแสดงออกทางภาษาในระหว่างมีปฏิสัมพันธ์นั้นอาจแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับข้อจำกัดเฉพาะบางประการของภาษานั้น ๆ ที่ไม่สามารถให้เห็นรูปทางภาษาที่เหมือนกันได้ ซึ่งมนุษย์เราพูดได้เพราะถูกวางโปรแกรมมาแล้วแต่กำเนิด คือสมองถูกตั้งให้มีเครื่องมือทำงานด้านภาษา เรียกว่า LAD (Language Acquisition Device)

เบอร์เนอร์ (Bimer, 2010: 132) ได้กล่าวว่า ภาษาเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองหรือแม่กระทั่งเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกันด้วยเหตุนี้เด็กที่เกิดมาท่ามกลางครอบครัวหรือสิ่งแวดล้อมที่พูดภาษาในลักษณะหนึ่ง ย่อมรับรู้และใช้ภาษาในลักษณะเดียวกันกับบุคคลรอบข้าง จึงทำให้เกิดสมมติฐานว่า เด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายภาษาในขณะเดียวกันการทำให้เด็กได้มาซึ่งภาษาอย่างรวดเร็วนั้นผู้สอนควรใช้คำศัพท์ง่าย ๆ แล้วมาเรียบเรียงเป็นประโยคที่ไม่เคร่งครัดไวยากรณ์มากเกินไป ทั้งนี้ครูควรพูดซ้ำ ๆ เพื่อกระตุ้นให้เด็กทราบความหมายของเสียง ซึ่งผู้เรียนจะค่อย ๆ สร้างมโนทัศน์ต่อไป

จากทฤษฎีดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าการรับรู้ภาษานั้นเป็นความสามารถที่ผู้เรียนสามารถสร้างได้เองเริ่มตั้งแต่กำเนิดขึ้นมาทุกคนเกิดขึ้นมาพร้อมกับเครื่องมือที่จะรับภาษา และเมื่อมีประสบการณ์มากขึ้น ผู้เรียนจะเข้าใจได้มากขึ้นเมื่อรับรู้ความรู้ใหม่ และนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว ผู้เรียนก็จะได้เรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็วแม้จะ

อธิบายกฎไม่ได้ แต่ก็สามารถพูดเป็นประโยคได้และในที่สุดก็สามารถสื่อสารได้ หากสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย

4.4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของ Krashen

คราเชน (Krashen, 1985: 97-101) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศดังนี้

1) สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ภาษาและการเรียนภาษา (The Learning Acquisition Hypothesis)

คราเชน (Krashen, 1985: 97-101) ได้แบ่งระบบความรู้ของการแสดงออกของภาษาที่สอง ออกเป็น 2 ระบบ ดังนี้ ระบบที่ 1 สำคัญที่สุดคือระบบการรับรู้ (Acquired System) ซึ่งเป็นผลมาจากผู้เรียนรับรู้ภาษาได้เหมือนกับความสามารถในการรับรู้ภาษาแม่ของเด็ก และเป็นการเรียนรู้กฎไวยากรณ์โดยไม่รู้ตัว ระบบที่ 2 คือระบบการเรียนรู้ (Learning System) มีความสำคัญรองลงมาซึ่งเกิดจากการเรียนรู้อย่างเป็นทางการจะเกิดขึ้นในห้องเรียน เป็นการเรียนรู้ไวยากรณ์ง่าย ๆ การรับรู้เป็นความรู้ที่ผู้พูดสามารถใช้ได้ในการสื่อสารจริง ๆ ซึ่งสนใจที่ความหมายไม่ใช่ที่รูปแบบของภาษา ส่วนความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้เป็นแค่รูปแบบของการแก้ไขผลลัพธ์ของระบบการรับรู้เท่านั้น เราจะใช้ระบบการรับรู้ก็ต่อเมื่อต้องพบกับสภาพต่าง ๆ เช่น ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย การทำข้อสอบไวยากรณ์ ซึ่งผู้เรียนต้องใช้ความรู้เรื่องกฎเข้าไปช่วย นอกจากนี้การรับรู้ภาษาเป็นการรับรู้โดยไม่รู้ตัว (Subconscious Language Learning) เป็นไปตามธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนในห้องเรียน ส่วนการเรียนรู้ภาษาเป็นการเรียนภาษาโดยตั้งใจและรู้สึกตัวกับสิ่งที่กำลังเรียน (Conscious Language Learning) เป็นกระบวนการที่มีการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งหากพูดถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแล้ว เราจะใช้ภาษาที่เกิดจากการรับรู้ภาษามากกว่าการเรียนรู้เพราะภาษาที่ถูกเก็บไว้ในคลังภาษาเมื่อเราเริ่มรับรู้ภาษาจะถูกดึงออกมาใช้อย่างอัตโนมัติซึ่งเป็นภาษาที่จดจำได้นานกว่าการเรียนรู้ ส่วนการเรียนรู้ภาษาจะถูกนำมาใช้เพื่อการตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่เกิดจากการรับรู้ นั่นเอง (Krashen, 1985: 97-101)

2) สมมติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis)

ผู้เรียนสามารถคาดเดาลำดับการรับรู้ภาษา (Acquisition) ของคนได้ โดยมีบางสิ่งที่จะเกิดขึ้นเป็นลำดับแรก อีกสิ่งจึงจะเกิดขึ้นเป็นลำดับต่อมา และมีอีกสิ่งเกิดขึ้นเป็นลำดับสุดท้าย จากค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ภาษาทำให้เราสามารถพยากรณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเป็นลำดับ

แรก และอะไรจะเกิดขึ้นตามมา ถ้าเราใช้สถิติด้านสหสัมพันธ์จะได้ผลออกมาใกล้เคียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งใช้ได้กับการรับรู้ภาษาเท่านั้นแต่ใช้ไม่ได้กับการเรียนรู้ภาษา

3) สมมติฐานเกี่ยวกับการใช้ความรู้กฎเกณฑ์ทางภาษามาแก้ไขปัญหาในการใช้ภาษาผิด (The Monitor Hypothesis)

สมมติฐานนี้อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวกับรู้ตัวจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความชำนาญในการสื่อสารภาษาที่สอง ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้อย่างง่ายดาย ซึ่งเกิดมาจากการรับรู้ไม่ใช่การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก อาจสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ผู้เรียนพูดจะถูกขบออกมาโดยระบบการรับรู้ เหมือนที่ผู้เรียนพูดภาษาไทยได้นั้นมาจากการรับรู้ ไม่ใช่การเรียนรู้ กฎไวยากรณ์ไม่ทำให้เราเกิดความชำนาญการเรียนรู้เป็นการแสดงออกทางภาษาที่มีหน้าที่เป็นเหมือนการตรวจสอบควบคุม (Monitor) และเป็นตัวแก้ไข (Editor) ผู้เรียนประยุกต์ใช้การเรียนรู้หลังจากคำพูดได้ออกไปแล้วหรือมีการแก้ไขคำพูดของตนเองก่อนพูดออกไป

ดังนั้น เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ได้จากการแก้ไขข้อผิดพลาดซึ่งในความเป็นจริงแล้วเป็นข้อผิดพลาดที่เล็กน้อย ผู้สอนอาจใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ง่าย ๆ สอนได้ง่ายและจดจำได้ง่าย การแก้ไขตนเอง (Self Correction) ในการสื่อสารและการใช้กฎเกณฑ์ตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาด เพราะมีส่วนทำให้ผู้เรียนรู้ภาษาดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นภาษาที่หนึ่งหรือสองผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้การเรียนรู้ไปที่ผลลัพธ์หรือคำพูด ในบางครั้งผู้เรียนอาจใช้ก่อนหรือหลังพูด เหมือนเป็นการขัดเกลา แก้ไขโดยอัตโนมัติ มีหลายคนอธิบายว่า การแก้ไขข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งในสมมติฐานย่อยของการรับรู้และเรียนรู้ภาษา การแก้ไวนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เมื่อเราเกิดข้อผิดพลาดครูจะแก้ไขให้เพื่อพยายามให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะระลึกถึงกฎที่อยู่ภายในจิตใจ (Krashen, 1985: 97-101)

4) สมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยป้อน (The Input Hypothesis)

สมมติฐานนี้ใช้ได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อาจอธิบายได้ว่าการฟังเพื่อความเข้าใจมีความสำคัญในระดับแรกในการรับรู้ภาษา แล้วการพูดก็จะตามมาภายหลัง การรับรู้จะถูกนำมาใช้เมื่อผู้เรียนพูดคุยกับผู้ที่ต้องการรับรู้ภาษาเหมือนกัน เข้าใจข้อความที่รับ เมื่อสิ่งที่ป้อนเข้าไปนั้นสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) ความสามารถในการพูดก็เกิดขึ้น เมื่อข้อมูลที่ผู้เรียนได้รับนั้นมีประโยชน์สำหรับผู้เรียนและต้องไม่ยากหรือง่ายเกินไป สรุปได้ว่าการรับรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนจะพัฒนาขึ้นมาในอีกขั้นหนึ่งได้ต้องเกิดการเข้าใจสิ่งที่ป้อนเข้าไป (Input) รวมทั้งโครงสร้างของภาษาด้วย การรู้โครงสร้างของภาษาจะถูกสอนโดยผู้สอนซึ่งจะจัดประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนใช้โครงสร้างเหล่านั้นตามสภาพจริง

5) สมมติฐานเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียน (The Affective Filter Hypothesis)

อารมณ์และความรู้สึกของผู้เรียนมีผลอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนในเรื่องการสร้างแรงจูงใจ (Motivation) และการสร้างความมั่นใจ (Confirmation) ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลน้อยจะประสบความสำเร็จมากในการเรียนรู้ภาษาวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Learning) ที่ใช้ทฤษฎีการรับภาษาจะคำนึงถึงการใช้เกมกิจกรรมการสื่อสารที่ทำให้ผู้เรียนคิดถึงแต่วิธีสื่อความหมายจนลืมว่าตนเองกำลังเรียนภาษาอยู่ (Krashen, 1985: 97-101)

การเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการ ต่าง ๆ มากมายทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหาหน้าที่ของภาษาความหลากหลายทางภาษา วัฒนธรรมและการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้นและก่อให้เกิดวิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีการสอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2550 : 19)

Edward Anthony (1972) ได้เสนอคำ 3 คำที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนภาษาคือแนวทางดำเนินการ (Approach) วิธีการสอน (Method) และกลวิธีการสอน (Technique) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรประกอบด้วยคำสำคัญดังกล่าว ซึ่งสรุปความหมายของคำดังกล่าวได้ดังนี้

1. แนวทางดำเนินการ (Approach) หมายถึง ทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา กระบวนการและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา แนวคิดจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติต่อผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการตัดสินใจกำหนดเป้าหมาย เนื้อหา และรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. วิธีสอน (Method) หมายถึง แผนรวมของกระบวนการในการนำเสนอเนื้อหาการเรียนการสอน แผนรวมนี้ตั้งอยู่บน 15 พื้นฐานของแนวคิดที่ได้เลือกไว้แล้ว ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน เกณฑ์การคัดเลือกและจัดลำดับเนื้อหา รูปแบบของการนำเสนอ

เนื้อหา บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และวัสดุสารประกอบการเรียนการสอน องค์ประกอบของแผนรวมเหล่านี้จะต้องสอดคล้องกันและสอดคล้องกับแนวคิดที่เลือกไว้

3. กลวิธีการสอน (Technique) หมายถึง กลวิธีและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ควบคู่ไปกับวิธีการสอนแต่ละวิธี หรือควบคู่ไปกับกระบวนการหรือขั้นตอนต่าง ๆ ของการเรียนการสอน กลวิธีที่ใช้จะต้องสอดคล้องกลมกลืนกับวิธีการสอน และแนวคิดที่เลือกไว้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ถึงแม้ว่าจะสลับซับซ้อนเพียงใดถือเป็นกลวิธีหนึ่ง หลักการหรือกฎเกณฑ์ในการเรียนรู้ ถือว่าเป็นแนวคิด ส่วนแผนงานที่เอาไปปฏิบัติจริงถือว่าเป็นวิธีการสอน

คำทั้ง 3 คำนี้จึงมีความสัมพันธ์กัน แนวคิดเป็นความเชื่อของผู้สอนซึ่งก่อให้เกิดพื้นฐานสำหรับกำหนดเป้าหมายเนื้อหาและวิธีการดำเนินงาน ซึ่งผู้สอนจะใช้กลวิธีหรือกิจกรรมใดก็ได้ตามแนวคิดที่เป็นความเชื่อนั้นปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาหลายแนวคิด แต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอนช่วยให้ทราบถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือกรอบในการพัฒนามโนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา อาจแบ่งแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร แนวคิดทั้ง 3 นั้นย่อมจะปรากฏในภาคปฏิบัติของครูผู้สอน ในการตัดสินใจในการวางแผนการเรียนการสอน การคัดเลือกกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนการเลือกสื่อการสอน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดดังกล่าวเป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลให้การสอนของตนเองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2550)

5 ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ Constructivist Theory

แนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์นี้ได้มีรากฐานมาจากปรัชญาของกลุ่มของพัฒนาการนิยมซึ่งทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เป็นทฤษฎีเชื่อในเรื่องการสร้างความรู้ โดยพัฒนามาจากปรัชญาปฏิบัตินิยม โดยมีแนวคิดที่เชื่อว่าประสบการณ์กับแนวความคิดจะทำให้เกิดการสร้างความหมาย เพราะสิ่งสำคัญที่ทำให้มนุษย์เกิดความเข้าใจของแต่ละคนนั้นเกิดขึ้นได้จากการได้รับประสบการณ์และการคิด ดังนั้น(Duffy and Jonassen, 1992)เชื่อว่า แนวคิดและความสัมพันธ์ที่ได้จากในโรงเรียนนั้นมีความแตกต่างจากประสบการณ์ในโลกจริงของแต่ละบุคคล จึงทำให้แนวคิดนี้มุ่งเน้นไปกับการเรียนรู้ในประสบการณ์จริงเพื่อให้เห็นมุมมองของความเป็นจริงและประสบการณ์ของแต่ละคนก็จะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้ลงมือปฏิบัติ (สุมาลี ชัยเจริญ และคณะ, 2550) ซึ่งการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีดังนี้

1. การเรียนรู้ของแต่ละคนเกิดขึ้นได้จากการลงมือปฏิบัติจริงด้วยความรู้ต่าง ๆ นั้นตัวผู้เรียนจะเป็นผู้ที่สร้างขึ้นเองโดยการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันเนื่องมาจากผู้เรียนแต่ละคนมีความเชื่อและองค์ความรู้ที่แตกต่างกันโดยมีองค์ประกอบมาจากสภาพแวดล้อมและขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้เรียนจึงสามารถสรุปความสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ได้ดังนี้

2. ความรู้ส่วนบุคคล คือ การที่บุคคลนั้นมีโครงสร้างทางปัญญาที่ได้รับมาจากประสบการณ์ใหม่รวมกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่รวมทั้งเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจภายในจึงเกิดเป็นความรู้และเมื่อเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบุคคลนั้นสามารถเข้าใจและแก้ปัญหาได้

3. ความขัดแย้งทางปัญญาเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจภายในและทำให้ผู้เรียนคิดไตร่ตรองเพื่อที่จะขจัดความขัดแย้งเหล่านั้น เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย และคิดไตร่ตรองเพื่อที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นจึงทำให้เกิดความรู้ที่มาจากตัวผู้เรียนเอง โดยพื้นฐานความคิดนั้นจะต้องมีองค์ประกอบมาจากโครงสร้างทางปัญญาที่ผู้เรียนมีมาพร้อมกับประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับ โดยจะต้องอยู่ภายใต้การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่ (วัฒนาพร กระจับทุกข์, 2541)

4. การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากปัญหาจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาและทำให้ผู้เรียนได้ตั้งประสบการณ์ความรู้เดิมร่วมกับการออกไปแสวงหาประสบการณ์ความรู้ใหม่ ด้วยกระบวนการต่าง ๆ เช่นการหาเหตุผล การซักถาม การแสวงหาความรู้เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาภายในตนเองและระหว่างบุคคลจึงทำให้ผู้เรียนเกิดลักษณะการตั้งความรู้ด้วยการร่วมมือกันแก้ปัญหา (ไพจิตร สะดวกการ, 2543)

จึงสรุปได้ว่าทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชื่อว่าความรู้ที่ได้มานั้นเกิดจากกระบวนการสร้างความรู้โดยผู้เรียนแต่ละคนได้สร้างความรู้ใหม่จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในสภาพบริบทจริงเลยผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติจริง ความรู้ก็จะเกิดขึ้นในกระบวนการนี้และในสถานการณ์ที่ผู้เรียนพบกับปัญหาผู้เรียนก็จะดึงความรู้เดิมมาบูรณาการกับความรู้ใหม่ ผ่านทางแนวคิดและแรงจูงใจภายในของตนเองและลงมือปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละชั้นของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

5.1 ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory

นักจิตวิทยาในกลุ่มพุทธิปัญญานิยมที่มีชื่อเสียงในด้านนี้คือ Lev Vygotsky (1896-1934) เป็นครูชาวรัสเซีย ซึ่งถือว่าเป็นผู้บุกเบิกการเรียนรู้ในบริบททางสังคมซึ่งนักจิตวิทยา

คนแรกที่พบว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์มีอิทธิพลต่อการเติบโตทางปัญญา เขาเชื่อมั่นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในชุมชนไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ เพื่อน ผู้ใหญ่ ครูและพี่เลี้ยงและคนอื่น ๆ

Vygotsky ศึกษาและทำความเข้าใจว่าผู้คนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างไรและสร้างทฤษฎีเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม เขาพิจารณาแล้วว่าครูมีความสามารถในการควบคุมปัจจัยหลายอย่างในสถานศึกษารวมทั้งพฤติกรรมและการตอบสนองของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้เขาจึงสนับสนุนกิจกรรมโดยเน้นในด้านปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางปัญญา เช่นการอภิปรายและการตอบรับเชิงสร้างสรรค์และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น Vygotsky ยังระบุด้วยว่าวัฒนธรรมเป็นปัจจัยหลักของการได้มาซึ่งความรู้ เขาเชื่อว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความเชื่อและทัศนคติที่จำลองมาจากวัฒนธรรมของผู้เรียนเอง Vygotsky มีทฤษฎีที่เชื่อว่าภาษาเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และภาษาเป็นสิ่งที่สนับสนุนกิจกรรมอื่น ๆ เช่นการอ่านและการเขียน นอกจากนี้เขากล่าวว่าการให้เหตุผลเชิงตรรกะและการคิดเชิงไตร่ตรองล้วนเป็นไปได้เนื่องมาจากภาษาเป็นสิ่งที่นำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้การสอนเพื่อรองรับการเติบโตของการรู้หนังสือและการประเมินการจัดห้องเรียนใหม่ ครูต้องส่งเสริมความเป็นผู้นำในชั้นเรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและการอภิปรายอย่างมีวิจารณญาณ งานจะต้องมีรูปแบบที่อิสระซึ่งมีเป้าหมายคือการสร้างการแลกเปลี่ยนที่มีจุดมุ่งหมายและมีความหมายระหว่างผู้เรียน บทบาทของครูคืออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยคอยให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาและยืนยันการมีส่วนร่วมในความพยายามที่จะกระตุ้นผู้เรียนต่อไป (Serhat Kurt, 2020 และสุมาลี ชัยเจริญ, 2554)

บทบาทหลักของครูในบริบททางการศึกษาคือการทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนชี้แนะ การอภิปรายที่ครอบคลุมและการสร้างชุมชนที่มีส่วนร่วมเป็นกลยุทธ์ที่มีคุณค่าสำหรับการพัฒนาองค์ความรู้ นักการศึกษาหลายคนได้ผสมผสานแนวคิดของ Vygotsky เกี่ยวกับการเชื่อมต่อทางสังคมและการเรียนรู้กลุ่มย่อยในห้องเรียนเพื่อพยายามเห็นการเติบโตที่มากขึ้น โดยพื้นฐานแล้ว Vygotsky ตระหนักดีว่าการตั้งค่าทางสังคมและการเรียนรู้มีความผูกพันอย่างใกล้ชิด ดังนั้นเราต้องระบุและใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในบริบททางสังคม สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตด้วยว่าวัฒนธรรมของแต่ละคนถูกสร้างขึ้นโดยจุดแข็งภาษาและประสบการณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ วิธีหนึ่ง que ผู้เรียนได้รับความรู้คือเมื่อพวกเขาร่วมมือกับเพื่อนหรือที่ปรึกษาในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะการแก้ปัญหาและงานในชีวิตจริง

Vygotsky เชื่อว่าโลกโซเซียลไม่ได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับครูเท่านั้น แต่ยังประกอบด้วยอิทธิพลภายในและภายนอกชุมชนด้วย ความรู้เดิมเช่นพฤติกรรมมาร

เรียนรู้ที่บ้านส่งผลต่อการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ด้วยเหตุนี้ Vygotsky จึงสรุปแนวคิดหลักสามประการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ความรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมมีความสำคัญในการเรียนรู้
2. ภาษาเป็นรากเหง้าของวัฒนธรรม
3. บุคคลเรียนรู้และพัฒนาบทบาทของตนภายใต้ชุมชน

Vygotsky ใช้ขั้นตอนของพัฒนาการในวัยเด็กเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและการเรียนรู้เพิ่มเติมเมื่อเป็นทารกก็จะแสดงพฤติกรรมเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดเช่น การร้องไห้ การได้กลิ่นของแม่ และเสียงที่คุ้นเคย ซึ่งการแสดงเหล่านี้ค่อย ๆ จางหายไปอันเป็นผลมาจากสิ่งเร้าภายนอกและการเลียนแบบ ผลที่ตามมาคือการปรับสภาพโดยได้รับอิทธิพลมาจากผู้อื่น (Serhat Kurt, 2020)

Vygotsky เชื่อว่าความร่วมมือทางสังคมเกิดขึ้นได้จากการช่วยเหลือหรือการชี้แนะ จึงได้เกิดหลักการเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งอธิบายความหมายได้คือ เป็นบทบาทการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนโดยที่ผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่ผู้เรียนเผชิญกับปัญหาในตอนนั้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่แก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการนี้ผู้เรียนจะเกิดความรู้ความเข้าใจจากคำอธิบายและคำแนะนำจากผู้สอนและนำไปใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบจนเกิดเป็นความรู้ใหม่ที่ได้รับจากความเข้าใจของตนเอง จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้น โดยบรูเนอร์และโรสได้อธิบายวิธีการในการเสริมต่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนไว้ 6 ประการดังนี้ (Wood, Bruner & Rose, 1976)

1. การสร้างความสนใจ (Recruitment) คือ การที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่จะได้เรียนรู้อย่างเต็มที่
2. การลดระดับความอิสระของผู้เรียน (Reduction in degree of freedom) เนื่องจาก สิ่งเหล่านี้ ทำให้ยากต่อการช่วยเหลือเนื่องจากผู้เรียนอาจจะขาดระเบียบเรียนรู้อย่างไร้หลักการดังนั้นผู้สอนจะต้องคอยเพิ่มระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการให้ผลการเรียนรู้ตอบกลับ (Feedback) อย่างสม่ำเสมอ
3. ควบคุมทิศทางการเรียนรู้ (Direction maintenance) คือ การที่ผู้สอนให้ความสำคัญในการดูแลในฐานะผู้เรียนเรียนรู้เป็นพิเศษเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้
4. กำหนดลักษณะสำคัญในสิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้อย่างชัดเจน (Marking critical features) คือ การที่ผู้สอนทำให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้

ในเนื้อหาสาระที่สำคัญโดยการเน้นและย้ำในส่วนนั้นเป็นพิเศษและในสถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเรียนรู้อยู่นั้นผู้สอนจะมีหน้าที่แปลความหมายหรือยกตัวอย่างและอธิบายในภาษาที่ผู้เรียนเข้าใจอย่างง่าย ๆ

5. ควบคุมความข้องใจของผู้เรียน (Frustration control) คือการที่ผู้สอนเข้าถึงอารมณ์ของผู้เรียนว่าผู้เรียนเกิดความสับสนหรือไม่เข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจึงควรเข้าไปช่วยผู้เรียน ให้มีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจและพร้อมที่จะเรียนรู้ในขั้นตอนต่อไป

6. การสาธิตให้เห็นเป็นแบบอย่าง (Demonstration) คือการแสดงเป็นแบบอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ แนะนำไปปฏิบัติตาม

ซึ่ง Vygotsky กล่าวว่า ปัญญาของมนุษย์นั้นเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทางสังคมโดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กันในสังคมเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาสติปัญญา มนุษย์จะได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ จาก 2 ระดับ คือ ระดับสังคมและระดับบุคคล โดยที่สมองเกิดการรับรู้ได้จากการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมจนเกิดเป็นความคิดรวบยอดในประสบการณ์นั้นซึ่งเมื่อมนุษย์นั้นมีปฏิสัมพันธ์กันก็จะเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจาก ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าไปสู่ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่ารวมไปถึงบทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ช่วยกันสนับสนุนและคอยให้ความช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองจากสถานการณ์ที่เผชิญกับปัญหาในขณะนั้น จึงทำให้เกิดแนวคิด Scaffolding และนำไปสู่แนวคิดการเรียนรู้ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่งอธิบายได้ว่าเป็นช่วงรอยต่อของพัฒนาการระดับที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันกับระดับพัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้ หากมนุษย์นั้นได้รับความร่วมมือจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญกว่าซึ่งคอยแนะนำและให้ความช่วยเหลือ ก็จะสามารถต่อยอดพัฒนาการของตนเองไปในระดับที่สูงขึ้น

พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) จะมีอยู่ 2 องค์ประกอบคือระดับของพัฒนาการที่เป็นจริงในตอนนั้น (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่มีศักยภาพสามารถต่อยอดได้ (Potential Development Level) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับพัฒนาการที่แท้จริง (Actual Development Level) เปรียบได้กับการเรียนรู้ที่ผ่านมา (Past Learning)

2. พื้นที่รอยต่อของพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เปรียบได้กับการเรียนรู้ ณ ปัจจุบัน (Present Learning)

3. ระดับการพัฒนาศักยภาพ (Potential Development Level) เปรียบได้กับการเรียนรู้ในอนาคต (Future Learning) (Wing & Putney, 2002, p.95)

พื้นที่รอยต่อของพัฒนาการคือการที่ผู้เรียนเข้าใจในบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขากำลังเรียนรู้แต่พัฒนาการจะไม่สามารถไปต่อได้ถ้าผู้เรียนเผชิญกับปัญหาหรือสิ่งที่ไม่เข้าใจ ถ้าหากผู้เรียนไม่ได้ถูกระตุ้นจากผู้ที่เกี่ยวข้องมากกว่าหรือมีสติปัญญาที่ดีกว่าในการชี้แนะหรือให้คำแนะนำ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจจะเป็นบุคคลอื่น ๆ ในสังคมของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ พ่อแม่ หรือเพื่อนที่มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะแก้ปัญหาหรือเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่เหนือกว่าพัฒนาการของผู้เรียน ณ ตอนนั้นได้ ซึ่ง Vygotsky เชื่อว่าพื้นที่รอยต่อของพัฒนาการในวันนี้ จะเป็นระดับพัฒนาการในวันพรุ่งนี้ โดยตีความได้ว่าหากผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือหรือคำชี้แนะในสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้ในวันนี้ ในวันต่อไปผู้เรียนจะมีศักยภาพในการเรียนรู้สิ่งนั้นด้วยตนเอง เป็นผลมาจากพัฒนาการที่ดีขึ้นมาจากการได้รับการเรียนรู้ที่ดี (Vygotsky, 1978, p.86) ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละชั้นของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

5.2 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาเป็นสิ่งช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ประกอบไปด้วยเทคโนโลยีที่เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสาร เช่น อินเทอร์เน็ต (Internet) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เว็บบอร์ด (Web board) และ Facebook มาใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อ สื่อสารเพื่อช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนได้มีช่องทางสำหรับการอภิปราย การปรึกษาขอคำแนะนำ เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมไปสู่การแก้ปัญหา นอกจากนี้ อินเทอร์เน็ต (Internet) สามารถทำให้ผู้เรียนและผู้สอนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และเป็นการเปิดโลกกว้างที่ทำให้ผู้เรียนแต่ความเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่นที่มีความแตกต่างกันไป

การเรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Web-based learning) เป็นสังคมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงผู้สอนและผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันผ่านทางจัดการเรียนการสอน ซึ่งช่องทางนี้จะอำนวยความสะดวกให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถโต้ตอบกันได้ทันทีในระหว่างการจัดการเรียนการสอน (สุมาลี ชัยเจริญ, 2557)

จึงสรุปได้ว่าทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory ของ Vygotsky นี้ให้ความสำคัญกับสังคมและวัฒนธรรมและนำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์กันในสังคม Vygotsky เชื่อว่าสิ่งนี้จะทำให้มนุษย์เกิดกระบวนการเรียนรู้ เริ่มมาจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ประกอบกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม ปัจจัยเหล่านี้เป็นส่วนที่ทำให้มนุษย์มีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของแต่ละบุคคล Vygotsky เชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีระดับพัฒนาการทางปัญญาอยู่ในตัวของแต่ละคนซึ่งพัฒนาการนั้นสามารถ พัฒนาให้มีศักยภาพได้ หากถูกกระตุ้น และชี้แนะจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่า ซึ่งเรียกว่าพื้นที่รอยต่อของพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) และความร่วมมือทางสังคมในการช่วยเหลือหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนไปถึงระดับศักยภาพที่ผู้เรียนควรเป็นได้ เรียกว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งผู้วิจัยนำแนวคิดนี้มาใช้ในการออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและเน้นกระบวนการทำงานกลุ่มในขั้นตอนการเรียนรู้และฝึกฝน

6. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning

6.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ความหมายของการเรียนแบบผสมผสานนี้ได้ถูกนิยามโดยนักวิชาการหลายท่านซึ่ง Thorne (2003) ได้นิยามการเรียนแบบผสมผสานไว้ว่าเป็นการเรียนรู้ส่วนบุคคลที่ถูกปรับปรุงและพัฒนาโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ มารวมเข้าไว้ด้วยกันโดยอยู่บนพื้นฐานของการเรียนในชั้นเรียนปกติแบบดั้งเดิมรวมกับการเรียนแบบออนไลน์ซึ่ง 2 รูปแบบนี้ได้ถูกนำมาผสมกันในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

Harriman (2004) ได้ให้คำนิยามที่สอดคล้องกับ NSW (2005) โดยให้คำนิยามเป็นไปในทางเดียวกันคือการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนแบบเผชิญหน้าเข้าด้วยกันผสมกับการเรียนออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพในการเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายที่ผู้เรียนตั้งใจไว้ นอกจากนี้ Sloan Consortium Foundation(2007) ได้นิยามถึงการเรียนแบบผสมผสานที่เป็นไปในทางเดียวกับนักวิชาการอื่น ๆ แต่เพิ่มเติมคือ มีการแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็นร้อยละ 30 ถึง 79 โดยสัดส่วนในการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ตนั้นจะน้อยกว่าร้อยละ 30 ที่เหลือจะเป็นการเรียนในชั้นเรียนปกติเป็นหลักโดยการแบ่งเนื้อหาที่จะใช้ในการเรียนการสอนไปนำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ตและเนื้อหาอีกบางส่วนจะนำมาถูกสอนในห้องเรียนปกติ

นักวิชาการชาวไทยได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้หลายนิยาม ดังนี้

กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์ (2548) ได้กล่าวถึง แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานว่าเป็น การผสมผสานระหว่างการเรียนผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์และการเรียนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมที่ ผู้สอนและผู้เรียนได้เผชิญหน้ากันโดยสองรูปแบบนี้มีการประยุกต์ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเช่น อินเทอร์เน็ตและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นการจัดการ เรียนรู้แบบดั้งเดิม มาผสมผสานกับการเรียนรู้ผ่านออนไลน์เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ส่วนบุคคล ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ดีกว่าเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ชไมพร อินทร์แก้ว (2559) ได้อธิบาย เพิ่มเติมว่า การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน หมายถึง การผสมผสานในการใช้สื่อการเรียน การสอนที่หลากหลาย สำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย การทำโครงการ ในการอบรม แม้ว่าจะมีผู้สอนหรือไม่มีผู้สอนแบบเผชิญหน้า

จากคำนิยามของนักวิชาการต่าง ๆ ข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสานคือ การเรียน ในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมและได้บูรณาการกับการเรียนผ่านทางออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนมี การเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีความยืดหยุ่นขึ้นกว่าการเรียนแบบชั้นเรียนดั้งเดิมเพียงอย่างเดียวและ อำนาจความสะดวกให้กับยุคสมัยของผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีมากมายมา เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้และเหมาะสมสำหรับวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างมากและจำเป็นจะต้อง ใช้เวลาในการอธิบายซึ่งอาจจะใช้เวลาในชั้นเรียนปกติได้ไม่เพียงพอจึงสามารถแบ่งเนื้อหา บางส่วนไว้บนอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในส่วนนั้นก่อนแล้วค่อยมาต่อยอดเนื้อหา ในชั้นเรียนแบบปกติเพิ่มเติม

6.2 ลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Nick Van Dam (2003) ได้นิยามลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ 3 ลักษณะคือ

1. การเรียนการสอนแบบการเผชิญหน้า (Face to Face) คือการเรียนรู้แบบใน ชั้นเรียนปกติที่มีผู้สอนและผู้เรียนจัดการเรียนการสอนด้วยกันในสถานที่และเวลาเดียวกัน
2. การเรียนบนเว็บด้วยตนเอง (Self-Paced e-Learning) คือการเรียนด้วย ตนเองโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ซึ่งไม่มีผู้สอนคอยชี้แนะและไม่มีการเชื่อมต่อกับ ผู้เรียนคนอื่น ๆ
3. การเรียนสดผ่านออนไลน์ (Live e-Learning) เป็นการเรียนการสอนที่ผู้เรียน และผู้สอนปฏิบัติร่วมกันในเวลาเดียวกัน แต่อยู่คนละสถานที่กันโดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลางใน การจัดการเรียนการสอน

ศรีศักดิ์ จามรมาน (2549) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสานคือการจัดการเรียนการสอนที่เรียนแบบเผชิญหน้าผนวกกับการเรียนแบบออนไลน์แบ่งเป็นร้อยละ 30 ถึง 79 ของวิชาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยมีลักษณะคือผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้ห้องสนทนาและอีก 1 ส่วนคือการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้า

Sharpe (2006) ได้สังเคราะห์ลักษณะของการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ 8 ด้านดังนี้

1. ลักษณะของการถ่ายทอดคือการเรียนแบบเผชิญหน้าซึ่งกันและกันและการเรียนผ่านทางไกล

2. การใช้เทคโนโลยี คือใช้เว็บเป็นฐานผนวกกับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ

3. การสื่อสารคือการสื่อสารแบบเป็นเวลาและไม่เป็นเวลา

4. สถานที่คือการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมและการฝึกหัดโดยใช้เว็บเป็นฐาน

5. บทบาทและหน้าที่คือการมีระเบียบวินัยของผู้เรียน

6. วิธีการสอนคือการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย

7. จุดเน้นคือผู้เรียนเรียนรู้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

8. การควบคุมคือการควบคุมโดยครูผู้สอนและผู้เรียนกำกับและควบคุมตนเอง

จากการศึกษาลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานจากนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานรูปแบบการเรียนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมเข้าไว้ด้วยกันกับการจัดการเรียนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์บนเว็บไซต์โดยการแบ่งสัดส่วนของเวลาในการจัดการเรียนการสอนโดยต้องคำนึงจากองค์ประกอบของเนื้อหาและกิจกรรมโดยเนื้อหาบางส่วนจะถูกตอบในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมปกติและอีกหนึ่งส่วนจะถูกนำไปปรากฏว่าในช่องทางออนไลน์บนเว็บไซต์โดยแบ่งเป็นร้อยละ 30 ถึง 79 ของการผสมผสานการเรียนรู้อะหว่างในชั้นเรียนกับบนโลกออนไลน์ซึ่งสามารถลดเวลาการสอนเนื้อหาในชั้นเรียนและไปเพิ่มชั่วโมงให้กับการฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากขึ้น โดยผู้วิจัยมองว่าการเรียนในรูปแบบนี้เหมาะสำหรับวิชาที่ต้องเรียนรู้เนื้อหาและนำเนื้อหามาประยุกต์ใช้ในการฝึกปฏิบัติเนื่องจากจะมีเวลาในการฝึกปฏิบัติมากขึ้นโดยการลดเวลาที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาในชั้นเรียนโดยเรียนผ่านช่องทางออนไลน์

6.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอถึง องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานดังต่อไปนี้ Barnum and Parmann (2002) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ 4 องค์ประกอบ

1. การถ่ายทอดข้อมูลโดยการใช้อินเทอร์เน็ต (Web-based delivery)
2. การดำเนินการในรูปแบบการเผชิญหน้า (Face-to-Face processing)
3. การสร้างความสามารถในการเข้าถึงระบบ (Creating deliverables)
4. การร่วมการขยายการเรียนรู้ (collaborative extension of learning)

Carman (2002) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ว่า จะต้องเป็นการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมผนวกกับการเรียนแบบออนไลน์ซึ่งมี 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เหตุการณ์สด (Live Events) คือการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยครูผู้สอนแบบดั้งเดิมหรือเรียนรู้ผ่านรูปแบบของวิดีโอและการสนทนาโต้ตอบแบบประสานเวลา
2. การเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง (Self-Paced Learning) คือการจัดการเรียนการสอนให้ใกล้เคียงกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตัวผู้เรียนมีโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ อาทิเช่น อินเทอร์เน็ตหรือเรียนรู้ผ่านเนื้อหาผ่านซีดีรอมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Collaboration) คือการที่ผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้ผ่านการสื่อสารซึ่งกันและกันโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่นการสนทนาจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดการคิดร่วมกัน
4. การประเมินผล (Assessment) คือการวัดและประเมินผลโดยการใช้แบบทดสอบการตอบกลับเชิงลึกหรือใช้แฟ้มสะสมผลงานเพื่อประเมินว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่
5. อุปกรณ์สนับสนุนต่าง ๆ (Support Materials) คืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่บนฐานข้อมูลในเว็บ เช่นแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ หรือช่องทางในการถามตอบคำถามที่อยู่บนเว็บไซต์ซึ่งผู้เรียนสามารถหาความรู้ได้จากอุปกรณ์เหล่านี้

นอกจากนี้ Thorne (2003) ได้แบ่ง วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ 2 องค์ประกอบ คือ ด้านออนไลน์ (Online) และออฟไลน์ (Offline) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดย่อย ๆ ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบออฟไลน์ (Offline) มีรายละเอียด 6 ด้านดังนี้
 - 1.1 ด้านการเรียนรู้ในที่จริง (Workplace Learning) คือการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการปฏิบัติงานจริงโดยผู้เรียนเป็นผู้จัดการเรียนรู้ต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ที่พัฒนารูปแบบและออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยผ่านรูปแบบต่าง ๆ เช่นการฝึกงานหรือ

การมอบหมายงานในรูปแบบของโครงการและมีการติดตามผลเพื่อตรวจงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย

1.2 ด้านผู้สอน ผู้ฝึกฝนแนะนำหรือผู้ให้คำปรึกษา ในรูปแบบเผชิญหน้า (Face to Face Tutoring, Coaching or Mentoring) คือการจัดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้า โดยครูผู้สอนและมีการให้ข้อมูลตอบกลับแบบ 360 องศา

1.3 ด้านชั้นเรียน (Classroom) คือการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยเกิดขึ้นจากในชั้นเรียนเช่นการบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การแสดงบทบาทสมมติ การจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ และการประชุมสัมมนา

1.4 ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ (Distributable Print Media) คือการเรียนรู้ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ประกอบไปด้วยหนังสือ แบบฝึกหัด วารสาร นิตยสารและหนังสือพิมพ์

1.5 ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Distributable Electronic Media) คือการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่นวิดีโอ ซีดี ดีวีดีหรือซีดีรอม

1.6 ด้านสื่อสำหรับเผยแพร่ (Broadcast Media) คือการเรียนรู้ด้วยสื่อสำหรับเผยแพร่ต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือ โทรทัศน์ที่มี

2. การจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ประกอบด้วย

2.1 แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้พื้นฐาน การปฏิสัมพันธ์เนื้อหาทั่วไปและเฉพาะด้าน การสนับสนุนด้านการปฏิบัติการและสถานการณ์จำลอง

2.2 ด้านผู้สอน ผู้แนะนำ ผู้ให้คำปรึกษาอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tutoring, e-Coaching or e-Mentoring) เป็นการจัดการเรียนการสอนผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์โดยครูผู้สอน ผู้แนะนำหรือผู้ให้คำปรึกษาและมีการให้ข้อมูลตอบกลับแบบ360องศา

2.3 ด้านการเรียนรู้แบบออนไลน์ร่วมกัน (Online Collaborative Learning) เป็นการเรียนรู้ร่วมกันแบบไม่ประสานเวลา (Asynchronous) และประสานเวลา (Synchronous) ซึ่งแบบไม่ประสานเวลาได้แก่อีเมลหรือกระดานข่าวสารต่าง ๆ และแบบประสานเวลาได้แก่การโต้ตอบผ่านแชท การแชร์ข้อมูลร่วมกัน การประชุมแบบออนไลน์ผ่านเสียงหรือผ่านทางวิดีโอและห้องเรียนเสมือนจริง

2.4 ด้านการจัดการความรู้แบบออนไลน์ (Online Knowledge Management) เป็นการสืบค้นความรู้จากแหล่งข้อมูลออนไลน์และปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญผ่านทางออนไลน์

2.5 ด้านเว็บ (The web) เป็นการเข้าเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ผ่านเครื่องมือ Search Engines รวมไปถึงการสมัครเป็นผู้ใช้งานในเว็บไซต์ (User Groups)

2.6 ด้านการเรียนการสอนแบบเคลื่อนที่ (Mobile Learning) เป็นการเรียนรู้ผ่านเครื่องมือเคลื่อนที่ต่าง ๆ เช่นคอมพิวเตอร์แลปทอปหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่

จากการศึกษาแนวคิดจากนักวิชาการหลายท่านจึงได้สรุปองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานนั้น จะต้องมียุคประกอบในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ ระบบการจัดการเรียนรู้โดยการที่ผู้สอนได้ประยุกต์ใช้โปรแกรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมาบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาและการใช้งานได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ช่องทางสำหรับการติดต่อสื่อสารที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนและผู้สอนมีช่องทางในการติดต่อสื่อสารถึงกันและกัน เพื่อให้มีการร่วมกันอภิปรายหรือขอคำปรึกษาแนะนำผ่านรูปแบบการประสานเวลาคือการติดต่อสื่อสารนับเวลาจริงตอนนั้นและการไม่ประสานเวลาคือการติดต่อสื่อสารที่จะต้องมีการรอเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการทราบ สื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาสาระซึ่งข้อมูลต่าง ๆ จะถูกนำเสนอมาในรูปแบบสื่อดิจิทัลที่อยู่ในโลกของอินเทอร์เน็ตและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาสาระได้ง่ายและสะดวกในเวลาที่ต้องการเรียนรู้ตัวอย่างเช่นการนำเสนอเนื้อหาเรื่องและผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ไว้ในช่องทางออนไลน์และมีการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจผ่านแบบทดสอบซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละขั้นของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เรียนสะดวกในการเรียนรู้เนื้อหาไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหามากมายและไม่เพียงพอต่อการเรียนแค่ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว

6.4 ระดับการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ระดับของการผสมผสานในการจัดการเรียนการสอนระหว่างบนเว็บและแบบในชั้นเรียนมีอยู่ 4 ลักษณะดังนี้ (กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์, 2548)

1. การให้ข้อมูลความรู้ (Informational) คือใช้รูปแบบการเรียนการสอนในชั้นเรียนมากกว่าการจัดการเรียนการสอนผ่าน e-learning จึงจะอยู่ในชั้นการให้ข้อมูลความรู้จึงทำให้ชั้นนี้การเรียนผ่านออนไลน์จะมีแค่ 5 ถึง 10 เปอร์เซ็นต์

2. การฝึกฝนเพิ่มเติม (Supplemental) คือการใช้รูปแบบ e-learning หรือออนไลน์ สำหรับการเก็บข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่ใช้สำหรับประกอบการจัดการเรียนรู้ไว้ในออนไลน์และในกรณีที่ต้องการใช้ ก็ทำได้โดยการเชื่อมโยงเข้าไปยังเว็บไซต์หรืออีเมลซึ่งทำให้ขั้นนี้ใช้รูปแบบออนไลน์ 5 ถึง 10 เปอร์เซ็นต์

3. การผสมผสานการเรียนการสอน (Blended) คือเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนผ่านออนไลน์ 50 เปอร์เซ็นต์และการเรียนในชั้นเรียน 50 เปอร์เซ็นต์โดยการเรียนผ่านออนไลน์นั้นจะเป็นกิจกรรมที่ทดแทนการเรียนในชั้นเรียนเช่นการอภิปรายหรือบรรยายโดยจะใช้ช่องทางออนไลน์นอกจากนี้เป็นการศึกษาข้อมูลและทำแบบฝึกหัดผ่านช่องทางออนไลน์ การจัดการเรียนการสอนใน ชั้นเรียนทำให้ขั้นนี้ใช้รูปแบบออนไลน์ 50 ถึง 60 เปอร์เซ็นต์

4. การเรียนทางไกล (Distance) คือ เป็นรูปแบบของการเรียนผ่านโปรแกรมออนไลน์เต็มรูปแบบซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนน้อยมากซึ่งจะใช้กับการจัดการเรียนการสอนผ่านทางไกลจึงทำให้ระดับการใช้รูปแบบออนไลน์อยู่ที่ 90 ถึง 100 เปอร์เซ็นต์

จึงสรุประดับการผสมผสานในการจัดการเรียนการสอนได้ว่าในทุกกระบวนการขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น การให้ข้อมูลความรู้วิธีการฝึกฝนก็สามารถทำได้หลายรูปแบบคือแบบในชั้นเรียนปกติและการเรียนการสอนออนไลน์หรือเรียนผ่านระบบ e-Learning โดยแบ่งเวลาในการจัดการเรียนการสอนเป็นเปอร์เซ็นต์ตามอัตราส่วนที่ผู้สอนเห็นว่าเหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงความสะดวกของผู้เรียนเข้าไว้ด้วย

6.5 รูปแบบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน

Valiathan (2002) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานบนเว็บโดยพัฒนาจากรูปแบบการเรียนแบบการเรียนการสอนแบบในชั้นเรียนปกติประยุกต์กับการเรียนการสอนผ่านออนไลน์โดยมีรูปแบบการสอนแบบการสอนตามเวลาปกติในชั้นเรียน การสอนในช่องทางออนไลน์แบบเผชิญหน้าผ่าน video conference และการที่ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางสื่อต่าง ๆ ในออนไลน์ โดย Valiathan (2002) ได้ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนประกอบไปด้วยด้านทักษะ (Skill Driven Learning) ด้านเจตคติ (Attitude Driven Learning) และด้านความสามารถ (Competency Driven Learning) โดยแบ่งเป็น 3 ตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 3 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยทักษะ (Skill Driven Learning) โดยการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานและแบบดั้งเดิมที่ไม่ใช้เทคโนโลยี

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การแจ้งข้อมูล (Announcement)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - ระบบบริหารการจัดการเรียนรู้ (LMS) - การแจ้งเตือนผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail push) แบบดั้งเดิม - จดหมาย - โทรศัพท์
การแจ้งข้อมูลโดยรวมใน ห้องเรียน (Overview session)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) - การสัมมนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Webinar) แบบดั้งเดิม - การเรียนในห้องเรียนแบบปกติดั้งเดิม (Traditional classroom)
การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self - paced learning)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - การสอนบนเว็บ (Web based tutorial) - หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Books) - ระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ (EPSS) แบบดั้งเดิม - บทความ
การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self - paced learning)	- หนังสือ - การสอนงาน - การฝึกอบรมในช่วงปฏิบัติงาน

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การตอบข้อซักถาม (Query resolution)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) - คำถามที่ถามบ่อย - โปรแกรมสนทนาด่วน (Instant messenger) แบบดั้งเดิม - การประชุมแบบเผชิญหน้า
การสาธิต (Demonstration)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - การประชุมผ่านเว็บ - การจำลองสถานการณ์ แบบดั้งเดิม - การเรียนในห้องเรียนแบบปกติดั้งเดิม
การฝึกปฏิบัติ (Practice)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - การจำลองสถานการณ์ แบบดั้งเดิม - การสั่งงานในสมุดแบบฝึกหัด (Workbook assignment)
การแจ้งผลสะท้อนกลับ (Feedback)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) - การประชุมแบบเผชิญหน้า แบบดั้งเดิม - ใบรายงานผลการเรียน (Print report)
การจบบทเรียน (Closing session)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) - การสัมมนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แบบดั้งเดิม - การเรียนในห้องเรียนแบบปกติดั้งเดิม (Traditional classroom)

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การรับรองผลการเรียน (Certification)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - การทดสอบผ่านเว็บ (Web based test) แบบดั้งเดิม - การทดสอบในห้องเรียน

Valiathan (2002) อธิบายว่า วิธีนี้คือการผสมผสานการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบเดิมกับกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันทางออนไลน์ ในช่วงเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่ต้องการคือการพัฒนาทัศนคติและพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ร่วมกันโดยอำนวยความสะดวกผ่านการประชุมแบบตัวต่อตัวหรือทำกิจกรรมในการทำงานร่วมกันโดยใช้เทคโนโลยี นักพัฒนาควรใช้แนวทางนี้ในการสอนเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนทดลองใช้วิธีนี้เพื่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับยุคเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่นจัดหลักสูตรทักษะที่ใช้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อให้ทำงานร่วมกันได้ดีและประสบความสำเร็จ (Soft Skills) ที่ขับเคลื่อนด้วยพฤติกรรม โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ตัวอย่างเช่นการจัดสัมมนาผ่านเว็บหรือโครงการกลุ่มและการอภิปรายออนไลน์ที่ใช้โมดูลการสนทนา

ตาราง 4 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยทัศนคติ (Attitude Driven Learning) โดยการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานและแบบดั้งเดิมที่ไม่ใช้เทคโนโลยี

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การแจ้งข้อมูล (Announcement)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - ระบบบริหารการจัดการเรียนรู้ (LMS) - การแจ้งเตือนผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail Push) แบบดั้งเดิม - จดหมาย

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การแจ้งภาพรวมในการเรียน (Overview session)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) - การสัมมนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แบบดั้งเดิม - การเรียนในห้องเรียนแบบปกติดั้งเดิม (Traditional Classroom)
การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-paced learning)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - การสอนบนเว็บ (Web Based Instruction) - หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ - สนับสนุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ - การจำลองสถานการณ์ (Simulations) แบบดั้งเดิม - บทความ - หนังสือ - แบบฝึกหัด (Workbooks)
การตอบข้อซักถาม (Query resolution)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Mail) - คำถามที่ถามบ่อย (FAQ) - โปรแกรมสนทนาด่วน (Instant messenger)
การตอบข้อซักถาม (Query resolution)	แบบดั้งเดิม - การประชุมร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในรูปแบบการเผชิญหน้า (Face to Face Meeting with Expert)
การประเมินผล (Assessment)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน สถานการณ์จำลอง (Simulations) แบบดั้งเดิม การทดสอบ (Print Test)

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Session)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - การใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสัมมนา - การสนทนา (Chat) แบบดั้งเดิม จับคู่เพื่อแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing with Peers)
การฝึกปฏิบัติ (Practice)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - การจำลองสถานการณ์ (Simulations) แบบดั้งเดิม - จับคู่เพื่อแสดงบทบาทสมมติ
การจบบทเรียนและให้ผล ย้อนกลับ (Feedback and closing session)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - จดหมายอิเล็กทรอนิกส์(e-Mail) - การสัมมนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แบบดั้งเดิม - การเรียนในห้องเรียนแบบปกติดั้งเดิม

ตาราง 5 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยสมรรถนะ(Competency Driven Learning)

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การชี้แนะแนวทางในการเรียน (Assign guides or mentors)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - จดหมายอิเล็กทรอนิกส์(e-Mail) แบบดั้งเดิม - โทรศัพท์
การสร้างชุมชนการเรียนรู้ (Create a community)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - พื้นที่ในอินเทอร์เน็ต แบบดั้งเดิม - การเรียนในลักษณะกลุ่ม

ตาราง 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	การผสมผสานเทคโนโลยีกับแบบดั้งเดิม
การฝึกปฏิบัติ (Practice)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - จดหมายอิเล็กทรอนิกส์(e-Mail) - กระดานสนทนา (Discussion forums) - การจำลองสถานการณ์ (Simulations) แบบดั้งเดิม - การประชุมแบบเผชิญหน้า - การฝึกปฏิบัติการ
การอภิปราย (Hold discussion)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - เวทีแลกเปลี่ยนอภิปราย - การสนทนา แบบดั้งเดิม - การประชุมแบบเผชิญหน้า - ฝึกปฏิบัติการ
การลงข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหา (Resolve queries)	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - จดหมายอิเล็กทรอนิกส์(e-Mail) - โปรแกรมสนทนาแบบประสานเวลา
การลงข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหา (Resolve queries)	แบบดั้งเดิม - การประชุมแบบเผชิญหน้า
รูปแบบการเรียน	ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน - เก็บรวบรวมข้อมูลในการเรียนโดยใช้LMS/LCMS แบบดั้งเดิม - เอกสารทางราชการ (White papers)

นอกจากของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยทัศนคติ (Attitude Driven Learning) โดยการเปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานและแบบดั้งเดิมที่ไม่ใช้เทคโนโลยีและองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ขับเคลื่อนด้วยสมรรถนะ

(Competency Driven Learning) ยังมี Carman (2002) ได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานว่าเป็นการผสมผสานกันระหว่างการเรียนการสอนแบบปกติและการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ โดยมี 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เหตุการณ์สด (Live events) คือการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ การประชุมด้วยระบบ Video Conference และการสนทนาในช่วงเวลาเดียวกัน

2. การเรียนตามอัตราการเรียนรู้ของผู้เรียน (Self-Paced Learning) เป็นการเรียนการสอนที่นำเอาเครื่องมือต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ตหรือเนื้อหาที่ถูกรับบันทึกไว้ในรูปแบบของซีดี มาช่วยในการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้นั้นผู้เรียนจะเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง

3. การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaboration) การใช้อีเมล เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างผู้เรียนรวมไปถึงการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้และร่วมกันใช้ความคิด

4. การประเมินผล (Assessment) เป็นการวัดความรู้ความเข้าใจผ่านทาง การประเมินผลการเรียนรู้ต่าง ๆ ของผู้เรียนโดยประกอบไปด้วยการใช้แบบทดสอบ การให้ผลย้อนกลับ จากการตอบคำถาม การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน และการประเมินจากผลการเรียน

5. อุปกรณ์สนับสนุน (Support Materials) เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานจะต้องมีอุปกรณ์ที่ใช้สนับสนุนการเรียนรู้ประกอบไปด้วยแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทางกายภาพและแหล่งอ้างอิงเสมือนรวมไปถึงคำถามต่าง ๆ ที่ถูกสร้างเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการตอบรับ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการทำให้ผู้เรียนจดจำความรู้ได้โดยการส่งผ่านความรู้และเก็บความรู้

Barnum and Parman (2002) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้สอดคล้องกับของ Carman (2002) โดยสรุปเพิ่มได้ 4 องค์ประกอบดังนี้

1. การใช้เว็บส่งผ่านข้อมูล (Web-based delivery)
2. การใช้รูปแบบเผชิญหน้า (Face-to-face processing)
3. การสร้างความสามารถในการเข้าถึงระบบ (Creating deliverables)
4. การผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative extension of learning) จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องจากนักการศึกษาและนักพัฒนารูปแบบในหัวข้อ รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างรูปแบบการสอนตามตารางที่ถูกจัดไว้ปกติในชั้นเรียนกับผ่านรูปแบบออนไลน์แบบทั้งเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ และการเรียนรู้จากครูผู้สอนผ่านรูปแบบออนไลน์แบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลาเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ที่

หลากหลายตัวอย่างเช่นผู้สอนแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบไม่ใช้ฐานของเทคโนโลยีก็จะเป็นการประกาศแจ้งข้อมูลโดยใช้สถานที่ในชั้นเรียนปกติแต่เมื่อประยุกต์เทคโนโลยีมาเป็นฐานก็จะมีทางเลือกอื่นให้ผู้สอนได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้แก่การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือการประชุมผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยที่ผู้เรียนได้ทราบข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและไม่ต้องรอเวลาจนกว่าจะได้มาเรียนในชั้นเรียนนอกจากนี้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานยังอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนได้ทุกที่ทุกเวลาการรูปแบบการสอนจากเหตุการณ์สดการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติหรือการเรียนรู้อย่างตนเองผ่านสื่อต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ตซึ่งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบผสมผสานนี้มาใช้ในการจัดกระบวนการการเรียนรู้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนมากที่สุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหามากมายและต้องใช้เวลาในการฝึกฝนดังนั้นการเรียนเพียงแคในชั้นเรียนคงไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

7. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)

การเรียนรู้แบบสืบเสาะ Inquiry based learning (IBL) มีแนวคิดที่เชื่อว่ามนุษย์จะเกิดความรู้และเข้าใจความหมายของตนเองผ่านประสบการณ์ของแต่ละคนโดยมีพื้นฐานแนวคิดมาจากคอนสตรัคติวิซึม (Tamim & Grant, 2013) ดังนั้นในสถานการณ์นี้ความรู้จะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวผู้เรียนเองแทนที่ผู้สอนจะเป็นคนสร้างความรู้ให้ซึ่ง จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) อธิบายไว้ว่าผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นด้วยความสนใจของผู้เรียนในการเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ ดิวอี้กล่าวไว้ว่า: “ หากคุณเกิดความสงสัยว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีส่วนร่วมในการสอบถามอย่างไร: ควรศึกษาและวิเคราะห์ได้โดยการพิจารณาความเป็นไปได้ในทางเลือกต่าง ๆ และยืนยันในหลักฐานปรากฏ” (Dewey, 1998) จอห์น ดิวอี้เชื่อและยืนยันว่าผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่ต้องไตร่ตรองให้ดีกว่าแล้วจึงดำเนินการแก้ไขปัญหา (Santrock, 2017) นอกจากนี้ เจอโรม บรูเนอร์ ได้กล่าวว่า แนวคิดของดิวอี้ จะทำให้ช่วยในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ซึ่งอยู่ในแนวคิดคอนสตรัคติวิซึมและได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องที่เกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละช่วงและเขาเชื่อว่าผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้นมากไปกว่านี้ (Roblyer & Doering, 2013) เชื่อว่าการเรียนรู้แบบค้นพบเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (IBL) และระบุว่าผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะเข้าใจมากขึ้นและจดจำแนวคิดที่พวกเขาค้นพบระหว่างปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นแนวทางที่ผู้เรียนเป็นผู้นำในการเรียนรู้จะกระตือรือร้นเกี่ยวข้องกับการถอดรหัสประเด็นและตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้หรือแนวคิด โดย Maxwell, Lambeth และ Cox (2015, p.3) ได้นิยามการเรียนรู้แบบสืบเสาะไว้ว่า "เป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนในการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันซึ่งผู้เรียนจะมีความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งที่ต้องเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาปัญหาและเพื่อสร้างแนวทางแก้ไขและเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาออกไปกว่านี้ ฮัดสปิท และ เจนกินส์ (Hudspith and Jenkins 2009, หน้า 843) ยืนยันเพิ่มเติมว่าการเรียนรู้แบบสืบเสาะสามารถย้ายผู้เรียนจากจุดเริ่มต้นขั้นตอนของความอยากรู้อยากเห็นและเป็นผู้ตรวจสอบสิ่ง ๆ นั้นโดยใช้ความอยากรู้อยากเห็นนี้เป็นตัวกระตุ้นให้เรียนรู้ซึ่งเรียกว่า "ความผูกพันส่วนตัว" Miller, McNeal และ Herbert (2010) ยังได้เพิ่มเติมว่าวิธีการเรียนนี้ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโลกได้ดีขึ้นเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นด้วยตนเองเนื่องจากได้มีการเชื่อมต่อกับสภาพแวดล้อมจริง

Friesen และ Scott (2013) อ้างอิงถึงใน Galileo Educational Network Association (2008) ได้ อธิบายลักษณะการเรียนรู้แบบสืบเสาะที่สำคัญ คือการสืบเสาะหาเรื่องจริงที่เกิดจากการตั้งคำถาม ปัญหาหรือการสำรวจหาความสำคัญต่อสาขาวิชาและเชื่อมโยงผู้เรียนกับโลกภายนอกโรงเรียน ผู้เรียนจะได้รับโอกาสในการสร้างผลงานหรือการทำงานที่มีส่วนช่วยการสร้างความรู้ใหม่ การมอบหมายงานหรือกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเชิงลึก การศึกษาแบบสืบเสาะต้องการให้ผู้เรียนได้สังเกตและเรียนรู้ผ่านตัวอย่างต่าง ๆ และ ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ และผู้เรียนได้รับโอกาสในการสื่อสารและแสดงความคิดและอธิบายข้อมูลเชิงลึกของพวกเขาผ่านสื่อที่มีอยู่มากมาย

7.1 ความหมายของการสืบเสาะหาความรู้

การสืบเสาะหาความรู้หมายถึงการใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์หรืออย่างเป็นระบบมาใช้ในการแก้ปัญหาผ่านกระบวนการการตั้งคำถามโดยผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดใคร่รู้และทำการการวิเคราะห์ปัญหาออกเป็นส่วน ๆ แล้วทำการศึกษารวบรวมข้อมูลและหลักฐานอย่างเป็นระบบเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือไขข้อข้องใจในสิ่งที่สงสัยโดยมีผู้สอนเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยในการเตรียมความรู้ และเป็นตัวช่วยเชื่อมโยงและเติมเต็มข้อมูลความรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งผู้เรียนต้องนำความรู้จากสิ่งที่เคยได้เรียนรู้ไปนั้นมาประยุกต์กับความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนได้ไปศึกษาและจึงนำความรู้ใหม่นั้นมาร่วมกันอภิปรายเพื่อให้ได้ความถูกต้องและเกิดความชัดเจนในความรู้

ในการให้คำนิยามและความหมายของการสืบเสาะหาความรู้ นั้น ชนาธิป พรกุล (2557) ได้กล่าวไว้ว่าการสืบเสาะในภาษาอังกฤษคือคำว่า inquiry ซึ่งมีความหมายคล้ายคลึงกับคำอื่น ๆ อีกหลายคำเช่นคำว่า discovery, problem solving, inductive teaching และ reflective teaching เนื่องจากมีความหมายของ 2 นิยามรวมกันนั้นคือการสืบค้นหาคำตอบหรือการตรวจสอบคำตอบดังนั้นการสอนแบบสืบสอบนั้นจึงเป็นกระบวนการโดยใช้กระบวนการคิดและแนวปฏิบัติตามวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสืบเสาะหาความรู้จึงทำให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยรูปแบบของการสืบเสาะหาความรู้ได้ถูกแบ่งเป็น 4 ระดับดังต่อไปนี้

1. การสืบเสาะหาความรู้แบบยืนยัน (Confirmed Inquiry) คือการที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำและทำการสืบเสาะหาความรู้ผ่านการศึกษาค้นคว้าและตรวจสอบหรือได้ความรู้มาจากแนวคิดต่าง ๆ ผ่านทางกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนมอบหมายไว้ตัวอย่างเช่นใบงานหรืองานที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้ผู้เรียนปฏิบัติซึ่งทั้งหมดนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้ยืนยันว่าสิ่งที่ตนเองค้นคว้าหาความรู้มานั้นมีความถูกต้องหรือไม่

2. การสืบเสาะหาความรู้แบบนำทาง (Directed Inquiry) เป็นการที่ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ตั้งปัญหา กำหนดเนื้อหา อธิบายและสาธิตให้ดูในรูปแบบต่างๆ เป็นแบบอย่างแล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้สอนได้อธิบายไว้ซึ่งกระบวนการนี้จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ใหม่

3. การสืบเสาะหาความรู้แบบชี้แนะแนวทาง (Guided Inquiry) เป็นการที่ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองผ่านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้โดยตัวผู้เรียนนั้นจะเป็นผู้กำหนดปัญหาและดำเนินการปฏิบัติในการสืบเสาะหาคำตอบด้วยตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้วยการชี้แนะในกรณีที่ผู้เรียนติดขัด

4. การสืบเสาะหาความรู้แบบเปิด (Open Inquiry) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนออกแบบแนวคิดด้วยตนเองโดยเริ่มต้นจากการกำหนดปัญหา การออกแบบ และการค้นพบวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างอิสระซึ่งทุกกระบวนการนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้ชี้แนะตนเองและทำให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่

สรุปได้ว่าความหมายของการสืบเสาะหาความรู้หมายถึงการออกไปแสวงหา เสาะหา หรือค้นพบเพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการแก้ไขปัญหาซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและทำการสืบเสาะหาความรู้จนรวบรวมมาได้ซึ่งหลักฐานแล้วนำมาทำการวิเคราะห์เพื่อที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ซึ่งยึดแนวปฏิบัติเดียวกับกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

7.2 ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบสืบเสาะ

นักการศึกษา Joseph Schwab (National Research Council, 2000) ได้กล่าวไว้ว่า วิทยาศาสตร์ ถูกมองว่าเป็นโครงสร้างทางความคิดที่ได้รับการแก้ไขอันเป็นผลมาจากหลักฐานใหม่ ๆ Joseph Schwab ยังแนะนำให้ครูวิทยาศาสตร์มองเข้าไปในห้องปฏิบัติการและใช้งานเป็นอันดับแรกแทนที่จะเป็นไปตามขั้นตอนการสอนวิทยาศาสตร์ในชั้นเรียน การรับรู้ของ Schwab เกี่ยวกับการซักถามอาจถือว่ามีที่ในสมัยปี แต่หัวข้อของการสอบถามไม่ใช่ปรากฏการณ์ใหม่ สำหรับการศึกษา เมื่อร้อยปีก่อนขงก็เชื่อที่ทุกคนควรมุ่งมั่นเพื่อการดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องพัฒนาตนเองจนบรรลุความเป็นเลิศ (Henson, 2003, p.7) สองร้อยปีต่อมาประมาณ 386 ปีก่อนคริสตกาลเพลโตได้ก่อตั้งสถาบันเพื่อต่อต้านคำสอนดั้งเดิมของ โซฟิสต์ ชาวโซฟิสต์ สอนวาทศิลป์ การแสดงออกและการโน้มน้าวใจ อย่างไรก็ตามเพลโตเชื่อว่าจุดเน้นหลักของการศึกษาควรอยู่ที่ คณิตศาสตร์ตรรกะและปรัชญาอภิปราย จากนั้นก็กลายเป็นครั้งแรกของการปะทะระหว่างฐานรากต่าง ๆ เกี่ยวกับรูปแบบการศึกษา สองพันปีต่อมาการศึกษาและการแบ่งขั้วทางปรัชญา ก็ปรากฏขึ้นอีกครั้งในภายหลังหายไปในการสืบเปลี่ยนทางการเมืองของยุโรป ในศตวรรษที่สิบเจ็ด โดยจอห์น ล็อก (John Lockes) เขาได้แนะนำ "การศึกษาเชิงทดลอง" คือแนวคิดที่เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Henson, 2003) ในบทความเกี่ยวกับความเข้าใจของมนุษย์ของ John Lockes เขาตอบคำถามเกี่ยวกับที่ที่จิตใจได้รับความเข้าใจไว้ว่า "สำหรับสิ่งนี้ฉันตอบได้คำเดียวว่า ประสบการณ์" อีกสองร้อยปีผ่านไปก่อนที่นักการศึกษาชาวยุโรป Pestalozzi Hegel, Herbart และ Froebel ได้ออกแบบและสร้างหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

จุดเริ่มต้นของศตวรรษที่ยี่สิบทำให้เกิดความก้าวหน้าจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการศึกษา หนึ่งในนักปฏิรูปการศึกษาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือจอห์น ดิวอี้ John Dewey (1859-1952) จอห์น ดิวอี้ ผู้สนับสนุนการตอบคำถามด้านการศึกษาด้วย และเป็นนักคิดที่มีวิสัยทัศน์ในด้านปรัชญาการศึกษาและศิลปะทางสังคม ถือเป็นอุดมการณ์ทางการศึกษาของจอห์น ดิวอี้ ซึ่งกล่าวว่าการเรียนรู้มาจากอะไรที่มากกว่าการบรรยายและการอ่านหนังสือเรียนและเขาเชื่อว่าวิทยาศาสตร์มีประสิทธิผลสูงสุดในสังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งคำอธิบายของการแสวงหาความรู้ของดิวยี่นั้นได้สอดคล้องกับแนวคิดของคอนสตรัคติวิสต์ ดิวอี้ยอมรับว่าเด็กแต่ละคนมีมิติทางจิตใจต่างกันและเมื่อได้สำรวจนั้นทำให้เกิดความเข้าใจและช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในขอบเขตการศึกษาและชุมชน โดยเน้นที่ความสามารถความสนใจและนิสัยของเด็ก

มุมมองของดิวยี่เกี่ยวกับการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีแนวคิดที่ว่า การศึกษาควรเป็นทั้งแบบใช้ปัญหาและความสนุกสนาน (Henson, 2003. p.10) จาก

ประสบการณ์ของดิวิตี เชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนต้องมาจากความต้องการภายในของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละคนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้การแก้ปัญหาแต่ละปัญหาต้องนำไปสู่คำถามใหม่ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับดิวิตี กล่าวคือ “ถ้าไม่มีประสบการณ์หรือปัญหาที่กำหนดขึ้นก็จะไม่มีการนำไปสู่สนามเพราะจากสิ่งที่ไม่คุ้นเคยจะทำให้ปัญหาเกิดขึ้น ซึ่งปัญหานั้นจะเป็นเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการคิด”

สรุปได้ว่าความเป็นมาของการเรียนรู้แบบสืบเสาะมีมาตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 โดยมีความเชื่อมาจากนักปรัชญาที่เชื่อว่าความรู้เกิดขึ้นได้จากการทดลองและจากประสบการณ์ และแนวคิดนี้ได้เป็นที่ยอมรับและรู้จักในยุคนการศึกษาของจอห์น ดิวิตีที่เชื่อว่าความรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้เรียนได้ออกไปสำรวจและหาความรู้จนเกิดความเข้าใจเพราะผู้เรียนมีความสามารถและความสนใจต่างกันดังนั้นผู้เรียนจึงจะต้องเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้โดยแนวคิดนี้สอดคล้องกับปรัชญาในกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ที่เชื่อว่าความรู้เกิดขึ้นได้จากการลงมือปฏิบัติโดยประยุกต์ความรู้เดิมและเพิ่มเติมจากการไปเสาะหาความรู้จนได้เป็นองค์ความรู้ใหม่

7.3 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle) เป็นรูปแบบการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์จากความรู้เดิมมาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการสืบเสาะซึ่งรูปแบบนี้แล้วถูกออกแบบโดยนักการศึกษาจากกลุ่ม Biological Science Curriculum Society (BSCS) ซึ่งมีขั้นตอนอยู่ 5 ขั้นตอนหรือที่เราเรียกกันว่าการเรียนรู้แบบสืบ 5Es (BSCS.1997 อ้างใน ญัฐวรรณ เวียนทอง, 2554: 36-37) ซึ่งมีขั้นตอน 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจ (Engage) เป็นขั้นตอนแรกในวงจรนี้คือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีความคิดมุ่งหวังที่จะสร้างและพัฒนาความสนใจของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความคิดของพวกเขาในหัวข้อและคาดเดาถึงสิ่งที่จะได้เรียนในบทเรียนโดยผู้สอนจะต้องชักชวนและโน้มน้าวผู้เรียนเกี่ยวกับเหตุและผลที่พวกเขาควรเรียนรู้หัวข้อนี้ผู้สอนจะนำเข้าสู่บทเรียนโดยผู้เรียนจะได้ใช้ทักษะจากประสบการณ์เดิมผ่านการคิดรวบยอดและพร้อมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 2 การสำรวจและค้นคว้า (Explore) ในขั้นตอนนี้เป็นการให้ผู้เรียนได้สำรวจโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่จะส่งเสริมทักษะกระบวนการของผู้เรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ภาระนี้ต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือกันดังนั้นในคู่หรือกลุ่มเล็กผู้เรียนจะร่วมกันตรวจสอบแนวคิดและออกไปค้นพบในกรณีนี้ผู้เรียนเกิดความสงสัยผู้เรียนสามารถที่จะปรึกษากับเพื่อน ๆ และครูได้ ในขั้นนี้ผู้เรียนควรได้รับการสนับสนุนให้ทำงานอย่างอิสระมากที่สุดโดยครูเป็น

ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำโดยโดยการถามและการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดมากขึ้น (Duran, 2004)

ขั้นที่ 3 การอธิบาย (Explain) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนมีความสามารถในการอธิบาย ความรู้ที่ตนเองได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสำรวจด้วยตนเองซึ่งควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกัน สรุปและเชื่อมโยงสิ่งที่ตนเองและเรียนรู้นั้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยอำนวยความสะดวกในการชี้แนะเพื่อให้การสรุปและอธิบายรายละเอียดของผู้เรียนเป็นไปอย่างถูกต้อง โดยเน้นให้ผู้เรียน เป็นศูนย์กลางและให้บทบาทตัวผู้เรียนได้อธิบายสิ่งที่ตนเองได้รับด้วยตนเองซึ่งขั้นตอนนี้จะทำให้ ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้เดิมเพิ่มเติมเข้ากับความรู้ใหม่

ขั้นที่ 4 การขยายความรู้ (Elaborate) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้เพิ่มเติม ความรู้ความเข้าใจให้กว้างและลึกยิ่งขึ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและปฏิบัติในสิ่งที่ ผู้เรียนสนใจ และในกรณีที่ผู้เรียนยังมีความสับสนหรือไม่เข้าใจในความรู้ที่ตนเองไปเสาะหานั้น ผู้สอนจะทำหน้าที่แนะนำให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจมากขึ้นและประเด็นที่สำคัญในขั้นตอนนี้คือ ผู้สอนจะชี้แนะให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ตนเองได้รับมานั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้ได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด กระบวนการ และทักษะที่สำคัญเพิ่มเติมมากขึ้น

ขั้นที่ 5 การประเมินผล (Evaluate) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับ โดยการอธิบายความรู้ความเข้าใจของตนเองโดยมีครูเป็นผู้ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนไป ประเมินความรู้ความเข้าใจและความสามารถของตนเอง

รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะ 5Es เป็นรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ใน การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่และฝึกฝน จนเกิดความเข้าใจและจากงานวิจัยพบว่าผู้เรียนทั้งเก่งและผู้ที่อ่อนชอบรูปแบบการสอนด้วย กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (ชนาธิป พรกุล, 2557)

7.4 การสอนแบบสืบเสาะ 7 ขั้น

Eisenkraft (2003 : 57-59) ได้เสนอรูปแบบการสอนเป็น 7 ขั้นโดยนำขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะของแนวคิดจากนักการศึกษาจากกลุ่ม Biological Science Curriculum Society (BSCS) ซึ่งอธิบายไว้ขั้นตอนไว้ 5 มาประยุกต์และปรับรูปแบบเป็น 7 ขั้นโดย ได้ปรับรูปแบบการสอนในที่ 1 คือ ขั้นสร้างความสนใจจำแนกออกเป็นสองส่วนโดยเพิ่มขั้นตรวจสอบ ความรู้เดิม (Elicitation) มาเป็นขั้นที่ 1 แทนขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) มาเป็นขั้นที่ 2 และ ตามมาด้วยขั้นการสำรวจค้นหา (Explore) ขั้นการอธิบาย (Explain) ขั้นขยายความรู้

(Elaboration) และขั้นประเมินความรู้ (Evaluation) แต่ก่อนจะเป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการแต่ในขั้นนี้ได้เพิ่มมาอีก 1 ขั้น คือ ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension) จึงกลายเป็นการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบใหม่ซึ่งสรุปรูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น หรือเรียกย่อว่า 7E ได้ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation) (ขั้นที่ถูกรับเพิ่ม)
2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement)
3. การสำรวจและค้นหา (Exploration)
4. ขั้นอธิบาย (Explanation)
5. ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)
6. ขั้นประเมินผล (Evaluation)
7. ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension) (ขั้นที่ถูกรับเพิ่ม)

Eisenkraft (2003) เชื่อว่าความสำคัญของงานที่ถูกระงับอยู่ในขั้นตอนต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถทบทวนประสบการณ์ก่อนหน้าซึ่งเชื่อมโยงเข้ากันกับสถานการณ์การเรียนรู้ในปัจจุบันโดยครูจะต้องเข้าใจในความสนใจของผู้เรียนและจุดประกายความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ ด้วยวิธีนี้ผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่เรียนก่อนหน้ามาประยุกต์กับสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ ๆ จุดเน้นของขั้นตอนการสำรวจคือการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนให้เกิดการสังเกตโดยการประยุกต์กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มีการตั้งสมมติฐาน ตัวแปร บันทึกข้อมูล โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ข้อเสนอแนะและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนผู้สอนจะให้แนวทางแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับมุมมองที่ชัดเจนและกว้างขึ้น (Eisenkraft, 2003)

ซึ่งกระบวนการสอน 7 ขั้น ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกันไปในลักษณะของกลไกการเรียนรู้ (Cycle) ในขั้นตรวจสอบความรู้เดิม Eisenkraft (2003, p. 57) ได้อธิบายถึงความเป็นมาไว้ว่าในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนถ่ายโอนความรู้ที่มีอยู่และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดแนวความคิดที่ผิดพลาด และได้สรุปรายละเอียดทั้งหมด 7 ขั้นไว้ดังนี้

1. ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation Phase) สำหรับขั้นตอนนี้แตกต่างจาก "การมีส่วนร่วม" เพื่อดึงดูความสนใจมาที่ความสำคัญของการเข้าถึงความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความรู้ใหม่วิธีที่ผู้สอนอาจกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้คือการให้ผู้เรียนแสดงความคิดหรือความเชื่อเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง ดังนั้นในห้องเรียนผู้สอนอาจตั้งคำถามในขั้นเรียนเพื่อกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถ

ประเมินความเข้าใจผิดของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่งในระหว่างขั้นตอนการตรวจสอบความรู้เดิม ผู้สอนถามคำถามตั้งปัญหาหรือนำเสนอแนวคิดที่ขัดแย้งกันเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะสงสัยและครุ่นคิดเกี่ยวกับเนื้อหาในขั้นตอนนี้ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนเต็มรูปแบบ แต่สามารถโดยการสาธิตสั้น ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อจุดประกายความสนใจของผู้เรียนและตั้งคำถามในใจ ตัวอย่างเช่นผู้เรียนถูกถามว่า “สมมติว่าคุณต้องออกแบบเข็มขัดนิรภัยสำหรับรถแข่งที่เดินทางด้วยความเร็วสูง พวกเขาจะแตกต่างกับเข็มขัดในรถยนต์นั่งส่วนบุคคลคนอย่างไร” ผู้เรียนจะต้องเขียนคำตอบสั้น ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ในชั้นเรียน

2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยที่ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยในเรื่องที่จะได้เรียนรู้ สามารถทำได้โดยการตั้งหัวข้อเพื่ออธิบายกลุ่มในเนื้อเรื่องที่หยิบยกมาจากเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น ณ เวลานั้น โดยผู้สอนจะต้องเป็นผู้คอยตั้งคำถามหรือประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่หยิบยกมาเพื่อให้ผู้เรียนได้ดึงความรู้เดิมเติบความรู้ที่เพิ่งได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการตอบคำถามและอภิปราย และในกรณีที่ผู้เรียน ไม่เกิดประเด็นที่ทำให้เกิดความสนใจผู้สอนจะต้องใช้สื่อต่าง ๆ มาช่วยในการยกตัวอย่างเพื่อที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ (Dass, 2558) กล่าวว่าคุณสอนจะยังไม่ประกาศหัวข้อที่จะได้เรียนจนกว่าผู้เรียนจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จะกระตุ้นอยากรู้ของพวกเขา ตัวอย่างกิจกรรมต่าง ๆ เช่นชมการสาธิตจากคลิปสื่อต่าง ๆ ฟังรายงานหรือสมมุติฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวหรือการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้วยคำถามปลายเปิดเพื่อกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองของผู้เรียนในการนำความรู้เดิมของผู้เรียนออกมา

3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase) ในขั้นตอนนี้คือขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ออกไปสำรวจและค้นหาจากการปฏิบัติจริงเนื่องจากผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจในประเด็นคำถามที่ได้มาจากขั้นสร้างความสนใจจึงทำให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ต้องการจะทำและวางแผนในการที่จะออกไปสืบค้นโดยมีการตั้งเป้าหมาย ตั้งสมมุติฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการออกไปสืบค้นหาข้อมูล ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้หลายวิธีตัวอย่างเช่นการศึกษาค้นคว้าจากฐานข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ การใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหา การลงมือทำการทดลอง การสร้างสถานการณ์จำลอง การทำกิจกรรมต่าง ๆ จากประสบการณ์จริง ซึ่งทั้งหมดนี้จะกลายเป็นข้อมูลที่ผู้เรียนรวบรวมไว้เพื่อที่จะนำไปใช้ในขั้นต่อไป

4. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase) ในขั้นนี้เมื่อผู้เรียนได้ข้อมูลมาอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำข้อมูลข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผลและนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่นบรรยายสรุป สร้างและจำลองทางคณิตศาสตร์หรือรูปวาด สร้างตาราง

ฯลฯ การค้นพบในขั้นนี้อาจเป็นไปได้หลายทางเช่นสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โต้แย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือเกี่ยวกับประเด็นที่ได้กำหนดไว้แต่ผลที่ได้จะอยู่ในรูปใดก็สามารถสร้างความรู้และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้

5. ขั้นขยายความรู้ (Expansion Phase / Elaboration Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจหลังจากที่ได้ออกไปสำรวจค้นหาและการอธิบายจากเพื่อนและครูไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้ สรุปว่านำความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่ไปเชื่อมโยงกับความรู้ที่เคยสะสมมาและทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น

6. ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase) ในขั้นนี้เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่าผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างอย่างไรและมากน้อยเพียงใดจากขั้นนี้จะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ

7. ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension Phase) ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูจะต้องมีการจัดเตรียมโอกาสให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ครูจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างเป็นความรู้ใหม่

รูปแบบการจัดการสอนตามแนวคิดของ (Eisenkraft, 2003) ทั้ง 7 ขั้นนี้เป็นรูปแบบที่ครูสามารถนำไปปรับและประยุกต์ให้เหมาะสมตามธรรมชาติของวิชาที่สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ซึ่งเน้นกระบวนการสืบเสาะหาความรู้อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ความจริงได้ด้วยตนเอง และผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 ขั้น ควรคำนึงอยู่เสมอว่าครูเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่คอยช่วยเหลือโดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อและแบ่งปันประสบการณ์ จัดสถานการณ์เร้าให้ผู้เรียนได้คิดตั้งคำถามและลงมือตรวจสอบนอกจากนี้ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถบนพื้นฐานของความสนใจ ความถนัด และความสามารถที่แตกต่างระหว่างบุคคล อันจะทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุสู่จุดหมายของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ประสาธน์ เองเฉลิม, 2550, หน้า 25-30)

ตาราง 6 แสดงบทบาทของครูและผู้เรียนในการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ชั้น

ขั้นการเรียนรู้	บทบาทและหน้าที่ของครู	บทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน
1. ตรวจสอบความรู้เดิม (elicit)	ครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ดึงความรู้เดิมออกมาใช้ผ่านการตั้งคำถามและผู้สอนควรตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนตัวที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้	ผู้เรียนดึงความรู้ที่ตนเองเคยสะสมมาใช้ในการตอบคำถามและอภิปรายถึงประเด็นที่ได้รับกับเพื่อนและครูด้วยความคิดของตนเอง
2. สร้างความสนใจ(engage)	ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดจากเรื่องที่ผู้เรียนสนใจผ่านทางกรยกประเด็นที่ผู้เรียนสนใจและการตั้งคำถามพร้อมอธิบายคำตอบอย่างกำกวมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดแนะนำมาอภิปรายร่วมกัน	ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นตามความเข้าใจและความสนใจของตนเองให้ตรงกับเหตุการณ์และสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่ต้นสงสัยเพื่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันและได้มาซึ่งการแสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อนและครู
3. สำรวจค้นหา(explore)	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ออกไปสำรวจค้นหาในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้และคอยสังเกตและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน และคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนโดยการประยุกต์กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการสำรวจตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน	ผู้เรียนออกไปสำรวจค้นหาข้อมูลของตนเองสนใจหรือได้รับประเด็นมาจากครูพยายามใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการสำรวจค้นหาและแก้ปัญหา ได้ลงมือทดลองปฏิบัติจริงด้วยตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ตนเองสงสัย

ตาราง 6 (ต่อ)

ชั้นการเรียนรู้	บทบาทและหน้าที่ของครู	บทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน
4. อธิบาย (explain)	<p>ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอยากอิสระหลังจากที่ผู้เรียนได้ออกไปสำรวจและหาข้อมูล กระตุ้นให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ผู้เรียนได้ออกไปสำรวจค้นหาหรือทำการทดลองรวมทั้งให้ผู้เรียนแสดงหลักฐานหรือให้เหตุผลจากสิ่งที่ผู้เรียนได้ไปปฏิบัติทดลองมา ซึ่งผู้สอนจะต้องคอยสังเกตและทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนได้อธิบายเพื่อที่จะได้เข้าใจความคิดรวบยอดของผู้เรียน</p>	<p>ผู้เรียนได้อธิบายความรู้ที่ตนเองได้ออกไปสืบค้นหรือทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ใน การที่จะนำมาตอบประเด็นและข้อความถามที่ตนเองสงสัยหรือเป็นประเด็นที่ถูกครูตั้งเอาไว้ นอกจากนี้ผู้เรียนจะต้องรับฟังความคิดเห็นจากมุมมองของเพื่อนและครู และสามารถตั้งคำถามในประเด็นที่ผู้อื่นอธิบายแล้วยังไม่เกิดความเข้าใจ</p>
5. ขยายความรู้(elaborate)	<p>ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อธิบายถึงความรู้ความเข้าใจจากข้อมูลที่ได้อธิบายมาเพิ่มเติม และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้มานั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าความรู้ที่ผู้เรียนได้มานั้นจะประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้อย่างไร</p>	<p>ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ตนเองได้ออกไปสืบเสาะหามานั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ และสามารถอธิบายถึงวิธีการที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้</p>

ตาราง 6 (ต่อ)

ชั้นการเรียนรู้	บทบาทและหน้าที่ของครู	บทบาทและหน้าที่ของผู้เรียน
6. ประเมินผล(evaluate)	ครูผู้สอนสังเกตผู้เรียนในการนำความรู้ไปปรับใช้เพื่อให้เกิดทักษะใหม่ได้อย่างไร และสังเกตและหาหลักฐานเพื่อแสดงถึงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปทั้งหมด	ผู้เรียนแสดงให้ผู้สอนและเพื่อนได้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจ หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมผ่านทาง การตอบคำถามหรือการ อธิบายต่างๆโดยมีหลักฐานเป็น สิ่งที่ยืนยันความรู้ความเข้าใจ และสามารถประเมินตนเอง เกี่ยวกับความรู้ที่ได้จากการ เรียนรู้ในกิจกรรมที่ตนเองได้ ปฏิบัติมาเพื่อให้ผู้สอนได้ ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ
7. นำความรู้ไปใช้(extend)	ผู้สอนตั้งคำถามถึงผู้เรียนในประเด็นที่ สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปเหลือที่ จะนำไปสู่ประเด็นที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนนำ สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในบริบทของตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น	ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ พร้อมทั้งสามารถประยุกต์ใช้ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ใน การแก้ปัญหาได้

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์มาจากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยการลงมือปฏิบัติเองโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยเป็นผู้กระตุ้นและอำนวยความสะดวก โดยเริ่มจากกระบวนการที่ผู้เรียนต้องการรู้ในบางสิ่งหรือต้องการแก้ไขปัญหาโดยเริ่มจากการรื้อฟื้นความรู้เดิมและถูกกระตุ้นโดยข้อสงสัยจนเกิดความสนใจในเรื่องนั้นและได้ออกไปสำรวจเพื่อที่จะศึกษาหาความรู้โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเองผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทดลอง การเสาะหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ จึงเกิดความเข้าใจและนำความรู้นั้นมาอธิบายถ่ายทอด เพื่อที่จะยืนยันในสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้สอนต้องคอยกระตุ้นแนะนำให้ผู้เรียนนำความรู้นั้นไปใช้และทำให้

ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ใหม่ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดังตารางต่อไป

ตาราง 7 แสดงขั้นตอนการเรียนรู้แบบ 5 Let's ที่ผู้วิจัยออกแบบ โดยได้จากการสังเคราะห์จากแนวคิดจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้น

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้น	ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ 5 Let's	บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน
Elicit	Let's Learn	ผู้เรียนศึกษาล่วงหน้า และสืบค้นข้อมูลจากแหล่งออนไลน์ และศึกษาจากสื่อการสอนล่วงหน้าโดยผ่านทาง Online Platform ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ที่มีออกมาใช้ ร่วมกับสื่อการสอนและบทเรียนที่ผู้สอนได้จัดทำขึ้น โดยการศึกษาผ่านออนไลน์แพลตฟอร์ม ซึ่งในระยะนี้ผู้เรียนอาจจะเก็บประเด็นคำถามเพื่อมาอภิปรายในขั้นต่อไป
Engage	Let's try	

ตาราง 7 (ต่อ)

ชั้นการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ชั้น	ชั้นการเรียนรู้แบบ 5 Let's	บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน
Explore	Let's do	ผู้เรียนออกสำรวจ และสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูล สื่อออนไลน์ต่าง
Explain	Let's present	
Elaborate		
Evaluate		ผู้สอนให้คำแนะนำและตรวจสอบความเข้าใจผู้เรียน โดยการตั้งคำถามและอธิบายเพิ่มเติม โดยชิ้นงานของผู้เรียนจะได้รับการประเมิน ให้คำแนะนำจากผู้สอนและผู้เรียน
Extend	Let's reflect	ผู้เรียนเขียนสะท้อนคิดโดยเชื่อมโยงและปรับใช้กับบริบทได้อย่างเหมาะสม

8. แนวคิดเกี่ยวกับคนในยุคเจเนอเรชั่นซี (Generation Z)

ยุคเจเนอเรชั่นซี (Generation Z) ซึ่งเป็นยุคของคนรุ่นใหม่ที่เกิดมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้ากว่าคนในยุคของเจเนอเรชั่นวาย (generation y) ดังนั้นคนที่เกิดในยุคนี้จะเป็นคนที่เกิดในปีพศ. 2537 เป็นต้นไปเทียบแล้วก็อยู่ในช่วงเด็กมัธยมจนกระทั่งเด็กเพิ่งเรียนจบในระดับมหาวิทยาลัยซึ่งคนในยุคนี้มักจะมีความอดทนต่ำเขาเกิดมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกในทุกๆด้าน และมีการใช้อินเทอร์เน็ตในการดำรงชีวิตเป็นหลัก (วิทยา ชีวรุโณทัย, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับ Mark McCrindle (2558) ว่าคนที่เกิดในปี ค.ศ. 1996 เป็นต้นไปในปัจจุบันนี้ถือว่าเป็นเด็กโตจนถึงนักศึกษาระดับปริญญาตรีจัดอยู่ในกลุ่มคนเจเนอเรชั่น Z ที่โตมากับเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากมายจึงส่งผลให้คนในเจเนอเรชั่นนี้สามารถใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เร็วและเป็นเจเนอเรชั่นที่ได้เรียนถึงในระดับมหาวิทยาลัยเกินครึ่งของจำนวนประชากรในรุ่นนี้

คนในยุค Generation Z หัวไปหรือที่มักเรียกกันว่าชาวดิจิทัลเป็นคนรุ่นแรกที่ถือกำเนิดในโลกที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตทั่วโลกดังนั้นเทคโนโลยี "มีชีวิตและหายใจ" นอกจากนี้ยังเป็นจริงสำหรับการให้ความสำคัญกับการศึกษาระดับสูง สภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนเจนเนอเรชั่น Z พึ่งพาคือการบันทึกด้วยพีซีแทนการจดบันทึกคือมีแนวโน้มที่จะตั้งคำถามทางออนไลน์มากขึ้นและต้องการข้อมูลและการสื่อสารแบบทันที (Daukseviciute, 2016; Rothman, 2016)

ดังนั้นคนกลุ่มนี้จะมีอิสระทางด้านความคิดจึงไม่ชอบถูกบังคับให้อยู่ในกรอบ มีความรักในอิสระและไม่อดทนต่อความยากลำบากซึ่งคนในกลุ่มนี้จะเกิดมาพร้อมเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเช่น โทรศัพท์มือถือที่สามารถเข้าอินเทอร์เน็ตได้ทั้งวันหรือ iPad คอมพิวเตอร์ที่เทคโนโลยีเจริญรุ่งเรืองและพร้อมไปด้วย Application ต่างๆ อาทิเช่น Facebook Instagram Twitter ที่ทำให้คนในกลุ่มนี้พร้อมที่จะออนไลน์ได้ตลอด 24 ชั่วโมง (Nation Master, 2010) ดังนั้นอาจจะส่งผลกระทบต่อคนในยุคของ Generation Z นี้มีการใช้ชีวิตเสี่ยงต่อความรุนแรงมากขึ้นเพราะเกิดจากการที่สามารถเข้าถึงสื่อหรือข่าวสารต่างๆ ได้ง่ายและสื่อบางสื่อก็มีความรุนแรงต่อการใช้เนื้อหาในการอธิบายและที่สำคัญเด็กนิยมติดเกมซึ่งเกมนั้นก็เป็นเกมที่มีความรุนแรง จึงทำให้คนในกลุ่มนี้มีภาวะความอดทนต่ำและมีความเสี่ยงในการฆ่าตัวตายสูงและคนในกลุ่มนี้มักจะชอบให้รูปภาพเป็นสิ่งที่เล่าเรื่องราวในชีวิตจึงทำให้ Instagram เป็นที่ยอดนิยมของคนกลุ่มนี้

นอกจากนี้ นันสนันท์ หัตถศักดิ์ (2558) ได้อธิบายการเรียนรู้ของคนเจนเนอเรชั่นซี (Generation Z) ไว้ว่าคนกลุ่มนี้ให้ความสนใจผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นควอดแบบห้องเรียนโดยการประยุกต์เอาเทคโนโลยีมาเสริมกับกิจกรรมเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและควรมีการแข่งขันโดยมีรางวัลตอบแทนซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเจนเนอเรชั่นซี (Generation Z) เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้นนอกเหนือไปกว่านั้นคนเจนเนอเรชั่นซีไม่ชอบการเรียนแบบบรรยายเป็นเวลายาวนานแต่ให้ความสนใจกับข้อมูลแนวกราฟ ภาพ สถิติที่ชัดเจนและเน้นข้อมูลสั้นๆ ที่เข้าใจง่ายเพราะมีแนวโน้มว่าคนเจนเนอเรชั่นซีจะเริ่มหันมาจดจำข้อมูลได้ดีจากข้อมูลสั้นๆ สาเหตุมาจากการใช้ชีวิตอยู่กับโลกออนไลน์ที่ข้อมูลไหลเร็วและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญคนเจนเนอเรชั่นซีมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นดังนั้นจึงเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้อย่างไม่จำกัด

สรุปได้ว่าคนในยุคเจนเนอเรชั่นซี (Generation Z) เป็นคนที่เกิดตั้งแต่ปี 2000 เป็นต้นมาซึ่งถือว่าเป็นคนที่เกิดมาในยุคที่เทคโนโลยีมีความทันสมัยและใช้เทคโนโลยีในการอำนวยความสะดวกในทุกๆ เรื่องของชีวิต อาทิเช่นการท่องโลกออนไลน์สำหรับการศึกษาค้นหาความรู้หรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ใช้สำหรับการผ่อนคลายได้จากการดูหนังฟังเพลงหรือเล่นเกมสัปดาห์มากกว่านี้คนกลุ่มนี้สามารถติดต่อสื่อสารผ่านสื่อช่องทางต่างๆ ได้เป็นอย่างดีตัวอย่างเช่น Facebook

Instagram หรือเว็บเพจส่วนตัวจึงทำให้คนยุคนี้ถูกเรียกว่าคนแห่งยุคดิจิทัลและผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่เกิดในช่วงปี ค.ศ. 2003 หรือเทียบเท่ากับ พ.ศ. 2546 จึงจัดได้ว่าเป็นคนในยุคเจนเอเรชั่นซี

8.1 คุณลักษณะของคนเจนเอเรชั่นซี (Generation Z)

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงคุณลักษณะของคนเจนเอเรชั่นซี (Generation Z) ไว้ในบทความชื่อว่า Personality Traits of Thai Gen Z Undergraduates: Challenges in the EFL Classroom โดย Sriprom, Rungswang, Sukwittayakil and Chansri อ้างในดนตรีดา(2563) ได้อธิบายคุณลักษณะของคนกลุ่มนี้ไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรม (Entrepreneurship and innovation) คนในยุค Generation Z มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีต่างๆ และสามารถหารายได้จากการใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ผ่านช่องทางต่างๆ ตัวอย่างเช่น Facebook หรือ YouTube และสามารถควบคุมการใช้จ่ายได้ดีกว่าคนในยุค Generation Y

2. นักวิจารณ์ (Criticizer) คนในยุค Generation Z มีความกล้าแสดงออกทางด้านความคิดและแสดงความคิดเห็น มีความกล้าแสดงออกทางด้านความคิดและแสดงความคิดเห็นได้จากการที่มีความกล้าแสดงออกทางด้านความคิดและแสดงความคิดเห็นได้มาจากการตั้งคำถามและ มีความกล้าแสดงออกทางด้านความคิดและแสดงความคิดเห็นได้จากการที่ได้มาจากการตั้งคำถามและวิพากษ์วิจารณ์ และเชื่อมั่นในความคิดของตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจให้ตนเอง

3. ช่วงความสนใจสั้น (Short attention span) คนในยุค Generation Z นี้มีความต้องการในการเข้าถึงในประเด็นต่างๆ ด้วยความรวดเร็วและเข้าใจง่ายสาเหตุมาจากการได้รับอิทธิพลในการเติบโตกับยุคที่มีอินเทอร์เน็ต จึงทำให้คนกลุ่มนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโลกออนไลน์และไม่ชอบการรอคอยในระยะเวลายาวนาน

4 ต้องการความพึงพอใจทันที (Instant gratification) คนในยุค Generation Z นี้ เติบโตมากับสมาร์ทโฟนที่มี internet รองรับอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้เข้าถึงเนื้อหาสาระต่างๆ ทางสังคมได้ง่ายและทันท่วงที แต่ปัจจัยเหล่านี้ทำให้คนกลุ่มนี้มีโลกส่วนตัวมากขึ้นและคาดหวังกับความพึงพอใจในทันที

5 ทำงานได้หลายอย่างพร้อมกัน (Multitasking) คนในยุค Generation Z นี้สามารถทำงานหลายอย่างได้พร้อมๆ กันเนื่องจากการใช้ชีวิตของคนกลุ่มนี้มีเทคโนโลยีมาเป็นตัว

ช่วยในการทำกิจกรรมต่างๆ และส่งผลให้คนกลุ่มนี้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีกับการทำงานได้เป็นอย่างดี

6 ขาดการทำงานร่วมกัน (Lack of collaboration) เนื่องจากคนกลุ่มนี้โตมากับการเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็วจึงส่งผลให้คนกลุ่มนี้ชอบที่จะทำงานคนเดียว

7 ขาดทักษะในการสื่อสาร (Lack of communication) เนื่องจากคนในยุค Generation Z นี้โตมากับโลกออนไลน์จึงทำให้คนกลุ่มนี้แฝงตัวอยู่ในโซเชียลมีเดียเป็นส่วนใหญ่ และสื่อสารกันผ่านช่องทาง Social Media ด้วย Application ต่างๆจึงทำให้ขาดการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบหน้าต่อหน้า

8 ความภักดีและความใจกว้าง (Loyalty and open-mindedness) คนในยุค Generation Z นี้ให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงส่งผลให้คนกลุ่มนี้มีน้ำใจต่อผู้อื่นและให้ความสำคัญกับเพื่อนโดยการแสดงความจริงใจต่อกัน

สรุปได้ว่าคุณลักษณะของคนเจนเนอเรชั่นซี (Generation Z) จะเป็นผู้ที่มีความกล้าแสดงออกและมั่นใจในความคิดของตนเองแต่ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีทักษะในการจัดการกับกิจกรรมต่างๆ ได้ดีและสามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ได้จากการหารายได้แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคมในชีวิตจริงน้อยลงเพราะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโลกออนไลน์และมีความใจร้อนไม่สามารถรออะไรได้นานจึงต้องการการตอบสนองอย่างรวดเร็ว

8.2 การจัดการเรียนการสอนสำหรับคนเจนเนอเรชั่นซี (Generation Z)

Elizelle Juane Cilliers, 2017 แห่งมหาวิทยาลัย University of Technology Sydney ได้ศึกษาเกี่ยวกับความท้าทายของการสอนคนเจนเนอเรชั่นซี โดยให้ผู้เรียนกรอกแบบสอบถามที่ไม่ระบุตัวตนโดยจับความต้องการของตนโดยคำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนการสอน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความการค้นพบในช่วงเวลาต่างๆ เพื่อที่จะได้ข้อสรุปบางประการเกี่ยวกับความต้องการเปลี่ยนแปลงและความคาดหวังเมื่อพิจารณาถึงการใช้เทคโนโลยี (และโซเชียลมีเดีย) เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างการศึกษาอย่างเป็นทางการ ผู้เรียนทั้งหมด (100%) ภายในปีที่ทำการสำรวจระบุว่าพวกเขามีคอมพิวเตอร์และสมาร์ทโฟนเป็นของตนเองและใช้เพื่อเข้าถึงโซเชียลมีเดียและผลสำรวจพบว่าการใช้โซเชียลมีเดียเพิ่มขึ้นเนื่องจากไม่ใช่ผู้เรียนทุกคน (94% ในปี 2556 และ 93% ในปี 2015) มีบัญชี Facebook แต่เพิ่มขึ้นเป็น 100% ในการสำรวจปี 2559 ผู้เรียนยังติดต่ออาจารย์ของพวกเขาผ่านโซเชียลมีเดียและ 75% ของการสำรวจในปี 2559 ระบุว่า WhatsApp เป็นวิธีการที่ต้องการใช้ใน

การติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ ผลสำรวจในปี 2015 ระบุว่าด้วยว่า WhatsApp ปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของผู้เรียน 100% และผู้เรียนใช้ WhatsApp เพื่อรับข้อมูลทางวิชาการจากเพื่อนร่วมชั้นของพวกเขาและการสำรวจในปี 2016 พบว่า 71% ของผู้เรียน ระบุว่าพวกเขาต้องการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของพวกเขา

งานวิจัยของ Elizelle Juane Cilliers นี้สัมพันธ์กับงานวิจัยก่อนหน้าของ Olivier (2013) ระบุว่านักศึกษา 83% ใน Potchefstroom Campus ของ NWU ยอมรับว่าเทคโนโลยียกระดับการเรียนการสอนตั้งแต่ปี 2554 มีการสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของแนวโน้มเทคโนโลยีในประเด็นดังต่อไปนี้

- มี ไวไฟ (Wifi) ให้บริการในวิทยาเขตได้อย่างอิสระมากขึ้นในปี 2559 ช่วยเพิ่มความเชื่อมโยงของนักศึกษา

- ในปี 2559 ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในโซเชียลมีเดียและรู้สึกสบายใจที่จะติดต่อกับอาจารย์ผ่านการใช้โซเชียลมีเดียซึ่งผู้เรียนเชื่อว่าจะเป็นเทรนด์ที่เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อเวลาผ่านไป

- ผู้เรียนที่เลือกใช้สื่อการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์และแบบอิเล็กทรอนิกส์การสอบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

- ผู้เรียนเชื่อมั่นว่าพวกเขามีความรู้ด้านเทคโนโลยีมากกว่าอาจารย์

- ผู้เรียนกำลังร้องขอการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์ในการวัด

กลยุทธ์การเรียนการสอนของผู้เรียน Generation Z คือการเรียนการสอนในสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนสามารถโต้ตอบในลักษณะเดียวกับที่พวกเขาทำในโลกเสมือนจริงของพวกเขา นั่นบ่งบอกถึงความต้องการข้อมูลทันทีรูปแบบการเรียนรู้ที่มองเห็นได้และการแทนที่ "การสื่อสาร" กับ "ปฏิสัมพันธ์" โดยผลการวิจัยในการศึกษานี้พบว่า ความจำเป็นในการสำรวจและทำความเข้าใจองค์ประกอบของเทคโนโลยีโซเชียลมีเดียและเครือข่ายโซเชียลที่ผู้เรียนพบว่าน่าสนใจและนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาใช้ในการสอนและการเรียนรู้ สิ่งนี้ไม่เพียงบ่งบอกถึงการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนเท่านั้นแต่กำลังมองหา "การสร้างห้องเรียนที่สร้างสรรค์" ด้วยความคิดริเริ่มที่ไม่เหมือนใครซึ่งนำเสนอการสอนด้วยภาพมากขึ้น (Du Plessis, 2011: 28)

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนสำหรับคน Generation Z จะต้องเน้นการใช้เทคโนโลยีมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากผู้เรียนมีองค์ความรู้ในด้านเทคโนโลยีที่ดีดังนั้นผู้สอนควรจัดบรรยากาศห้องเรียนให้สร้างสรรค์โดยที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ใน

รูปแบบที่ตรงกับความต้องการของตัวผู้เรียนและเพื่อให้สอดคล้องกับยุคที่ทันสมัยเพราะความรู้สามารถเกิดได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านโลกออนไลน์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีช่องทางการติดต่อให้กับผู้เรียนที่หลากหลายและเน้นการตอบกลับอย่างรวดเร็ว

จากการศึกษารวบรวมที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการและแนวคิดมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ดังนี้

ตาราง 8 แสดงการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

หลักการของรูปแบบการเรียนรู้	1. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning	3. แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)
1.การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้เพื่อสร้างชิ้นงาน นำเสนอชิ้นงานและอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อประมวลความรู้และทักษะที่ได้รับ	เป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อผู้เรียนแต่ละคนมีระดับพัฒนาการทางปัญญาอยู่ในตัวของแต่ละคนซึ่งพัฒนาการนั้นสามารถ พัฒนาให้มีศักยภาพได้ หากถูกกระตุ้นและชี้แนะจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าและความร่วมมือทางสังคมเช่นเพื่อนและผู้สอนในการช่วยเหลือหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนไปถึงระดับศักยภาพที่ผู้เรียนควรเป็นได้	เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติบูรณาการกับการเรียนผ่านทางออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีความยืดหยุ่นขึ้นกว่าการเรียนแบบชั้นเรียนปกติเพียงอย่างเดียวและอำนวยความสะดวกให้กับยุคสมัยของผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีมากมายมาเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้	เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารโต้ตอบและบูรณาการตำราที่ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทจริงในสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์ของตนเองทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนโดยเชื่อมโยงผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้	เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์มาจากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยการลงมือปฏิบัติเองโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยเป็นผู้กระตุ้นและอำนวยความสะดวกโดยเริ่มจากกระบวนการที่ผู้เรียนต้องการรู้ในบางสิ่งหรือต้องการแก้ไขปัญหาโดยเริ่มจากการรู้พื้นฐานความรู้เดิมและถูกกระตุ้น

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักการของ รูปแบบการ เรียนรู้	1.ทฤษฎีคอนสตรัค ติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ ผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิด เกี่ยวกับพื้นฐาน ของการเรียนการ สอน ภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ สืบเสาะ (Inquiry- Based Learning)
				<p>โดยข้อสงสัยจนเกิด ความสนใจในเรื่อง นั้นและได้ออกไป สำรวจเพื่อที่จะ ศึกษาหาความรู้โดย ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือ ปฏิบัติเองผ่าน กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทดลอง การ เสาะหาความรู้จาก แหล่งความรู้ต่าง ๆ จึงเกิดความเข้าใจ และนำความรู้นั้น มาอธิบายถ่ายทอด โดยผู้สอนต้องคอย กระตุ้นแนะนำให้ ผู้เรียนนำความรู้ ไปใช้และทำให้ ผู้เรียนเกิดองค์ ความรู้ใหม่</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักการของ รูปแบบการ เรียนรู้	1.ทฤษฎีคอนสตรัค ติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ ผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับ พื้นฐานของการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ สืบเสาะ (Inquiry- Based Learning)
<p>2. กระบวนการ การจัดการ เรียนรู้เน้นให้ ผู้เรียนได้ฝึก ปฏิบัติและใช้ ภาษาโดยการ สร้างชิ้นงาน ด้วยการสืบ เสาะหาความรู้ ผ่านสื่อ เทคโนโลยีเพื่อ พัฒนาทักษะ การฟัง พูดเพื่อ การสื่อสาร</p> <p>3. เน้นการ เรียนรู้ผ่าน กระบวนการ กลุ่ม แลกเปลี่ยน ความรู้และต่อ เติมความรู้จาก การมี ปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันของ ผู้เรียนที่มี ระดับความรู้ แตกต่างกัน</p>		<p>และเหมาะสมสำหรับ วิชาที่มีเนื้อหา ค่อนข้างมากและ จำเป็นจะต้องใช้เวลา ในการอธิบายซึ่ง อาจจะใช้เวลาในชั้น เรียนปกติได้ไม่ เพียงพอจึงสามารถ แบ่งเนื้อหาบางส่วนไว้ บนอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา ในส่วนนั้นก่อนแล้ว ค่อยมาต่อยอดเนื้อหา ในชั้นเรียนแบบปกติ เพิ่มเติม</p>	<p>ขั้นตอนของ การนำเสนอ ขั้นตอน การฝึกฝน และขั้น การนำภาษาไปใช้ เพื่อการสื่อสารโดย ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ นำเสนอบริบท สถานการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา มากที่สุดและต้อง คอยกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ผ่าน การตั้งคำถามหรือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้พูดโดยการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้นจะเน้นที่กิจกรรม มาเป็นองค์ประกอบ สำคัญในการจัดการ เรียนรู้</p>	

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักการของรูปแบบการเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)
<p>4. ผู้สอนมีบทบาทในการให้ความรู้ แนะนำแหล่งความรู้ กระตุ้นผู้เรียนให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนต้องการในทุกสถานการณ์</p>			<p>รู้โดยกิจกรรมนั้นจะเน้นไปที่การมีส่วนร่วม การแก้ปัญหา การสนทนาหรือการนำเสนอและการร่วมมือกันทำภารกิจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างมากที่สุด</p>	

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักการของรูปแบบการเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)
<p>5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละคนและลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เพื่อตัดสินระดับความสำเร็จของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้</p>			<p>รู้โดยกิจกรรมนั้นจะเน้นไปที่การมีส่วนร่วม การแก้ปัญหา การสนทนาหรือการนำเสนอและการร่วมมือกันทำภารกิจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างมากที่สุด</p>	

จากตารางสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้นำมาออกแบบหลักการของรูปแบบการเรียนรู้ได้ 5 ข้อดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติ ร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้เพื่อสร้างชิ้นงาน นำเสนอชิ้นงานและอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อประมวลความรู้และทักษะที่ได้รับ

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและใช้ภาษาโดยการสร้างชิ้นงานด้วยการสืบเสาะหาความรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดเพื่อการสื่อสาร

3. เน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้และต่อเติมความรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้เรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกัน

4. ผู้สอนมีบทบาทในการให้ความรู้ แนะนำแหล่งความรู้ กระตุ้นผู้เรียนให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนต้องการในทุกสถานการณ์

5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละคนและลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เพื่อตัดสินระดับความสำเร็จของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตาราง 9 แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)
<p>ขั้นที่ 1 Let's learn เรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ที่ผู้สอนสร้างไว้ผ่านแพลตฟอร์ม (Platform) ในช่องทางออนไลน์และเมื่อเข้าชั้นเรียนผู้เรียนจะต้องอธิบายความรู้ที่ได้ศึกษามาล่วงหน้า จากนั้นผู้สอน สอนโครงสร้างภาษา คำศัพท์ โดยอธิบายยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน</p> <p>ขั้นที่ 2 Let's try ฝึกฝน เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนตั้งคำถาม กำหนดประเด็น ปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อ</p>	<p>จัดการเรียนรู้ที่เชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีระดับพัฒนาการทางปัญญาอยู่ในตัวของแต่ละคนซึ่งพัฒนาการนั้นสามารถ พัฒนาให้มีศักยภาพได้ หากถูกกระตุ้นและชี้แนะจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าและความร่วมมือทางสังคม เช่นเพื่อนและผู้สอนในการช่วยเหลือหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนไปถึงระดับศักยภาพที่ผู้เรียนควรเป็นได้</p>	<p>จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ บูรณาการกับการเรียนผ่านทางออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีความยืดหยุ่นขึ้นกว่าการเรียนแบบชั้นเรียนปกติเพียงอย่างเดียว และอำนวยความสะดวกให้กับบุคคลมีของ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยี มากมายมาเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้และเหมาะสมสำหรับวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างมากและจำเป็นจะต้องใช้เวลาในการอธิบายซึ่งอาจจะใช้เวลาในชั้นเรียนปกติได้ไม่เพียงพอจึงสามารถแบ่งเนื้อหาบางส่วนไว้บนอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้เรียนได้</p>	<p>จัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารโต้ตอบและบูรณาการตำราที่ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทจริงในสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์ของตนเองทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนโดยเชื่อมโยงผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยขั้นตอนของการนำเสนอ ขั้นตอนการฝึกฝน และขั้นการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารโดยผู้สอน จะต้องเป็นผู้นำเสนอ บริบทสถานการณ์ต่างๆให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดและต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการตั้งคำถามหรือเปิดโอกาสให้</p>	<p>กระบวนการที่ผู้เรียนต้องการรู้ในบางสิ่งหรือต้องการแก้ไขปัญหาโดยเริ่มจากการรู้พื้นฐานความรู้เดิมและถูกกระตุ้นโดยข้อสงสัยจนเกิดความสนใจในเรื่องนั้นและได้ออกไปสำรวจ</p>

<p>มุ่งตรวจสอบความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จากนั้นผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจับกลุ่มร่วมกันคิดหัวข้อที่สนใจเพื่อกลับไปค้นคว้าและคิดชิ้นงานโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม</p>		<p>เรียนรู้เนื้อหาในส่วนนั้นก่อนแล้วค่อยมาต่อยอดเนื้อหาในชั้นเรียนแบบปกติเพิ่มเติม เพื่อไม่เสียเวลาสอนในสิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจแล้ว ผู้สอนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนมากขึ้น ได้ช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกัน</p>	<p>ผู้เรียนได้พูดโดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นจะเน้นที่กิจกรรมมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนรู้ โดยกิจกรรมนั้นจะเน้นไปที่การมีส่วนร่วม การแก้ปัญหา การสนทนาหรือการนำเสนอและการร่วมมือกันทำภารกิจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างมากที่สุด</p>	
<p>ขั้นที่3 Let's do สืบเสาะหาความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนอกชั้นเรียนในการเสาะหาความรู้มาใช้ในการทำชิ้นงานจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เชื่อถือได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนัดหมายเวลาเพื่อรายงานความก้าวหน้าผ่านวิดีโอออนไลน์และพร้อมให้คำปรึกษารวมถึงให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนเพิ่มเติม หากมีข้อสงสัย นอกจากนี้ผู้เรียนแต่ละคน</p>	<p>ความร่วมมือทางสังคมเกิดขึ้นได้จากการช่วยเหลือหรือการชี้แนะ จึงได้เกิดหลักการเกี่ยวกับการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้สอนกับผู้เรียนโดยที่ผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆตามสถานการณ์ที่ผู้เรียนเผชิญกับปัญหาในตอนนั้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่แก้ปัญหาด้วยตนเอง</p>	<p>ได้เรียนรู้ตามความสะดวกและใช้เวลาได้ตามความต้องการตามความสามารถของผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะทางปัญญาผ่านการสืบเสาะโดยใช้สื่อเทคโนโลยีในการหาความรู้</p>		<p>ออกไปสำรวจเพื่อที่จะศึกษาหาความรู้โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเองผ่านกิจกรรมต่างๆเช่นการทดลอง การเสาะหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ จึงเกิดความเข้าใจ</p>

<p>จะต้องเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วย ตนเองผ่าน application ที่ผู้เรียน สนใจอย่างน้อย2 หัวข้อ</p>				
<p>ขั้นที่4 Let's present นำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียน นำเสนอชิ้นงานเป็น กลุ่มในชั้นเรียนและ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน กลุ่มอื่นๆแสดงความ คิดเห็นพร้อมประเมิน ชิ้นงาน จากนั้นแต่ละ กลุ่มจะประมวล ความรู้ที่ได้รับจาก การนำเสนอของ เพื่อนกลุ่มต่างๆมา วางแผนประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ใหม่ ในอนาคตโดยผู้สอน ทำหน้าที่ประเด็น คำถามพร้อมให้ ข้อเสนอแนะรวมถึง ให้การบ้านแก่ผู้เรียน แต่ละคนไปเขียนการ สะท้อนคิดขึ้นระบบ ออนไลน์เพื่อให้เกิด การเรียนรู้ร่วมกัน</p> <p>ขั้นที่5 Let's reflect (สะท้อนคิด) เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละ คนกลับไปทบทวน</p>	<p>สมองเกิดการรับรู้ได้ จากการเรียนรู้ผ่าน การมีปฏิสัมพันธ์กับ บุคคลอื่นๆในสังคม จนเกิดเป็นความคิด รวบยอดใน ประสบการณ์นั้นซึ่ง เมื่อมนุษย์นั้นมี ปฏิสัมพันธ์กันก็จะ เกิดการช่วยเหลือซึ่ง กันและกันจากผู้ที่มี ประสบการณ์ มากกว่าไปสู่ผู้ที่มี ประสบการณ์น้อย กว่ารวมไปถึง บทบาทเชิง ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียนที่ ช่วยกันสนับสนุน และคอยให้ความ ช่วยเหลือด้วยวิธีการ ต่างๆ</p>		<p>เป็นการฝึกใช้ภาษาที่ เชื่อมโยงระหว่างการ เรียนรู้ภาษาในชั้น เรียนกับการนำภาษา ไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ แนะแนวทาง วิธีการ ฝึกซึ่งอยู่ในรูปแบบ ของการทำกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสนำ ความรู้ทางภาษา มาใช้ให้เกิดประโยชน์</p>	<p>นำความรู้ อธิบายถ่ายทอด โดย ผู้สอนต้องคอยกระตุ้น แนะนำให้ผู้เรียนนำ ความรู้ไปใช้และ ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ ความรู้ใหม่</p>

<p>ความรู้ที่ได้รับจากชั้น ที่4ผสมผสานกับการ ที่ได้ไปศึกษาด้วย ตนเองนำไปเขียนการ สะท้อนคิดขึ้นระบบ ออนไลน์ให้เพื่อได้ เรียนรู้ว่าจะนำไปปรับใช้ ในชีวิตจริงได้อย่างไร</p>				
--	--	--	--	--

โดยสรุปแล้วผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการ
ฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับปริญญาตรี โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่1 Let's learn (เรียนรู้)

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ที่ผู้สอนสร้างไว้ผ่านแพลตฟอร์ม
(Platform) ในช่องทางออนไลน์และเมื่อเข้าชั้นเรียนผู้เรียนจะต้องอธิบายความรู้ที่ได้ศึกษามา
ล่วงหน้า จากนั้น ผู้สอน สอนโครงสร้างภาษา คำศัพท์ โดยอธิบายยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้ง
ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

ขั้นที่2 Let's try (ฝึกฝน)

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ
โดยผู้สอนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อมุ่งตรวจสอบความรู้
และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จากนั้นผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจับกลุ่มร่วมกันคิดหัวข้อที่
สนใจเพื่อกลับไปค้นคว้าและคิดชิ้นงานโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

ขั้นที่3 Let's do (สืบเสาะหาความรู้)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนอกชั้นเรียนในการเสาะหาความรู้มา
ใช้ในการทำชิ้นงานจากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละ
กลุ่มนัดหมายเวลาเพื่อรายงานความก้าวหน้าผ่านวิดีโอออนไลน์และพร้อมให้คำปรึกษา รวมถึงให้
ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนเพิ่มเติม หากมีข้อสงสัย นอกจากนี้ ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเรียนรู้
ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน application ที่ผู้เรียนสนใจอย่างน้อย2หัวข้อ

ขั้นที่4 Let's present (นำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานเป็นกลุ่มในชั้นเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียน
กลุ่มอื่นๆแสดงความคิดเห็นพร้อมประเมินชิ้นงาน จากนั้นแต่ละกลุ่มจะประมวลความรู้ที่ได้รับจาก
การนำเสนอของเพื่อนกลุ่มต่างๆมาวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ในอนาคตโดยผู้สอนทำ

หน้าตั้งประเด็นคำถามพร้อมให้ข้อเสนอแนะรวมถึงให้การบ้านแก่ผู้เรียนแต่ละคนไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 5 Let's reflect (สะท้อนคิด)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคนกลับไปทบทวนความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่ 4 ผลสมผสานกับการที่ได้ไปศึกษาด้วยตนเองนำไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์ให้เพื่อได้เรียนรู้ว่าจะนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร

9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อเรื่องการพัฒนาแบบแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่นำมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนโดยมีงานวิจัยดังต่อไปนี้

อัญชลี ศรีรุ่งเรือง (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการเรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแบบร่วมมือวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีต่อความรู้พื้นฐานด้านสื่อและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1 ออกแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน 2 เปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังเรียนของความรู้พื้นฐานด้านสื่อผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการเรียนด้วยเครื่องมือการเรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแบบร่วมมือวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งผลวิจัยออกมาว่าการเรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบได้แก่หลักการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการของกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้โดยคิดอัตราส่วนเป็นร้อยละ 60 ต่อ 40 นอกจากนี้ผลของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งหมายถึงคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิธา ดาวเรือง (2555) ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนแบบผสมผสานโดยการใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและเทคนิคเพื่อนคู่คิดบน Wiki เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สำหรับผู้เรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยงานวิจัยชิ้นนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อถามความคิดเห็น แล้วจะนำไปพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยการใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รายงานวิจัยชิ้นนี้ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบดังนี้ 1 ด้านสื่อการสอน 2 ด้านระบบการจัดการเรียนรู้ 3 ด้านการติดต่อสื่อสาร 4 ด้านการวัดและประเมินผลโดยกำหนดขั้นตอนไว้ 6

รูปแบบดังต่อไปนี้ 1 ตั้งจุดมุ่งหมาย 2 ถ่ายทอดเนื้อหาหรือสอน 3 ชี้นำ 4 ทำกิจกรรม 5 อภิปรายผล 6 นำเสนอชิ้นงานโดยผลการวิจัยสรุปออกมาได้ว่าผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานมีความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยความสร้างสรรค์โดยมีผลทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ณัชปภา โปธิพุ่ม, พระปรีชญา ชยวฑฒโฒ และทองพุด ชุมคำ (2561) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่องการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของการทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีกระบวนการในการทำวิจัยเชิงทดลองและเชิงคุณภาพโดยมีกระบวนการการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญในด้านข้อมูลที่สำคัญและใช้แบบทดสอบวัดระดับทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ One Group pretest และ posttest Design โดยผลงานวิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเรื่องของการจัดกิจกรรมควรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวันของผู้เรียน กิจกรรมควรเน้นให้มีการเล่าประสบการณ์ของตนเอง บทบาทสมมุติในการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ มีการประยุกต์การใช้เกมในการจัดกิจกรรม มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยผลการทดลองพบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

อาทิศย์ อินตะแก้ว (2560) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยการใช้อยู่รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจในรูปแบบการเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทยโดยการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยงานวิจัยพบว่านักศึกษามีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่จับต้องได้และเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการวิเคราะห์ไวยากรณ์โดยโดยผลทางสถิติพบว่ารูปแบบการเรียนรู้อังกฤษของนักศึกษามีค่าความเชื่อมั่นในเรื่องการเรียนรู้อังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์เท่ากับ 0.96 และรูปแบบการเรียนรู้อังกฤษผ่านสิ่งที่จับต้องได้ เท่ากับ 0.82 ซึ่งทั้งหมดนี้วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดได้ทั้งหมดเท่ากับ 0.95 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นสูง

วารุณี อัครโกดิน (2554) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการทดลองและประเมินการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลคะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนก่อนได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในหลักสูตรอยู่ในระดับมากซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนากร ทองประยูร (2551) ที่ทำการวิจัยในหัวข้อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการสอนแบบบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเมื่อนำหลักสูตรไปใช้ในการฝึกอบรมครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้เครื่องมือในการทดลองคือหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีการจัดทำแผนการฝึกอบรมประกอบไปด้วย 6 แผนโดยใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในการสอนแบบบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยทดสอบในช่วงระหว่างการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม โดยผลการทดลองหลักสูตรมีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์ 80/80 และผู้ได้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรในระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.44

9.2 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

Gulsecen (2004) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อการเรียนแบบผสมผสานที่มีต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนโดยตั้งวัตถุประสงค์ไว้ว่าการเรียนแบบผสมผสานสามารถทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่สนใจใฝ่รู้ในการเรียนมีการเปลี่ยนแปลงโดยการสนใจในการเรียนมากขึ้นเป็นงานวิจัยชิ้นนี้ใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลและผลของการวิจัยพบว่านักศึกษามีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นหลังจากการเรียนแบบผสมผสานและอัตราของการเข้าเรียนในชั้นเรียนมีจำนวนผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นสรุปผลที่ได้คือผู้เรียนมีความพึงพอใจกับวิธีการสอนแบบผสมผสานมากกว่าการสอนแบบในชั้นเรียนปกติมากขึ้นโดยผู้เรียนจะมีความสนใจในการเรียนเมื่อเรียนด้วยการเรียนแบบผสมผสาน

หน่วยงานวิจัยชิ้นนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson, McHugo and Hall (2006) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อวิธีการสอนบนเว็บแบบผสมผสานสำหรับการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาซึ่งจากงานวิจัยสรุปได้ว่าการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์อาจารย์กับการเรียนแบบดั้งเดิมในชั้นเรียนโดยเน้นการเผชิญหน้า สรุปว่าการจัดการเรียน

การสอนบนออนไลน์ควรมีเนื้อหาที่ลึกและครอบคลุมมากกว่าเนื้อหาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมในชั้นเรียนนอกจากนี้การออกแบบระบบที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน ต้องเข้าใจผู้เรียนและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องการเรียนรู้และเน้นการทำโครงการซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการประยุกต์เอาข้อดีของวิธีการเรียนแบบดั้งเดิมในชั้นเรียนมาผสมผสานกับข้อดีของการเรียนแบบออนไลน์เข้าด้วยกัน ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในการที่จะแก้ไขปัญหาโดยการทบทวนความรู้และฝึกปฏิบัติด้วยตนเองและมีโอกาสในการเรียนรู้ด้วยความอิสระผ่านช่องทางการเรียนรู้แบบออนไลน์ซึ่งผู้สอนคอยเป็นผู้สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในกรณีที่ผู้เรียนเกิดปัญหา

นอกจากนี้ Dorero, Fernandez and Sanz (2003) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่องการเรียนรู้แบบผสมผสานในด้านการมีส่วนร่วมและความคิดริเริ่มในกระบวนการเรียนกับการเรียนแบบออนไลน์เพียงอย่างเดียวโดยทำการเปรียบเทียบข้อดีของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มโดยกลุ่มที่ 1 เป็นการเรียนในชั้นเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานและอีกกลุ่มคือผู้เรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิมแต่เรียนในห้องคอมพิวเตอร์ ซึ่งเรียนผ่าน website โดยใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลโดยการทำแบบทดสอบรวมกับการประเมินจากการมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสารผ่านเครื่องมือต่าง ๆ บนเว็บและนำมาวิเคราะห์คะแนนและวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้เรียนซึ่งผลการวิจัยออกมาว่าการเรียนแบบผสมผสานทำให้การเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากขึ้นกว่าการเรียนแบบอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว

Spada(1987) ได้ทำการวิจัยในเรื่องการเปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ และศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการที่แตกต่างกันซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในประเทศแคนาดาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศโดยวิธีการสอนประกอบไปด้วยวิธีการสอนโดยเน้นไวยากรณ์และวิธีการสอนโดยเน้นความหมายเพื่อการสื่อสาร ซึ่งใช้กิจกรรมที่มุ่งเน้นวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษาโดยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแบบทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยเน้นความหมายเพื่อการสื่อสารมีพัฒนาการทางด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นไวยากรณ์นอกจากนี้ผลการวิจัยเสนอว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้น ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีความกล้าแสดงออกมากขึ้นหลังจากที่ใช้กิจกรรมการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ และการแสดงบทบาทสมมติ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำวิธีการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองและการนำผลมาปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ตามเกณฑ์และเปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาโดยดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอนตามรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ขั้นตอนพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบด้วย 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา ความสำคัญ และทฤษฎีเพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและศึกษาค้นคว้าและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 2 ออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ขั้นศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบด้วย 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้วยกระบวนการของ Action Research

ระยะที่ 4 สรุปผลการทดลองหลังจากทดลองด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจนครบทั้ง 3 วรรบตามกระบวนการของ Action Research

ตอนที่ 1 ชั้นพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 1 การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา ความสำคัญ และทฤษฎีเพื่อที่จะนำผล
การศึกษาไปใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีและหาองค์ประกอบและพฤติกรรม
บ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยในตอนที่ 1 ระยะที่ 1

1. อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามจำนวน 5 ท่านซึ่งแต่ละท่านมีวุฒิ
การศึกษาตรงตามเกณฑ์ของการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี
2. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรจำนวน 2 ท่าน
3. ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน
4. นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้นฐานจำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ
การฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรี
2. แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อศึกษาความต้องการในการออกแบบรูปแบบการ
เรียนรู้
3. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกถึงองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการ
ในการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรี
2. นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการฟัง
พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรีที่ได้จากการสังเคราะห์ มาทำการวิจัย
เพื่อสำรวจหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารของนักศึกษาโดยการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสยาม
 - 2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง อาจารย์คณะศิลปศาสตร์จำนวน 3 ท่าน
นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้นฐานจำนวน 30 คน
 - 2.2 เครื่องมือที่ใช้ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกถึงแนวทางในการจัดการเรียนการ
สอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาการเก็บข้อมูล ใช้

วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และแบบสอบถามปลายเปิดการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เกณฑ์การกำหนดความสามารถในการพูด และการฟัง ภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษา

3.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการพูด ความหมายของการพูด ความสำคัญของทักษะการพูด องค์ประกอบของการพูดและความสามารถในการสื่อสาร การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดขั้นตอนการสอนทักษะการพูด วิธีการทดสอบและเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูด

3.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการฟัง ความหมายของการฟัง ความสำคัญของทักษะการฟัง องค์ประกอบของการฟัง การพัฒนาทักษะการฟัง จุดมุ่งหมายของการฟัง การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง การทดสอบความสามารถในการฟังและความสัมพันธ์ระหว่างการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3.4 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.5 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม

3.6 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning ความหมายของการเรียนรู้แบบผสมผสาน ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานระดับการเรียนรู้แบบผสมผสาน รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน

3.7 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning) ความหมายของการสืบเสาะหาความรู้ ความเป็นมาของการเรียนรู้แบบสืบเสาะ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 7 ขั้น

3.8 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับคนในยุคเจเนอเรชั่นซี (Generation Z) คุณลักษณะของคนเจเนอเรชั่นซี (Generation Z) การจัดการเรียนการสอนสำหรับคนเจเนอเรชั่นซี (Generation Z)

3.9 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ

4. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสังเคราะห์ข้อมูลไปนำเสนอให้ที่ปรึกษาหลักและที่ปรึกษาร่วมเพื่อเตรียมข้อมูลไว้ใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ 5 ท่านเพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบ คุณลักษณะและพฤติกรรมบ่งชี้ด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรีและนำข้อมูลไปนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมทราบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการถอดประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคำถามและจำแนกข้อมูลออกเป็นประเด็นต่างๆและนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปเทียบกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ซึ่งความเป็นมาของตัวแปรต้นนั้นคือรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานและเพื่อให้แน่ใจในตัวแปรตามที่มีความจำเป็นในการที่จะพัฒนา

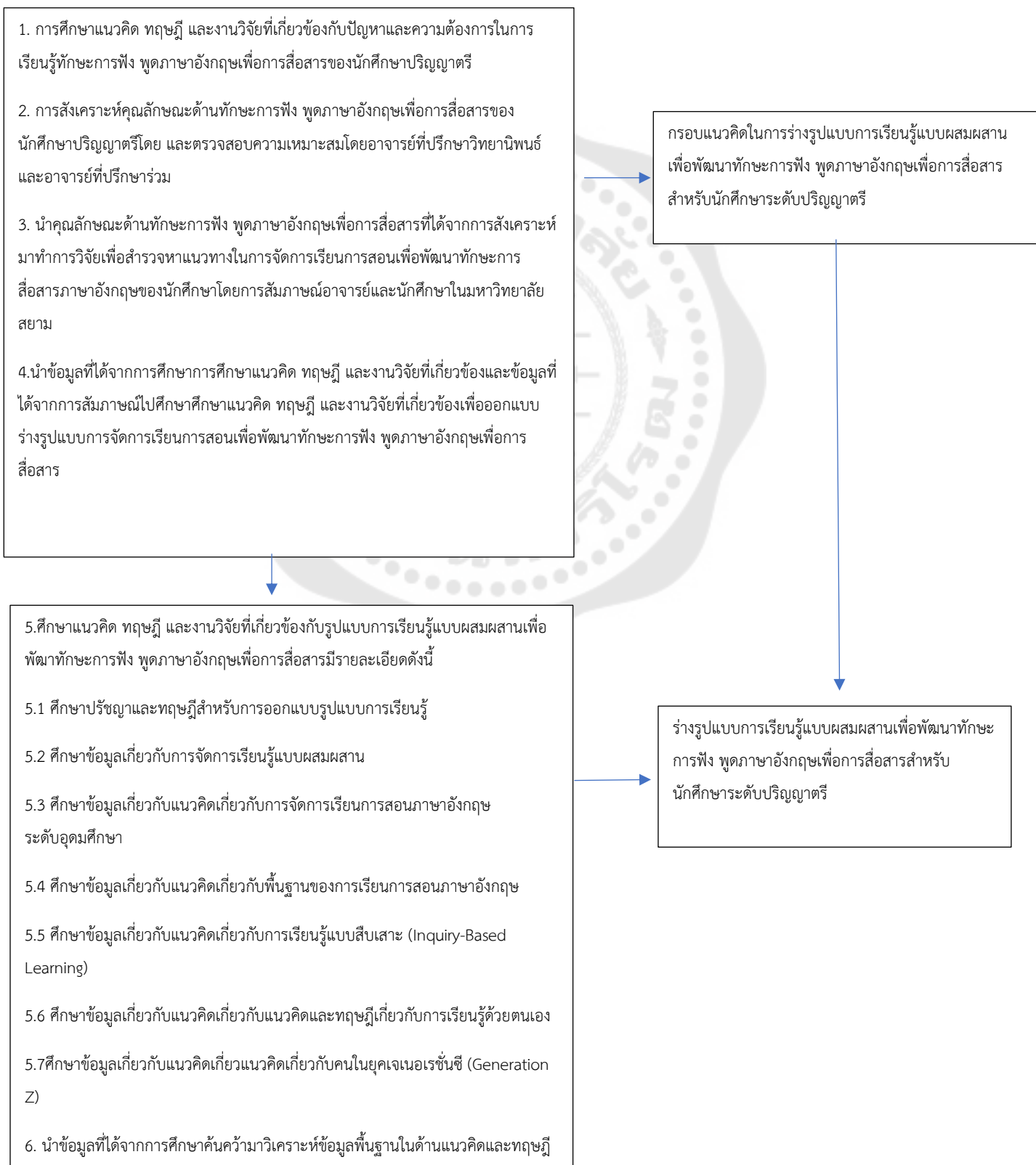
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการถอดประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคำถามและจำแนกข้อมูลออกเป็นประเด็นต่างๆและนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปเทียบกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ซึ่งความเป็นมาของตัวแปรต้นนั้นคือรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

จากการวิจัยในระยะที่ 1 การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา ความสำคัญ และทฤษฎี เพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ผลที่ได้รับ

ระยะที่ 2 ออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยในชั้นที่ 2

1. ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน
2. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรจำนวน 2 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. แบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. แบบประเมินแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีฉบับร่างพร้อมทั้งข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมได้ร่วมกันตรวจสอบรายละเอียดและความเหมาะสมและได้นำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
2. นำร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีพร้อมทั้งแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมอีกครั้งเพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนรู้ที่สมบูรณ์
3. จัดทำแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและแบบประเมินข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยมีวิธีการดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด รูปแบบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 กำหนดหัวข้อในการตั้งเป็นคำถามและจัดทำแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีและแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.3 ส่งแบบประเมินให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมประเมิน ความถูกต้องและเหมาะสม

3.4 นำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

4. นำร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำนวน3ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรจำนวน2ท่าน ประเมินรูปแบบพร้อมกับแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำนวน5 ท่านประเมินเพื่อหาค่าดัชนีสอดคล้องของเครื่องมือและวัตถุประสงค์โดยการใช้(Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง	ข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
-1 หมายถึง	ข้อคำถามไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์เกณฑ์

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

5. นำรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถามโดยค่าดัชนีความสอดคล้องนั้นต้องเป็น 0.50 ขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้และนำประเด็นอื่นๆมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

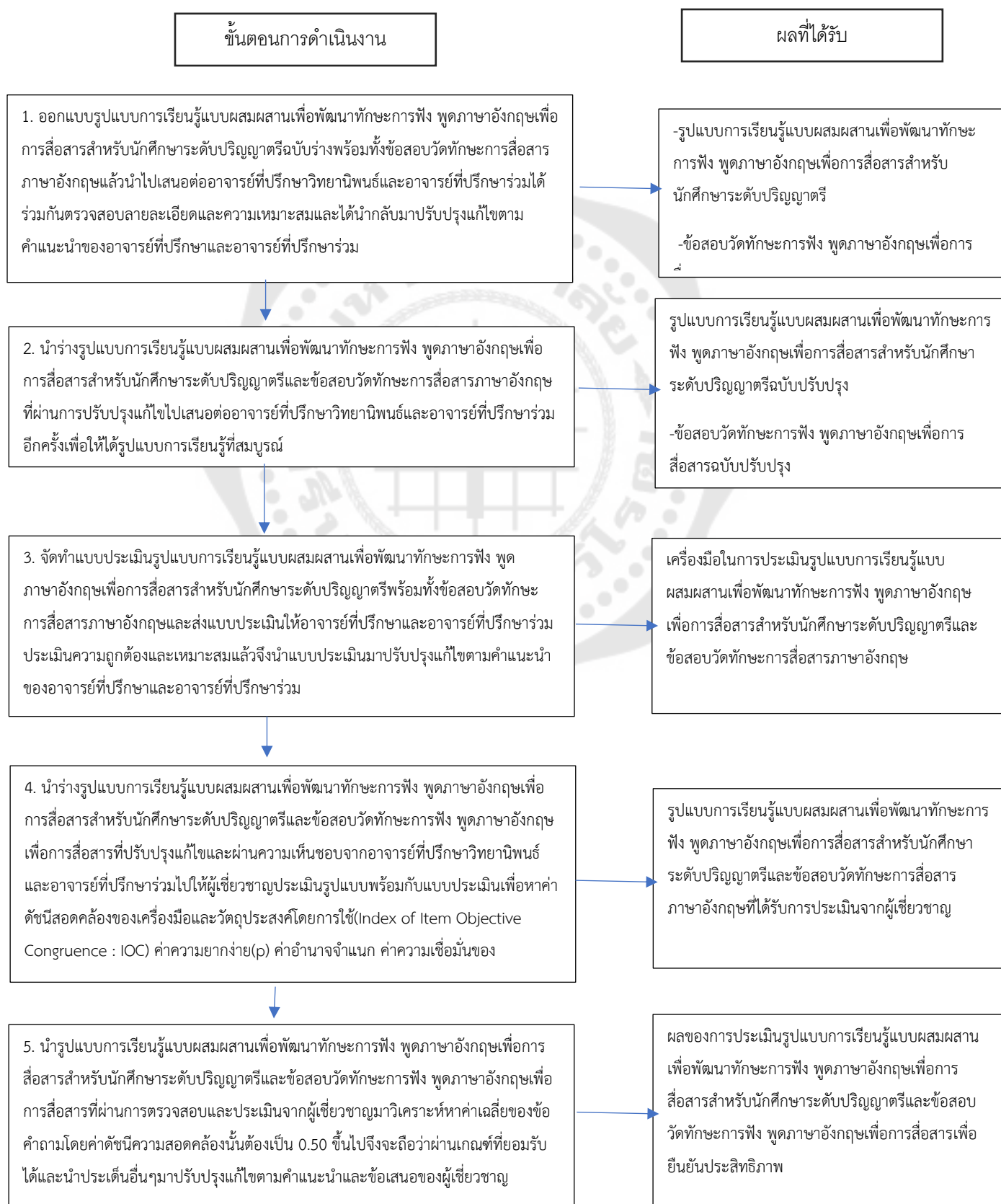
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรับรองรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรับรองข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาเพื่อหาค่าดัชนีสอดคล้องของเครื่องมือและวัตถุประสงค์โดยการใช้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมทั้งนำข้อเสนอที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ไว้มาปรับแก้เพื่อให้รูปแบบการเรียนรู้และข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ระยะที่ 2 ออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่2 ชั้นศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้วยกระบวนการ Action Research

เป็นขั้นตอนที่นำเครื่องมือรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาและผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนั้นคือนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้น มหาวิทยาลัยสยาม ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มโดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 1 ภาคการศึกษาเป็นเวลา 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงซึ่งมีเนื้อหาการเรียนรู้อีก 5 บท โดยมีการจัดการเรียนการสอนเป็นในชั้นเรียนจำนวน 10 ครั้งและสำหรับออนไลน์จำนวน 5 ครั้ง แต่ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้ 1 บทเรียนจำนวน 2 สัปดาห์เพื่อสังเกต ติดตามผลว่ารูปแบบการเรียนรู้เหมาะสมกับการใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงในขั้นต่อไป

กลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้น มหาวิทยาลัยสยาม ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. แบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 1 ฉบับประกอบด้วยแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกเพื่อทดสอบทักษะการฟังจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน เพื่อทดสอบความเข้าใจด้านไวยากรณ์ 25 ข้อ 25 คะแนน ด้านคำศัพท์ 25 ข้อ 25 คะแนน ข้อทดสอบปฏิบัติการพูดจำนวนตัวเลือก 10 ข้อโดยเลือกตอบ 3 ข้อ 30 คะแนนรวมทั้งสิ้น 100 คะแนน

3. แบบบันทึกการสังเกต

4. สัมภาษณ์ผู้เรียนแบบไม่เป็นทางการด้วยคำถามปลายเปิด

5. แบบบันทึกการสรุปผลที่ได้จากการสังเกตและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

วงรอบที่ 1

ขั้นวางแผน(Plan)

1. ผู้วิจัยได้แจ้งให้คณบดีคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสยามได้ทราบถึงการทดลองในครั้งนี้และประสานงานกับอาจารย์ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้นฐานเพื่อทำการชี้แจงรายละเอียดถึงรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องเรียนโดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. เตรียมสื่อการสอน แบบฝึกหัด แบบประเมินต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ขั้นปฏิบัติ(Act)

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดระดับความสามารถของทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบไปด้วยปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกเพื่อทดสอบทักษะการฟังจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน เพื่อทดสอบความเข้าใจด้านไวยากรณ์ 25 ข้อ 25 คะแนน ด้านคำศัพท์ 25 ข้อ 25 คะแนน ข้อทดสอบปฏิบัติการพูดจำนวนตัวเลือก 10 ข้อ โดยเลือกตอบ 3 ข้อ 30 คะแนนรวมทั้งสิ้น 100 คะแนนโดยมีเวลาในการทำแบบทดสอบจำนวน 3 ชั่วโมงซึ่งผู้เรียนได้ทดสอบก่อนเริ่มเรียนในคาบแรก

2. ผู้วิจัยอธิบายถึงวัตถุประสงค์และวิธีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้นฐานให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทราบ

3. จัดการเรียนการสอนโดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการปรับพื้นฐาน มหาวิทยาลัยสยาม ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มโดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงซึ่งมีเนื้อหาการเรียนรู้ 1 บทเรียน

4. ในแต่ละขั้นของการจัดการเรียนการสอนประเมินแบบ Formative Assessment ประกอบด้วยแบบฝึกหัด Quiz แบบบันทึกการดำเนินงานและแบบประเมินทักษะการฟัง พูด

ขั้นสังเกต (Observation)

1. ผู้วิจัยได้สังเกตการพร้อมจดบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่ได้คาดหวังโดยใช้เครื่องมือและวิธีการต่างๆดังต่อไปนี้

1.1 สังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์ขณะจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้เพื่อดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และดูความเหมาะสมของขั้นตอนและเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยบันทึกสิ่งที่พบตามสภาพจริงที่เกิดขึ้น

2 สัมภาษณ์ผู้เรียนแบบไม่เป็นทางการเมื่อจบการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ในแต่ละขั้นที่ผู้วิจัยออกแบบไว้

3 ประเมินผลการปฏิบัติจากใบงาน แบบฝึกหัด แบบประเมิน ผลงานที่ได้จากภาระงานและการเขียนสะท้อนคิดของผู้เรียน

ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

1. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ติดตามและประเมินผลมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและร่วมอภิปรายผลการปฏิบัติให้ที่ปรึกษาและที่ปรึกษาร่วมเพื่อนำข้อเสนอแนะไปใช้ในการทดลองในรอบต่อไป

2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะที่ได้จากการร่วมอภิปรายกับที่ปรึกษาและที่ปรึกษาร่วมมาปรับปรุงขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในรูปแบบการเรียนรู้ที่จะต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

วงรอบที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan)

- 1.1 ศึกษาข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะที่ได้จากวงรอบที่ 1
- 1.2 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะที่ได้จากวงรอบที่ 1
- 1.3 นำข้อสรุปที่ได้จากการทดลองในวงรอบที่ 1 มาปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ในด้านกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม
- 1.4 เตรียมสื่อการสอน เนื้อหาและรูปแบบการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ปฏิบัติ (Act)

- 2.1 นำรูปแบบการเรียนรู้ที่ถูกปรับปรุงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ครอบคลุม 2 บทเรียนโดยใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์

2.2 ในแต่ละชั้นของการจัดการเรียนการสอนประเมินแบบ Formative Assessment ประกอบด้วยแบบฝึกหัด Quiz แบบบันทึกการดำเนินงานและแบบประเมินทักษะการฟัง พูด

3. สังเกต ติดตามและประเมินผล (Observe)

3.1 สังเกตและจดบันทึกในทุกๆชั้นที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อดูผลลัพธ์ที่ได้จากการปรับปรุงว่าแก้ปัญหาที่พบในการทดลองจากวงรอบที่1ไหม

3.2 สัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

3.3 วิเคราะห์ผลจากการประเมินต่างๆเพื่อดูว่าผู้เรียนมีทักษะการฟัง พูดตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

4. สะท้อนผลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข (Reflect)

4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ติดตามและประเมินผลมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและร่วมอภิปรายผลการปฏิบัติให้ที่ปรึกษาและที่ปรึกษาร่วมเพื่อนำข้อเสนอแนะไปใช้ในการทดลองในวงรอบที่3ต่อไป

วงรอบที่3 การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Plan)

1.1 ศึกษาข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะที่ได้จากวงรอบที่2

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะที่ได้จากวงรอบที่2

1.3 นำข้อสรุปที่ได้จากการทดลองในวงรอบที่2มาปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ในด้านกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม

1.4 เตรียมสื่อการสอน เนื้อหาและรูปแบบการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ปฏิบัติ (Act)

2.1 นำรูปแบบการเรียนรู้ที่ถูกปรับปรุงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับ2บทเรียนโดยใช้เวลาในการทดลอง6สัปดาห์สัปดาห์ละ3ชั่วโมงดังนั้นในครั้งนี้ได้ทำการทดลองจนครบทั้ง5บทเรียนและใช้เวลารวมทั้งสิ้น15สัปดาห์

2.2 ในแต่ละชั้นของการจัดการเรียนการสอนประเมินแบบ Formative Assessment ประกอบด้วยแบบฝึกหัด Quiz แบบบันทึกการดำเนินงานและแบบประเมินทักษะการฟัง พูด

3. สังเกต ติดตามและประเมินผล (Observe)

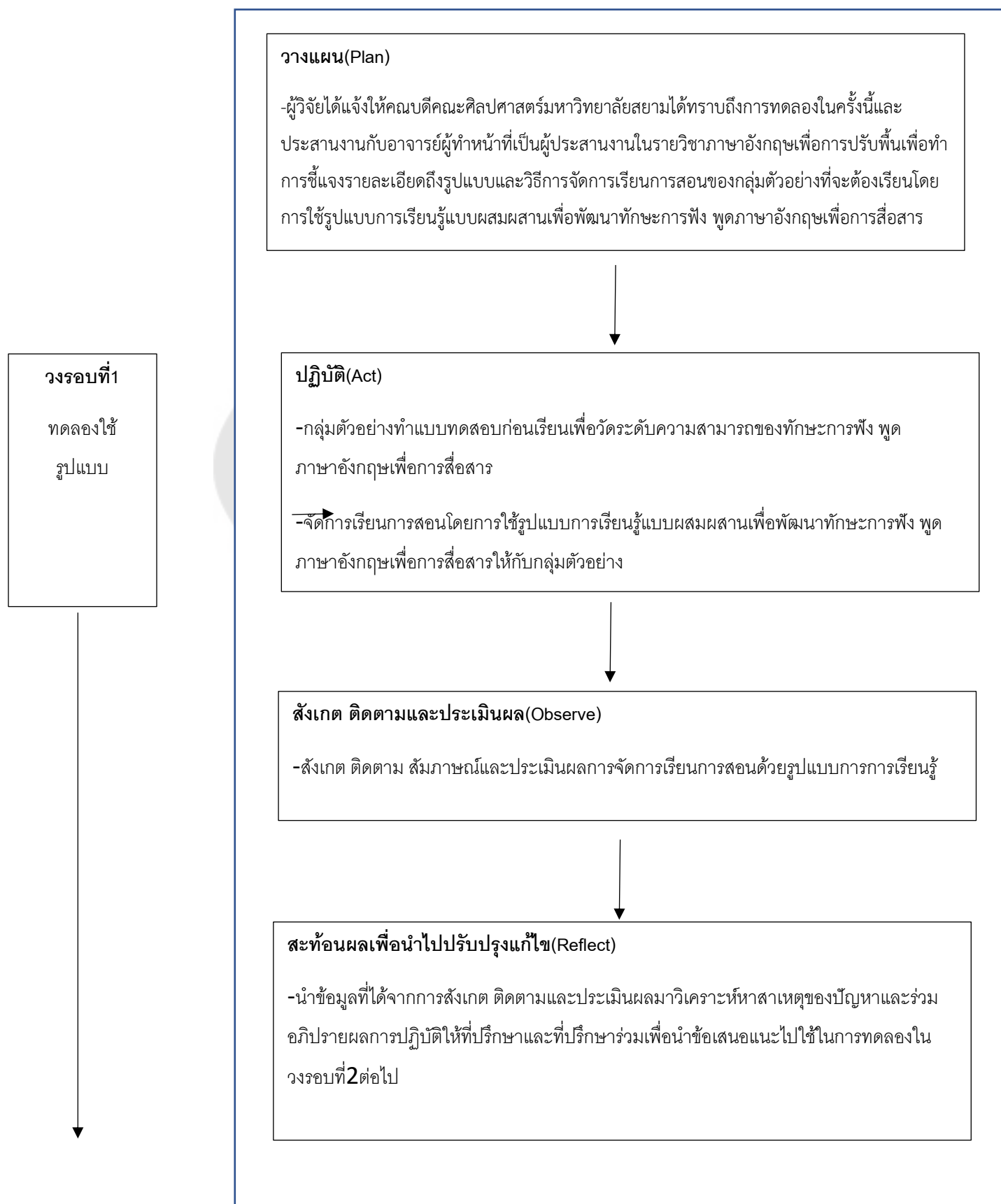
- 3.1 สังเกตและจดบันทึกบนทุกๆชั้นที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อดูผลลัพธ์ที่ได้จากการปรับปรุงว่าแก้ปัญหาที่พบในการทดลองจากวงจรตอนที่2ได้ดีขึ้นหรือไม่
- 3.2 สัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
- 3.3 วิเคราะห์ผลจากการประเมินต่างๆเพื่อดูว่าผู้เรียนมีทักษะการฟัง พูดตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

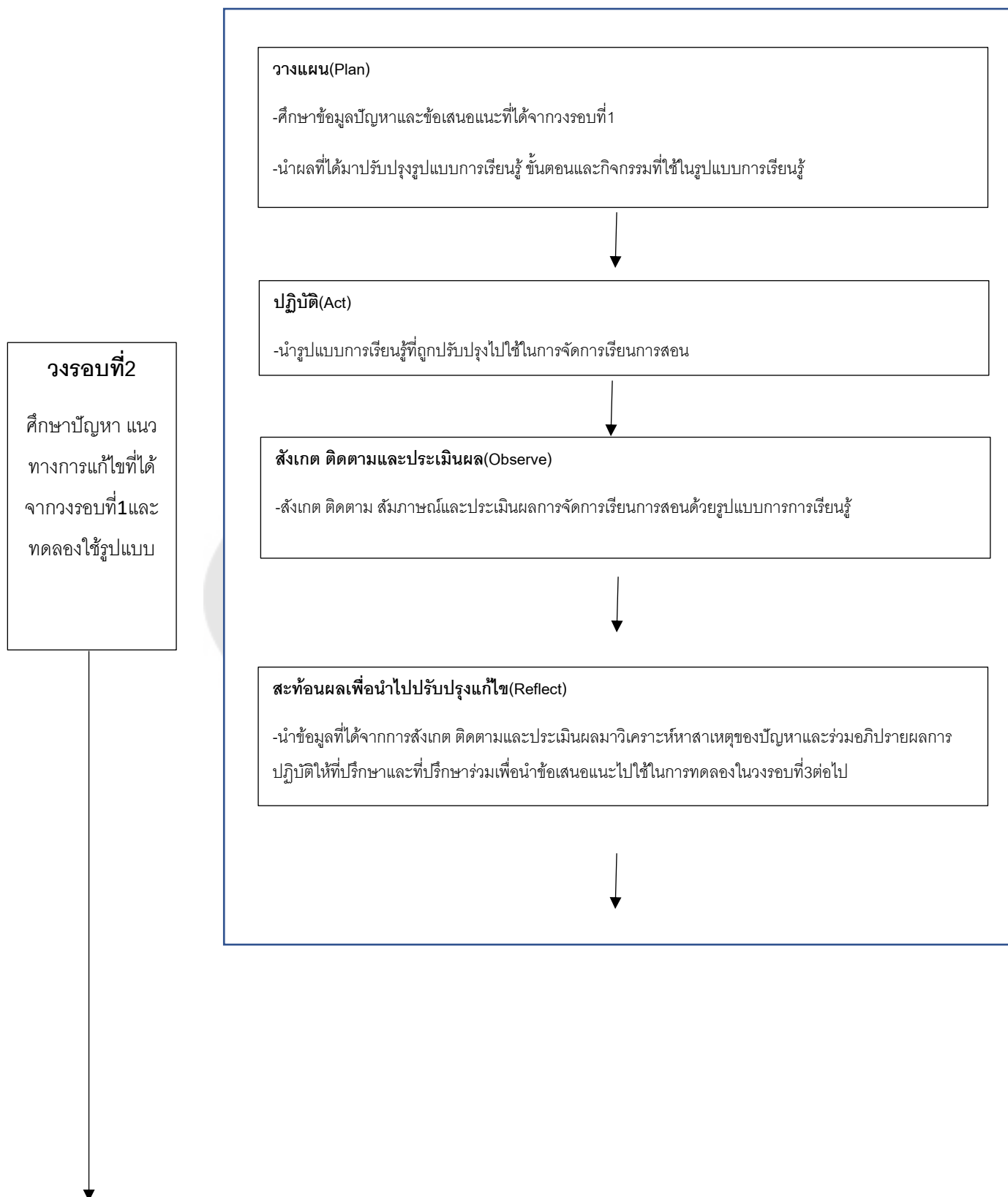
4. สะท้อนผลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข (Reflect)

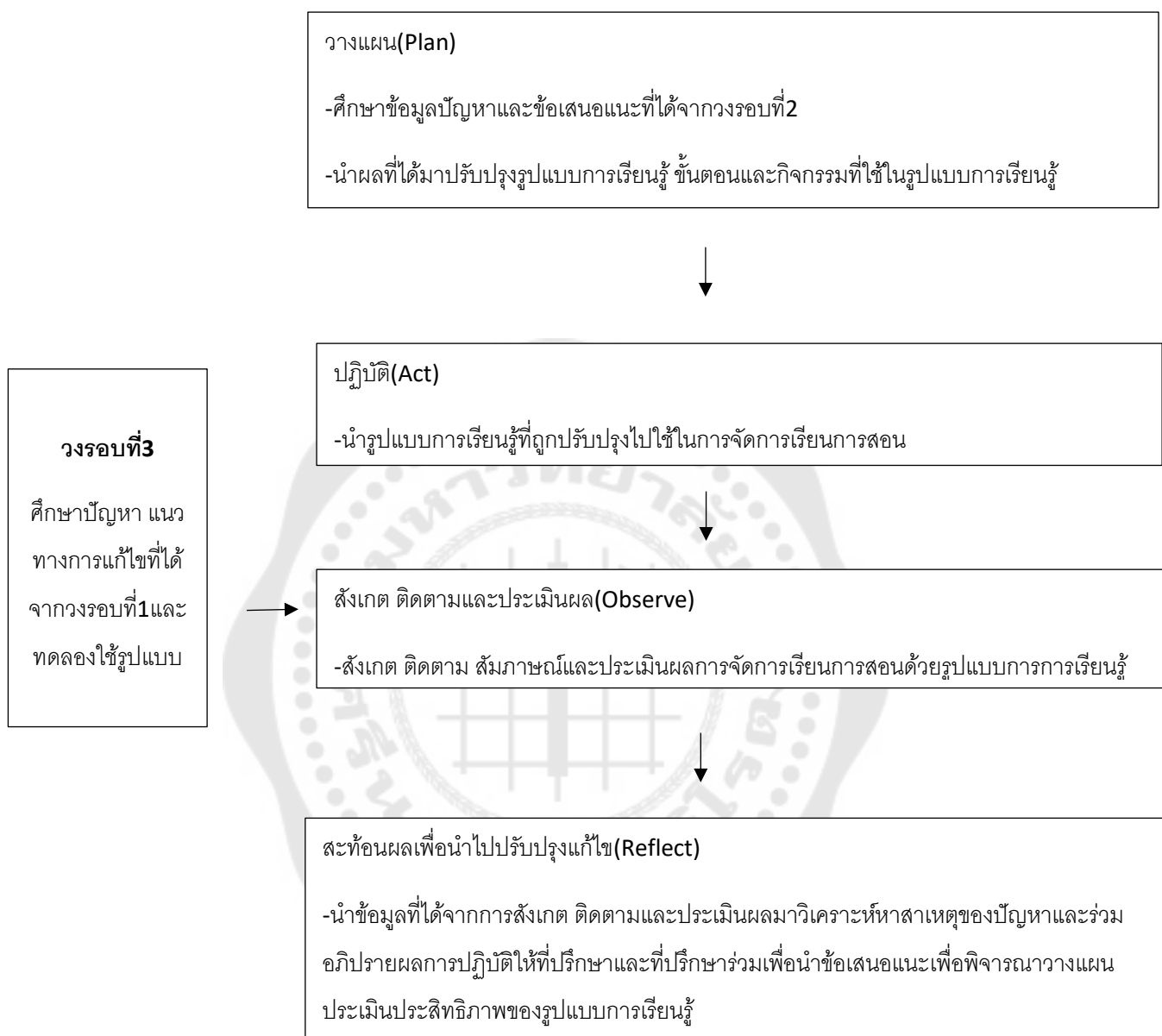
- 4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ติดตามและประเมินผลมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและร่วมอภิปรายผลการปฏิบัติให้ที่ปรึกษาและที่ปรึกษาร่วมเพื่อนำข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณาวางแผนประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้

จากการวิจัยในระยะที่3:การทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้วยกระบวนการ Action Research

ระยะที่ 4 สรุปผลการทดลองหลังจากทดลองด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีจนครบทั้ง3วงรอบตามกระบวนการของAction Research

หลังจากทดลองจนครบทุกวงจรแล้วขั้นตอนนี้เป็น การประเมินผลจากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ นักศึกษาปริญญาตรี ที่ได้ทดลองไปจนครบ3วงรอบโดยการนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างไว้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงนั่นคือนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการปรับพื้น มหาวิทยาลัยสยาม ชั้นปีที่ 1 จำนวน 51 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดย ใช้รูปแบบการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มโดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 1 ภาคการศึกษาเป็นเวลา 13 สัปดาห์ สัปดาห์ ละ 3 ชั่วโมงและนำเสนอผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมทราบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรี
- 2.แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนหลังจากที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้จนครบตามแผนด้วยแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรี
- 3.วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบทางด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังที่ได้เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรีโดยด้วยการทดสอบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าที (t-test dependent) แล้วจึงสรุปผลที่ได้ไปรายงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
- 4.วิเคราะห์ผลประเมินความพึงพอใจด้วยค่าเฉลี่ย(X)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วจึงสรุปผลที่ได้ไปรายงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ค่าทดสอบที (t-test dependent) ในการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

2. วิเคราะห์ผลประเมินความพึงพอใจด้วยค่าเฉลี่ย(X)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิจัยปัญหา ความสำคัญ และทฤษฎีเพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 2 ผลการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 3 ผลการทดลองหลังจากทดลองด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจนครบทั้ง 3 วนรอบตามกระบวนการของ Action Research ด้วยเครื่องมือแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะที่ 4 ผลประเมินความพึงพอใจหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิจัยปัญหา ความสำคัญ และทฤษฎีเพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. ผลการศึกษาความสำคัญ ปัญหา และและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า

1.1 ความสำคัญของทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษสรุปประเด็นได้ว่าทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารในแต่ละสถานการณ์ เช่นในการทำงานและการเรียนต่อและถ้านักศึกษาที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีก็จะสามารถเลือกงานที่สนใจและผลตอบแทนสูงได้เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆทั้งในและนอกประเทศ นอกจากนี้ยังแทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์สมาร์ทโฟนในการเข้าอินเทอร์เน็ตหรือช่องทาง Social ต่างๆที่ผู้คนทั่วโลกสามารถเชื่อมต่อกันได้ ทักษะการฟังพูดจึงสำคัญในการรับฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในทุกๆวัน

1.2 ปัญหาของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปประเด็นได้ว่า ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความหลากหลายแต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ยังมีนักศึกษาที่ยังไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจึงทำให้ไม่กล้าสื่อสารเพราะรู้คำศัพท์ไม่มากพอ เรียงประโยคในการพูดไม่ได้

1.2.1 ปัจจัยของปัญหาที่ทำให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทักษะภาษาอังกฤษที่น้อยกว่ามาตรฐานสรุปได้ว่าสาเหตุมาจากนักศึกษาบางส่วนมาจากโรงเรียนในระบบอาชีวศึกษาและบางส่วนจบมาจากมัธยมศึกษาซึ่งจะต้องเรียนวิชาอื่นๆต่อสัปดาห์เป็นจำนวนมากจึงได้เรียนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ไม่มากพอต่อสัปดาห์และขาดการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

1.2.2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังเป็นรูปแบบของการบรรยายและครูเป็นศูนย์กลางรวมทั้งขาดการส่งเสริมกิจกรรมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตามรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้เรียนจึงทำให้ขาดการฝึกฝนและผลที่ตามมาคือไม่เกิดทักษะ

1.2.3 ผู้เรียนขาดการส่งเสริมให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมจริงที่รายล้อมตัวผู้เรียนอยู่ตลอดเวลาเช่นการดูหนัง ฟังเพลงหรือเล่นเกมส์ ภาษาอังกฤษแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตประจำวันเช่นการขึ้นรถไฟฟ้าหรือป้ายสัญลักษณ์ต่างๆหรือคำประกาศต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ

1.2.4 ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรต้องผสมผสานเทคโนโลยีมาช่วยเพราะปัจจุบันนี้ความรู้ยุคนี้แค่ปลายนิ้วเนื่องจากนักศึกษาทุกคนมีสมาร์ทโฟนที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ดังนั้นความรู้ที่อยู่ในสื่อออนไลน์มากมายซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการนอกจากนี้ยังมี Application การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากมายที่เข้าถึงง่ายและยังมีสื่อต่างๆเช่น YouTube ที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติคอยให้ความรู้ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนควรเป็นการเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ออกไปหาความรู้ต่างๆและนำความรู้มาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยอาจทำได้ด้วยกิจกรรมในรูปแบบของ ภาระงาน(task) โดยผู้สอนจะต้องมอบหมายภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษผ่านการทำคิปลิวิดีโอจำลองสถานการณ์ต่างๆหรือการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติในประเด็นต่างๆโดยมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือและเป็นพี่ปรึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายละเอียดตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 10 ความหมาย องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

<p>1.ความหมายของ ทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี</p>	<p>1. การฟังภาษาอังกฤษในเรื่องราวของชีวิตประจำวัน การเรียนและการทำงาน และเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังเพื่อสามารถเอาตัวรอดใน สถานการณ์ต่างๆได้</p> <p>2. การฟังภาษาอังกฤษในสิ่งที่ได้ยินจากข้อมูลข่าวสารต่างๆแล้วสามารถ พูดยสรุปถึงสิ่งที่ได้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และ เมื่อไหร่</p> <p>3. การฟังภาษาอังกฤษในเรื่องที่พูดต้องการถ่ายทอด รวมทั้งการฟังบท สนทนาต่างๆ การฟังอภิปราย การฟังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้อย่าง เข้าใจ</p>
--	--

<p>2.ความหมายของทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพูดภาษาอังกฤษที่เน้นสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ใกล้ตัวและที่สนใจ 2. การพูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักของ (pronunciation และ articulation) 3. การพูดเพื่อสื่อความหมายให้ได้ใจความที่ชัดเจนว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อไหร่ 4. การพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและสามารถเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่างๆได้รวมไปถึงการพูดเพื่อสื่อสารในการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นได้ 5. เป็นการติดต่อสื่อสารโดยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง กริยาท่าทางประกอบในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดโดยมีการออกเสียงให้ถูกต้อง คล่องแคล่วได้อย่างเป็นธรรมชาติ
<p>3.องค์ประกอบของทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ฟัง ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อไหร่ ได้ 2. การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฟัง 3. มีพื้นฐานของภาษาอังกฤษในเรื่องของโครงสร้างทางด้านภาษา และทางด้านหลักไวยากรณ์ 4. ประสบการณ์ของผู้เรียน (background and experience) ในเรื่องที่จะฟังหรือสิ่งที่ได้ยินจะทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น 5. มีกลยุทธ์ในการสื่อสาร (verbal and nonverbal Communication strategies) เช่น สีหน้า ท่าทาง อารมณ์ความรู้สึก มาเป็นองค์ประกอบในการฟังเพื่อจะทำให้เข้าใจมากขึ้น 6. ต้องมีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่จะต้องสื่อสารด้วย
<p>4.องค์ประกอบของทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีพื้นฐานโครงสร้างทางด้านภาษาอังกฤษ ในเรื่องของไวยากรณ์เพื่อนำไปใช้ในการพูด 2. มีความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในมโนทัศน์ 3. ประสบการณ์ของผู้เรียน (background and experience) ในเรื่องที่จะพูดจะสามารถทำให้ผู้พูดสื่อความได้ดีและชัดเจน 4. มีสมรรถนะในการใช้ภาษาคือการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

	<p>ตามโครงสร้างภาษาเพื่อให้สื่อความหมายได้ถูกต้องและตรงประเด็น</p> <p>5. มีกลวิธีในการสื่อสาร (verbal and nonverbal Communication strategies) โดยการพูด และใช้ภาษากายควบคู่ไปด้วยกันเช่น สีหน้า ท่าทาง อารมณ์ความรู้สึก</p> <p>6. มีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้ที่จะสื่อสารด้วย</p>
<p>5. พฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี</p>	<p>1. ผู้เรียนสามารถฟังคู่สนทนาและเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังและโต้ตอบกลับได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถฟังข้อมูลที่เป็นข้อความสั้นๆได้ และสามารถตอบได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่</p> <p>3. ผู้เรียนสามารถฟังเรื่องราวบริบทต่างๆในชีวิตประจำวันเช่นการไปซื้อของ การเข้าร้านอาหาร การไปหาหมอ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ได้เข้าใจเพื่อสามารถใช้ชีวิตและเอาตัวรอดได้</p> <p>4. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้</p> <p>5. ผู้เรียนสามารถฟังผู้ส่งสารและสามารถพูดโต้ตอบกลับได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจ</p>
<p>6. พฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี</p>	<p>1. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถพูดตอบคำถามสั้นๆว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่จากข้อมูลที่ได้รับได้</p> <p>3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้หลักโครงสร้างภาษาอังกฤษโดยถ่ายทอดออกมาจากการพูดโดยการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามบริบท เหตุการณ์ เช่น ตอนนี้รู้สึกหิว ผู้เรียนก็จะสามารถพูดถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ต้องการได้</p> <p>4. ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันในหลายๆบริบทได้ เช่นการไปซื้อของ ในร้านอาหาร ไปหาหมอ บอกอารมณ์ความรู้สึก ความต้องการของตนเองและของผู้อื่นได้อย่างเข้าใจเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตประจำวันและเอาตัวรอดได้</p> <p>5. ผู้เรียนสามารถร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้</p>

	6. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาได้อย่างเข้าใจตรงกัน 7. ผู้เรียนสามารถพูดด้วยความมั่นใจ ไร้ความกังวลจากองค์ประกอบต่างๆ เช่น อากาการเสียน้ำหรือสูญเสียความมั่นใจเมื่อพูดผิด
--	--

สรุปผลการศึกษาคำสำคัญของการฟังพูดภาษาอังกฤษสรุปประเด็นได้ว่า ทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารในแต่ละสถานการณ์เช่นในการทำงานและในการเรียนต่อและแก่นักศึกษามีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีก็จะสามารถเลือกงานที่สนใจและผลตอบแทนสูงได้เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ มณฑลปวีร์ เพชรรัตน์ (2554) กล่าวว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเนื่องจากจะต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานในอนาคตอันใกล้นี้โดยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการทำงานมากที่สุดเนื่องจากต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร กันภายในหลายๆองค์กรรวมถึงการเข้าที่ประชุมที่ต้องใช้ทักษะการพูดและการฟัง นอกจากนี้ยังแทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ สมาร์ทโฟนในการเข้าอินเทอร์เน็ตหรือช่องทาง Social ต่างๆที่ผู้คนทั่วโลกสามารถเชื่อมต่อกันได้ ทักษะการฟังพูดจึงสำคัญในการรับฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในทุกๆวันซึ่งสอดคล้องกับ Burn (2004) กล่าวว่าภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของคนทั้งโลกและของคนไทยในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรงหรือทางอินเทอร์เน็ตเช่นการพิมพ์ผ่านข้อความในแอปพลิเคชันต่างๆ หรือการอ่านคู่มือในเรื่องต่างๆรวมถึงการดูภาพยนตร์และรายการทางทีวีที่ส่วนใหญ่มักจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลาง

การศึกษาค้นคว้าของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปประเด็นได้ว่า ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความหลากหลายแต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ยังมีนักศึกษาที่ยังไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจึงทำให้ไม่กล้าสื่อสารเพราะรู้คำศัพท์ไม่มากพอ เรียงประโยคในการการพูดไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากการวิจัยของ นงสมร พงษ์พานิช (2551) พบว่า นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อยและขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง

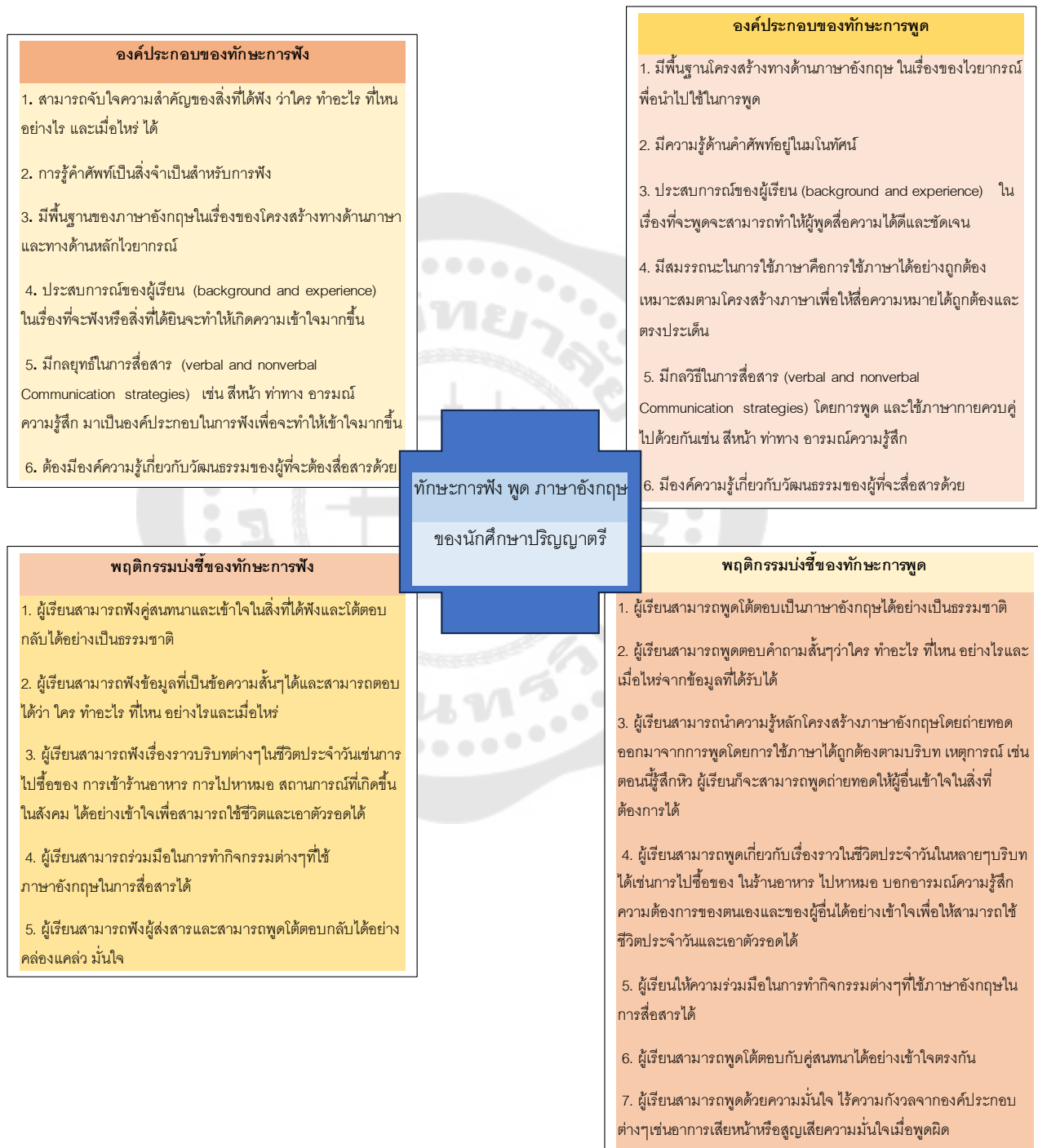
การศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปประเด็นได้ว่าทักษะการฟังคือ 1. ผู้เรียนสามารถฟังคู่สนทนาและ เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังและโต้ตอบกลับได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2. ผู้เรียนสามารถฟังข้อมูลที่เป็นข้อความ สั้นๆได้และสามารถตอบได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่ 3. ผู้เรียนสามารถฟัง เรื่องราวบริบทต่างๆในชีวิตประจำวันเช่นการไปซื้อของ การเข้าร้านอาหาร การไปหาหมอ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ได้อย่างเข้าใจเพื่อสามารถใช้ชีวิตและเอาตัวรอดได้ 4. ผู้เรียนให้ ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ 5. ผู้เรียนสามารถฟังผู้ส่ง สารและสามารถพูดโต้ตอบกลับได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับ แนวคิดของวตินี หนูนุกถิติ (2558, น. 20) ที่ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิต ประจำวัน เราจำเป็นต้องฟังจึงจะเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ การฟังนั้นเป็นทักษะที่จะนำไปสู่ทักษะการ พูด ความสำเร็จในการสนทนาเกิดจากการฟังที่มีประสิทธิภาพ ผู้ฟังต้องเข้าใจว่าผู้พูดนั้นสื่อถึง อะไร เมื่อฟังเข้าใจแล้วจึงจะสามารถโต้ตอบได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของเดียนนา ทองมาก (2558, น. 17) ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูด ต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเข้าใจความหมาย ของสิ่งที่ได้ฟังและได้ให้ความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบ ผลสำเร็จและนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกณฑ์กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) ในระดับเกณฑ์ B1 ที่ อธิบายระดับความสามารถของผู้เรียนไว้ว่าผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไป ได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ

การศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดคือ 1. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบเป็น ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2. ผู้เรียนสามารถพูดตอบคำถามสั้นๆว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่จากข้อมูลที่ได้รับได้ 3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้หลักโครงสร้างภาษาอังกฤษ โดยถ่ายทอดออกมาจากการพูดโดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตามบริบท เหตุการณ์ เช่นตอนนี้รู้สึกหิว ผู้เรียนก็จะสามารถพูดถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ต้องการได้ 4. ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับ เรื่องราวในชีวิตประจำวันในหลายๆบริบทได้เช่นการไปซื้อของ ในร้านอาหาร ไปหาหมอ บอก อารมณ์ความรู้สึก ความต้องการของตนเองและของผู้อื่นได้อย่างเข้าใจเพื่อให้สามารถใช้ ชีวิตประจำวันและเอาตัวรอดได้ 5. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆที่ใช้ภาษา อังกฤษในการสื่อสารได้ 6. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาได้อย่างเข้าใจตรงกัน 7. ผู้เรียน

สามารถพูดด้วยความมั่นใจ ไร้ความกังวลจากองค์ประกอบต่างๆ เช่น อาการเสียหน้าหรือสูญเสียความมั่นใจเมื่อพูดผิด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับวิดโดสัน (Widdowson, 1981, p. 59-60) ที่มีความเห็นว่า การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การพูดนั้นมิได้เพียงแต่เป็นการใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่พูดนอกจากนี้ พฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารยังมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของซาวิยอง (Savignon, 1983, p.35-26) และสเวน (Swain, 1984, p. 7-18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารมี 4 ประการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถในการด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ความสามารถโดยใช้องค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย
2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น
3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความสามารถเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้าใจกันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง
4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียง ประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งทางด้านคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Non-Verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จักหรือนี้ที่ไม่ออกในขณะนั้นการพยายามอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ เป็นต้นและนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกณฑ์กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) ในระดับ เกณฑ์ B1 ที่อธิบายระดับความสามารถของผู้เรียนไว้ว่าผู้เรียนสามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลประกอบสั้น ๆ ได้

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปเป็นแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีดังแสดงในแผนภาพที่ 1

ภาพประกอบ 1 ความสัมพันธ์ของทั้ง 4 องค์ประกอบที่แสดงถึงทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี

จากแผนภาพที่ 1 สิ่งที่จะทำให้เห็นพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีจะต้องรู้ถึงองค์ประกอบของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเสียก่อนจึงจะทำให้เห็นถึงความสอดคล้องว่าทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาปริญญาตรีควรมีพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดและแสดงออกมาให้เห็นเป็นความสามารถได้

3. ผลศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญเพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานจากการที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อนำไปออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปได้ดังนี้

ตาราง 11 แสดงการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

หลักการของรูปแบบการเรียนรู้	1. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning	3. แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)
1.การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่อการปฏิบัติร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้เพื่อสร้างชิ้นงานนำเสนอชิ้นงานและอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อประมวลความรู้และทักษะที่ได้รับ	เป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีระดับพัฒนาการทางปัญญาอยู่ในตัวของแต่ละคนซึ่งพัฒนาการนั้นสามารถพัฒนาให้มีศักยภาพได้ หากถูกกระตุ้นและชี้แนะจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าและความร่วมมือทางสังคม เช่นเพื่อนและผู้สอนในการช่วยเหลือหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนไปถึงระดับศักยภาพที่ผู้เรียนควรเป็นได้	เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติบูรณาการกับการเรียนผ่านทางออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีความยืดหยุ่นขึ้นกว่าการเรียนแบบชั้นเรียนปกติเพียงอย่างเดียวและอำนวยความสะดวกให้กับบุคคลที่มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีมากมายมาเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้	เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารโต้ตอบและบูรณาการตำราที่ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทจริงในสังคมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์ของตนเองทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนโดยเชื่อมโยงผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วย ขั้นตอนดังนี้	เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์มาจากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากการศึกษาค้นคว้าด้วยการลงมือปฏิบัติเองโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยเป็นผู้กระตุ้นและอำนวยความสะดวกโดยเริ่มจากกระบวนการที่ผู้เรียนต้องการรู้ในบางสิ่งหรือต้องการแก้ไข

หลักการ ของรูปแบบ การเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิง สังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ ผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับ พื้นฐานของการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ สืบเสาะ (Inquiry- Based Learning)
				<p>ปัญหาโดยเริ่มจาก การรื้อฟื้นความรู้เดิม และถูกกระตุ้น โดยข้อสงสัยจนเกิด ความสนใจในเรื่องนั้น และได้ออกไปสำรวจ เพื่อที่จะศึกษาหา ความรู้โดยผู้เรียนเป็น ผู้ลงมือปฏิบัติเองผ่าน กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทดลอง การ เสาะหาความรู้จาก แหล่งความรู้ต่าง ๆ จึง เกิดความเข้าใจและ นำความรู้ที่นำมา อธิบายถ่ายทอด โดย ผู้สอนต้องคอยกระตุ้น แนะนำให้ผู้เรียนนำ ความรู้ที่ไปใช้และ ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ ความรู้ใหม่</p>

หลักการ ของ รูปแบบ การเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิง สังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ ผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับ พื้นฐานของการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ สืบเสาะ (Inquiry- Based Learning)
<p>2.</p> <p>กระบวนการ การจัดการ เรียนรู้เน้นให้ ผู้เรียนได้ฝึก ปฏิบัติและใช้ ภาษาโดย การสร้าง ชิ้นงานด้วย การสืบ เสาะหา ความรู้ผ่าน สื่อเทคโนโลยี เพื่อพัฒนา ทักษะการฟัง พูดเพื่อการ สื่อสาร</p> <p>3. เน้นการ เรียนรู้ผ่าน กระบวนการ กลุ่ม แลกเปลี่ยน ความรู้และ ต่อเติม ความรู้จาก การมี ปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันของ ผู้เรียนที่มี ระดับความรู้ แตกต่างกัน</p>		<p>และเหมาะสมสำหรับ วิชาที่มีเนื้อหา ค่อนข้างมากและจำเป็น จะต้องใช้เวลาในการ อธิบายซึ่งอาจจะใช้ เวลาในชั้นเรียนปกติได้ ไม่เพียงพอจึงสามารถ แบ่งเนื้อหาบางส่วนไว้ บนอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา ในส่วนนั้นก่อนแล้วค่อย มาต่อยอดเนื้อหาในชั้น เรียนแบบปกติเพิ่มเติม</p>	<p>ขั้นตอนของ การนำเสนอ ขั้นตอน การฝึกฝน และขั้นการ นำภาษาไปใช้เพื่อการ สื่อสารโดยผู้สอนจะต้อง เป็นผู้นำเสนอบริบท สถานการณ์ต่าง ๆ ให้ ผู้เรียนได้ใช้ภาษามาก ที่สุดและต้องคอย กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ผ่านการตั้ง คำถามหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้พูดโดยการ สอนภาษาเพื่อการ สื่อสารนั้นจะเน้นที่ กิจกรรมมาเป็น องค์ประกอบสำคัญใน การจัดการเรียนรู้</p>	

หลักการ ของ รูปแบบ การเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิง สังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ ผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับ พื้นฐานของการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ สืบเสาะ (Inquiry- Based Learning)
4. ผู้สอนมี บทบาทใน การให้ ความรู้ แนะนำ แหล่งความรู้ กระตุ้น ผู้เรียนให้ ผู้เรียน ประยุกต์ ความรู้ไปสู่ การปฏิบัติ โดยผู้สอน คอยเป็นที่ ปรึกษาให้ คำแนะนำ เมื่อผู้เรียน ต้องการใน ทุก สถานการณ์			โดยกิจกรรมนั้นจะเน้น ไปที่การมีส่วนร่วม การ แก้ปัญหา การสนทนา หรือการนำเสนอและการ ร่วมมือกันทำภารกิจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน การใช้ภาษาอย่างมาก ที่สุด	

หลักการ ของรูปแบบ การเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์เชิง สังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ ผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับ พื้นฐานของการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบ สืบเสาะ (Inquiry- Based Learning)
<p>5. การวัดและ ประเมินผลการ เรียนรู้เป็น ลักษณะของ การประเมิน แบบการ ประเมินผลการ เรียนรู้ (Assessment for Learning) เพื่อปรับปรุง และพัฒนาการ เรียนรู้ของ ผู้เรียนให้ไปถึง จุดมุ่งหมายของ การเรียนรู้ตาม ศักยภาพของแต่ละ คนและ ลักษณะของ การประเมิน แบบการ ประเมินผลการ เรียนรู้ (Assessment of Learning) เพื่อตัดสินระดับ ความสำเร็จของ ผู้เรียนตาม เกณฑ์ที่กำหนด ไว้</p>			<p>รู้โดยกิจกรรมนั้นจะเน้นไปที่ การมีส่วนร่วม การแก้ปัญหา การสนทนาหรือการนำเสนอ และการร่วมมือกันทำภารกิจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ ภาษาอย่างมากที่สุด</p>	

จากตารางสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้นำมาออกแบบหลักการของรูปแบบการเรียนรู้ได้ 5 ข้อดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติ ร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้เพื่อสร้างชิ้นงาน นำเสนอชิ้นงานและอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อประมวลความรู้และทักษะที่ได้รับ

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและใช้ภาษาโดยการสร้างชิ้นงานด้วยการสืบเสาะหาความรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดเพื่อการสื่อสาร

3. เน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้และต่อเติมความรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้เรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกัน

4. ผู้สอนมีบทบาทในการให้ความรู้ แนะนำแหล่งความรู้ กระตุ้นผู้เรียนให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนต้องการในทุกสถานการณ์

5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละคนและลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เพื่อตัดสินระดับความสำเร็จของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ระยะที่ 2 ผลการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผลการพัฒนาการเรียนรู้อย่างผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีโดยใช้ รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้	1.ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory	2.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning	3.แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning)
<p>ขั้นที่ 1 Let's learn</p> <p>เรียนรู้</p> <p>เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ที่ผู้สอนสร้างไว้ผ่านแพลตฟอร์ม (Platform) ในช่องทางออนไลน์และเมื่อเข้าชั้นเรียนผู้เรียนจะต้องอธิบายความรู้ที่ได้ศึกษามาล่วงหน้า จากนั้นผู้สอน สอนโครงสร้างภาษา คำศัพท์ โดยอธิบายยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน</p> <p>ขั้นที่ 2 Let's try</p> <p>ฝึกฝน</p> <p>เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนตั้งคำถาม กำหนดประเด็น ปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อ</p>	<p>จัดการเรียนรู้ที่เชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีระดับพัฒนาการทางปัญญาอยู่ในตัวของแต่ละคนซึ่งพัฒนาการนั้นสามารถ พัฒนาให้มีศักยภาพได้ หากถูกกระตุ้นและชี้แนะจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าและความร่วมมือทางสังคม เช่นเพื่อนและผู้สอนในการช่วยเหลือหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนไปถึงระดับศักยภาพที่ผู้เรียนควรเป็นได้</p>	<p>จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ บูรณาการกับการเรียนผ่านทางออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีความยืดหยุ่นขึ้นกว่าการเรียนแบบชั้นเรียนปกติเพียงอย่างเดียว และอำนวยความสะดวกให้กับบุคคลมีประสบการณ์ที่มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยี มากมายมาเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้และเหมาะสมสำหรับวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างมากและจำเป็นจะต้องใช้เวลาในการอธิบายซึ่งอาจจะใช้เวลาในชั้นเรียนปกติได้ไม่เพียงพอจึงสามารถแบ่งเนื้อหาบางส่วนไว้บนอินเทอร์เนต เพื่อให้ผู้เรียนได้</p>	<p>จัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารโต้ตอบและบูรณาการตำราที่ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทจริงในสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์ของตนเองทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนโดยเชื่อมโยงผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยขั้นตอนของการนำเสนอ ขั้นตอนการฝึกฝน และขั้นการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารโดยผู้สอน จะต้องเป็นผู้นำเสนอ บริบทสถานการณ์ต่างๆให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดและต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการตั้งคำถามหรือเปิดโอกาสให้</p>	<p>กระบวนการที่ผู้เรียนต้องการรู้ในบางสิ่งหรือต้องการแก้ไขปัญหาโดยเริ่มจากการรู้พื้นฐานความรู้เดิมและถูกกระตุ้นโดยข้อสงสัยจนเกิดความสนใจในเรื่องนั้นและได้ออกไปสำรวจ</p>

<p>มุ่งตรวจสอบความรู้ และประสบการณ์ เดิมของผู้เรียน จากนั้นผู้สอนเปิด โอกาสให้ผู้เรียนจับ กลุ่มร่วมกันคิดหัวข้อ ที่สนใจเพื่อกลับไป ค้นคว้าและคิด ขึ้นงานโดยผ่าน กระบวนการกลุ่ม</p>		<p>เรียนรู้เนื้อหาในส่วน นั้นก่อนแล้วค่อยมา ต่อยอดเนื้อหาในชั้น เรียนแบบปกติ เพิ่มเติม เพื่อไม่ เสียเวลาสอนในสิ่งที่ ผู้เรียนเข้าใจแล้ว ผู้สอนมีความสัมพันธ์ ที่ดีกับผู้เรียนมากขึ้น ได้ช่วยเหลือผู้เรียน เป็นรายบุคคลเพื่อ ตอบสนองความ ต้องการที่แตกต่างกัน</p>	<p>ผู้เรียนได้พูดโดยการ สอนภาษาเพื่อการ สื่อสารนั้นจะเน้นที่ กิจกรรมมาเป็น องค์ประกอบสำคัญ ในการจัดการเรียนรู้ โดยกิจกรรมนั้นจะ เน้นไปที่การมีส่วนร่วม การแก้ปัญหา การสนทนาหรือการ นำเสนอและการ ร่วมมือกันทำภารกิจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ ฝึกฝนการใช้ภาษา อย่างมากที่สุด</p>	
<p>ขั้นที่3 Let's do สืบเสาะหาความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียน ทำงานร่วมกันเป็น กลุ่มนอกชั้นเรียนใน การเสาะหาความรู้ มาใช้ในการทำ ชิ้นงานจาก แหล่งข้อมูลต่างๆที่ เชื่อมถือได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม นัดหมายเวลาเพื่อ รายงาน ความก้าวหน้าผ่าน วิดีโอออนไลน์และ พร้อมให้คำปรึกษา รวมถึงให้ ข้อเสนอแนะแก่ ผู้เรียนเพิ่มเติม หากมี ข้อสงสัย นอกจากนี้</p>	<p>ความร่วมมือทาง สังคมเกิดขึ้นได้จาก การช่วยเหลือหรือ การชี้แนะ จึงได้เกิด หลักการเกี่ยวกับ การเสริมต่อการ เรียนรู้ (Scaffolding)การมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียนและ ผู้สอนกับผู้เรียนโดย ที่ผู้สอนให้คำแนะนำ และช่วยเหลือด้วย วิธีการต่างๆตาม สถานการณ์ที่ผู้เรียน เผชิญกับปัญหาใน ตอนนั้นเพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ แก้ปัญหานั้นด้วย ตนเอง</p>	<p>ได้เรียนรู้ตามความ สะดวกและใช้เวลาได้ ตามความต้องการ ตามความสามารถ ของผู้เรียน ได้พัฒนา ทักษะทางปัญญา ผ่านการสืบเสาะโดย การใช้สื่อเทคโนโลยี ในการหาความรู้</p>		<p>ออกไปสำรวจเพื่อที่จะ ศึกษาหาความรู้โดย ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือ ปฏิบัติเองผ่าน กิจกรรมต่างๆเช่นการ ทดลอง การเสาะหา ความรู้จากแหล่ง ความรู้ต่างๆ จึงเกิด ความเข้าใจ</p>

<p>ผู้เรียนแต่ละคน จะต้องเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วย ตนเองผ่าน application ที่ผู้เรียน สนใจอย่างน้อย2 หัวข้อ</p>				
<p>ขั้นที่4 Let's present นำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียน นำเสนอชิ้นงานเป็น กลุ่มในชั้นเรียนและ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน กลุ่มอื่นๆแสดงความ คิดเห็นพร้อมประเมิน ชิ้นงาน จากนั้นแต่ละ กลุ่มจะประมวล ความรู้ที่ได้รับจาก การนำเสนอของ เพื่อนกลุ่มต่างๆมา วางแผนประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ใหม่ ในอนาคตโดยผู้สอน ทำหน้าที่ประเด็น คำถามพร้อมให้ ข้อเสนอแนะรวมถึง ให้การบ้านแก่ผู้เรียน แต่ละคนไปเขียนการ สะท้อนคิดขึ้นระบบ ออนไลน์เพื่อให้เกิด การเรียนรู้ร่วมกัน</p> <p>ขั้นที่5 Let's reflect (สะท้อนคิด) เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละ</p>	<p>สมองเกิดการรับรู้ได้ จากการเรียนรู้ผ่าน การมีปฏิสัมพันธ์กับ บุคคลอื่นๆในสังคม จนเกิดเป็นความคิด รวบยอดใน ประสบการณ์นั้นซึ่ง เมื่อมนุษย์นั้นมี ปฏิสัมพันธ์กันก็จะ เกิดการช่วยเหลือซึ่ง กันและกันจากผู้ที่มี ประสบการณ์ มากกว่าไปสู่ผู้ที่มี ประสบการณ์น้อย กว่ารวมไปถึง บทบาทเชิง ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียนที่ ช่วยกันสนับสนุน และคอยให้ความ ช่วยเหลือด้วยวิธีการ ต่างๆ</p>	<p>เป็นการฝึกใช้ภาษาที่ เชื่อมโยงระหว่างการ เรียนรู้ภาษาในชั้น เรียนกับการนำภาษา ไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ แนะแนวทาง วิธีการ ฝึกซึ่งอยู่ในรูปแบบ ของการทำกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสนำ ความรู้ทางภาษามา ใช้ให้เกิดประโยชน์</p>	<p>นำความรู้ที่นำมา อธิบายถ่ายทอด โดย ผู้สอนต้องคอยกระตุ้น แนะนำให้ผู้เรียนนำ ความรู้ที่นำไปใช้และ ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ ความรู้ใหม่</p>	

คนกลับไปทบทวน ความรู้ที่ได้รับจากชั้น ที่4ผสมผสานกับการ ที่ได้ไปศึกษาด้วย ตนเองนำไปเขียนการ สะท้อนคิดขึ้นระบบ ออนไลน์ให้เพื่อได้ เรียนรู้ว่าจะนำไปปรับใช้ ในชีวิตจริงได้อย่างไร				
---	--	--	--	--

โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและนำ
 ความรู้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้รวมทั้งมีความสามารถในเรื่องไวยากรณ์ วิธีการใช้
 ภาษา และนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้องตามบริบทโดยผ่านช่องทางการเรียนรู้ที่ผสมผสานการใช้
 เทคโนโลยีและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสืบเสาะหาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ และฝึก
 ปฏิบัติในด้านของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตัวผู้เรียนเองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังการ
 พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน
 ร่วมกับการเรียนรู้ผ่านplatform ต่างๆจากอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ด้านทักษะการ
 ฟัง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปสู่การปฏิบัติ ร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้ในการ
 สร้างชิ้นงาน นำเสนอชิ้นงานและแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มของผู้เรียนที่มีระดับ
 ความรู้แตกต่างกันโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา แนะนำแหล่งข้อมูล กระตุ้นผู้เรียนให้ประยุกต์
 ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยการค้นคว้าหาความรู้ การทำแบบฝึกหัด รวมถึงการสนทนาผ่านวิดีโอ
 ออนไลน์เพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการในผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้นโดยมีกระบวนการจัดการ
 เรียนรู้ของรูปแบบ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย5 Let's ดังนี้

ขั้นที่1 Let's learn (เรียนรู้)

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ที่ผู้สอนสร้างไว้ผ่านแพลตฟอร์ม(Platform)
 ในช่องทางออนไลน์และเมื่อเข้าชั้นเรียนผู้เรียนจะต้องอธิบายความรู้ที่ได้ศึกษามาล่วงหน้า จากนั้น
 ผู้สอน สอนโครงสร้างภาษา คำศัพท์ โดยอธิบายยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้งตรวจสอบความ
 เข้าใจของผู้เรียน

ขั้นที่2 Let's try (ฝึกฝน)

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษโดยผู้สอนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อมุ่งตรวจสอบความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จากนั้นผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจับกลุ่มร่วมกันคิดหัวข้อที่สนใจเพื่อกลับไปค้นคว้าและคิดชิ้นงานโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

ขั้นที่3 Let's do (สืบเสาะหาความรู้)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนอกชั้นเรียนในการเสาะหาความรู้มาใช้ในการทำชิ้นงานจากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนัดหมายเวลาเพื่อรายงานความก้าวหน้าผ่านวิดีโอออนไลน์และพร้อมให้คำปรึกษา รวมถึงให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนเพิ่มเติม หากมีข้อสงสัย นอกจากนี้ ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน application ที่ผู้เรียนสนใจอย่างน้อย2หัวข้อ

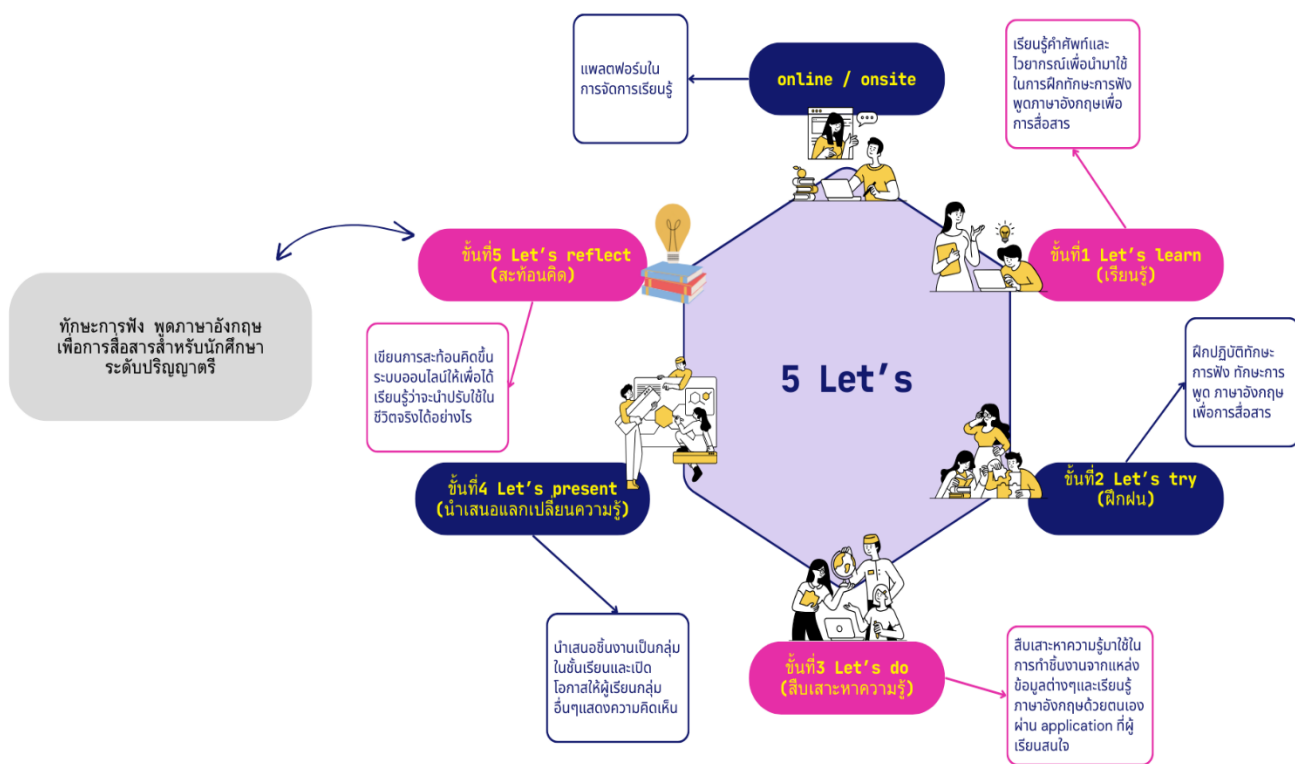
ขั้นที่4 Let's present (นำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานเป็นกลุ่มในชั้นเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ แสดงความคิดเห็นพร้อมประเมินชิ้นงาน จากนั้นแต่ละกลุ่มจะประมวลความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอของเพื่อนกลุ่มต่างๆมาวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ในอนาคตโดยผู้สอนทำหน้าที่ตั้งประเด็นคำถามพร้อมให้ข้อเสนอแนะรวมถึงให้การบ้านแก่ผู้เรียนแต่ละคนไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นที่5 Let's reflect (สะท้อนคิด)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคนกลับไปทบทวนความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่4ผสมผสานกับการที่ได้ไปศึกษาด้วยตนเองนำไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์ให้เพื่อได้เรียนรู้ว่าจะนำปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร

รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 13 รายละเอียดการจัดหน่วยการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

Week คาบ 3ชั่วโมง/คาบ	Teaching management การจัดการเรียนการสอน	Assessment Method วิธีการประเมิน	theory ทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
1	<p>ขั้นที่1 Let's learn เรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ที่ผู้สอนสร้างไว้ผ่านแพลตฟอร์ม (Platform) ในช่องทางออนไลน์และเมื่อเข้าชั้นเรียนผู้เรียนจะต้องอธิบายความรู้ที่ได้ศึกษามาล่วงหน้า จากนั้น ผู้สอนสอนโครงสร้างภาษาคำศัพท์ โดยอธิบายยกตัวอย่างประกอบรวมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน</p> <p>ขั้นที่2 Let's try ฝึกฝน เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการฟังทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยผู้สอนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหา กระตุ้น</p>	<p>Formative Assessment</p> <p>1. แบบฝึกหัด</p> <p>2.quiz</p>	<p>การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p> <p>PPP approach (3Ps)</p> <p>-ขั้น Presentation</p> <p>-ขั้น Mechanical practice</p> <p>-ขั้น Meaningful practice</p> <p>-ขั้น Communicative practiceและ</p> <p>การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้Inquiry-based</p> <p>ขั้นที่1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม(Elicitation Phase)</p> <p>ขั้นที่2 ได้รับความสนใจ (engage)</p>

	<p>ให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อ มุ่งตรวจสอบความรู้และ ประสบการณ์เดิมของ ผู้เรียน จากนั้นผู้สอนเปิด โอกาสให้ผู้เรียนจับกลุ่ม ร่วมกันคิดหัวข้อที่สนใจ เพื่อกลับไปค้นคว้าและ คิดชิ้นงานโดยผ่าน กระบวนการกลุ่ม</p>	<p>1.แบบบันทึกกระบวนการ ในการทำภาระงาน</p>	
2	<p>ขั้นที่3 Let's do สืบเสาะหาความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่มนอกชั้น เรียนในการเสาะหา ความรู้มาใช้ในการทำชิ้น จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่ เชื่อถือได้อย่างอิสระ โดย ผู้สอนเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนัด หมายเวลาเพื่อรายงาน ความก้าวหน้าผ่านวิดีโอ ออนไลน์และพร้อมให้ คำปรึกษา รวมถึงให้ ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียน เพิ่มเติม หากมีข้อสงสัย นอกจากนี้ ผู้เรียนแต่ละ คนจะต้องทำกิจกรรม Language</p>	<p>1.แบบประเมินกิจกรรม 2. แบบประเมินจากเพื่อน (Peer Assessment)</p>	<p>การเรียนรู้แบบสืบเสาะหา ความรู้ Inquiry-based</p> <p>ขั้นที่3 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase)</p> <p>การเรียนรู้แบบสืบเสาะหา</p>

	<p>Appreciation (กิจกรรมนอกชั้นเรียน) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนออกไปเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน application หรือ website ต่างๆ ที่ผู้เรียนสนใจอย่างน้อย 2 หัวข้อ</p>	<p>1. แบบประเมินการสะท้อนคิด (Reflection paper)</p>	<p>ความรู้ Inquiry-based ขั้นที่4 ขั้นอธิบาย (explain) ขั้นที่5 ขั้นขยายความรู้ (elaborate) ขั้นที่6 ขั้นประเมินผล (evaluate) ขั้นที่7 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (extend)</p>
3	<p>ขั้นที่4 Let's present นำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานเป็นกลุ่มในชั้นเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆแสดงความคิดเห็นพร้อมประเมินชิ้นงาน จากนั้นแต่ละกลุ่มจะประมวลความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอของเพื่อนกลุ่มต่างๆมาวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ในอนาคตโดยผู้สอนทำหน้าที่ตั้งประเด็นคำถามพร้อมให้ข้อเสนอแนะรวมถึงให้การบ้านแก่ผู้เรียนแต่ละคนไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์เพื่อให้</p>		

	<p>เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน</p> <p>ขั้นที่5 Let's reflect</p> <p>สะท้อนคิด</p> <p>เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคน กลับไปทบทวนความรู้ที่ ได้รับจากขั้นที่4</p> <p>ผสมผสานกับการที่ได้ไป ศึกษาด้วยตนเองนำไป เขียนการสะท้อนคิดขึ้น ระบบออนไลน์ให้เพื่อได้ เรียนรู้ว่าจะนำไปปรับใช้ใน ชีวิตจริงได้อย่างไร</p>		
--	--	--	--

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Week คาบ 3 ชั่วโมง/ คาบ	Course Detail รายละเอียด ของบทเรียน	Activities and teaching method กิจกรรมการจัดการ เรียนการสอน	Theory ทฤษฎี	Indicative behavior พฤติกรรมบ่งชี้	Assessment Method วิธีการประเมิน	Teaching materials สื่อการเรียน การสอน
1 Onsite	ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
2 Onsite	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม(Ice Breaking) เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นชินกัน - แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักบทเรียนต่างๆใน Google Classroom - มอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาหัวข้อ Grammar ใน Unit1 แล้วเขียนสรุปสิ่งที่ได้รับ 					
3 Onsite	Unit 1: All about me and friends Grammar: - Simple Present - Present Continuous Pronunciati on: - final -s/-es -ng sound Vocabulary: - Personality Adjectives - Hobbies and socializing	ขั้นที่1 Let's learn กิจกรรมการเรียนการสอน (50 นาที) 1. ให้ผู้เรียนดูภาพ สื่อ เสียง วิดีโอ บทอ่านสั้นๆ เกม หรือแบบทดสอบ 2. ถามคำถาม หรือ สนทนากับผู้เรียนเพื่อ นำเข้าสู่บทเรียน 3. นำเสนอชุดคำศัพท์ Text 1 จำนวน 10-15 คำ อธิบายความหมาย คำศัพท์ และให้ผู้เรียน ออกเสียงตามโดยใช้ App Personal Best 4. แจกไฟล์เอกสารและ อธิบายการใช้และการ เขียนประโยคด้วย ไวยากรณ์ในบทเรียนซึ่ง ผู้เรียนได้ศึกษาผ่าน คลิปวิดีโอก่อนหน้า มาแล้วในช่องทางของ	PPP approach (3Ps)	1.ผู้เรียนสามารถ ฟังและเข้าใจใน ใจความสำคัญของ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับ งานอดิเรกและการ เข้าสังคมได้ 2.ผู้เรียนสามารถ พูดเล่าเรื่องราว ของตนเองเกี่ยวกับ งานอดิเรกที่ชอบ ได้ 3.ผู้เรียนสามารถ อ่านจนเกิดความ เข้าใจในเรื่องที่ อ่านได้ 4.ผู้เรียนเข้าใจใน หลักไวยากรณ์เรื่อง Simple Present และ Present Continuous และ สามารถนำไป	คำศัพท์ 1. แบบฝึกหัด 2.quiz ไวยากรณ์ 1.แบบฝึกหัด 2.คะแนนจาก กิจกรรมใน App Personal Best 3.quiz การฟัง 1.แบบฝึกหัด การพูด 1.แบบประเมิน การอ่าน 1.แบบฝึกหัด การเขียน 1.แบบฝึกหัด	1.ภาพ สื่อ เสียง วิดีโอ 2.ชุดคำศัพท์ Text 1 3. App Personal Best 4. Text 2 และ อธิบายการใช้ และการเขียน ประโยคด้วย ไวยากรณ์ 5. Google classroom 6. Text 3 และ ตอบคำถาม แบบ ถูกผิด 7. applications และ Websites

	<p>- Useful Verbs</p> <p>Listening:</p> <p>- VDO about our hobbies and socialize</p> <p>- Listening for main idea</p> <p>Speaking:</p> <p>- Personality and Hobbies</p> <p>- Express Reasons</p>	<p>Google Classroom</p> <p>ชั้นที่2 Let's try</p> <p>กิจกรรมฝึกฝน (20 นาที)</p> <p>หัวข้อ คำศัพท์</p> <p>1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใน App Personal Best</p> <p>2. ให้ผู้เรียนจับคู่ คำศัพท์กับความหมาย หรือเติมคำลงในช่องว่าง จำนวน 10 ข้อ</p> <p>3. ผู้เรียนเฉลยคำตอบเป็นข้อๆ พร้อมทั้งบอกเหตุผลว่าทำไมถึงเลือกตอบข้อนี้โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเพิ่มเติม</p> <p>หัวข้อไวยากรณ์ (20 นาที)</p> <p>1. แจกแบบฝึกหัด</p> <p>2. ให้ผู้เรียนเติมคำลงในช่องว่าง หรือเขียนประโยคจากโจทย์ที่กำหนดให้ จำนวน 10 ข้อ</p> <p>3. ผู้เรียนเฉลยคำตอบเป็นข้อๆ พร้อมกับอธิบายเหตุผลว่าทำไมถึงตอบแบบนี้และเพราะอะไร</p> <p>4. ผู้เรียนยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปและพูดนำเสนอให้เพื่อนๆและผู้สอนฟัง</p>		<p>ประยุกต์ใช้ในการเขียนและพูดได้</p> <p>5. ผู้เรียนรู้ความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ในเรื่อง</p> <p>- Personality Adjectives</p> <p>- Hobbies and socializing</p> <p>- Useful Verbs และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้</p>		<p>สอนภาษาอังกฤษ</p> <p>8. google meet</p> <p>9. zoom application</p>
--	--	---	--	--	--	---

		<p>โดยผู้สอนคอยความช่วยเหลือในกรณีที่ผู้เรียนต้องการ</p> <p>5. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใน App Personal Best ในหัวข้อไวยากรณ์ของ Unit 1</p> <p>กิจกรรมการฟัง (30 นาที)</p> <p>1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม</p> <p>2. อธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม และนำเสนอเทคนิคการฟังเพื่อจับใจความและสรุปความ</p> <p>3. ให้ผู้เรียนศึกษาคำถามก่อนฟัง</p> <p>4. ให้ผู้เรียนฟังสื่อเสียงและตอบคำถาม แบบถูกผิด เลือกตอบ หรือเติมคำในแบบฟอร์มคำถามออนไลน์ (google form)</p> <p>กิจกรรมอภิปราย (35 นาที)</p> <p>1. ผู้เรียนทำกิจกรรมร่างประโยคใจความสำคัญที่ได้ยินเพื่อนำไปใช้ในการพูดอภิปรายเพื่อฝึกใช้ภาษาจากกิจกรรมการฟังเพื่อสรุปความเข้าใจในเรื่องที่ฟัง</p> <p>2. ผู้สอนตรวจสอบและให้คะแนน</p> <p>กิจกรรมฝึกใช้ภาษา ในบริบทของการสื่อสารที่สมจริงด้วยการทำภาระงาน</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>(Task)โดยทำเป็นกลุ่ม (20 นาที)</p> <p>ให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรมการสื่อสารจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปในกิจกรรมต่างๆข้างต้น</p> <p>ผ่านการทำภาระงาน เช่น การเขียนอนุเลข การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การนำเสนอแบบโปสเตอร์ การนำเสนอแบบสื่อเสียง และการนำเสนอแบบวิดีโอ (VLOG) โดยประยุกต์ความรู้ที่ได้รับและนำไปต่อยอดเพื่อใช้ภาษาในบริบทของการสื่อสารที่สมจริงโดยผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมโดยการให้ผู้เรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ได้เรียนรู้ไป <p>เกี่ยวข้องกับความรู้เดิมที่ผู้เรียนเคยมี</p> <p>ประสบการณ์อะไรบ้าง</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. มอบหมายให้ผู้เรียนคิดหัวข้อการนำเสนอภาษาเพื่อที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสามารถนำความรู้มาช่วยในการแก้ปัญหาอะไรให้แก่ผู้เรียนและผู้อื่นได้ โดยมีผู้สอนคอยแนะนำและกระตุ้นผู้เรียนให้เห็นถึงประเด็นต่างๆที่ผู้เรียน 				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>สนใจ</p> <p>3. นำเสนองานตัวอย่างให้ผู้เรียนศึกษาเป็นแนวทาง</p> <p>4. อธิบายเกณฑ์การประเมินก่อนลงมือทำกิจกรรม</p> <p>5. ปลดปล่อยผู้เรียนออกไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจนอกชั้นเรียน</p> <p>กิจกรรม Language Appreciation(นอกชั้นเรียน)</p> <p>6. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน Applications หรือ Websites ต่างๆตามความสนใจอย่างน้อย 2 หัวข้อต่อสัปดาห์และเก็บหลักฐานการเรียนรู้มาให้ผู้สอนทราบบ (งานเดี่ยว)</p>			
4	Online	<p>ขั้นที่3 Let's do กิจกรรมสืบเสาะหาความรู้</p> <p>1. ให้ผู้เรียนสำรวจและค้นคว้าสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ตามความสนใจและสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>2. ผู้เรียนแต่ละคนอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการและความ</p>	Inquiry-based	<p>1.ผู้เรียนสามารถสืบเสาะหาความรู้ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายได้</p> <p>2.ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ได้</p> <p>3.ผู้เรียนรู้ถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยการใช้เทคโนโลยีได้</p>	1.แบบบันทึกกระบวนการในการทำโครงการ

		<p>คืบหน้าของภาระงาน และทักษะที่ได้รับในชั้นเรียนใช้ไปในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมสำรวจและค้นคว้า เป็นโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ตรวจสอบหรือเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความองค์ความรู้ของผู้เรียนเพิ่มเติมด้วยตนเองและและเติมเต็มทักษะในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการให้ผู้เรียนอธิบายและยกตัวอย่างเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียน ผ่านทางการนำเสนอผ่านทางออนไลน์กับผู้สอน ซึ่งผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้องและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้ไปสืบเสาะหา</p>				
5	Onsite	<p>ขั้นที่4 Let's present กิจกรรมนำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้</p> <p>1. นำเสนอข้อมูล (presentation) โดยการใช้เทคโนโลยีต่างๆในรูปแบบที่ผู้เรียนต้องการ ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอธิบายความคิดรวบยอดที่ได้จากการสำรวจและค้นหาผ่านการได้รับมอบหมายจาก</p>	Inquiry-based	<p>1. ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนไปในบทเรียนที่1มาประยุกต์ใช้ในการทำภาระงานได้</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับผ่านการทำภาระงานได้</p>	<p>1. แบบประเมินโครงงาน</p> <p>2. แบบประเมินการสะท้อนคิด (Reflection paper)</p>	

		<p>ภาระงานซึ่งผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ไปเรียนรู้ และผู้เรียนร่วมกันข้อสรุปและเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยผู้สอนคอยชี้แนะผู้เรียนเกี่ยวกับการสรุปและการอธิบายรายละเอียด ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมซึ่งผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอธิบายด้วยตัวผู้เรียนเอง</p> <p>2. ให้ผู้เรียนได้ขยายหรือเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในความคิดรวบยอดให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหรือยังสับสนอยู่หรืออาจจะเข้าใจเฉพาะข้อสรุปที่ได้จากการปฏิบัติการสำรวจและค้นหาเท่านั้น ผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้กัน (discussion) โดยผู้สอนจะทำหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกและเพิ่มเติมช่องว่างของความรู้ที่ผู้เรียนยังขาด</p> <p>3. ผู้เรียนประเมินความรู้ความเข้าใจและ</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>ความสามารถของ ตนเอง และยังเปิด โอกาสให้ผู้สอนได้ ประเมินความรู้ความ เข้าใจและพัฒนาทักษะ ของผู้เรียนด้วยผ่าน กิจกรรมถาม-ตอบและ ให้ผู้เรียนเสนอแนะใน สิ่งที่ได้จากการทำภาระ งานชิ้นนี้</p> <p>ขั้นที่5 Let's reflect กิจกรรมสะท้อนคิด</p> <p>1. ให้ผู้เรียนเขียนการ สะท้อนคิด (reflection paper) ในสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปว่าจะนำไปปรับใช้ใน ชีวิตจริงได้อย่างไร</p> <p>2. ให้ผู้เรียนนำสิ่ง ความรู้ที่ได้รับไปต่อ ยอดให้เกิดประโยชน์ โดยการนำผลงานต่างๆ ไปเผยแพร่ในช่องทาง Social media ต่างๆที่ ผู้เรียนสนใจและผู้เรียน เองสามารถทบทวน ความรู้ของผู้เรียนเองได้ ในช่องทางนั้นๆด้วย</p>			
--	--	---	--	--	--

3. ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยดังแสดงในตาราง ดังกล่าวข้างต้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านประเมินเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อดูความเหมาะสมในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงสร้าง เนื้อหาและกิจกรรมในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งได้ผลดังนี้

3.1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5ชั้นการเรียนรู้ทั้งหมด5บทเรียนเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง5ท่าน พบว่าบทเรียนที่1 ชั้นที่1,2และ5 ค่าIOC อยู่ที่1

ค่า SD อยู่ที่ 0 และชั้นที่3และ4 ค่าIOC อยู่ที่0.8 ค่า SD อยู่ที่ 0.447 ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง5ชั้นในบทเรียนที่1มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

บทเรียนที่ 2 ชั้นที่1 ค่าIOC อยู่ที่ 0.8 ค่า SD อยู่ที่ 0.447 และชั้นที่2ถึงชั้นที่5 ค่าIOC อยู่ที่ 1ค่า SD อยู่ที่ 0 ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง5ชั้นในบทเรียนที่2 มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

บทเรียนที่ 3 ชั้นที่1 ค่าIOC อยู่ที่ 0.8 ค่า SD อยู่ที่ 0.447 ในชั้นที่2ถึงชั้นที่4 ค่าIOC อยู่ที่ 1ค่า SD อยู่ที่ 0 และชั้นที่5 ค่าIOC อยู่ที่ 0.6 ค่า SD อยู่ที่ 0.547 ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง5ชั้นในบทเรียนที่3 มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

บทเรียนที่ 4 ชั้นที่1และ2 ค่าIOC อยู่ที่ 0.8 ค่า SD อยู่ที่ 0.447 ในชั้นที่3ถึงชั้นที่5 ค่าIOC อยู่ที่ 1ค่า SD อยู่ที่ 0 ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง5ชั้นในบทเรียนที่4 มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

บทเรียนที่5 ชั้นที่1 ถึงชั้นที่4 ค่าIOC อยู่ที่1 ค่า SD อยู่ที่ 0 และชั้นที่5 ค่าIOC อยู่ที่0.6 ค่า SD อยู่ที่ 0.547 ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง5ชั้นในบทเรียนที่1มีความเหมาะสมและสอดคล้อง

สรุปผลประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบไปด้วย5ชั้นการเรียนรู้และจัดการเรียนการสอนทั้งหมด5บทเรียนมีความเหมาะสมของโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินเพื่อหาค่าดัชนีสอดคล้องของเครื่องมือและวัตถุประสงค์โดยการใช้(Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้สูตรของ(ศิริชัย กาญจนวาสี,2548)โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง	ข้อความวัดตรงตามจุดประสงค์
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อความวัดตรงตามจุดประสงค์
-1 หมายถึง	ข้อความไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์เกณฑ์

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

ผลที่ได้คือรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.50 ขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4. ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยแบบทดสอบปรนัยชนิด4ตัวเลือกเพื่อทดสอบทักษะการฟังจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน เพื่อทดสอบความเข้าใจด้านไวยากรณ์ 25 ข้อ 25คะแนน ด้านคำศัพท์25 ข้อ 25คะแนน ข้อทดสอบปฏิบัติการพูดจำนวนตัวเลือก10ข้อโดยเลือกตอบ3ข้อ 30คะแนนรวมทั้งสิ้น100คะแนน ซึ่งแบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน5ท่านประเมินเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อดูความเหมาะสมในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงสร้างเนื้อหาแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งได้ผลดังนี้

4.1 ผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการฟังในด้านความเหมาะสมกับคำถามและเนื้อหาที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5ท่านประเมินเพื่อหาค่าดัชนีสอดคล้องของเครื่องมือและวัตถุประสงค์โดยการใช้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์ดังนี้

+1	หมายถึง	ข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
-1	หมายถึง	ข้อคำถามไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์เกณฑ์

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

สรุปผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการฟังในด้านความเหมาะสมกับคำถามและเนื้อหาที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 20ข้อได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.6 ถึง 1 ซึ่งมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้จึงผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4.2 ผลการประเมินผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบการพูดในด้านความเหมาะสมกับคำถามและเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน5ท่านประเมินเพื่อหาค่าดัชนีสอดคล้องของเครื่องมือและวัตถุประสงค์โดยการไว้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์ดังนี้

+1	หมายถึง	ข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
-1	หมายถึง	ข้อคำถามไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์เกณฑ์

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

สรุปผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการพูดในด้านความเหมาะสมกับคำถามและเนื้อหาที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 10ข้อได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.8 ถึง 1 ซึ่งมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้จึงผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4.3 ผลประเมินแบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในด้านความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน5ท่านประเมินเพื่อหาค่าดัชนีสอดคล้องของเครื่องมือและวัตถุประสงค์โดยการไว้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีรายละเอียดของเกณฑ์ดังนี้

+1	หมายถึง	ข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามจุดประสงค์
-1	หมายถึง	ข้อคำถามไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์เกณฑ์

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

สรุปผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในด้านความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 50 ข้อโดยแบ่งเป็นการวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ 25ข้อและความรู้ด้านคำศัพท์ 25ข้อได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.6 ถึง 1 ซึ่งมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้จึงผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย2ระยะดังนี้

ระยะที่ 3 ผลการทดลองหลังจากทดลองด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจนครบทั้ง 3วงรอบตามกระบวนการของAction Researchด้วยเครื่องมือแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผลการศึกษาประสิทธิผลด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีคือผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest – Posttest Design) ตามรูปแบบตารางดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

T1 แทน การทดสอบก่อนการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

X แทน การเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

T2 แทน การทดสอบหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ด้วยแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน1ฉบับประกอบด้วยแบบทดสอบปรนัยชนิด4ตัวเลือกเพื่อทดสอบทักษะการฟังจำนวน 20 ข้อ 20คะแนน เพื่อทดสอบความเข้าใจด้านไวยากรณ์ 25 ข้อ 25คะแนน ด้านคำศัพท์25 ข้อ 25คะแนน ข้อทดสอบปฏิบัติการพูดจำนวนตัวเลือก10ข้อโดยเลือกตอบ3ข้อ 30คะแนนรวมทั้งสิ้น100คะแนน ซึ่งแบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งได้ผลดังนี้

ตาราง 14 เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

คะแนนทั้งหมด	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t-test	sig
คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	51	100	62.54	10.44	-9.90	0.00
คะแนนทดสอบ หลังเรียน	51	100	75.09	6.67		
คะแนนหลัง เปรียบเทียบ ความแตกต่าง	51	100	-12.54	9.047		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 14 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =62.54, S.D=10.44) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =75.09, S.D=6.67) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -12.54, S.D=9.047) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -9.90 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เมื่อนำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมาแบ่งออกเป็นทักษะในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

คะแนนการวัดทักษะการฟัง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t-test	sig
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	51	20	10.37	4.01	-4.55	0.00
คะแนนทดสอบหลังเรียน	51	20	13.19	2.29		
คะแนนหลังเปรียบเทียบความแตกต่าง	51	20	-2.82	4.43		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 15 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =10.37, S.D=4.01) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =13.19, S.D=2.29) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -2.82, S.D=4.43) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -4.55 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 16 เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

คะแนนการวัดทักษะการพูด	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t-test	sig
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	51	30	21.13	3.08	-5.52	0.00
คะแนนทดสอบหลังเรียน	51	30	23.54	1.54		
คะแนนหลังเปรียบเทียบความแตกต่าง	51	30	-2.41	3.11		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 16 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =21.13, S.D=3.08) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =23.54, S.D=1.54) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -2.41, S.D=3.11) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -5.52 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 17 เปรียบเทียบผลการพัฒนาความรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

คะแนนการวัด ความรู้ไวยากรณ์	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t-test	sig
คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	51	25	14.31	4.70	-5.33	0.00
คะแนนทดสอบ หลังเรียน	51	25	18.00	3.27		
คะแนนหลัง เปรียบเทียบ ความแตกต่าง	51	25	-3.68	4.93		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 17 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =14.31, S.D=4.70) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =18.00, S.D=3.27) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -3.68, S.D=4.93) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -5.33 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 18 เปรียบเทียบผลการพัฒนาความรู้คำศัพท์เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

คะแนนการวัด ความรู้คำศัพท์	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t-test	sig
คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน	51	25	16.72	3.45	-7.49	0.00
คะแนนทดสอบ หลังเรียน	51	25	20.35	2.09		
คะแนนหลัง เปรียบเทียบ ความแตกต่าง	51	25	-3.62	3.45		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 18 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =16.72, S.D=3.45) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =20.35, S.D=2.09) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -3.62, S.D=3.45) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -7.49 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 4 ผลประเมินความพึงพอใจหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังนี้ 4.50 – 5.00 = มากที่สุด 3.50 – 4.49 = มาก 2.50 – 3.49 = ปานกลาง 1.50 – 2.49 = น้อย และ 1.00 – 1.49 = น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี พบว่าความพึงพอใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความพึงพอใจอันดับที่1 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 ลำดับที่2 พบว่า ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 ลำดับที่3 พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ลำดับที่4 พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานมีขั้นตอนที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 ลำดับที่5 พบว่าผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 ลำดับที่6 พบว่าผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ไปใช้กับทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ลำดับที่ 7 พบว่าผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษในบริบทที่ได้เรียนรู้ไปได้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ลำดับที่8 พบว่าผู้สอนมอบหมายกิจกรรมที่น่าสนใจเหมาะสมกับเนื้อหา อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11

ลำดับที่9 พบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานมีขั้นตอนที่ทำให้ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ลำดับที่10 พบว่าผู้เรียนสามารถฟังภาษาอังกฤษในบริบทที่เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจในประเด็นหลักอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำวิธีการมาใช้ในการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทดลองและการนำผลมาปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ตามเกณฑ์และเปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ผู้วิจัยได้พัฒนา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ตามเกณฑ์และเปรียบเทียบความสามารถทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ผู้วิจัยได้พัฒนา โดยดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอนตามรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ขั้นพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบด้วย 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา ความสำคัญ และทฤษฎีเพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและศึกษาองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 2 ผลการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพผลรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยระยะดังนี้

ระยะที่ 3 ผลการทดลองหลังจากทดลองด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจนครบทั้ง 3 วงรอบตามกระบวนการของ Action Research ด้วยเครื่องมือแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะที่ 4 ผลประเมินความพึงพอใจหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีประกอบด้วยระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา ความสำคัญ และทฤษฎีเพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ในการร่างรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและศึกษาองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. ผลการศึกษาความสำคัญ ปัญหา และและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า

1.1 ความสำคัญของทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษสรุปประเด็นได้ว่าทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารในแต่ละสถานการณ์เช่นในการทำงานและในการเรียนต่อและถ้านักศึกษาที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีก็จะสามารถเลือกงานที่สนใจและผลตอบแทนสูงได้เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อประสานงานกับ

หน่วยงานต่างๆทั้งในและนอกประเทศ นอกจากนี้ยังแทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์สมาร์ตโฟนในการเข้าอินเทอร์เน็ตหรือช่องทาง Social ต่างๆที่ผู้คนทั่วโลกสามารถเชื่อมต่อกันได้ ทักษะการฟังพูดจึงสำคัญในการรับฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในทุกๆวัน

1.2 ปัญหาของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรีสรุปประเด็นได้ว่า ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความหลากหลายแต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ยังมีนักศึกษาที่ยังไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจึงทำให้ไม่กล้าสื่อสารเพราะรู้คำศัพท์ไม่มากพอ เรียงประโยคในการการพูดไม่ได้

1.2.1 ปัจจัยของปัญหาที่ทำให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีทักษะภาษาอังกฤษที่น้อยกว่ามาตรฐานสรุปได้ว่าสาเหตุมาจากนักศึกษาบางส่วนมาจากโรงเรียนในระบบอาชีวศึกษาและบางส่วนจบมาจากมัธยมศึกษาซึ่งจะต้องเรียนวิชาอื่นๆต่อสัปดาห์เป็นจำนวนมากจึงได้เรียนภาษาอังกฤษในระยะเวลาที่ไม่มากพอต่อสัปดาห์และขาดการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

1.2.2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังเป็นรูปแบบของการบรรยายและครูเป็นศูนย์กลางรวมทั้งขาดการส่งเสริมกิจกรรมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตามรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้เรียนจึงทำให้ขาดการฝึกฝนและผลที่ตามมาคือไม่เกิดทักษะ

1.2.3 ผู้เรียนขาดการส่งเสริมให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมจริงที่รายล้อมตัวผู้เรียนอยู่ตลอดเวลาเช่นการดูหนัง ฟังเพลงหรือเล่นเกม ภาษาอังกฤษแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตประจำวันเช่นการขึ้นรถไฟฟ้าหรือป้ายสัญลักษณ์ต่างๆหรือคำประกาศต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ

1.2.4 ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรต้องผสมผสานเทคโนโลยีมาช่วยเพราะปัจจุบันนี้ความรู้ยุคแค่ปลายนิ้วเนื่องจากนักศึกษาทุกคนมีสมาร์ตโฟนที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ดังนั้นความรู้ที่อยู่ในสื่อออนไลน์มากมายซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการนอกจากนี้ยังมี Application การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากมายที่เข้าถึงง่ายและยังมีสื่อต่างๆเช่น YouTube ที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติคอยให้ความรู้ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนควรเป็นการเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ออกไปหาความรู้ต่างๆและนำความรู้มาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยอาจทำได้ด้วยกิจกรรมในรูปแบบของ ภาระงาน(task) โดยผู้สอนจะต้องมอบหมายภาระงานที่

ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษผ่านการทำคิวิดิโอจำลองสถานการณ์ต่างๆหรือการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติในประเด็นต่างๆโดยมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือและเป็นพี่ปรึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่า

2.1 ทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารในแต่ละสถานการณ์เช่นในการทำงานและในการเรียนต่อและถ้านักศึกษาที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีก็จะสามารถเลือกงานที่สนใจและผลตอบแทนสูงได้เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ มณฑปวีร์ เพชรรัตน์ (2554) กล่าวว่านักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเนื่องจากจะต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานในอนาคตอันใกล้นี้โดยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการทำงานมากที่สุดเนื่องจากต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร กันภายในหลายๆองค์กรรวมถึงการเข้าที่ประชุมที่ต้องใช้ทักษะการพูดและการฟัง นอกจากนี้ยังแทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ สมาร์ทโฟนในการเข้าอินเทอร์เน็ตหรือช่องทาง Social ต่างๆที่ผู้คนทั่วโลกสามารถเชื่อมต่อกันได้ ทักษะการฟังพูดจึงสำคัญในการรับฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในทุกๆวันซึ่งสอดคล้องกับ Burn (2004) กล่าวว่าภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของคนทั้งโลกและของคนไทยในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรงหรือทางอินเทอร์เน็ตเช่นการพิมพ์ผ่านข้อความในแอปพลิเคชันต่างๆ หรือการอ่านคู่มือในเรื่องต่างๆรวมถึงการดูภาพยนตร์และรายการทางทีวีที่ส่วนใหญ่มักจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลาง

2.2 การศึกษาปัญหาของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่า ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความหลากหลาย แต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ยังมีนักศึกษาที่ยังไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจึงทำให้ไม่กล้าสื่อสารเพราะรู้คำศัพท์ไม่มากพอ เรียงประโยคในการพูดไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จากการวิจัยของ นงสมร พงษ์พานิช (2551) พบว่า นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเนื่องจากมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อยและขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง

2.3 ผลการศึกษาพฤติกรรมการบ่งชี้ของทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าทักษะการฟังคือ 1. ผู้เรียนสามารถฟังคู่สนทนาและเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังและโต้ตอบกลับได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2. ผู้เรียนสามารถฟังข้อมูลที่เป็นข้อความสั้นๆ ได้และสามารถตอบได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่ 3. ผู้เรียนสามารถฟังเรื่องราวบริบทต่างๆ ในชีวิตประจำวันเช่นการไปซื้อของ การเข้าร้านอาหาร การไปหาหมอ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ได้อย่างเข้าใจเพื่อสามารถใช้ชีวิตและเอาตัวรอดได้ 4. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ 5. ผู้เรียนสามารถฟังผู้ส่งสารและสามารถพูดโต้ตอบกลับได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดของวคินี หนูนภักดี (2558, น. 20) ที่ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน เราจำเป็นต้องฟังจึงจะเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ การฟังนั้นเป็นทักษะที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด ความสำเร็จในการสนทนาเกิดจากการฟังที่มีประสิทธิภาพ ผู้ฟังต้องเข้าใจว่าผู้พูดนั้นสื่อถึงอะไร เมื่อฟังเข้าใจแล้วจึงจะสามารถโต้ตอบได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของเดียนนภา ทองมาก (2558, น. 17) ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูดต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังให้ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟังและได้ให้ความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบผลสำเร็จและนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกณฑ์กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) ในระดับ เกณฑ์ B1 ที่อธิบายระดับความสามารถของผู้เรียนไว้ว่าผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ

2.4 ผลการศึกษาพฤติกรรมการบ่งชี้ของทักษะการพูดพบว่า 1. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2. ผู้เรียนสามารถพูดตอบคำถามสั้นๆ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่จากข้อมูลที่ได้รับได้ 3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้หลักโครงสร้างภาษาอังกฤษโดยถ่ายทอดออกมาจากการพูดโดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตามบริบท เหตุการณ์ เช่นตอนนี้รู้สึกหิว ผู้เรียนก็จะสามารถพูดถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ต้องการได้ 4. ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันในหลายๆบริบทได้เช่นการไปซื้อของ ในร้านอาหาร ไปหาหมอ บอกอารมณ์ความรู้สึก ความต้องการของตนเองและของผู้อื่นได้อย่างเข้าใจเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตประจำวันและเอาตัวรอดได้ 5. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ 6. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาได้อย่างเข้าใจตรงกัน 7. ผู้เรียน

สามารถพูดด้วยความมั่นใจ ไร้ความกังวลจากองค์ประกอบต่างๆ เช่น อากาการเสียหน้าหรือสูญเสียความมั่นใจเมื่อพูดผิด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับวิดโดสัน (Widdowson, 1981, p. 59-60) ที่มีความเห็นว่า การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การพูดนั้นมิได้เพียงแต่เป็นการใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่พูดนอกจากนี้ พฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารยังมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของซาวิยอง (Savignon, 1983, p.35-26) และสเวน (Swain, 1984, p. 7-18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารมี 4 ประการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถในการด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ความสามารถโดยใช้องค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย 2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น 3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความสามารถเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้าใจกันได้ถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง 4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียง ประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งทางด้านคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Non-Verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จักหรือนึกไม่ออกในขณะนั้นการพยายามอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ เป็นต้นและนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกณฑ์กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) ในระดับ เกณฑ์ B1 ที่อธิบายระดับความสามารถของผู้เรียนไว้ว่าผู้เรียนสามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลประกอบสั้น ๆ ได้ผลจากการศึกษาและสังเคราะห์องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีได้แก่

ทักษะการฟัง พุดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คือ ทักษะสัมพันธ์กันในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้สื่อสารสามารถฟัง-พุดภาษาได้อย่างถูกต้องดังนี้

ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการได้ยินและเข้าใจบทสนทนา การอภิปราย คำบรรยายและ สื่อบันเทิงต่างๆที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษที่ได้ยินอย่างช้าๆและชัดเจนได้แก่เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง การซื้อขาย งานอดิเรก ความสนใจในอาชีพ การเดินทาง การท่องเที่ยว การไปพบแพทย์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมโดยสามารถจับใจความหลักของเรื่องที่ได้ยินเพื่อสามารถใช้ชีวิตและเอาตัวรอดได้

ทักษะการพุด หมายถึง ความสามารถในการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล เล่าเรื่อง นำเสนอหัวข้อต่างๆเป็นภาษาอังกฤษโดยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง กริยาท่าทางประกอบในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจและสามารถเอาตัวรอดได้ ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง งานอดิเรก การทำอาหาร ความสนใจในอาชีพ การเดินทางการท่องเที่ยว การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น การไปพบแพทย์ และการนัดหมายโดยสนทนาหรือนำเสนออย่างต่อเนื่องได้ไม่ต่ำกว่า3นาที

3. ผลศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญเพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานจากการที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพุดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อนำไปออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พุดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้นำมาออกแบบหลักการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพุดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ 5 ข้อดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติ ร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้เพื่อสร้างชิ้นงาน นำเสนอชิ้นงานและอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อประมวลความรู้และทักษะที่ได้รับ

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและใช้ภาษาโดยการสร้างชิ้นงานด้วยการสืบเสาะหาความรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พุดเพื่อการสื่อสาร

3. เน้นการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้และต่อเติมความรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้เรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกัน

4. ผู้สอนมีบทบาทในการให้ความรู้ แนะนำแหล่งความรู้ กระตุ้นผู้เรียนให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยผู้สอนคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนต้องการในสถานการณ์

5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละคนและลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เพื่อตัดสินระดับความสำเร็จของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ระยะที่ 2 ผลการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีโดยใช้ รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้จึงได้มาเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยรูปแบบการเรียนรู้นี้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนร่วมกับการเรียนรู้ผ่านplatform ต่างๆจากอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปสู่การปฏิบัติ ร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้ในการสร้างชิ้นงานนำเสนอชิ้นงานและแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มของผู้เรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกันโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา แนะนำแหล่งข้อมูล กระตุ้นผู้เรียนให้ประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยการค้นคว้าหาความรู้ การทำแบบฝึกหัด รวมถึงการสนทนาผ่านวิดีโอออนไลน์เพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการในผู้เรียนแต่ละคนได้มากขึ้นโดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย5 Let's ดังนี้

ขั้นที่1 Let's learn (เรียนรู้)

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ที่ผู้สอนสร้างไว้ผ่านแพลตฟอร์ม (Platform) ในช่องทางออนไลน์และเมื่อเข้าสู่ชั้นเรียนผู้เรียนจะต้องอธิบายความรู้ที่ได้ศึกษามาล่วงหน้า จากนั้น ผู้สอน สอนโครงสร้างภาษา คำศัพท์ โดยอธิบายยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 Let's try (ฝึกฝน)

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อมุ่งตรวจสอบความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จากนั้นผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจับกลุ่มร่วมกันคิดหัวข้อที่สนใจเพื่อกลับไปค้นคว้าและคิดชิ้นงานโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม

ขั้นที่ 3 Let's do (สืบเสาะหาความรู้)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนอกชั้นเรียนในการเสาะหาความรู้มาใช้ในการทำชิ้นงาน

จากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน แต่ละกลุ่มนัดหมายเวลาเพื่อรายงานความก้าวหน้าผ่านวิดีโอออนไลน์และพร้อมให้คำปรึกษา รวมถึงให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนเพิ่มเติม หากมีข้อสงสัย นอกจากนี้ ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน application ที่ผู้เรียนสนใจอย่างน้อย2หัวข้อ

ขั้นที่ 4 Let's present (นำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานเป็นกลุ่มในชั้นเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียน กลุ่มอื่นๆแสดงความคิดเห็นพร้อมประเมินชิ้นงาน จากนั้นแต่ละกลุ่มจะประมวลความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอของเพื่อนกลุ่มต่างๆมาวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ในอนาคตโดยผู้สอนทำหน้าที่ประเด็นคำถามพร้อมให้ข้อเสนอแนะรวมถึงให้การบ้านแก่ผู้เรียนแต่ละคนไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 5 Let's reflect (สะท้อนคิด)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคนกลับไปทบทวนความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่4ผสมผสานกับการที่ได้ไปศึกษาด้วยตนเองนำไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์ให้เพื่อได้เรียนรู้ว่าจะ นำปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า

2.1 แผนจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอนการเรียนรู้ 5 บทเรียนมีความเหมาะสมของ โครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินเพื่อหาค่าดัชนีสอดคล้องของ เครื่องมือและวัตถุประสงค์โดยการใช้ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

ผลที่ได้คือรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.05 ขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.2 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการฟังในด้านความเหมาะสมกับคำถามและเนื้อหาที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 20 ข้อได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.6 ถึง 1 ซึ่งมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้จึงผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.2.2 ผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการพูดในด้านความเหมาะสมกับคำถามและเนื้อหาที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 10 ข้อได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.8 ถึง 1 ซึ่งมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้จึงผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.2.3 ผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในด้านความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ที่ผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 50 ข้อโดยแบ่งเป็นการวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ 25 ข้อและความรู้ด้านคำศัพท์ 25 ข้อได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 0.6 ถึง 1 ซึ่งมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้จึงผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิผลรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยระยะดังนี้

ระยะที่ 3 ผลการทดลองหลังจากทดลองด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจนครบทั้ง 3 วนรอบตามกระบวนการของ Action Research ด้วยเครื่องมือแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผู้วิจัยนำเครื่องมือรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาและผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนั้นคือนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อการปรับพื้น มหาวิทยาลัยเอกชน ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 1 ภาคการศึกษาเป็นเวลา 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงซึ่งมีเนื้อหาการเรียนรู้อุปท โดยมีจัดการเรียนการสอนเป็นในชั้นเรียนจำนวน 10 ครั้งและสำหรับออนไลน์จำนวน 5 ครั้ง แต่ในชั้นนี้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้ 1 บทเรียนจำนวน 3 สัปดาห์เพื่อสังเกต ติดตามผลว่ารูปแบบการเรียนรู้นี้เหมาะสมกับการใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงในขั้นต่อไป

1.1 ผลการศึกษาในระยะที่ 1 ที่ได้จากการสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์ขณะจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้อัตโนมัติผู้เรียนแบบไม่เป็นทางการเมื่อจบการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้อัตโนมัติและการประเมินผลการเขียนสะท้อนคิดของผู้เรียน ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้อัตโนมัติไปใช้ในระยะเวลาที่ 2 ดังนี้

1.1.1 มีการเพิ่มเติมกิจกรรมละลายพฤติกรรม (Ice Breaking) เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นชินกันเนื่องจากผู้เรียนมาจากสาขาวิชาและคณะที่หลากหลายจึงเกิดความเขินอายในการทำกิจกรรมร่วมกันจึงทำให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกในหลายๆกิจกรรมเช่นการพูดแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การตอบคำถามในชั้นเรียนและการจัดกลุ่มทำงานซึ่งจากเดิมในแผนการเรียนรู้อัตโนมัติมีกิจกรรมละลายพฤติกรรม (Ice Breaking)

1.1.2 การเพิ่มระยะเวลาในชั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนที่ 2 Let's try ในส่วนของกิจกรรมฝึกใช้ภาษาในบริบทของการสื่อสารที่สมจริงด้วยการทำภาระงาน (Task) โดยกำหนดให้ใช้เวลาประมาณ 25-30 นาทีในการปฏิบัติกิจกรรม จากเดิมที่มีการระบุไว้ 15-20 นาที เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่มีคำถามและข้อเสนอนั้นในการวางแผนงานที่จะทำกับผู้สอนจึงใช้เวลาอธิบายเพิ่มมากขึ้น

1.1.3 ปรับปรุงแบบบันทึกกระบวนการในการทำโครงการ โดยการขยายคำอธิบายในหัวข้อต่าง ๆ ให้มีความละเอียดและชัดเจนเพิ่มขึ้น และเพิ่มขั้นตอนการอธิบายวิธีการจัดการเรียนรู้ในการอธิบายนักศึกษาให้ละเอียดมากขึ้น รวมทั้งอนุญาตให้ผู้เรียนบันทึกในรูปแบบเอกสารหรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ได้ตามความสะดวกของผู้เรียน

1.1.4 เพิ่มกระบวนการในการประเมินในขั้นตอนที่ 4 Let's present โดยให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินการนำเสนอภาระงานจากเดิมที่ประเมินโดยผู้สอนเพียงผู้เดียว

1.2 ผลการศึกษาในระยะที่2 ที่ผ่านการปรับปรุงจากระยะที่1 เก็บข้อมูลจากการสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์ขณะจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ สัมภาษณ์ผู้เรียนแบบไม่เป็นทางการเมื่อจบการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการเขียนสะท้อนคิดของผู้เรียน ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ไปใช้ในระยะเวลาที่3ดังนี้

1.2.1 การระบุระยะเวลาในชั้นตอนที่ ชั้นที่2 Let's try ในส่วนของกิจกรรม Language Appreciation (นอกชั้นเรียน)ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน Applications หรือ Websites ต่างๆตามความสนใจอย่างน้อย2หัวข้อต่อสัปดาห์ โดยมีระยะเวลาในการเรียนรู้ด้วยตนเองหัวข้อนั้นๆครั้งละไม่ต่ำกว่า 20 นาทีและเก็บหลักฐานการเรียนรู้มาให้ผู้สอนทราบ จากเดิมที่ไม่ได้มีการระบุไว้จึงทำให้ผู้เรียนบางคนใช้ระยะเวลาสั้นเกินไป

1.2.2 เพิ่มจำนวนผู้ประเมินหลักในการประเมินในชั้นที่4 Let's present โดยมีอาจารย์2ท่านในการมีส่วนร่วมในการประเมินการนำเสนอภาระงานประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษและอาจารย์เจ้าของวิชาจากเดิมที่ประเมินโดยอาจารย์เจ้าของวิชาเพียงผู้เดียว เพื่อลดโอกาสความเหลื่อมล้ำของคะแนน

2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปได้ดังนี้

2.1 การประเมินทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยใช้แบบทดสอบพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =62.54, S.D=10.44) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =75.09, S.D=6.67) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -12.54, S.D=9.047)และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -9.90 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ระยะที่ 4 ผลประเมินความพึงพอใจหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าความพึงพอใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ยลำดับความพึงพอใจอันดับที่1 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 ลำดับที่2 พบว่า ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 ลำดับที่3 พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ลำดับที่4 พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานมีขั้นตอนที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 ลำดับที่5 พบว่าผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 ลำดับที่6 พบว่าผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ไปใช้กับทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ลำดับที่7 พบว่าผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษในบริบทที่ได้เรียนรู้ไปได้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ลำดับที่8 พบว่าผู้สอนมอบหมายกิจกรรมที่น่าสนใจเหมาะสมกับเนื้อหา อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ลำดับที่9 พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานมีขั้นตอนที่ทำให้ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ลำดับที่10 พบว่าผู้เรียนสามารถฟังภาษาอังกฤษในบริบทที่เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจในประเด็นหลักอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

การอภิปรายผล

การอภิปรายครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้แก่ ได้แก่ 1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การอภิปรายผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย

1. การอภิปรายผลการศึกษาความสำคัญของทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษสรุปประเด็นได้ว่าทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารในแต่ละสถานการณ์เช่นในการทำงานและในการเรียนต่อและถ้านักศึกษาที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีจะสามารถเลือกงานที่สนใจและผลตอบแทนสูงได้เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ มณฑปวีร์ เพชรรัตน์ (2554) กล่าวว่านักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเนื่องจากจะต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานในอนาคตอันใกล้โดยทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นในการทำงานมากที่สุดเนื่องจากต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร กันภายในหลายๆองค์กรรวมถึงการเข้าที่ประชุมที่ต้องใช้ทักษะการพูดและการฟัง นอกจากนี้ยังแทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ สมาร์ทโฟนในการเข้าอินเทอร์เน็ตหรือช่องทาง Social ต่างๆที่ผู้คนทั่วโลกสามารถเชื่อมต่อกันได้ ทักษะการฟังพูดจึงสำคัญในการรับฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในทุกๆวันซึ่งสอดคล้องกับ Burn (2004) กล่าวว่าภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของคนทั้งโลกและของคนไทยในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรงหรือทางอินเทอร์เน็ตเช่นการพิมพ์ผ่านข้อความในแอปพลิเคชันต่างๆ หรือการอ่านคู่มือในเรื่องต่างๆรวมไปถึงการดูภาพยนตร์และรายการทางทีวีที่ส่วนใหญ่มักจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง

2. การอภิปรายผลการศึกษาปัญหาของทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปประเด็นได้ว่า ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความหลากหลายแต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ยังมีนักศึกษาที่ยังไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจึงทำให้ไม่กล้าสื่อสารเพราะรู้คำศัพท์ไม่มากพอ เรียงประโยคในการพูดไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จากการวิจัยของ นงสมร พงษ์พานิช (2551) พบว่า นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อยและขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง

3. การอภิปรายผลการศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปประเด็นได้ว่าทักษะการฟังคือ 1. ผู้เรียนสามารถฟังคู่สนทนาและเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังและโต้ตอบกลับได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2. ผู้เรียนสามารถฟัง

ข้อมูลที่เป็นข้อความสั้นๆได้และสามารถตอบได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่ 3. ผู้เรียนสามารถฟังเรื่องราวบริบทต่างๆในชีวิตประจำวันเช่นการไปซื้อของ การเข้าร้านอาหาร การไปหาหมอ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ได้อย่างเข้าใจเพื่อสามารถใช้ชีวิตและเอาตัวรอดได้ 4. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ 5. ผู้เรียนสามารถฟังผู้ส่งสารและสามารถพูดโต้ตอบกลับได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดของวคินี หนูนภักดี (2558, น. 20) ที่ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน เราจำเป็นต้องฟังจึงจะเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ การฟังนั้นเป็นทักษะที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด ความสำเร็จในการสนทนาเกิดจากการฟังที่มีประสิทธิภาพ ผู้ฟังต้องเข้าใจว่าผู้พูดนั้นสื่อถึงอะไร เมื่อฟังเข้าใจแล้วจึงจะสามารถโต้ตอบได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของเดื่อนนภาทองมาก (2558, น. 17) ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูด ต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังให้ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟังและได้ให้ความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบผลสำเร็จและนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกณฑ์กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) ในระดับเกณฑ์ B1 ที่อธิบายระดับความสามารถของผู้เรียนไว้ว่าผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ

4. การอภิปรายการศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดคือ 1. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ 2. ผู้เรียนสามารถพูดตอบคำถามสั้นๆว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเมื่อไหร่จากข้อมูลที่ได้รับได้ 3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้หลักโครงสร้างภาษาอังกฤษโดยถ่ายทอดออกมาจากการพูดโดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตามบริบท เหตุการณ์ เช่น ตอนนี้อยู่ที่ไหน ผู้เรียนก็จะสามารถพูดถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ต้องการได้ 4. ผู้เรียนสามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันในหลายๆบริบทได้เช่นการไปซื้อของ ในร้านอาหาร ไปหาหมอ บอกอารมณ์ความรู้สึก ความต้องการของตนเองและของผู้อื่นได้อย่างเข้าใจเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตประจำวันและเอาตัวรอดได้ 5. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ 6. ผู้เรียนสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาได้อย่างเข้าใจตรงกัน 7. ผู้เรียนสามารถพูดด้วยความมั่นใจ ไร้ความกังวลจากองค์ประกอบต่างๆเช่นอาการเสียหน้าหรือสูญเสียความมั่นใจเมื่อพูดผิด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับวิดโดสัน (Widdowson, 1981, p. 59-60) ที่มีความเห็นว่า การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การพูดนั้นมีได้เพียงแค่

เป็นการใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่พูดนอกจากนี้ พฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารยังมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของซาวิยอง (Savignon, 1983, p.35-26) และสเวน (Swain, 1984, p. 7-18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารมี 4 ประการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถในการด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ความสามารถโดยใช้องค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย 2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น 3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความสามารถเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้าใจกันได้ถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง 4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียง ประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งทางด้านคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Non-Verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จักหรือนึกไม่ออกในขณะนั้นการพยายามอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ เป็นต้นและนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกณฑ์กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : (CEFR) ในระดับ เกณฑ์ B1 ที่อธิบายระดับความสามารถของผู้เรียนไว้ว่าผู้เรียนสามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ ในหัวข้อที่สนใจหรือคุ้นเคย เช่น โรงเรียน เวลาว่าง การทำงาน ฯลฯ สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลประกอบสั้น ๆ ได้

โดยผลการสังเคราะห์องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจากการศึกษาทั้งหมดได้ออกมาเป็นนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คือ ทักษะสัมพันธ์กันในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้สื่อสารสามารถฟัง-พูดภาษาได้อย่างถูกต้องดังนี้

ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟังและเข้าใจ บทสนทนา การอภิปราย คำบรรยาย สื่อบันเทิงต่างๆและคำประกาศที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และการศึกษาที่ได้ยินอย่างช้าๆและชัดเจนได้แก่เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง การซื้อขาย งานอดิเรก ความสนใจในอาชีพ การเดินทาง การท่องเที่ยว การไปพบแพทย์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมโดยสามารถจับใจความหลักของเรื่องที่ฟังเพื่อสามารถใช้ชีวิตและเอาตัวรอดได้

ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูล เล่าเรื่อง นำเสนอหัวข้อต่างๆโดยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง กริยาท่าทางประกอบในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจและสามารถเอาตัวรอดได้ ได้แก่เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง งานอดิเรก การทำอาหาร ความสนใจในอาชีพ การเดินทาง การท่องเที่ยว การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น การไปพบแพทย์ และการนัดหมายโดยสนทนาหรือนำเสนออย่างต่อเนื่องได้ไม่ต่ำกว่า3นาที

2 การอภิปรายผลการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนา ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและ ข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ผู้วิจัยได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้และกระบวนการวิจัยได้ทฤษฎีการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory 2. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน Blended Learning 3. แนวคิดเกี่ยวกับพื้นฐานของการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ 4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry-Based Learning) จนได้มาเป็น รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย5ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่1 Let's learn (เรียนรู้)

ขั้นที่2 Let's try (ฝึกฝน)

ขั้นที่3 Let's do (สืบเสาะหาความรู้)

ขั้นที่4 Let's present (นำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้)

ขั้นที่5 Let's reflect (สะท้อนคิด)

จากการศึกษาสามารถอภิปรายผลได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและกระตุ้นความสนใจผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น เนื่องมาจากรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 5 ชั้น และพบว่าในชั้นที่ 1 Let's learn (เรียนรู้) ผู้เรียนสามารถจดจำความรู้ในเรื่องที่ศึกษาได้ดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้ถูกกระตุ้นให้ต้องศึกษา และได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เมื่อนำมาอภิปรายในชั้นเรียนโดยได้รับการชี้แนะจากอาจารย์อีกครั้ง จะทำให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองบกพร่องตรงไหนเพราะอะไร ในชั้นนี้ผู้เรียนจะเกิดการจดจำจากข้อผิดพลาดซึ่งนำไปสู่การมีความรู้พื้นฐานซึ่งสอดคล้องกับจอห์น ดีวอี้ (John Dewey) อธิบายไว้ว่าผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม กระตือรือร้นด้วยความสนใจของผู้เรียนในการเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ ดีวอี้กล่าวไว้ว่า: “ หากคุณเกิดความสงสัยว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีส่วนร่วมในการสอบถามอย่างไร: ควรศึกษาและวิเคราะห์ให้ได้โดยการพิจารณาความเป็นไปได้ในทางเลือกต่าง ๆ และยืนยันในหลักฐานปรากฏ” (Dewey, 1998) จากนั้นเมื่อเข้าสู่กระบวนการในชั้นที่ 2 Let's try (ฝึกฝน) เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐาน ผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้ต่อยอดความรู้ผ่านกิจกรรมภายในชั้นเรียนอีกครั้ง โดยในชั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญเพราะเป็นรอยต่อของการพัฒนาระหว่างที่ผู้เรียนฝึกใช้ความรู้เดิมและความรู้ใหม่ที่กำลังถูกพัฒนา (Scaffolding) ผ่านกิจกรรมภายในห้องเรียนสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม Social constructivist theory ซึ่งเชื่อว่าจัดการเรียนรู้ที่เชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีระดับพัฒนาการทางปัญญาอยู่ในตัวของแต่ละคนซึ่งพัฒนาการนั้นสามารถ พัฒนาให้มีศักยภาพได้ หากถูกกระตุ้นและชี้แนะจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีระดับสติปัญญาที่สูงกว่าและความร่วมมือทางสังคมเช่นเพื่อนและผู้สอนในการช่วยเหลือหรือให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนไปถึงระดับศักยภาพที่ผู้เรียนควรเป็นได้ซึ่งสอดคล้องกับ Vygotsky ศึกษาและทำความเข้าใจว่าผู้คนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างไรและสร้างทฤษฎีเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม เขาพิจารณาแล้วว่าครูมีความสามารถในการควบคุมปัจจัยหลายอย่างในสถานศึกษารวมทั้งพฤติกรรมและการตอบสนองของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้เขาจึงสนับสนุนกิจกรรมโดยเน้นในด้านปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางปัญญา

ทั้งนี้ในขั้นตอนที่ 1 Let's learn (เรียนรู้) ผู้สอนจะต้องพิถีพิถันในการตั้งคำถาม และต้องแน่ใจว่าคำถามสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสงสัย การคิดและเรียนรู้ด้วยตนเองได้จริง อีกทั้งคำถามนั้นจะต้องครอบคลุมเนื้อหาและประเด็นที่ผู้สอนต้องการจะสอนได้ทั้งหมด สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเสนอให้ตั้งคำถามที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นในการ

ใช้หลักไวยากรณ์ในเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเปรียบเทียบและทราบถึงข้อควรระวังในการใช้หลักไวยากรณ์ในเรื่องดังกล่าวต่อไปซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของสูมิตรา อังวัฒณกุล (2550 : 112-115) ได้อธิบายแนวคิดของขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนของลิตเติลวูด (Littlewood. 1990: 45-49) กล่าวคือขั้นการนำเสนอหรือแนะนำภาษาใหม่ (Presentation or Introducing New Language Item) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษาโดยผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพและใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องหรืออ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวให้ผู้เรียนฟัง เนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการสอน และควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาบ้างแล้วเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ครูเล่าง่ายขึ้นและกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านระดับใดด้วยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ผู้สอนไม่ควรเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก แต่ถ้ามีผู้เรียนตอบได้เป็นจำนวนน้อยให้ผู้สอนพิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าวผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเนื้อหาภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร

สำหรับขั้นที่ 2 Let's try (ฝึกฝน) ผู้สอนจะเป็นหัวใจหลักเนื่องจากจะต้องหาวิธีสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนผ่านระยะรอยต่อพัฒนาการไปได้ด้วยดี ในขั้นนี้ผู้สอนควรจะต้องใช้การสังเกตพฤติกรรมว่าผู้เรียนมีข้อผิดพลาดและต้องการความช่วยเหลือในประเด็นใด โดยผู้สอนจะต้องไม่ใช้กิจกรรมที่ยากเกินไปเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้และไม่ควรใช้กิจกรรมที่ง่ายเกินไปเช่นกันเพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการพัฒนา สอดคล้องกับขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของสูมิตรา อังวัฒณกุล (2550 : 112-115) ได้อธิบายแนวคิดของขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนของลิตเติลวูด (Littlewood. 1990: 45-49) กล่าวคือขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกการฝึกแบบควบคุมนี้เป็นการฝึกผู้เรียนแบบเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มย่อยหรือฝึกทีละคน การฝึกแบบนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ

เมื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ 3 Let's do (สืบเสาะหาความรู้) ผู้เรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะให้อิสระในการเลือกหัวข้องานตามความสนใจหรือความถนัดของตนเองเป็นกลุ่มสอดคล้องกับ Vygotsky ศึกษาและทำความเข้าใจว่าผู้คนเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างไรและสร้างทฤษฎีเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม เขา

พิจารณาแล้วว่าผู้สอนมีความสามารถในการควบคุมปัจจัยหลายอย่างในสถานศึกษารวมทั้ง พฤติกรรมและการตอบสนองของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้เขาจึงสนับสนุนกิจกรรมโดยเน้นในด้าน ปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางปัญญาเช่นการอภิปรายและการตอบรับเชิงสร้างสรรค์และ การทำงานร่วมกันกับผู้อื่น Vygotsky ยังระบุด้วยว่าวัฒนธรรมเป็นปัจจัยหลักของการได้มาซึ่ง ความรู้ เขาเชื่อว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความเชื่อและทัศนคติที่จำลองมาจากวัฒนธรรมของ ผู้เรียนเอง งานจะต้องมีรูปแบบที่อิสระซึ่งมีเป้าหมายคือการสร้างการแลกเปลี่ยนที่มีจุดมุ่งหมาย และมีความหมายระหว่างผู้เรียน บทบาทของผู้สอนคืออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยคอย ให้คำแนะนำและเป็นพี่เลี้ยงและยืนยันการมีส่วนร่วมในความพยายามที่จะกระตุ้นผู้เรียนต่อไป โดยจากการศึกษาพบว่าผู้เรียนลดความกังวลเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำชิ้นงาน เนื่องจากผู้เรียนได้ ประเมินความสามารถของตนเองและของเพื่อนในกลุ่มว่าสามารถทำหัวข้อใดได้ดีและสำเร็จ โดย ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องนำความรู้จากชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งระหว่างทางผู้เรียน อาจพบปัญหาหรือสถานการณ์ใหม่ๆที่เข้ามาแทรกซึ่งเปรียบเสมือนองค์ความรู้ใหม่ที่เข้ามาเติมให้ กระบวนการเรียนรู้ในขั้นนี้ครบองค์ประกอบมากขึ้น กล่าวคือผู้เรียนเกิดการผสมผสานระหว่างองค์ ความรู้เดิมที่ได้จากการเรียนรู้และองค์ความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และลงมือสร้าง ชิ้นงานจากการประสบการณ์จริงที่ผู้เรียนจะต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อนในสถานการณ์ นั้น และเมื่อผู้เรียนได้ฝึกการพูด การฟังซ้ำๆทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารขึ้นซึ่งผลการศึกษานี้ยังได้สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนของลิตเติลวูด (Littlewood, 1990: 45-49) ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production / Free Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาที่ เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียนโดยครูผู้สอน เป็นผู้แนะแนวทาง วิธีการฝึกซึ่งอยู่ในรูปแบบของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ เช่นการมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นตอนเริ่มต้นของ กิจกรรมให้เช่น การอธิบายวิธีการทำกิจกรรมกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรม เอง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำ ความรู้ทางภาษามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นตอนนี้และยังสอดคล้องกับEisenkraft (2003 : 57-59) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase) ในขั้นตอนนี้คือขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ ออกไปสำรวจและค้นหาจากการปฏิบัติจริงเนื่องจากผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจในประเด็นคำถามที่ ได้มาจากชั้นเรียนความสนใจจึงทำให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ต้องการจะทำและวางแผนในการที่จะออกไป สืบค้นโดยมีการตั้งเป้าหมาย ตั้งสมมติฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการออกไปสืบค้นหาข้อมูล ซึ่งใน ขั้นตอนนี้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้หลายวิธีตัวอย่างเช่นการศึกษาค้นคว้าจากฐานข้อมูลและ

เอกสารต่าง ๆ การใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหา การลงมือทำการทดลอง การสร้างสถานการณ์จำลอง การทำกิจกรรมต่าง ๆ จากประสบการณ์จริง ซึ่งทั้งหมดนี้จะกลายเป็นข้อมูลที่ผู้เรียนรวบรวมไว้เพื่อที่จะนำไปใช้ในขั้นต่อไป

เมื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ 4 Let's present (นำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้) ผู้เรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการนำเสนองานของตนเองและต่อยอดความรู้ใหม่จากการฟังการนำเสนอของกลุ่มเพื่อน ขั้นนี้ผู้สอนควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสงสัยในประเด็นที่เพื่อนนำเสนอจนเกิดเป็นการตั้งคำถามและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ทั้งนี้ผู้สอนสามารถตั้งคำถามกับผู้เรียนว่าถ้าผู้เรียนไปอยู่ในสถานการณ์นั้น ผู้เรียนจะสนทนาภาษาอังกฤษอย่างไร จะใช้โครงสร้างทางภาษาเหมือนกับตัวอย่างที่เพื่อนนำเสนออยู่ไหม สอดคล้องกับ แนวคิดของ Eisenkraft (2003 : 57-59) ในขั้นอธิบาย (Explanation Phase) ในขั้นนี้เมื่อผู้เรียนได้ข้อมูลมาอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำข้อมูลข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผลและนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่นบรรยายสรุป สร้างและจำลองทางคณิตศาสตร์หรือรูปวาด สร้างตาราง ฯลฯ การค้นพบในขั้นนี้อาจเป็นไปได้หลายทางเช่นสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โต้แย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือเกี่ยวกับประเด็นที่ได้กำหนดไว้แต่ผลที่ได้จะอยู่ในรูปใดก็สามารถสร้างความรู้และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ และขั้นขยายความรู้ (Expansion Phase / Elaboration Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจหลังจากที่ได้ออกไปสำรวจค้นหาและการอธิบายจากเพื่อนและผู้สอน ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้ สรุปว่านำความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่ไปเชื่อมโยงกับความรู้ที่เคยสะสมมาและทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้นจนไปสู่ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase) ในขั้นนี้เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่าผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างอย่างไรและมากน้อยเพียงใดจากขั้นนี้จะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ ซึ่งการศึกษาพบว่าขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเกิดการทบทวนความรู้เดิมอีกครั้งและนำมาคิดวิเคราะห์จนต่อยอดเป็นความรู้ใหม่ได้ ซึ่งผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่ไม่ตึงเครียดมากเกินไป และคอยสนับสนุนในกรณีที่ผู้เรียนติดขัดหรือยังเข้าใจในบางประเด็นที่ติดอยู่

เมื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ 5 Let's reflect (สะท้อนคิด) ผู้สอนควรสรุปความรู้ในบทเรียนทั้งหมดนี้อีกครั้งและตั้งคำถามเชิงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้อธิบายความรู้ที่ได้รับและจะนำไปใช้ในบริบทอื่นๆ และในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้อย่างไร หลังจากเรียนรู้ผ่านกระบวนการทั้งหมด 4 ขั้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Eisenkraft (2003 : 57-59) ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension Phase) ในขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูจะต้องมีการจัดเตรียมโอกาสให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ครูจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียน

สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างเป็นความรู้ใหม่ จากการศึกษาพบว่าในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเกิดภา
ววิเคราะห์ว่าความรู้อะไรที่ที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริงและจะรู้ถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟัง
พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไป

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาและพบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยให้มีความ
กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะ
การฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้มีการผสมผสาน
เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนทุกคนมีสมาร์ทโฟนที่เชื่อมต่อ
อินเทอร์เน็ตได้ดังนั้นความรู้ที่อยู่ในสื่อออนไลน์มากมายซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาตาม
ความต้องการนอกจากนี้ยังมี Application การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากมายที่เข้าถึงง่าย
และยังมีสื่อต่างๆเช่น YouTube ที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติคอยให้ความรู้และเทคนิคการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษมากมาย นอกจากนี้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานนี้ได้เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้
ออกไปหาความรู้ต่างๆและนำความรู้มาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการ
ฟัง พูด ภาษาอังกฤษมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยอาจทำได้ด้วยกิจกรรมในรูปแบบของ ภาระงาน
(task) โดยผู้สอนมอบหมายภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษผ่านการทำคิวิดิโอจำลอง
สถานการณ์ต่างๆในประเด็นต่างๆโดยมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือและเป็นพี่ปรึกษาและ
ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดทั้งช่องทาง onsite และ online ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้
สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนได้

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษาประสิทธิภาพผลรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน
เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีและ
ข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย

1. การอภิปรายผลการศึกษาประสิทธิภาพผลของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน
เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพผลด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีคือผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One
Group Pretest – Posttest Design) ด้วยแบบทดสอบความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 1 ฉบับประกอบด้วยแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกเพื่อ
ทดสอบทักษะการฟังจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน เพื่อทดสอบความเข้าใจด้านไวยากรณ์ 25 ข้อ 25

คะแนน ด้านคำศัพท์ 25 ข้อ 25คะแนน ข้อทดสอบปฏิบัติการพูดจำนวนตัวเลือก 10 ข้อ โดยเลือกตอบ 3 ข้อ 30คะแนนรวมทั้งสิ้น 100คะแนน ซึ่งแบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =62.54, S.D=10.44) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =75.09, S.D=6.67) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -12.54, S.D=9.047) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -9.90 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

และเมื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =10.37, S.D=4.01) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =13.19, S.D=2.29) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -2.82, S.D=4.43) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -4.55 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.2 ผลการเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =21.13, S.D=3.08) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =23.54, S.D=1.54) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = -2.41, S.D=3.11) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -5.52 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.3 ผลการเปรียบเทียบผลการพัฒนาความรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่าคะแนนทดสอบ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย(\bar{X})=14.31, S.D=4.70) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=18.00, S.D=3.27) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = -3.68, S.D=4.93)และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -5.33จึงสรุปได้ว่านักศึกษา พัฒนาความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบ ผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่า คะแนนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.4 ผลเปรียบเทียบผลการพัฒนาความรู้คำศัพท์เพื่อการสื่อสารสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานพบว่าคะแนนทดสอบ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย(\bar{X})=16.72, S.D=3.45) คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=20.35, S.D=2.09) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = -3.62, S.D=3.45)และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent มีค่า t = -7.49จึงสรุปได้ว่านักศึกษา พัฒนาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งแสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อน เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การที่ผลคะแนนหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานสูงกว่าก่อน เรียนนั้นอธิบายได้ว่ากระบวนการของรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 5 ชั้น ได้มีการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสาน เทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติ ร่วมมือกันสืบเสาะหาความรู้เพื่อสร้าง ชิ้นงาน นำเสนอชิ้นงานและอธิบายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อประมวลความรู้และทักษะที่ได้รับ และ กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและใช้ภาษาโดยการสร้างชิ้นงานด้วยการ สืบเสาะหาความรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นขั้นสำคัญที่ ทำให้ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ถูกการพัฒนา นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เรียนรู้ผ่าน กระบวนการกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้และต่อเติมความรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้เรียนที่มี ระดับความรู้แตกต่างกันจึงทำให้ความรู้เพิ่มพูนเพิ่มขึ้นทั้งนี้ผู้สอนมีบทบาทในการให้ความรู้ แนะนำแหล่งความรู้ กระตุ้นผู้เรียนให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติโดยผู้สอนคอยเป็นที่

ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนต้องการในทุกสถานการณ์นอกจากนี้ได้มีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้เป็นลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ตาม ศักยภาพของแต่ละคนและลักษณะของการประเมินแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) เพื่อตัดสินระดับความสำเร็จของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ผลการศึกษาที่ได้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยจำนวน 4 ฉบับได้แก่ งานวิจัย ของณัชปภา โพธิ์พุ่ม(Phopum;N.2561)ที่ใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ พบว่าผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูง กว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนงานวิจัยของปัทมา ยิ้มสกุล (Yimsakul;P.2017) ที่การจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีพบว่าหลังการจัดการ เรียนรู้ นักศึกษามีความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน ศตวรรษที่ 21 สูงขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนงานวิจัยของสุพีรา ดาวเรือง (Daoruang;S.2555)ที่ใช้รูปแบบการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน และเทคนิคเพื่อนคู่คิดบนวิกิ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สำหรับ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่เข้ากลุ่มทดลองมีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์และหลังการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนอย่างมีนัยยะสำคัญสูงกว่าก่อนการทดสอบอย่างมี นัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของอัญชลิ ศรีรุ่งเรือง (Srirungruang;A.2015) ที่ ทดลองด้วยวิธีการเรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแบบร่วมมือวิชาคอมพิวเตอร์ที่มีต่อความรู้ พื้นฐานด้านสื่อและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าความรู้ พื้นฐานด้านสื่อของนักเรียนที่เรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาคอมพิวเตอร์ก่อน เรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนและความสามารถในการผลิตสื่อมีคะแนนรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี อภิปรายได้การที่ผลความพึงพอใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความพึง พอใจอันดับที่1 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยกระตุ้น ความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 เนื่องมาจากรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานนี้ได้มีการนำเทคโนโลยีที่ผู้เรียนคุ้นเคยมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนทุกคนมีสมาร์ทโฟนที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ดังนั้นความรู้ที่อยู่ในสื่อออนไลน์มากมายซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาตามความต้องการนอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน Application การสอนภาษาอังกฤษที่เข้าถึงง่ายและยังมีสื่อต่างๆเช่น YouTube ที่มีอาจารย์ชาวต่างชาติคอยให้ความรู้และเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากมาย มากไปกว่านี้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานนี้ได้เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ออกไปหาความรู้ต่างๆและนำความรู้มาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยอาจทำได้ด้วยกิจกรรมในรูปแบบของ ภาระงาน(task) โดยผู้สอนมอบหมายภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษผ่านการทำคลิปวิดีโอจำลองสถานการณ์ต่างๆในประเด็นต่างๆที่ผู้เรียนสนใจและถนัดโดยมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือและเป็นพี่ปรึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดทั้งช่องทาง onsite และ online ลำดับที่ 2 พบว่า ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 เนื่องมาจากในทุกๆขั้นของการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะใช้เวลาให้ตรงกับแผนการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้และคอยติดตามผู้เรียนในทุกๆขั้นตอนว่าผู้เรียนต้องการคำแนะนำในประเด็นไหน

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในระดับอุดมศึกษาตามประกาศของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้กำหนดให้ใช้เกณฑ์ของกรอบมาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) และมุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการใช้ภาษาจึงได้มีแนวคิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งเกณฑ์ทั้งหมดนี้มุ่งมั่นเพื่อที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ทั้งผู้เรียนทันกับยุคการเรียนการสอนสมัยใหม่ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าทางสถาบันการศึกษาต่างๆหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรีให้ความสำคัญหรือมีนโยบายสำหรับการฝึกอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษให้เป็น

แบบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้ตรงกับความต้องการของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี นี้จะนำไปเป็นรูปแบบการเรียนการสอนหนึ่งที่อยู่ในหัวข้อการฝึกอบรมได้เพราะรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้ต้องศึกษาด้วยตนเองรวมทั้งเรียนรู้ในชั้นเรียน และได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่หลากหลายจนเกิดเป็นทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับการจัดการเรียนในมหาวิทยาลัยภาครัฐ เนื่องจากประกาศจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education Learning Outcomes: GELOs) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ในด้าน ทักษะ ไว้ 3 ข้อ คือ

- 1 สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยตนเองเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการแสวงหา วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล
- 3 สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปนี้เป็นกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ใช้กับทุกมหาวิทยาลัยทั้งรัฐและเอกชน โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีนี้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับรายวิชาที่อยู่ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี

2. ข้อเสนอแนะการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้

ผู้ที่จะนำรูปแบบไปใช้ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 ผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีไปใช้ควรทำความเข้าใจหลักการ และแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้

2.2 ผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีไปใช้ควรคำนึงถึงการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ตามกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 5 ขั้นตอน แต่อาจมีการปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนโดยศึกษาได้จากรายละเอียดดังนี้ ในขั้นตอนที่ 1 Let's learn (เรียนรู้) ผู้สอนจะต้องพิถีพิถันในการตั้งคำถาม และต้องแน่ใจว่าคำถามสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสงสัย การคิดและเรียนรู้ด้วยตนเองได้จริง อีกทั้งคำถามนั้นจะต้องครอบคลุมเนื้อหาและประเด็นที่ผู้สอนต้องการจะสอนได้ทั้งหมด สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเสนอให้ตั้งคำถามที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นในการใช้หลักไวยากรณ์ในเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเปรียบเทียบและทราบถึงข้อควรระวังในการใช้หลักไวยากรณ์ในเรื่องดังกล่าวต่อไป สำหรับขั้นที่ 2 Let's try (ฝึกฝน) ผู้สอนจะเป็นหัวใจหลักเนื่องจากจะต้องหาวิธีสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนผ่านระยะรอยต่อพัฒนาการไปได้ด้วยดี ในขั้นนี้ผู้สอนควรจะต้องใช้การสังเกตพฤติกรรมว่าผู้เรียนมีข้อผิดพลาดและต้องการความช่วยเหลือในประเด็นใด โดยผู้สอนจะต้องไม่ใช้กิจกรรมที่ยากเกินไปเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้และไม่ควรใช้กิจกรรมที่ง่ายเกินไปเช่นกันเพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการพัฒนาและกิจกรรมนั้นต้องผู้สอนต้องแน่ใจว่าได้ประยุกต์ความรู้ที่ได้อธิบายไปก่อนหน้านี้มาใช้ในกิจกรรมในขั้นฝึกฝนนี้ทั้งนี้ในกรณีผู้สอนต้องการนำความรู้เรื่องที่เคยสอนไปในบทเรียนอื่น ๆ มาร่วมในการจัดกิจกรรมในขั้นนี้ ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเห็นถึงความเชื่อมโยงของความรู้ก่อนหน้าเข้ากับความรู้อีกที่เพิ่งอธิบายไปและแนะนำผู้เรียนให้เข้าใจว่าความรู้เก่าและความรู้ใหม่นี้จะนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้อย่างไร

เมื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ 3 Let's do (สืบเสาะหาความรู้) ผู้เรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะให้อิสระในการเลือกหัวข้องานตามความสนใจหรือความถนัดของตนเองเป็นกลุ่ม โดยจากการศึกษาพบว่าผู้เรียนลดความกังวลเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำชิ้นงาน เนื่องจากผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเองและของเพื่อนในกลุ่มว่าสามารถทำหัวข้อใดได้ดีและสำเร็จ โดยในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องนำความรู้จากชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งระหว่างทางผู้เรียนอาจพบปัญหาหรือสถานการณ์ใหม่ๆ ที่เข้ามาแทรกซึ่งเปรียบเสมือนองค์ความรู้ใหม่ที่เข้ามาเติมให้กระบวนการเรียนรู้ในขั้นนี้ครบองค์ประกอบมากขึ้น กล่าวคือผู้เรียนเกิดการผสมผสานระหว่างองค์ความรู้เดิมที่ได้จากการเรียนรู้และองค์ความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และลงมือสร้างชิ้นงานจากการประสบการณ์จริงที่ผู้เรียนจะต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อนในสถานการณ์นั้น และเมื่อผู้เรียนได้ฝึกการพูด การฟังซ้ำๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารขึ้น ทั้งนี้ในระหว่างที่ผู้เรียนออกไปทำชิ้นงานนอกชั้นเรียน ผู้สอนควรนัดอภิปรายความคืบหน้าของชิ้นงานที่ผู้เรียนกำลัง

ทำผ่านช่องทางออนไลน์ในเวลาที่คุณเรียนสะดวกเพื่อให้คำแนะนำเพิ่มเติมหรือช่วยผู้เรียนแก้ไข ปัญหาที่ผู้เรียนยังหาข้อสรุปไม่ได้เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจผิดจนกระทั่งทำชิ้นงานนั้นเสร็จ

เมื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ 4 Let's present (นำเสนอแลกเปลี่ยน ความรู้) ผู้เรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการนำเสนองานของตนเองและต่อยอดความรู้ใหม่จากการฟังการนำเสนอของเพื่อน ขั้นนี้ผู้สอนควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสงสัยในประเด็นที่เพื่อนนำเสนอจนเกิดเป็นการตั้งคำถามและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ทั้งนี้ผู้สอนสามารถตั้งคำถามกับผู้เรียนว่าถ้าผู้เรียนไปอยู่ในสถานการณ์นั้น ผู้เรียนจะสนทนาภาษาอังกฤษอย่างไร จะใช้โครงสร้างทางภาษาเหมือนกับตัวอย่างที่เพื่อนนำเสนออยู่ไหม โดยขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเกิดการทบทวนความรู้เดิมอีกครั้งและนำมาคิดวิเคราะห์จนต่อยอดเป็น ความรู้ใหม่ได้ ซึ่งผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่ไม่ตึงเครียดมากเกินไป และคอย สนับสนุนในกรณีที่ผู้เรียนติดขัดหรือยังเข้าใจในบางประเด็นที่ผิดอยู่

เมื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ 5 Let's reflect (สะท้อนคิด) ผู้สอนควรสรุป ความรู้ในบทเรียนทั้งหมดนี้อีกครั้งและตั้งคำถามเชิงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้อธิบายความรู้ที่ได้รับและ จะนำไปใช้ในบริบทอื่นๆ และในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้อย่างไร หลังจากเรียนรู้ผ่าน กระบวนการทั้งหมด 4 ขั้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเกิดการวิเคราะห์ว่าความรู้อะไรที่จะนำไปใช้ใน ชีวิตจริงและจะรู้ถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไป

2.3 ผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีไปใช้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ ประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางออนไลน์และเพิ่มพูน ความรู้ในชั้นเรียนไปสู่การปฏิบัติผ่านการทำชิ้นงานโดยผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่ใกล้ตัวต่างๆ และนำมาถ่ายทอดในชั้นเรียนทำให้นักศึกษาได้ปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดเป็นทักษะเพื่อที่จะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองในบริบทอื่นๆ ได้ตามความสนใจเช่นการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ และนำไปทำชิ้นงานออกมาเป็นการเขียนเรียงความ จดหมาย หรือนิยายได้

3. ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยในครั้งต่อไป

3.1 รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟังพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีนั้น นอกจากจะสามารถใช้พัฒนาทักษะ การการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้แล้ว ในกระบวนการเรียนรู้ของตัวทฤษฎีเองยังสามารถ พัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาได้ จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่

เกี่ยวข้อง พบว่าทักษะหรือพฤติกรรมที่ควรส่งเสริมให้กับนักศึกษาปริญญาตรีมีทักษะการอ่านและการเขียนรวมทั้งทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลได้เนื่องจากเป็นทักษะที่สำคัญในยุคปัจจุบันนี้

3.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่บูรณาการกับการใช้ Generative AI เพื่อเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ เนื่องจากการใช้ Generative AI จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ได้รวดเร็วและตรงประเด็นกว่าการค้นคว้าผ่านเว็บเบราว์เซอร์ต่างๆและยังสามารถให้ผู้เรียนเห็นแนวคิดที่ได้จากการป้อนข้อความที่ตนเองอยากรู้ผ่าน Generative AI และนำมาวิเคราะห์ว่าข้อมูลนั้นตรงกับสิ่งที่ต้องการทราบหรือไม่

3.3 ควรมีการศึกษาวิจัยระยะยาวเพื่อได้ทราบถึงพัฒนาการและระดับความคงทนของทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา

3.4 ควรมีการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถบูรณาการการพัฒนาทักษะการสื่อสารเข้าด้วยกันกับทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ชีวิตในยุคดิจิทัล เพราะในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีพัฒนาไปอย่างรวดเร็วผู้เรียนจึงควรมีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อมาช่วยในการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ

บรรณานุกรม

- Barnum, MA., & Parman, R.J. (2002). *High improvement management*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Birner, B. (2010). *Language and meaning*. London : Continuum.
- Byrne, D. (1979). *Teaching writing skills*. Singapore : Four Strong.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Carman, J.M. (2002). *Blended learning design: five key elements*. [Online]. Available from: http://www.knowledgenet.com/pdf/Blended%20learning%20Design_1028.PDF [2021, February 11].
- Chomsky, N. (1960). *The Logical structure of linguistic theory*. New York : Plenum Press.
- Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing : Theory and Practice*. Philadelphia : Centre of Curriculum Development.
- Dass, P.M. (2015). Teaching STEM effectively with the learning cycle approach. *K - 12 STEM Education*. Re1(1), 5-12.
- David Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology : A Textbook for Teacher*. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Doff, Adrian. (2001). *Teach English: A training course for teachers*. (5" ed.). 198. Glasgow: Bell & Bain Ltd.
- Dorero, Fernandez and Sanz (2003). An experience on students' participation in blended vs. online styles of learning. *ACM SIGCSE Bulletin*. 35(4).
- Duffy, T.F. & Jonassen, D.H. (1992). *Constructivism: new implications for instructional technology*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Duran, L. B., & Duran, E. (2004). The 5E instructional model: a learning cycle approach for inquiry-based science teaching. *The Science Education Review*, 3(2), 49-58.
- Education first. EF English Proficiency Index- The world's largest ranking of countries and regions

by English skills, สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2564, จาก
เว็บไซต์ <https://www.ef.co.th/epi/>.

Edward Anthony. (1972). *Approach Method and Technique : Teaching English As a Second Language*. New York : McGraw – Hill , Inc .

Eisenkraft, Arthur. "Expanding the 5E Model," *The Science Teacher*. 64(4) : 56-59 ;
September,2003.

Finocchiaro, M., & Brumfit, C.J. (1983). *The functional- national approach : From theory to practice*. New York : Oxford University Press.

Galvin, K. (1992). *Listening by Doing*. Lincolnwood: National Textbook Company.

Gulsecen. (2004). *A Comparative Research in Blended Learning: State State University vs Private University*. Department of Informatics, Istanbul University, Turkey.

Harmer, Jeremy. (1991). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.

Harriman, G. (2004). *What is blended learning*. Available. (online)
http://www.grayharriman.com/blended_learning.htm.

Harris, D. P. (1990). *Teaching English as a second language*. New York : McGraw – Hill.

Helgesen, M. & Brown, S. (1995). *Active Listening: Introducing Skill for Understanding*. (Teacher's Edition). Cambridge: Cambridge.

Henson, K.T. (2003). Foundations for learner-centered education: a knowledge base.
School of Education The Citadel Military College of South Carolina, 124(1)

5-15. Hilsdon, J. (1990). The group oral exam : Advantages and Limitations. *In Language testing in the communicative legacy* (pp.190 - 191). London : Modern English Publications in Association with the British Council.

Hymes, D. H. (1971). *On communicative competence*. In J. B. Pride & J. Holmes (Eds.), *Sociolinguistics*. London: Penguin Books Inc.

John Dewey. (1998). *Experience and Education*. New York : Macmillan Publishing Company.

Jonsson,K., McHugo,c.and Hall,T. (2006). Analysing the efficacy of blended learning

- using Technology Enhanced Learning (TEL) and m-learning delivery Technologies. *Proceeding of the 23rd annual ascilite conference: Who's learning? Whose technology?.*(2006): 379-383.
- Justice, C., Rice, J., Roy, D., Hudspith, B., & Jenkins, H. (2009). Inquiry-based learning in higher education: administrators' perspectives on integrating inquiry pedagogy into the curriculum. *Higher Education*, 58(6), 841.
- Krashen, S. D. (1985). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Larsen-Freeman, D.(2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. 2nd Ed. Oxford: OUP.
- Littlewood, W. (1996). *Communicative language teaching*. Cambridge : Cambridge University.
- Mark McCrindle. (2015). Gen Z and Gen Alpha Infographic
- Maxwell, D. O., Lambeth, D. T., & Cox, J. T. (2015, June). Effects of using inquiry-based learning on science achievement for fifth-grade students. *In Asia-Pacific Forum on Science Learning & Teaching*.16(1).
- McDonell, Wendy. (1992). *Language and cognitive development through cooperative group work, in Cooperative Language Learning*, 37, 157-170.
- Miller, H., McNeal, K., & Herbert, B. (2010). Inquiry in the physical geology classroom: Supporting students' conceptual model development. *Journal of Geography in Higher Education*, 34(4), 595-615.
- Morley, J. (1984). *Learning in ESL: Developing Self-Study Activities for Listening Comprehension*. Harcourt Brace Jovanovich. Orlando.
- National Research Council (2000). *Inquiry and the National Science Education Standards*. Washington, D.C: National Academy Press.
- Nick,H.M. & Van Dam. (2003). *Trend in Learning*. Available. (online)
http://www.learningguidesolutions.com/images/uploads/pdf/Learningguide_present_a_tie_Nick_van_Dam.pdf.
- Oller, J. W. (1979). *Language tests at school : A pragmatic approach*. London :

Addison- Wesley Longman.

Parrott, W. G., & Schulkin, J. (1993). Neuropsychology and the cognitive nature of the emotions. *Cognition and Emotion*, 7(1), 43–59.

Richards, Jack C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge University Press.

Richard. M. (1990). *Management: Theory process and practice*. (5th ed.). New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Rivers, W. M. (1980). *Teaching foreigner language skills*. Chicago: The University of Chicago Press.

Roblyer, M.D. & Doering, A.H. (2013). *Integrating educational technology into teaching*. Harlow, Essex: Pearson.

Rost, M. (1990). *Listening in action: Activities for developing listening in language teaching*. London: Prentice-Hall.

Rubin, J. (1994). A review of second language listening comprehension research. *The Modern Language Journal*, 78(2), 199-221.

Samuels, S. J., and M. L Kamil. (1987). *Handbook of Reading Research*. New York: Longman.

Santrock, J.W. (2017). *Life-span development*. Boston: McGraw-Hill.

Savignon, S. J. (1997). Communicative language teaching: State of the art. *TESOL Quarterly*, 25(2), 261-277.

Scott, D. (2013). *Inquiry-based learning: A review of the research literature*. Alberta Ministry of Education.

Scott, R. (1981). Speaking. *In Communication in the classroom*. London: Longman.

Scrivener, Jim. (1994). *Learning Teaching: A Devision of Herineman Publishers*. England: Oxford.

Serhat Kurt. (2020). *Frameworks & Theories Archives - Educational Technology*. Available. (online) <https://educationaltechnology.net>.

Sharpe, P. (2006). *How to prepare for the TOEFL iBT*. Hauppauge, N.Y. : Barron's Educational Series.

- Skager, Rodney. W. (1978). *Lift long education practice*. Hamburg : UNESCO Institute for Education.
- Spada, N. (1987). *Relationships between instructional differences and learning outcomes: A process-product study of communicative language teaching*. *Applied Linguistics*, 8, 137-161.
- Swain, M. (1984). *Teaching and testing communicatively*. *TESL TALK*, 5, 7-18
- Tamim, S. R., & Grant, M. M. (2013). Definitions and Uses: Case Study of Teachers Implementing Project-based Learning: Interdisciplinary. *Journal of Problem - based Learning Purdue University*.
- Thorne, K. (2003). *How to integrate online and traditional learning*. London: Kogan Page.
- Tsitsopoulou, E. (1992). "Conversation Classes," *English Teaching Forum*. 34-35.
- Valette, R. M. (1976). *Modern language testing*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Valiathan, P. (2002). Blended learning models. *Learning Circuits*, Retrieved January 17, 2021 from <http://www.learningcircuits.org/2002/aug2002/valiathan.html>.
- Vygotsky, L. S. (1978). Interaction between learning and development. In M. Cole, V. John-Steiner, S. Scribner, & E. Souberman (Eds.), *Mind in society* (pp. 79–91). Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Widdowson, H.G. (1981). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- Wing, J., & Putney. L. (2002). *A vision of Vygotsky*. Boston: Allyn & Bacon.
- Wood, D. J., Bruner, J. S., & Ross, G. (1976). The Role of Tutoring in Problem Solving. *Journal of Child Psychiatry and Psychology*, 17, 89-100.
- กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์. (2548). *การพัฒนา รูปแบบการเรียนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือในกลุ่มการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์กลางคึกฤทธิ์.

- กรรณิการ์ กาญจน์ดา. (2557). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการสร้างพื้นฐานภาครัฐด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กันยารัตน์ เฟิงสา. (2553). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเบิกไพร ด้วยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กฤษณีย์ ไทยะวณิช. (2545). หลักการพูด. กรุงเทพฯ : เอส พรินต์ติ้งเฮ้า.
- กฤษยา แสงเดช. (2554). บทเรียนสำเร็จรูปคู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พิสิทธ์เซ็นเตอร์.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จริยานันท์ ฉันทะ. (2555). การพัฒนาบทเรียนการสอนภาษาที่เน้นการปฏิบัติงานด้านอาชีพ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จารุณี มณีกุล. (2545). การใช้เนื้อหาและกิจกรรมที่แท้จริงเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนาธิป พรกุล. (2557). การสอนกระบวนการคิด : ทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชไมพร อินทร์แก้ว. (2559). ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน รายวิชาเทคโนโลยีทางภาพถ่ายในการศึกษา สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ปัตตานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี.
- เชษฐมาศ วิลาวรรณ. (2553). การศึกษาความสามารถทางด้านการฟัง-พูดและเจตคติต่อการเรียน

- วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่ล้อม ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน(GENRE-BASED APPROACH) โดยใช้อรรถลักษณะของการเล่านิทาน(NARRATIVE GENRE FEATURES). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ณัชปภา โพธิ์ และคณะ. (2561). การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎีCLT. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา. (2559). การศึกษาความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ณัฐวรรณ เวียนทอง. (2554). การศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนนภา ทองมาก. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุดกายโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมและเพลง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทิตติยา อินถ์กลม. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ้านเก่า โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ธนากร ทองประยูร. (2551). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการสอนแบบบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรภรณ์ พลายนเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา

- ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา*, 3, 53-58.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2551). การศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18(1), 85-97.
- นภัชชา แดนพันธ์. (2560). *การศึกษาศามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปล้อง โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. การเรียนรู้อุทยานศาสตร์แบบสืบเสาะ 7 ชั้น. *วารสารวิชาการ*. 10(4): 25-30; ตุลาคม-ธันวาคม, 2550.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีการสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนของครูยุคใหม่*. นนทบุรี: ไทยร่มเกล้า.
- ไพจิตร สะดวกการ. (2543). *เรียนผูกเรียนแก้: ภูมิปัญญาไทยที่สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิลิซึม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- ภรากรณ์ สีทองฮาด. (2558). *การศึกษาศามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ (News Report Genre Features)*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ภาวิช ทองโรจน์. (2557). *ภาษาอังกฤษรั้งท้ายที่ 55 จากการประเมิน 60 ประเทศทั่วโลก*. เข้าถึงเมื่อ 2 มกราคม 2564. จาก www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_mar.../aw7.pdf.
- มณฑปวีร์ เพชรรัตน์. (2554). *การศึกษาศามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประเมินตำราเรียนในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษของพนักงานสายงานปิโตรเลียมเอกชนชายฝั่ง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2555). *ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่งพนอ รักอยู่. (2560). ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาไทย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง. *วารสารชุมชนวิจัย*, 11(3), 81-94.
- วรัญญา โอภาสี. (2554). การใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และลดความวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- วศินี หนูนุกิติ. (2558). *การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนวัดรางบัว (แหลมราษฎร์บำรุง) โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (GENRE-BASED APPROACH) ด้วยอรรถลักษณะของนิทาน (NARRATIVE GENRE FEATURES)*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วสันต์ เต็งกวน. (2555). การพัฒนาบทเรียนการสอนภาษาที่เน้นสมรรถนะเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- วัฒนาวร ระวังทุกข์. (2541). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- วารุณี ยะปาน. (2556). การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดและแรงจูงใจต่อการเรียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบ่อ ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงและเกม. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*.
- วารุณี อัสวโกคิน. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครนทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครนทรวิโรฒ.

- วิชัย สิงห์ซอม. (2555). *ปัจจัยและแนวทางแก้ไขการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับ
อุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ศรีศักดิ์ จามรมาน. (2549). *อิเลิร์นนิ่งระดับปริญญาผู้คขึ้นมากมาย การศึกษาออนไลน์ใน
สหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2548*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบ
มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.
- สิวิณี ไชยพงษ์ และทัศนีย์ ธราพร. (2556). *ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียน
รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- สุทธพร ฉายะระถิ. (2552). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผีก
ทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้าน
จอมบึง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุพิธา ดาวเรือง. (2555). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยการใช้การเรียนรู้
แบบกิจกรรมเป็นฐานและเทคนิคเพื่อนคู่คิดบนวิกิเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณภา ยุทธภักดิ์ (2563). *การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร*. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวส
เทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(1), 175-185.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2540). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2557). *เทคโนโลยีการศึกษา: หลักการทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่2.
ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.
- สุมาลี ชัยเจริญ, อนุชา โสมาบุตร, & อิศรา ก้านจักร. (2550). *ปรัชญาแห่งความรู้*. *วารสาร
เทคโนโลยีทางปัญญา*, 1(2), 3-11.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2550). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2554). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 41. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรชาติ บุรณศิริ. (2558). *การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบางกระโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. ราชบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- อัญชลี ศรีรุ่งเรือง. (2558). *ผลการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยการเรียนแบบร่วมมือ วิชาคอมพิวเตอร์ที่มีต่อความรู้พื้นฐานด้านสื่อและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการศึกษา. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อาทิตย์ อินตะแก้ว. (2560). *การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ*. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฮาฮีตะ ดีนามอ. (2553). *การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ).

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายละเอียดการจัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี

Week คาบ 3 ชั่วโมง/ คาบ	Teaching management การจัดการเรียนการสอน	Assessment Method วิธีการประเมิน	theory ทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนการ สอน
1	<p>ขั้นที่1 Let's learn เรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาความรู้ที่ผู้สอนสร้างไว้ผ่านแพลตฟอร์ม(Platform) ในช่องทางออนไลน์ และเมื่อเข้าชั้นเรียนผู้เรียนจะต้องอธิบายความรู้ที่ได้ศึกษามาล่วงหน้า จากนั้น ผู้สอน สอนโครงสร้างภาษา คำศัพท์ โดยอธิบายยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน</p> <p>ขั้นที่2 Let's try ฝึกฝน เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษโดยผู้สอนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออก เพื่อมุ่งตรวจสอบความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จากนั้นผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจับกลุ่ม ร่วมกันคิดหัวข้อที่สนใจเพื่อกลับไปค้นคว้าและคิด ชิ้นงานโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม</p>	<p>Formative Assessment</p> <p>1. แบบฝึกหัด 2. quiz</p>	<p>การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p> <p>PPP approach (3Ps)</p> <p>-ขั้น Presentation -ขั้น Mechanical practice -ขั้น Meaningful practice -ขั้น Communicative practice</p> <p>และ</p> <p>การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ Inquiry-based</p> <p>ขั้นที่1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม(Elicitation Phase) ขั้นที่2 ได้รับความสนใจ (engage)</p>
2	<p>ขั้นที่3 Let's do สืบเสาะหาความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนอกชั้นเรียน ในการเสาะหาความรู้มาใช้ในการทำชิ้นงานจากแหล่งข้อมูลต่างๆที่เชื่อถือได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนัดหมายเวลาเพื่อรายงานความก้าวหน้าผ่านวิดีโอออนไลน์และพร้อม</p>	<p>1.แบบบันทึกกระบวนการในการทำภาระงาน</p>	<p>การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ Inquiry-based</p> <p>ขั้นที่3 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase)</p>

	<p>ให้คำปรึกษา รวมถึงให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนเพิ่มเติม หากมีข้อสงสัย นอกจากนี้ ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องทำกิจกรรม Language Appreciation (กิจกรรมนอกชั้นเรียน) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนออกไปเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน application หรือ website ต่างๆ ที่ผู้เรียนสนใจอย่างน้อย 2 หัวข้อ</p>		
3	<p>ขั้นที่ 4 Let's present นำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเสนอชิ้นงานเป็นกลุ่มในชั้นเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ แสดงความคิดเห็นพร้อมประเมินชิ้นงาน จากนั้นแต่ละกลุ่มจะประมวลความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอของเพื่อนกลุ่มต่างๆ มาวางแผนประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ในอนาคต โดยผู้สอนทำหน้าที่ตั้งประเด็นคำถามพร้อมให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงให้การบ้านแก่ผู้เรียนแต่ละคนไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน</p> <p>ขั้นที่ 5 Let's reflect สะท้อนคิด เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคนกลับไปทบทวนความรู้ที่ได้รับจากขั้นที่ 4 ผสมผสานกับการที่ได้ไปศึกษาด้วยตนเอง นำไปเขียนการสะท้อนคิดขึ้นระบบออนไลน์ ให้เพื่อได้เรียนรู้ว่าจะนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร</p>	<p>1. แบบประเมินกิจกรรม 2. แบบประเมินจากเพื่อน (Peer Assessment)</p> <p>1. แบบประเมินการสะท้อนคิด (Reflection paper)</p>	<p>การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ Inquiry-based ขั้นที่ 4 ขั้นอธิบาย (explain) ขั้นที่ 5 ขั้นขยายความรู้ (elaborate) ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล (evaluate) ขั้นที่ 7 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (extend)</p>

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Week คาบ 3ชั่วโมง/คาบ	Course Detail รายละเอียด ของบทเรียน	Activities and teaching method กิจกรรมการจัดการเรียน การสอน	Theory ทฤษฎี	Indicative behavior พฤติกรรมบ่งชี้	Assessment Method วิธีการประเมิน	Teaching materials สื่อการเรียน การสอน
1 Onsite	ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้ทางด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
2 Onsite	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม(Ice Breaking) เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นชินกัน - แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับบทเรียนต่างๆใน Google Classroom - มอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาหัวข้อ Grammar ใน Unit1 แล้วเขียนสรุปสิ่งที่ได้รับ 					
3 Onsite	Unit 1: All about me and friends Grammar: - Simple Present - Present Continuous Pronunciation: - final -s/-es -ng sound Vocabulary: - Personality Adjectives - Hobbies	ขั้นที่1 Let's learn กิจกรรมการเรียนการสอน (50 นาที) 1. ให้ผู้เรียนดูภาพ สื่อเสียง วิดีโอ บทอ่านสั้นๆ เกม หรือแบบทดสอบ 2. ถามคำถาม หรือ สนทนากับผู้เรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน 3. นำเสนอชุดคำศัพท์ Text 1 จำนวน 10-15 คำ อธิบายความหมาย คำศัพท์ และให้ผู้เรียน ออกเสียงตามโดยใช้ App Personal Best 4. แจกไฟล์เอกสารและ อธิบายการใช้และการเขียนประโยคด้วย ไวยากรณ์ในบทเรียนซึ่งผู้เรียนได้ศึกษาผ่านคลิป	PPP approach (3Ps)	1.ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจในใจความสำคัญของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรกและการเข้าสังคมได้ 2.ผู้เรียนสามารถพูดเล่าเรื่องราวของตนเองเกี่ยวกับงานอดิเรกที่ชอบได้ 3.ผู้เรียนสามารถอ่านจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ 4.ผู้เรียนเข้าใจในหลักไวยากรณ์เรื่อง Simple	คำศัพท์ 1. แบบฝึกหัด 2.quiz ไวยากรณ์ 1.แบบฝึกหัด 2.คะแนนจากกิจกรรมใน App Personal Best 3.quiz การฟัง 1.แบบฝึกหัด การพูด 1.แบบประเมิน การอ่าน 1.แบบฝึกหัด การเขียน 1.แบบฝึกหัด	1.ภาพ สื่อเสียง วิดีโอ 2.ชุดคำศัพท์ Text 1 3. App Personal Best 4. Text 2 และ อธิบายการใช้ และการเขียนประโยคด้วย ไวยากรณ์ 5. Google classroom 6. Text 3 และ ตอบคำถามแบบ ถูกผิด 7. applications และ Websites สอน ภาษาอังกฤษ

<p>and socializing - Useful Verbs</p> <p>Listening: - VDO</p> <p>about our hobbies and socialize - Listening for main idea</p> <p>Speaking: - Personality and Hobbies - Express Reasons</p>	<p>วิธีการก่อนหน้ามาแล้วในช่องทางของ Google Classroom</p> <p>ขั้นที่2 Let's try</p> <p>กิจกรรมฝึกฝน (20 นาที)</p> <p>หัวข้อ คำศัพท์</p> <p>1. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใน App Personal Best</p> <p>2. ให้ผู้เรียนจับคู่คำศัพท์กับความหมาย หรือเติมคำลงในช่องว่าง จำนวน 10 ข้อ</p> <p>3. ผู้เรียนเฉลยคำตอบเป็นข้อๆ พร้อมทั้งบอกเหตุผลว่าทำไมถึงเลือกตอบข้อนี้โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำเพิ่มเติม</p> <p>หัวข้อ ไวยากรณ์ (20 นาที)</p> <p>1. แจกแบบฝึกหัด</p> <p>2. ให้ผู้เรียนเติมคำลงในช่องว่าง หรือเขียนประโยคจากใจอยู่ที่กำหนดให้ จำนวน 10 ข้อ</p> <p>3. ผู้เรียนเฉลยคำตอบเป็นข้อๆ พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลว่าทำไมถึงตอบแบบนี้และเพราะอะไร</p> <p>4. ผู้เรียนยกตัวอย่างประโยคที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำของผู้เรียน โดยประยุกต์ใช้ความรู้เรื่องไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปและพุดนำเสนอให้เพื่อนๆและผู้สอนฟัง โดยผู้สอนคอยความช่วยเหลือในกรณีที่ผู้เรียน</p>		<p>Present และ Present Continuous และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนและพูดได้</p> <p>5. ผู้เรียนรู้ความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ในเรื่อง</p> <p>- Personality Adjectives</p> <p>- Hobbies and socializing</p> <p>- Useful Verbs และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้</p>	<p>8. google meet</p> <p>9. zoom application</p>
---	--	--	--	--

		<p>ต้องการ</p> <p>5. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ใน App Personal Best ในหัวข้อไวยากรณ์ของ Unit 1</p> <p>กิจกรรมการฟัง (30 นาที)</p> <p>1. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเพื่อ ทำกิจกรรม</p> <p>2. อธิบายขั้นตอนการทำ กิจกรรม และนำเสนอ เทคนิคการฟังเพื่อจับ ใจความและสรุปความ</p> <p>3. ให้ผู้เรียนศึกษาคำถาม ก่อนฟัง</p> <p>4. ให้ผู้เรียนฟังสื่อเสียง และตอบคำถาม แบบ ถูกผิด เลือกตอบ หรือเติม คำในแบบฟอร์มคำถาม ออนไลน์ (google form)</p> <p>กิจกรรมอภิปราย (35 นาที)</p> <p>1. ผู้เรียนทำกิจกรรมร่าง ประโยคใจความสำคัญที่ ได้ยินเพื่อนำไปใช้ในการ พูดอภิปรายเพื่อฝึกใช้ ภาษาจากกิจกรรมการฟัง เพื่อสรุปความเข้าใจใน เรื่องที่ฟัง</p> <p>2. ผู้สอนตรวจสอบและให้ คะแนน</p> <p>กิจกรรมฝึกใช้ภาษาใน บริบทของการสื่อสารที่ สมจริงด้วยการทำ ภาระงาน(Task)โดยทำ เป็นกลุ่ม (20 นาที)</p> <p>ให้ผู้เรียนเลือกทำ กิจกรรมการสื่อสารจาก สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใน กิจกรรมต่างๆข้างต้นผ่าน</p>				
--	--	---	--	--	--	--

		<p>การทำภาระงานเช่น การเขียนอนุเจต การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การนำเสนอแบบโปสเตอร์ การนำเสนอแบบสื่อเสียง และการนำเสนอแบบวิดีโอ (VLOG) โดยประยุกต์ความรู้ที่ได้รับและนำไปต่อยอดเพื่อใช้ภาษาในบริบทของการสื่อสารที่สมจริงโดยผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมโดยการให้ผู้เรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ได้เรียนไปเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์อะไรบ้าง 2. มอบหมายให้ผู้เรียนคิดหัวข้อการนำเสนอภาษาเพื่อที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสามารถนำความรู้มาช่วยในการแก้ปัญหาอะไรให้แก่ผู้เรียนและผู้อื่นได้ โดยมีผู้สอนคอยแนะนำและกระตุ้นผู้เรียนให้เห็นถึงประเด็นต่างๆที่ผู้เรียนสนใจ 3. นำเสนองานตัวอย่างให้ผู้เรียนศึกษาเป็นแนวทาง 4. อธิบายเกณฑ์การประเมินก่อนลงมือทำกิจกรรม 5. ปล่อยผู้เรียนออกไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ 				
--	--	--	--	--	--	--

		<p>เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจนอกชั้นเรียน</p> <p>กิจกรรม Language Appreciation(นอกชั้นเรียน)</p> <p>6. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่าน Applications หรือ Websites ต่างๆตามความสนใจอย่างน้อย2 หัวข้อต่อสัปดาห์และเก็บหลักฐานการเรียนรู้มาให้ผู้สอนทราบ (งานเดี่ยว)</p>				
4	Online	<p>ขั้นที่3 Let's do กิจกรรมสืบเสาะหาความรู้</p> <p>1. ให้ผู้เรียนสำรวจและค้นคว้าสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ตามความสนใจและสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>2. ผู้เรียนแต่ละคนอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการและความคืบหน้าของภาระงานและทักษะที่ได้รับในชั้นเรียนเข้าไปในระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรมสำรวจและค้นคว้า เป็นโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ตรวจสอบหรือเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความองค์ความรู้ของผู้เรียนเพิ่มเติมด้วยตนเองและและเติมเต็มทักษะในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการให้ผู้เรียนอธิบายและยกตัวอย่างเกี่ยวกับความ</p>	Inquiry-based	<p>1.ผู้เรียนสามารถสืบเสาะหาความรู้ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายได้</p> <p>2.ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ได้</p> <p>3.ผู้เรียนรู้ถึงแหล่งข้อมูลต่างๆโดยการใช้เทคโนโลยีได้</p>	1.แบบบันทึกกระบวนการในการทำโครงการ	

		<p>คิดเห็นของผู้เรียนผ่านทาง การนำเสนอผ่านทางออนไลน์กับผู้สอน ซึ่งผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้องและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้ไปสืบเสาะหา</p>				
5	Onsite	<p>ขั้นที่4 Let's present กิจกรรมนำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้</p> <p>1. นำเสนอข้อมูล (presentation) โดยการ ใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในรูปแบบที่ผู้เรียนต้องการ ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอธิบาย ความคิดรวบยอดที่ได้จากการสำรวจและค้นหา ผ่านการได้รับมอบหมาย จากภาระงานซึ่งผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ไปเรียนรู้ และผู้เรียนร่วมกัน ข้อสรุปและเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยผู้สอนคอยชี้แนะผู้เรียนเกี่ยวกับการสรุปและการอธิบาย รายละเอียด ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมซึ่งผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการ อธิบายด้วยตัวผู้เรียนเอง</p>	Inquiry-based	<p>1. ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียน ไปในบทเรียนที่1 มาประยุกต์ใช้ในการ ทำภาระงาน ได้</p> <p>2. ผู้เรียนสามารถ ถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับผ่านการ ทำภาระงานได้</p>	<p>1. แบบประเมินโครงการ</p> <p>2. แบบประเมิน การสะท้อนคิด (Reflection paper)</p>	

		<p>2. ให้ผู้เรียนได้ขยายหรือเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในความคิดรวบยอดให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจหรือยังสับสนอยู่หรืออาจจะเข้าใจเฉพาะข้อสรุปที่ได้จากการปฏิบัติการสำรวจและค้นหาเท่านั้น ผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้กัน (discussion) โดยผู้สอนจะทำหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกและเพิ่มเติมช่องว่างของความรู้ที่ผู้เรียนยังขาด</p> <p>3. ผู้เรียนประเมินความรู้ความเข้าใจและความสามารถของตนเอง และยังเปิดโอกาสให้ผู้สอนได้ประเมินความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะของผู้เรียนด้วยผ่านกิจกรรมถาม-ตอบ และให้ผู้เรียนเสนอแนะในสิ่งที่ได้จากการทำภาระงานชิ้นนี้</p> <p>ขั้นที่ 5 Let's reflect กิจกรรมสะท้อนคิด</p> <p>1. ให้ผู้เรียนเขียนการสะท้อนคิด (reflection paper) ในสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปว่าจะนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร</p> <p>2. ให้ผู้เรียนนำสิ่งความรู้ที่ได้รับไปต่อยอดให้เกิดประโยชน์โดยการนำผลงานต่างๆไปเผยแพร่</p>			
--	--	---	--	--	--

	ชั้นที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่า SD
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
บทที่ 2 Unit 2: City living	ชั้นที่ 1 Let's learn เรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	0.447213595
	ชั้นที่ 2 Let's try ฝึกฝน	1	1	1	1	1	5	1	0
	ชั้นที่ 3 Let's do สืบเสาะหา ความรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
	ชั้นที่ 4 Let's present นำเสนอ แลกเปลี่ยน ความรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
	ชั้นที่ 5 Let's reflect สะท้อนคิด	1	1	1	1	1	5	1	0
บทที่ 3 Unit 3: Keep on Travelling	ชั้นที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่า SD
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	ชั้นที่ 1 Let's learn เรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	0.447213595
	ชั้นที่ 2 Let's try ฝึกฝน	1	1	1	1	1	5	1	0
ชั้นที่ 3	1	1	1	1	1	5	1	0	

and Shopping	Let's do สืบเสาะหา ความรู้								
	ขั้นที่4 Let's present นำเสนอ แลกเปลี่ยน ความรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
	ขั้นที่5 Let's reflect สะท้อนคิด	1	0	1	0	1	3	0.6	0.547722558
บทที่ 4 Unit4: The working world		คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่า SD
	ขั้นที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
	ขั้นที่1 Let's learn เรียนรู้	1	1	1	1	0	4	0.8	0.447213595
	ขั้นที่2 Let's try ฝึกฝน	1	1	1	1	0	4	0.8	0.447213595
	ขั้นที่3 Let's do สืบเสาะหา ความรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
	ขั้นที่4 Let's present นำเสนอ แลกเปลี่ยน ความรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
ขั้นที่5	1	1	1	1	1	5	1	0	

	Let's reflect สะท้อนคิด								
บทที่ 5 Unit5: Mind and body		คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่า SD
	ชั้นที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	ชั้นที่1 Let's learn เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
	ชั้นที่2 Let's try ฝึกฝน	1	1	1	1	1	5	1	0
	ชั้นที่3 Let's do สืบเสาะหา ความรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
	ชั้นที่4 Let's present นำเสนอ แลกเปลี่ยน ความรู้	1	1	1	1	1	5	1	0
ชั้นที่5 Let's reflect สะท้อนคิด	0	1	1	0	1	3	0.6	0.547722558	

การวัดทักษะการฟัง

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง

คำชี้แจง โปรดศึกษาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์และเลือกประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
วัตถุประสงค์ : สามารถฟังและเข้าใจในใจความสำคัญของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานอดิเรกและการเข้าสังคมได้			
Part 1: 21 century hobbies (1-5) Direction: Listen to the 21 century hobbies and choose the best answer. 1) What is the talk mainly discussed about? 1. hobbies 2. shopping 3. new trend for hobbies 4. go online and social media 2) In the talk, what is suggested for the rock climbing? 1. This activity can do only on the mountain 2. This activity can do online in the application 3. This activity can do only outdoor. 4. This activity can not do alone.			

<p>3) Nowadays people not go to the shopping center, What is the reason?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. They don't have time 2. They want to save money 3. They do online shopping 4. They go shopping only on the weekend. <p>4) Why don't the people play team sport?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. They do team sport online. 2. They don't have time to do 3. This activity is not preferred by their friends 4. This activity is extremely dangerous. <p>5) What is the trend for 21st century hobby?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. People will spend time on the screen more 2. They will have sometimes to meet their friends 3. People will pay extra to have the tablets 4. They will go to play the real outdoor sports 			
<p>วัตถุประสงค์ : สามารถฟังและเข้าใจในใจความสำคัญของเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับการเดินทางในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลกและในบริบทของ ประเทศไทยได้</p>			
<p>Part2: Transportation, commuting and city living (6-10) Direction: Listen to transportation, commuting and city living and choose the best answer.</p> <p>6) What does the word "commuting" mean?</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. The activity for exchange the good with the money 2. The transportation in the city that people normally use. 3. The way for people to drive for travelling around the city. 			

ผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบการฟังในด้านความเหมาะสมกับคำถามและ
เนื้อหา

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่า SD
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
2	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
3	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
4	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
5	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
6	0	1	1	0	1	3	0.6	0.547722558
7	1	0	1	1	1	4	0.8	0.447213595
8	1	0	1	1	0	3	0.6	0.547722558
9	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
10	1	0	1	1	0	3	0.6	0.547722558
11	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
12	0	1	1	0	1	3	0.6	0.547722558
13	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
14	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
15	0	1	1	1	0	3	0.6	0.547722558
16	1	1	1	1	1	5	1	0

17	1	1	1	1	1	5	1	0
18	1	1	1	1	1	5	1	0
19	1	1	1	1	1	5	1	0
20	1	1	1	1	1	5	1	0

Tape Script of the test

Part 1: 21 century hobbies

- S: Hello and welcome to *Learning Curve*! I'm Simon, and along with my cohost, Kate, and our New York studio cohosts, Penny and Ethan, we talk about some of our favorite subjects! Today's topic is hobbies, and our question for today is: What 21st century hobbies do you enjoy? Do you prefer traditional hobbies, or are you a person who does everything online? My hard-working cohost, Kate, has some answers. Kate? Kate!
- K: Oh, hello! Er, well, I enjoy all kinds of sports —er, sport, as you say here! I go to the gym three or four times a week and, on weekends, I do outdoor sports. Right now, I'm rock climbing!
- S: Rock climbing? What do you mean?
- K: Look! On my smartphone. I have this app on my phone and I'm looking at climbing walls at the gym to plan my session before I go rock climbing. It's really fun! I'd say I like both traditional and online activities! According to a recent study, nearly half of our favorite hobbies now involve the Internet. People don't play team sports as often, but many people play computer sport games every week. Sometimes they even play against each other! People don't take cooking classes because they can watch a video and learn to cook online. And rather than going to a shopping center, more people shop online. We don't meet up with friends or go out to meet new people as often because we can go on social media and chat! Of course, many activities happen in the real world. Who wants to spend their life in front of a computer screen when you can learn an instrument, meet up with friends or cook together? Let's talk to our viewers. What do they do in their free time? Simon is at the park. Simon, what are you doing?

Part 2: Transportation, commuting and city living

- S: Hello, and welcome to *Learning Curve*. I'm here in the U.K. and with me today is one of my cohosts, Penny, from our studio in New York. Today, our program is on commuting. How do you get to work? What's your commute like? Do you walk, cycle or do you drive? Today, we look at how people commute all around the world. Penny? Penny was going to give us some information on ...
- P: The traffic! It was terrible! Sorry I'm late. I usually run to work from the gym, but today, I took a taxi! It's still rush hour and, as usual, there was a traffic jam! This city is always crowded with cars, taxis, and lorries, you know, trucks! We're running out of space! Right. Commuting. Maybe some people who don't drive to work don't mind it! How, do people commute in big cities in different countries? Around the world, many people use public transport to get to work. In Tokyo, for example, there are thirteen commuter subway lines. These underground trains take people back and forth to work very quickly. Shinjuku is the busiest subway station in the world! A new study has found that worldwide, the average journey time to work is 40 minutes. In Barcelona, Spain, this is shorter. It only takes commuters about 24 minutes. But, for others, it's far longer than 40 minutes. Let's look at some of the worst cities for commuting time. Can you imagine spending two hours commuting to work? That's the average in Bangkok, the capital city of Thailand. The worst of it is at rush hour, between 7.30 and 9.30 in the morning. In a city of eight million people, the traffic jams can be terrible. Commuters in Bangkok say it's the most difficult part of their day. Why are those people wearing white gloves? Well, that's because it's their job to push people from the platform onto the trains. Pushers wear white gloves to show respect for commuters, but also that they care for their appearance. Tokyo's train system carries 40 million passengers a day. If they didn't have pushers at rush hour, those doors million cars come into the city every day. It is very difficult to find a place to park. Often, people argue over spaces at car parks. 24% of people in New Delhi say they have argued over a parking space in the last year. And if you find a space in one of Delhi's large car parks, you might want to draw a map to your car. Some can have up to 820 cars. They're so big that many people have trouble finding their cars in these, as Americans say, parking lots, at the end of the day. Now let's find out about commuters in London. Simon is out on the streets this evening. Simon, our viewers want to know: how do people in this city commute and how long does it take? And what's the rush hour like?

Part 3: Shopping Center

E: Hello there! Today on *Learning Curve*, it's all about shopping. And my colleague Kate from the U.K. *Learning Curve* studio is helping me out. Kate! How are you and where are you?

K: Hi, Ethan! I'm well, thanks. It's evening at a very large shopping center here in London and this place is very busy with shoppers! Hmm, I see you have a very interesting shirt on today, Ethan. Is it new?

E: That's right, Kate. And it was buy one, get one free, so I bought two of these for the price of one!

K: You bought two of that same shirt? It's very interesting ...

E: Well, no, I only bought this one. The other was free!

K: Tell us. Where did you buy them?

E: Well, I bought them two weeks ago when I was on vacation in Turkey! I went to the Grand Bazaar! There were some great bargains.

K: Well, that sounds excellent! And this is one of the best places in this city to find a bargain!

E: Thanks, Kate. We'll come back to you in a bit. But first, let's talk about shopping. Where do you like to shop? Do you go to small, independent shops or shopping centers? Or, do you find bargains online? Well, more than a thousand years ago, people used to shop at places that were not so different from today's shopping centers. Here in the U.S., we have a few kinds of large shopping centers, called malls. One of the first indoor malls in the U.S. was built in 1956, and it is still open today! But did you know that these shopping centers have ancient beginnings? One of the oldest markets in Europe is Trajan's Market in Rome, Italy. Trajan's Market in Rome was one of the earliest "shopping centers." It was built more than 1,900 years ago and used to be one of the busiest places in the world. It was probably a very exciting place to shop! Merchants—business people—sold everything you can think of at the covered market. Trajan's Market was made up of small shops, apartment buildings for rent, and a large market and it had several floors, like the shopping centers of today. Shoppers used to buy animals, fruit, vegetables, fish, oil, and spices, especially pepper, at Trajan's Market. Of course, people only paid cash back then,

and there were no receipts and sometimes, no refunds. Today, Trajan's Market is a museum. Did you know, the Grand Bazaar of Istanbul dates from the fifteenth century, covers 60 streets and has nearly 5,000 shops? You can still shop there today. The oldest shopping center in Turkey was called the Grand Bazaar. The word "bazaar" comes from Persian—Farsi—spoken in Iran. The bazaar was also an outdoor market. Like Trajan's Market, merchants from local villages and the countryside used to bring things to sell to this big market place. Today in Istanbul, more than 250,000 shoppers visit the Grand Bazaar every day. It's a beautiful, colorful place. And that's where I got this shirt! Now, let's talk to some shoppers at our modern shopping centers and malls and find out what they buy and what they like to do there!

: Hi, Ethan. I shopped at the Grand Bazaar many years ago! I think it's a great place to find bargains and hang out, and I love shopping there! Modern malls also have lots of things to do. You can watch movies, go to restaurants and many have beautiful green spaces you can sit in. So, let's talk to some people here. Are they actually shopping?

Part 4: Health and Stress

Five *strange* health tips that you should know about

The Internet is full of websites that offer health tips, some serious and some strange. Here are our top five tips from the web ... do they work? You can decide on that!

Do you have a temperature or the flu? Then you should put some onion in your socks and wear them at night. You'll feel much better the next morning. Remember though, you shouldn't eat the onion afterward!

You're chopping vegetables in the kitchen and you cut your thumb. What should you do? Put a little black pepper on the cut, of course! It stops the bleeding and helps the cut get better. But you should only do this for small cuts. For anything serious, you should see a doctor.

Do you have regular headaches? Then you should always have an apple nearby. Some studies have found that the smell of green apples can help with headaches and can also make you feel less anxious.

Are you stressed? You should call your mom. A study by the University of Wisconsin showed that people who had more contact with their mother had lower levels of stress. So you shouldn't delay—call her today!

If you have a cough that won't go away, then you should eat some chocolate. Scientists say that chocolate contains a chemical that is better at stopping coughs than many cough medicines. So you shouldn't go to a pharmacy—go to a candy store.

การวัดทักษะการพูด

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูด

คำชี้แจง โปรดศึกษาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์และเลือกประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
วัตถุประสงค์ : สามารถพูดเล่าเรื่องราวของตนเองเกี่ยวกับงานอดิเรกที่ชอบได้			
Question 1: Could you tell me about your lifestyle in 21 st century? Question 2: What are your hobbies in 21 st century?			
วัตถุประสงค์ : สามารถพูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องการใช้ชีวิตในเมือง การเดินทางในชีวิตประจำวันได้และเล่าประวัติของคนที่น่าสนใจได้			
Question 3: Do you like where you live? What are the good and bad things about it? Question 4: What kind of transportation is convenient for you? And why?			
วัตถุประสงค์ : สามารถพูดเปรียบเทียบในบริบทต่างๆใกล้ตัวเกี่ยวกับการเดินทาง การท่องเที่ยวและในบริบทของการซื้อของได้			
Question 5: Where do you usually go for travelling on your vacation? Question 6: Where is your favorite shopping mall? Which items do you want to buy between clothes or electronic devices?			

วัตถุประสงค์ : สามารถพูดในบริบทของ Dealing with difficulties ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและพูดเกี่ยวกับอาชีพในปัจจุบันและอนาคตได้			
Question 7: What is your dream job in the future? Question 8: If you meet bad friend in the workplace, what will you do?			
วัตถุประสงค์ :สามารถพูดแนะนำในเรื่องของการดูแลสุขภาพและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้รวมทั้งพูดสนทนากับแพทย์ถึงอาการเจ็บป่วยของตนเองและคนรอบข้างได้			
Question 9: What do you think about consuming fast food? Question 10: If you were sick during travelling aboard, what should you do?			

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

ระดับ คะแนน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ประเด็น การประเมิน						
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเนื้อหา ถูกต้องตามหัวข้อ ที่กำหนด ออกเสียง ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหาถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ ออกเสียง ได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็นบางส่วน เนื้อหาและการ ออกเสียงถูกต้อง เป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหา น้อย ออกเสียง ไม่ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	3	12
ความสามารถ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าและท่าทาง อย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟัง มีการ แสดงออกทาง สีหน้าและท่าทาง บ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังน้อย	พูดเหมือน ท่องจำ มีการ ประสานสายตากับ ผู้ฟังบ้าง เป็นระยะ	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน

16 – 20 คะแนน	ดีมาก
13 – 15 คะแนน	ดี
10 – 12 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ควรปรับปรุง

ผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบการพูดในด้านความเหมาะสมกับคำถามและเนื้อหา

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่า SD
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
2	1	1	1	1	1	5	1	0
3	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
4	1	1	1	1	1	5	1	0
5	1	1	1	1	1	5	1	0
6	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
7	1	0	1	1	1	4	0.8	0.447213595
8	1	1	1	1	0	4	0.8	0.447213595
9	1	1	1	1	1	5	1	0
10	1	0	1	1	1	4	0.8	0.447213595

เกณฑ์การประเมินความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

การวัดความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

คำชี้แจง โปรดศึกษาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับ
วัตถุประสงค์และเลือกประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
วัตถุประสงค์ : เข้าใจในหลักไวยากรณ์เรื่อง Simple Present และ Present Continuous เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้			
Situation 1 (1-5) Tom: Hi Emily! How's it going? Emily: Hey Tom! Not bad, just catching up on some English homework. What about you? Tom: Same here. I usually study English every day. I find it helps me a lot. Emily: Yeah, me too. I usually read an English article in the morning to start my day. Right now, my friend and I 1)_____ on an assignment for our class. Tom: Nice! I see you're really dedicated. I also attend English classes at the language school in the evenings. Emily: That sounds great. I usually watch English movies in the evening to relax, and it helps me improve my listening skills. Tom: That's a good idea. I sometimes 2)_____ to English podcasts while I _____. It makes the journey more productive. Emily: Smart move! By the way, what are you doing this weekend? Tom: I have a group project due next week, so we 3)_____ on			

<p>Sarah: Oh, that's great! I 6)_____ some extra online classes to improve my vocabulary.</p> <p>Mike: Nice! I've been to a couple of English-speaking meetups recently. It really helped me practice speaking.</p> <p>Sarah: That's awesome! I have never attended a meetup before. How was the experience?</p> <p>Mike: It was fantastic! I 7)_____ many people from different countries, and we have exchanged language tips.</p> <p>Sarah: Sounds interesting. I have traveled to an English-speaking country during the summer break. It was a wonderful experience.</p> <p>Mike: Wow, that's amazing! I 8)_____ to do that. Which country did you visit?</p> <p>Sarah: I have been to Canada. The people there are so friendly, and it 9)_____ my English a lot.</p> <p>Mike: I bet! I have tried watching English movies without subtitles recently. It's challenging but helpful.</p> <p>Sarah: Absolutely! I have watched a few myself. It really helps with understanding native speakers.</p> <p>Mike: By the way, 10)_____ using language exchange apps? I have found a great partner, and we have been practicing together.</p> <p>Sarah: Yes, I have used them too. It's a fantastic way to practice writing and get feedback.</p> <p>Mike: Totally agree. Well, I have to run to my next class. Let's catch up later?</p> <p>Sarah: Sure thing! I have enjoyed our chat. Talk to you soon.</p>			
<p>6. 1. has also taken</p>	<p>2. also has taken</p>		
<p>3. have also taken</p>	<p>4. also have taken</p>		

<p>7. 1. meet 3. meets</p> <p>8. 1. have always want 3. have always wanted</p> <p>9. 1. have improved 3. have been improved</p> <p>10. 1. has you ever tried 3. have you ever tried</p>	<p>2. has met 4. have met</p> <p>2. has always wants 4. has always wanted</p> <p>2. has improve 4. has improved</p> <p>2. has tried you 4. you have ever tried</p>		
<p>วัตถุประสงค์ : ผู้เรียนเข้าใจในหลักไวยากรณ์เรื่อง Comparatives และ the passive เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวได้</p>			
<p>Situation 3 (11-15)</p> <p>Emma: Hi Jake! How are you?</p> <p>Jake: Hi Emma! I'm fine, thanks. I 11)_____ a trip to Spain. I've heard it's a nice country. What about you?</p> <p>Emma: Same here. I usually plan my vacations during the summer, but this time, Portugal 12)_____. It's a bit smaller, but I've heard it's just as charming.</p> <p>Jake: That sounds cool! Spain 13)_____ and more popular, but Portugal seems more relaxed. Have you found any good travel deals?</p> <p>Emma: Well, I have been comparing prices online. Portugal is a bit cheaper compared to Spain. I think it's a good option for my budget.</p> <p>Jake: Good to know! I have always preferred places with more attractions, but maybe a more budget-friendly destination would</p>			

<p>Jake: Hi Emma. Yeah, I 21)_____ have eaten that street food yesterday. My stomach has been upset all night.</p> <p>Emma: Oh no, that's not good. Maybe you should see a doctor if it doesn't get better.</p> <p>Jake: You're right. I shouldn't ignore the signs earlier. I thought it would go away on its own.</p> <p>Emma: Well, you know, when you're sick, you should get plenty of rest. Maybe you shouldn't go to work today.</p> <p>Jake: I know, but I 22)_____ finish this report. It's due tomorrow. Maybe I should ask for an extension.</p> <p>Emma: Your health is more important, Jake. You shouldn't push yourself too hard. The report can wait.</p> <p>Jake: Yeah, you're probably right. I should take it easy today. Do you have any home remedies? I should 23)_____ something before going to the doctor.</p> <p>Emma: Well, when I feel sick, I usually drink ginger tea. It should help soothe your stomach. You shouldn't drink anything too cold.</p> <p>Jake: Thanks, Emma. I should give that a try. I 24)_____ have skipped breakfast either. It probably made things worse.</p> <p>Emma: It's essential to eat, especially when you're not feeling well. You should have a light meal – maybe some toast or crackers.</p> <p>Jake: I'll keep that in mind. Thanks for the advice, Emma. I should 25)_____ better care of myself.</p> <p>Emma: Of course, Jake! If your symptoms persist, you should definitely see a doctor.</p>			
<p>21. 1. should 3. must</p>	<p>2.shouldn't 4. mustn't</p>		
<p>22. 1. should</p>	<p>2.shouldn't</p>		

3. must be	4. mustn't be			
23. 1. try	2. tries			
3. to try	4. to tries			
24. 1. shouldn't	2. should			
3. no should	4. should be			
25. 1. take	2. takes			
3. to take	4. to takes			
วัตถุประสงค์ : รู้ความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ในเรื่อง Personality Adjectives และ Hobbies and socializing เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนได้				
26) It's 30 minutes late. I don't want to wait anymore. I'm _____! I want to leave now.				
1. lazy	2. impatient			
3. patient	4. Unhealthy			
27) My uncle is very _____. He is very well known in the village because of his generous and kindness.				
1. hard-working	2. sociable			
3. clumsy	4. Wasteful			
28) My friends are really _____. They never say sorry when they came late.				
1. patient	2. rude			
3. polite	4. smart			
29) I love _____. I read blogs from my favorite artists every day.				
1. social media	2. comic book			
3. TV program	4. Cartoon			
30) I _____ for all my clothes because I don't like going to shopping mall with a lot of people.				

<p>1. design 3. go on Facebook</p>	<p>2. shop online 4. try on</p>			
<p>วัตถุประสงค์ : รู้ความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ในเรื่องของ city features และ transportation เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองได้หรือคนรอบข้างได้</p>				
<p>31) Let's meet in the garden. I'll sit on one of the _____ near the main entrance.</p> <p>1. fountains 3. tunnels</p> <p>2. benches 4. post office</p> <p>32) In towns and cities, it is safer to cross streets at _____ and walk on the _____.</p> <p>1. traffic lights/ bike lanes 3. main roads/ bridges</p> <p>2. crosswalks/ sidewalks 4. tunnels/ intersections</p> <p>33) Jim hates the terrible traffic so he tries not to go out at _____ hour.</p> <p>1. rush 3. long</p> <p>2. working 4. happy</p> <p>34) Using _____ transportation can reduce the pollution especially PM.2.5</p> <p>1. commuter 3. public</p> <p>2. passenger 4. private</p> <p>35) Before getting off the train, you have to mind the gap between the train and the _____.</p> <p>1. platform 3. park</p> <p>2. door 4. track</p>				
<p>วัตถุประสงค์ : รู้ความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ในเรื่อง Vacation Activities และ money verbs and shopping เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้หรือคนรอบข้างได้</p>				
<p>Choose the best answer (36-40)</p> <p>Last weekend, I and my family took a trip to Phuket. We went there by plane</p>				

<p>because it would take too long for travelling by bus. After the plane had landed at Phuket airport, we decide to 36)_____ for driving around in the city. On the next day, we 37) _____. There are many interesting places for us to visit for example; paying respect to Buddha image and 38)_____ where we can learn about the historical events of Phuket. In the evening, we 39)_____ together at Somsak seafood. The seafood was delicious and fresh. We did not stay at the expensive hotel for this trip because we wanted to save some money for 40)_____ to my friends at the university.</p> <p>36-40</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. went sightseeing 2. buying souvenirs 3. rent a car 4. visiting museum 5. ate out 			
<p>วัตถุประสงค์ : รู้ความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ในบริบทของ Jobs และ Phrases about work เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดในบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนได้หรือคนรอบข้างได้</p>			
<p>Choose the best answer (41-45)</p> <p>When I've graduated, I 41)_____ for applying a job at the ABC news reporter company because I wanted to gain experience for journalist filed. After two days for working at this company. The boss had asked me to 42)_____ course. This course was designed for the new employees. There were many practices included in this training course. Three months later, my boss said I 43)_____. He told me that I was a hard working employee. Now I am planning to 44)_____ at the ages of 45 because I want to build my own reporter 45)_____. Newly graduated students would be welcomed.</p> <p>17-20</p>			

<ol style="list-style-type: none"> 1. company 2. wrote a resume 3. quit a job 4. got promotion 5. take a training 			
<p>วัตถุประสงค์ : รู้ความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ในบริบท Health and medicine และ Collocation with do, make, have and take; emotions and feelings เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดในบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนหรือคนรอบข้างได้</p>			
<p>46) Could you please give me a short break? I am now _____.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. stomachache 2. cold 3. stress 4. relax <p>47) Andrea Gomes _____ his legs while he was playing football match last night.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. cut 2. burned 3. broke 4. bite <p>48) _____ is a common infection illness that causes fever and headache.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. The flu 2. Stress 3. A cough 4. A cancer <p>49) The deadline of this assignment is next month. No need to hurry. You can _____ your time and think carefully.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. make 2. take 3. have 4. do <p>50. Before going to buy something at supermarket you should _____ a list of what you want to buy.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. make 2. take 3. do 4. go 			

ผลประเมินแบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในด้านความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ได้ผลดังนี้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ค่า SD
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	0	0	3	0.6	0.547722558
2	1	1	1	1	1	5	1	0
3	1	1	1	0	0	3	0.6	0.547722558
4	1	0	1	1	0	3	0.6	0.547722558
5	0	1	1	1	0	3	0.6	0.547722558
6	0	1	1	0	1	3	0.6	0.547722558
7	1	0	0	1	1	3	0.6	0.547722558
8	1	0	1	1	0	3	0.6	0.547722558
9	1	0	1	1	0	3	0.6	0.547722558
10	1	0	1	1	0	3	0.6	0.547722558
11	0	0	1	1	1	3	0.6	0.547722558
12	0	1	1	0	1	3	0.6	0.547722558
13	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
14	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
15	0	1	1	1	0	3	0.6	0.547722558
16	0	1	0	1	1	3	0.6	0.547722558
17	0	1	1	1	0	3	0.6	0.547722558

18	1	1	1	1	1	5	1	0
19	1	1	1	1	1	5	1	0
20	1	1	1	1	1	5	1	0
21	1	1	1	1	1	5	1	0
22	1	1	1	1	1	5	1	0
23	1	1	1	1	1	5	1	0
24	0	1	1	1	0	3	0.6	0.547722558
25	1	1	1	1	1	5	1	0
26	1	1	1	1	1	5	1	0
27	1	1	1	1	1	5	1	0
28	0	1	1	1	0	3	0.6	0.547722558
29	1	1	1	1	1	5	1	0
30	1	1	1	1	1	5	1	0
31	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
32	1	1	1	1	1	5	1	0
33	1	1	0	1	1	4	0.8	0.447213595
34	1	1	1	1	1	5	1	0
35	1	1	1	1	1	5	1	0
36	1	0	1	1	1	4	0.8	0.447213595
37	1	1	1	1	1	5	1	0
38	1	0	1	1	1	4	0.8	0.447213595

39	1	1	1	1	1	5	1	0
40	1	1	1	0	1	4	0.8	0.447213595
41	1	1	1	1	1	5	1	0
42	1	1	1	1	1	5	1	0
43	1	1	1	1	1	5	1	0
44	1	1	1	0	1	4	0.8	0.447213595
45	1	1	1	1	1	5	1	0
46	1	1	1	1	1	5	1	0
47	0	1	1	1	1	4	0.8	0.447213595
48	1	1	1	1	1	5	1	0
49	1	1	1	1	1	5	1	0
50	1	0	1	1	1	4	0.8	0.447213595

ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของนักศึกษา		แปลความหมาย	ลำดับที่
		\bar{x}	SD		
	ด้านรูปแบบการเรียนรู้				
1	รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.54	0.222477	มากที่สุด	1
2	รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานมีขั้นตอนที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน	4.22	0.871604	มาก	4
3	รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานมีขั้นตอนที่ทำให้ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	4.04	0.706631	มาก	9
4	รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.26	0.113782	มาก	3
	ด้านการจัดการเรียนการสอน				
5	ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน	4.48	0.105125	มาก	2
6	ผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม	4.2	0.871908	มาก	5
7	ผู้สอนมอบหมายกิจกรรมที่น่าสนใจเหมาะสมกับเนื้อหา	4.06	0.11444	มาก	8
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8	ผู้เรียนสามารถฟังภาษาอังกฤษในบริบทที่เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจในประเด็นหลัก	3.84	0.64432	มาก	10

9	ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษในบริบทที่ได้เรียนรู้ไปได้ในชีวิตประจำวัน	4.08	0.568957	มาก	7
10	ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ไปใช้กับทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำได้	4.18	0.681183	มาก	6

ชื่อ _____ นามสกุล _____ รหัสนักศึกษา _____

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะ
การฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ	เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน				ข้อเสนอแนะ
		4	3	2	1	
1	ใช้คำศัพท์สำนวนและโครงสร้างถูกต้อง					
2	พูดเนื้อหาหัวข้อตรงประเด็น					
3	ออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง					
4	พูดได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ					
5	ใช้ท่าทางประกอบที่เหมาะสม					
รวม						

เกณฑ์การประเมิน	
16-20 คะแนน	ดีมาก
13-15 คะแนน	ดี
10-12 คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ควรปรับปรุง

ลงชื่อ _____ ผู้ประเมิน

(_____)

ประวัติผู้เขียน

